

NOVEMBER 26., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: WIELAND ÚR

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 9.00-kor megnyitják.)

2. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

3. A Számvevőszék éves jelentésének előterjesztése - 2008-as év (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Számvevőszék éves jelentésének előterjesztése.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, a Számvevőszék elnöke. – Elnök úr, tisztelt képviselők, hölgyeim és uraim, megtiszteltetés számomra, hogy részt vehetek a 2008-as költségvetési év költségvetésének végrehajtásáról szóló európai számvevőszéki éves jelentésről tartott mai vitájukon. Elnök úr, a jelentést ön és a Költségvetési Ellenőrző Bizottság előtt november 10-én már ismertettem.

Ez évi éves jelentésünk négy kulcsfontosságú üzenetet tartalmaz.

Először is, a Számvevőszék már második éve hitelesítő véleményt bocsát ki a beszámolóról. Megállapítja, hogy a beszámoló minden lényegi szempontból híven tükrözi az Európai Unió év végi pénzügyi helyzetét, eredményeit és pénzforgalmát. Más szóval a 2008-as végleges beszámoló valós és hű képet nyújt, ugyanakkor kellő figyelmet kell fordítani a számos bizottsági főigazgatóság rendszerében tapasztalható hiányosság kezelésére.

Az elszámolás alapjául szolgáló ügyletek jogszerűsége és szabályszerűsége tekintetében a második kulcsfontosságú üzenet, hogy az elmúlt években általánosságban csökkent a szabálytalanságok szintje. Bizonyos területeken azonban a szabálytalanságok szintje továbbra is magas.

2008-ra – az előző évhez hasonlóan – a Számvevőszék a Bevételekről és a kötelezettségvállalásokról hitelesítő véleményt ad. A kifizetésekről alkotott kép azonban továbbra is vegyes.

Az Igazgatási és egyéb kiadások tekintetében a Számvevőszék – az előző évhez hasonlóan – hitelesítő véleményt ad. A Számvevőszék hitelesítő véleményt ad továbbá az Oktatás és állampolgárság szakpolitika-csoportról, és becslése szerint a hibaarány 2% alá esett. Ez az eredmény főként annak köszönhető, hogy 2008-ban az előlegfizetések aránya magas volt, és ezeknél alacsonyabb a hibák előfordulásának kockázata, mint a közbenső és záró kifizetéseknél. E terület rendszerei azonban az értékelés szerint továbbra is csak részben eredményesek.

A Mezőgazdaság és természeti erőforrások vonatkozásában a Számvevőszék megállapítja, hogy a kifizetések – a vidékfejlesztéstől eltekintve – minden lényegi szempontból jogszerűek és szabályszerűek voltak. Ez az első alkalom, hogy elutasító vélemény helyett a Számvevőszék korlátozó véleményt ad. E szakpolitika-csoport esetében az általános hibaarány 2% alatti, ami az előző évekhez képest csökkenést jelent. A vidékfejlesztéshez kapcsolódó felügyeleti és ellenőrzési rendszerek hiányosságai jelentős mértékben hozzájárultak ahhoz, hogy a Számvevőszék általános értékelése szerint a rendszerek csak részben eredményesek.

A Számvevőszék szintén korlátozó véleményt ad a Gazdasági és pénzügyek szakpolitika-csoportról, a hatodik kutatási és technológiai fejlesztési keretprogrammal kapcsolatos kifizetésekben tapasztalt hibák miatt.

A Kohézió, a Kutatás, energiaügy és közlekedés, valamint a Külső támogatás, fejlesztés és bővítés szakpolitika-csoportok tekintetében a Számvevőszék továbbra is elutasító véleményt ad és megállapítja, hogy azokat, bár különböző szintű, de lényegi hibák jellemzik.

A Kohézió továbbra is az a terület, ahol a legtöbb hiba fordul elő. A Számvevőszék véleménye szerint a 2000-2006-os programozási időszak vonatkozásában a 2008-ban visszatérített 24,8 milliárd EUR legalább 11%-át nem kellett volna visszatéríteni.

A Bizottság véleménye szerint a korrekciós és visszafizettetési rendszerek enyhítik a hibák hatásait. A Számvevőszék azonban úgy ítéli meg, hogy a tagállamok ezen állítás alátámasztására a pénzügyi korrekciókról nem nyújtanak kellő mértékben kimerítő és megbízható információkat. A Számvevőszék pedig megállapította, hogy vannak olyan tagállamok, amelyek a Bizottság által elutasított, nem támogatható kiadásokat új kiadásokkal helyettesítették, amelyek szintén nem voltak támogathatók.

A 2007-2013-as programozási időszak tekintetében szinte valamennyi kifizetés előfinanszírozás, amelyre viszonylag kevés feltétel vonatkozik. Ezért túl korai lenne megmondani, hogy a szabályok vagy a rendszerek megváltoztatása vezetett-e a hibaszintek csökkenéséhez. A tagállamok rendszerleírásainak, szabályszerűségi értékeléseinek és ellenőrzési stratégiáinak késedelmes jóváhagyása azonban lassította a költségvetés végrehajtását, és növelheti annak kockázatát, hogy az ellenőrzési rendszerek a hibákat nem előzik meg vagy nem mutatják ki a kezdeti szakaszban.

Bár a Kutatás, energiaügy és közlekedés területét továbbra is lényeges hibaszint jellemzi, a Bizottság által hozott javító intézkedések segítettek ennek csökkentésében. A jogszabályi követelmények azonban továbbra is összetettek, és az ellenőrzési rendszerek még mindig csak részben eredményesek.

A Külső támogatás, fejlesztés és bővítés tekintetében a kifizetéseket szintén lényegi hibák jellemzik, és a külső támogatási és a fejlesztési támogatási rendszerekben a hiányosságok főként a végrehajtó szervek és küldöttségek szintjén tapasztalhatók.

Általánosságban elmondható, hogy csökken a hibák aránya, de a jogi keretek továbbra is bonyolultak, és egyes ellenőrzési rendszerekben még mindig problémák merülnek fel. A szabálytalan kifizetések szintjének további csökkentése ezért a felügyeleti és ellenőrzési rendszerek javításának folytatását, valamint adott esetben a szabályok és rendelkezések egyszerűsítését igényli.

Az éves jelentés harmadik kulcsfontosságú üzenete, hogy a Számvevőszék előző évi ajánlásai a felügyeleti és ellenőrzési rendszerek javításáról továbbra is érvényesek, mivel a vonatkozó intézkedések egy még le nem zárult folyamat részét képezik, ahol még időbe telik, amíg ezeket az intézkedéseket hatékonyaként ítéldhetjük.

A prioritás továbbra is azoknak a Számvevőszék által megállapított konkrét hiányosságoknak a kezelése, amelyek a legtöbb problémával terhelt területeket érintik, és amelyek közül többet épp most vázoltam.

A 2000-2006-os programozási időszak lezárása során továbbra is különös figyelmet kell szentelni a pénzügyi korrekciós és visszafizettetési mechanizmusok javításának.

Emellett a Bizottságnak a jövőben is nyomon kell követnie a rendszerek hatékonyságát, és meg kell határoznia, hogy a meglévő kiadásellenőrzések terén hol érhető el több, vagy hol kellene megfontolni a vonatkozó programok vagy rendszerek felülvizsgálatát.

E felülvizsgálatok keretében a jogalkotó hatóságoknak és a Bizottságnak mérlegelnie kell, hogy az ellenőrzések számának meghatározása helyett – amely a jelenlegi gyakorlat – a szabálytalanságok terén a rendszerek által elérendő, fennmaradó kockázati szintet, azaz az elfogadható hibakockázatot határozza meg.

A szabálytalanságok szintjét a felügyeleti és ellenőrzési rendszerek hatékonyságának javításával azonban csak korlátozott mértékben lehet csökkenteni.

Ez átvetet ezen éves jelentés negyedik és egyben utolsó kulcsfontosságú üzenetéhez. Az egyszerűsítés továbbra is prioritás, ha a szabálytalan kifizetések szintjében további jelentős és fenntartható csökkenéseket kell elérni. A Számvevőszék azokon a területeken talál túl magas hibaszinteket, ahol a jogszabályi követelmények bonyolultak és nem egyértelműek, ilyenek például a támogathatósági szabályok. A támogatási rendszerek egyszerűsítése érdekében komoly erőfeszítések történtek például a mezőgazdaság területén. A Számvevőszék itt állapította meg a legnagyobb mértékű javulást.

A Számvevőszék továbbra is fenntartja véleményét, hogy a világosan értelmezhető és egyszerűen alkalmazható, megfelelően kialakított szabályok és rendelkezések nemcsak a hibakockázatot, hanem az ellenőrzések költségeit is csökkentik.

Az egyszerűsítést azonban az egyszerűsítés és a szakpolitikai célkitűzések helyes egyensúlyának elérése és a nem kívánt mellékhatások, például a kiadások célzott jellege csökkenésének elkerülése érdekében óvatosan kell alkalmazni.

A Számvevőszék hangsúlyozta továbbá, hogy az európai uniós kiadási rendszerek felülvizsgálata vagy reformja során az egyszerűsítést a célkitűzések egyértelműsége, a realitások, az átláthatóság és az

elszámoltathatóság elve mentén kell megvalósítani. A költségvetési rendelet felülvizsgálatára, az új pénzügyi keretre, illetve a költségvetési reformra irányuló javaslatok az új Bizottság megbízatása során erre lehetőséget fognak biztosítani.

A Lisszaboni Szerződés hatálybalépése az uniós alapok kezelésébe és felhasználásuk vizsgálatába is változásokat hoz, erősítve a Parlament szerepét. Ezek a változások jelentős hatást gyakorolnak a Számvevőszék munkájára, valamint az elszámoltathatóság és az átláthatóság megerősítését kell szolgáltniuk, hozzájárulva ezáltal a polgárok európai uniós intézményekbe vetett bizalmának és hitének megerősítéséhez.

Elnök úr, tisztelt képviselők, az Európai Unió megújulása szempontjából ez egy fontos pillanat, és a tervezett reformok az Európai Unió pénzgazdálkodása terén a további javulásra óriási lehetőséget nyújtanak. A megújulás és a reform idején azonban nem szabad elfelejteni a múltban szerzett tapasztalatokat sem. Úgy gondolom, hogy ilyen körülmények között a Számvevőszék jelentések és vélemények biztosításával – amelyek nemcsak a meglévő problémákat azonosítják, hanem a jövőre vonatkozó ajánlásokat is tesznek – alapvető szerepet játszik. A Számvevőszék tehát várja a partnerintézményeivel történő együttműködés folytatását, hogy az Európai Unió pénzgazdálkodásának további javítása érdekében a jelenlegi lehetőségekből a legtöbbet lehessen kihozni.

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Elnök úr, a Bizottság üdvözli a Számvevőszék 2008-as évre vonatkozó éves jelentését. Már lehetőségem nyílt arra, hogy megköszönjem az ez évi, ismételt nagyon jó együttműködést. Nagyon gyümölcsöző párbeszédet folytattunk, és a jelentés igen konstruktív.

Amint Caldeira elnök úr ismertetéséből hallhatták, a szabálytalanságok szintje az elmúlt években általánosságban csökkent. A dolgok igazán öt évvel ezelőtt kezdtek javulni, és 2004 óta a „piros terület” – ahol a Számvevőszék a legtöbb hibát találja, és amelynek „piros lapot” ad – a felére csökkent.

2008-ra a jelentés most már második éve teljesen korlátozás nélküli véleményt ad a beszámolóról, ami az átfogó reform legfőbb eredményének és az eredményszemléletű számvitelre való áttérésnek a következménye.

Másodszor, a mezőgazdaság, annak egészét tekintve, most első alkalommal lett „tisztá és zöld”. Ez minden bizonnyal az elmúlt évek jelentős egyszerűsítési erőfeszítéseinek tulajdonítható. Harmadszor, az Oktatás és állampolgárság szakpolitika-csoport szintén zöld lett.

A kutatás esetében a dolgok általánosságban javulnak, és a Számvevőszék kiemeli, hogy a szabálytalanságok főként a hatodik keretprogramhoz kapcsolódnak, ami remélni engedi, hogy a hetedik keretprogram javított és egyszerűsített szabályai jobb eredményt hoznak.

A múlt évhez hasonlóan a Számvevőszék nem állapított meg piros jelzést az irányítási és ellenőrzési rendszerekre. Ezenkívül a Számvevőszék a bizottsági szolgálatok által benyújtott valamennyi éves tevékenységi jelentést úgy ítéli meg, hogy azok – korlátozásokkal vagy korlátozások nélkül – megfelelő garanciát nyújtanak arra nézve, hogy a belső ellenőrzési rendszerek biztosítják az elszámolás alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét. Ez azt is jelenti, hogy a jelentés egyértelműen felsorolja a még elvégzendő feladatokat.

A „piros terület” most körülbelül 30%-ot tesz ki, amely a kohéziós kiadásoknak felel meg, és amely az egyetlen terület, ahol a Számvevőszék a szabálytalanságok szintjében még mindig nem állapított meg jelentős fejlődést. Ez talán várható is volt, tekintettel arra, hogy 2008-ban a Számvevőszék nem ellenőrizte az új, 2007-2013-as programozási időszakra meghatározott, javított rendszerek alapján történt kifizetéseket. E tekintetben a Bizottság megjegyzi, hogy a Számvevőszék kohézióra vonatkozó megállapításai nagymértékben egybeesnek saját általános értékelésünkkel.

A strukturális alapok tekintetében a Bizottság a belgiumi, németországi, olaszországi, spanyolországi, bulgáriai, az egyesült királyságbeli, franciaországi, lengyelországi és luxemburgi ellenőrzési rendszerek hiányosságai miatt 2008-ban fenntartásokkal élt. A Bizottság nem tart az átláthatóságtól, ha arról van szó, hogy a rendszerproblémák miben rejlenek. A Bizottság júniusi összefoglaló jelentésében már közzétette e tagállamok nevét.

A Számvevőszék emlékeztet továbbá bennünket a pénzügyi korrekciókra vonatkozó kimerítő és megbízható, valamennyi tagállam által nyújtott tájékoztatás alapvető szerepére. Erre a többéves ellenőrzési rendszerek működésének igazolásához és a fellelt hibák hatásainak enyhítéséhez van szükségünk.

A Számvevőszék javasolja továbbá, hogy a Bizottságnak a jövőben is törekednie kell arra, hogy valamennyi tagállam éves összefoglalójából, valamint bizonyos tagállamok nemzeti nyilatkozat formájában tett, illetve a legfőbb ellenőrzési intézmények által indított önálló kezdeményezéseiből bizonyosságot szerezzen.

A Bizottság egyetért azzal, hogy nyilvánvalóan képesnek kell lennünk a tagállamoktól eredő minőségi kezdeményezések figyelembevételére. Látunk javulásokat, de a folyamat felgyorsítása érdekében mérlegeljük a jogalap megerősítést is.

Végül a Számvevőszék hangsúlyozza az egyértelmű célkitűzések, az átláthatóság és a könnyen érthető szabályok, valamint a hatékony felülvizsgálat jelentőségét. Ez csökkenti a hibakockázatot és az ellenőrzési költségeket. Ez azonban nem egyik napról a másikra elérhető dolog, és természetesen a költségvetés, a pénzügyi keret és a költségvetési rendelet közelgő felülvizsgálata olyan lehetőségeket jelent, amelyeket nem szabad elszalasztani.

Most a strukturális alapokra vonatkozóan a tagállamoktól kapott bizonyosságok javításán kell dolgoznunk, és ennek során további egyszerűsítésre kell törekednünk, ami egyre több változtatást kíván a különböző programokra irányadó jogszabályokban. A költségvetési rendelet felülvizsgálatáról szóló konzultáció most folyik, és a Bizottság 2010 tavaszán terjeszti elő javaslatait. A költségek és a kockázat közötti elfogadható arányt, az úgynevezett „elfogadható hibakockázatot” is közösen kell meghatároznunk.

Az Európai Parlament a múltban határozottan támogatta a pozitív megbízhatósági nyilatkozat elérése érdekében tett bizottsági erőfeszítéseket. Most, hogy erőfeszítéseink mérhetővé válnak, remélem, hogy továbbra is számíthatok az előrelépést elősegítő további támogatására.

A 2008-as mentesítési eljárás e Bizottság utolsó napjaiban indul, és várhatóan a következő Bizottság első hónapjaiban fejeződik be. Még akkor is, ha az előző évet érinti, tegyük előremutató eljárássá.

Ingeborg Gräßle, a PPE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, számvevőszéki elnök úr, biztos úr, a mai nap a Számvevőszék, valamint a Költségvetési Ellenőrző Bizottság, a Bizottság és mindenekelőtt, Kallas úr, az ön számára sikeres nap. Igen jó eredményt ért el, amit nem minden kollégája mondhat el magáról.

Az elmúlt években a költségvetési és pénzügyi gazdálkodás terén egyértelmű javulást tapasztaltunk, és ez a javulás a Számvevőszék által nyújtott javaslatoknak és konzultációnak köszönhető. Ezért szeretnék köszönetet mondani a Számvevőszéknek, és gratulálok az egyre könnyebben érthető jelentéseihez. A közlekedéslámpa-rendszer jó megoldás, mert egyértelmű üzenetet küld. E rendszer használatával az érintettek körében sikerült felkeltenünk a becsvágyat. Szeretnék köszönetet mondani továbbá a Bizottság vonatkozó szolgálatainak, mert jó munkát végeztek, és felismerték, hogy valamit tenni kell e területeken. A költségvetés 31%-a azonban továbbra is pirossal jelölt. Az elkövetkezendő években bizonyára erre fogunk összpontosítani.

A Számvevőszék besorolása szerint van néhány jobb helyzetben lévő terület, ilyen például a külső támogatás. Természetesen tudjuk azonban, hogy a külső támogatás csak azért van jobb helyzetben, mert a költségvetési támogatás ellenőrzése lehetetlen, és mert bár a pénzeszközök felhasználása – például az Egyesült Nemzetek Szervezetén keresztül – a vonatkozó főigazgatóság részéről panaszt érdemel, de az éves jelentésében nem fogalmaz meg fenntartást. Érdeklődésünk középpontjában a strukturális alapokra és a külső támogatásra vonatkozó, a 2008-as évet érintő, közelgő mentesítési eljárás fog állni. A küldöttségeknél több mint 5 000, a Külkapcsolati Főigazgatóságnál és a brüsszeli fejlesztési támogatási részlegnél több mint 2 000 külső támogatási pozíció van. Ezt jó lenne megvitatni a külkapcsolatokért felelős új biztossal.

A strukturális alapok esetében az érintettek megnevezésével és megszügyenítésével megfelelő előrehaladást értünk el, de még korántsem vagyunk az út végén. E területen a problémák okaival kell foglalkoznunk. Megemlített néhány tagállamot, és azt hiszem, hogy a Bizottságnak legújabb tagjaink, Románia és Bulgária esetében jelentősen meg kell növelnie erőfeszítéseit, különben esetükben tartós problémákkal számolhatunk. Az e két országra vonatkozó bizottsági stratégia hiánya jelentős aggodalomra ad okot. Nagyobb támogatásra van szükségük, különben az a veszély fenyeget, hogy az EU mint jogállamiságon alapuló közösség megszűnik.

Szeretnék gratulálni önnek, és szeretném közölni önnel, hogy a költségvetési mentesítési eljárásban számíthat az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoport szolidaritására és igen konstruktív együttműködésére.

(Taps)

Bogusław Liberadzki, az S&D képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, engedje meg, hogy Gräßle asszonyhoz hasonlóan kezdjem, és elismerésemet fejezzem ki Kallas úrnak és a Számvevőszéknek folyamatos

együttműködésükért, amely azt jelentette, ha a statisztikai adatokat nézzük, hogy évről évre javulást tapasztalunk a költségvetési gazdálkodásban, a jelentéstételben, az éves jelentésekben és az értékelésekben. Azt is látjuk, hogy e területen milyen erőfeszítéseket tesznek annak érdekében, hogy költségvetési eljárásaink minden tekintetben megfelelőek legyenek. Másodszor, látjuk azokat az erőfeszítéseket, amelyek a fejlesztést igénylő területeken a megegyezés elérése érdekében történnek, és látjuk, hogy ezek a területek ennek következtében fejlődnek, az eljárásoktól kezdve egészen a gazdálkodásig, a nyomon követésig, az ellenőrzésig és a végleges jelentés formájáig.

Igen aggasztanak bennünket azok a területek, ahol nem tapasztalunk említésre méltó javulást. Caldeira úr ezeket a területeket említette beszédében. Ezek közül kettőre szeretnék visszatérni, amelyek különösen fontosnak tűnnek. Az első terület a kohéziós alapok és a regionális politikához kapcsolódó alapok. Véleményünk szerint rendkívül fontos, hogy két kérdésre választ kapjunk. Először is, miért történt, hogy a Bizottság által a szabálytalanul elköltött pénzösszegek visszafizettetésére vagy legalább ezeknek a helyzeteknek a magyarázatára tervezett és bejelentett programok terén semmiféle előrehaladás nem történt? Másodszor, kijelentették, hogy a 2008-as év kétségtelenül jobb lesz. 2008 azonban ugyanolyan lett, mint 2007, tehát ezekből a kijelentésekből semmi sem lett.

Van egy kérdésünk, amelyet a biztosok meghallgatásán fel szeretnénk tenni: a tervezett intézkedéseket megfelelően megtervezték, és az elhangzott kijelentések helytállóak voltak és még mindig érvényesek?

Üdvözlünk mindenféle egyszerűsítést, kivéve, ha ez primitív rendelkezések elfogadását jelenti. Üdvözljük az előlegfizetésre vonatkozó előírást, mert a kedvezményezett országok számára megkönnyíti a pénzeszközök felhasználását. Végül is a célkitűzés meglehetősen egyszerű volt – a pénzeszközöket a felhasználók rendelkezésére kell bocsátani, el kell érni a kitűzött előnyöket, és azokat időben kell elérni. Úgy tűnik azonban – talán különösen az utóbbi két évben –, hogy a pénzeszközök némelyikét a kedvezményezett országok a költségvetési oldalon az aktuális eredmény javítására, nem pedig a támogatott területek fejlesztésére használták.

Ezért miközben nagyra értékeljük a jelenlegi irányt, egyes területek esetében vannak bizonyos fenntartásaink, amelyeket a biztosok meghallgatása során szeretnénk megvitatni.

Luigi de Magistris, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, szeretném üdvözetemet és köszönetemet tolmácsolni a Számvevőszék elnökének, akivel ebben az időszakban hatékonyan együttműködtem.

A Költségvetési Ellenőrző Bizottság elnökeként mindig is az volt a véleményem, hogy a Számvevőszék alapvető szerepet játszik. Alapvető, mert a Számvevőszék egy igen érzékeny szektorban működik, amelyet az emberek Unió-szerte nagy érdeklődéssel és kritikus szemmel követnek, ha a kiadások átláthatóságáról, pontosságáról és jogszerűségéről, valamint állami pénzeszközökkel való gazdálkodásról van szó.

Úgy gondolom, hogy ma meg kell ismételniünk, hogy a Számvevőszék függetlenségét és önállóságát munkavégzése során mindig biztosítani kell, mert ez elengedhetetlen ahhoz, hogy megfelelő értékelést végezzünk, és helyes döntéseket hozzunk. Hasonlóképpen a Számvevőszéket is arra kérjük, hogy a Parlamentet és a Költségvetési Ellenőrző Bizottságot hozza olyan helyzetbe, hogy saját munkájukat a lehető leghatékonyabban végezhessék.

Meg kell találnunk az állami pénzeszközök hatékony és eredményes elköltését lehetővé tévő helyes egyensúlyt, mert e pénzeszközöket fontos célkitűzésekre, például gazdasági fejlesztésre és munkahelyteremtésre szánták. Ugyanakkor a legutóbbi költségvetési évben a Számvevőszék által is felfedett súlyos szabálytalanságokat és hibákat szigorúan meg kell büntetni, miközben meg kell próbálni elkerülni a szükségtelen formalitásokat és a bürokráciát. Ahogy Kallas úr is említette, a Parlamentnek törekednie kell az elfogadható hibakockázat egyensúlyának megteremtésére.

A jelentés – amelyet nagy érdeklődéssel olvastunk – tartalmaz néhány hasznos információt, de számos szürke területre is kiterjed. E szürke területeken törekedniünk kell a legjobb eredmények elérésére.

Amint képviselőtársaim is említették, a fő problémák elsősorban a strukturális alapokat és a Kohéziós Alapot érintik. Igaz, hogy a Számvevőszék munkája során ezen alapokkal kapcsolatban rámutat a hibákra és szabálytalanságokra. Azok azonban, akik képesek a dolgokat mélységükben áttekinteni és elemezni, láthatják, hogy a kiemelt hibák mögött talán még súlyosabb kérdések húzódnak, ahogy azt az utóbbi években számos ország bírósági gyakorlata mutatja. Lehet ez csalás, lehet ez megtévesztés. Különösen kiemelnék néhány feltárt hibát, például a közbeszerzési szabályok megsértését, a felülszámlázást és így tovább. E területen törekedniünk kell a javulásra.

Úgy gondolom, hogy a Bizottságnak a tisztességesen eljáró tagállamokat támogatnia kell, a szabályokat megszegő tagállamokat pedig meg kell büntetnie és meg kell bírságotnia. Véleményem szerint továbbá az OLAF (Európai Csalás Elleni Hivatal) számára nagyon fontos, hogy a Számvevőszék ajánlásait kiindulási pontként és munkája javítására használja, mivel ez mindenki érdekét szolgálja. Úgy gondolom, hogy csak a különböző intézmények, nevezetesen a Parlament, a Számvevőszék és az OLAF közötti együttműködés révén tudjuk megővni valamennyi uniós polgár pénzügyi érdekeit.

Bart Staes, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (NL) Ma bizonyára számos pozitív dolgot megemlíthetünk. Ez már sorrendben a második alkalom, hogy a beszámolóra vonatkozó hitelesítő véleményről beszélhetünk. A szabálytalanságok szintje csökken. A közlekedéslámpa-rendszer, amelynek jelzései általában mind pirosak szoktak lenni, fokozatosan egyre inkább narancssárgát, sárgát és zöldet mutat. Ezek mind pozitív változások.

Egy másik pozitív példa a mezőgazdaság, amely korábban valódi aggodalomra adott okot. Az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszert – a mezőgazdasági kiadások közös irányítását biztosító rendszert – évekig megfelelő rendszernek tekintettük. Megtapsztaltuk, hogy egyes tagállamoknak, például Görögországnak nem sikerült részt venniük ebben. Ezek nyilvánvalóan mind olyan dolgok, amelyek jó irányba haladnak.

Ennek ellenére vannak aggodalomra okot adó területek. Ide tartozik a kohézió, a kutatás és fejlesztés, az energiaügy, a közlekedés, valamint a külső támogatás, fejlesztés és bővítés teljes fejezete. Véleményem szerint ezért meg kell próbálnunk néhány kérdést kiválasztani az általunk ma tárgyalt mentesítésből. A kohézió az egyik ilyen kérdés. Szeretném emlékeztetni a Házat a 6.17. bekezdésben található elhíresült megjegyzésre, hogy a strukturális alapok, az Európai Regionális Fejlesztési Alap és az Európai Szociális Alap kifizetéseinek legalább 11%-át valójában nem kellett volna kifizetni. Véleményem szerint erre vonatkozóan számos kérdést kell feltennünk az illetékes biztosnak, és pontosan meg kell vizsgálnunk a dolgok állását.

Aztán ott van a külső támogatás, fejlesztés és bővítés; a támogatások teljes csomagja, amelyet az Egyesült Nemzetek Szervezetének juttatunk. Ismételten, a Számvevőszék éves jelentésében azt olvastam, hogy a Számvevőszék – más szervezetekhez hasonlóan – nem kellőképpen vagy egyáltalán nem fér hozzá az Egyesült Nemzetek beszámolóíhoz, ami azt jelenti, hogy az e szervezethez juttatott, nagy összegű európai alapok valójában nem ellenőrizhetők megfelelően.

Egy harmadik megtárgyalandó kérdés az együttes irányítás teljes rendszere. Ahogy a főelőadó kiemelte, az európai alapok 80%-át a tagállamok és a Bizottság valójában az együttes irányítás keretén belül költi el. Most ismét nyomást kell gyakorolnunk a tagállamok pénzügyminiszterekre, különösen annak érdekében, hogy vállalják a felelősséget, és bocsássanak ki nyilatkozatot arról, hogy munkájukat megfelelően végezték, hogy kormányuk a pénzeszközöket megfelelően használta fel, és hogy ezt ellenőrizték.

Én magam a Költségvetési Ellenőrző Bizottságban a saját forrásokért vagyok felelős. A teljes HÉA-dosszié továbbra is aggodalommal tölt el. E témában számos jelentést tettünk közzé, többek között az előző parlamenti időszakban is. Becslések szerint a HÉA terén a csalások teljes összege Európában eléri a 80-100 milliárd EUR-t. Ezzel kapcsolatban a Számvevőszék is több észrevételt tett. Ezért a mentesítésben e témának különös figyelmet szeretnék szentelni.

A többi intézményre vonatkozó mentesítés megemlítésével szeretném befejezni. Én a Parlament mentesítési eljárásának előadója vagyok. Véleményem szerint az erre vonatkozó kulcsfontosságú kérdéseknek ki kell terjedniük a közbeszerzési eljárásokra, ahol nyilvánvaló problémák vannak. Végül, a Tanács mentesítési eljárásával kapcsolatban, a mentesítést e hét elején megadtuk. A Számvevőszék mostani jelentése néhány igen negatív pontot vet fel a Tanáccsal kapcsolatban. Véleményem szerint folyamatos nyomást kell gyakorolnunk a Tanácsra, hogy elszámolásaiba betekintést nyújtson annak érdekében, hogy a Parlament megfelelően ellenőrizhesse az ilyen... (a felszólaló ellépett a mikrofontól) is.

Ryszard Czarnecki, az ECR képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, a mai vita az Európai Parlament egyik legfontosabb vitája, mert választóinkat, az EU tagállamainak adófizetőit és polgárait nagyon érdeklik az európai intézmények és különösen az Európai Bizottság működésének átláthatósága. Egyrészt ez egy jó érv az euroskeptikusoknak, másrészt tudjuk, hogy az elmúlt években e területen számos szabálytalanság történt. Szeretném emlékeztetni önöket az 1999-es év végi és 2000-es év eleji helyzetre, amikor a Számvevőszék lesújtó kritikát tett közzé az Európai Bizottságról, és ez akkor teljesen indokolt volt. Ma e területen egyértelmű fejlődést tapasztalhatunk, de azért hívom fel e vita fontosságára a figyelmet, mert ha az Európai Unió és az uniós intézmények nagyobb hatáskörének forrásait vizsgáljuk, akkor ezek az átláthatósági elvek rendkívül jelentősek. Amennyiben ezt a hatáskört a múlt héten az a mód, ahogy az Európai Unió legfelső vezetőit megválasztották, gyengítette, ugyanennyire erősítik az olyan viták, mint a mai.

Szeretném hangsúlyozni, hogy bizonyára jó lenne, ha Caldeira úr egy kicsit jobban kifejtene valamit. Hat olyan országról beszélt, amelyek nem megfelelő úton küldik vissza az információkat, és két nagy országot említett, Lengyelországot és Nagy-Britanniát. Bizonyára indokolt, hogy szeretnénk megismerni e szabálytalanságok részleteit.

Szeretném hangsúlyozni, hogy az előlegfizetések igen pozitív fejleményt jelentenek, ugyanakkor bizonyos hátrányokkal is járnak, mert a kormányok valójában ezt a pénzt gyakran választási célokra használják.

Søren Bo Søndergaard, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (DA) Elnök úr, először is elégedettségemnek szeretnék hangot adni, mivel úgy tűnik, hogy az uniós költségvetésből történő szabálytalan kifizetések tekintetében javulás történt. Természetesen ez jó dolog. Ugyanakkor az is megállapítást nyert, hogy óriási problémák vannak a kohézió területén – a kohézió pedig a költségvetés második legnagyobb területe, amely 2008-ban elérte a 36,6 milliárd EUR-t. Az EU átlagos adófizetői számára komoly probléma, hogy a jóváhagyott összeg legalább 11%-át nem kellett volna kifizetni. Ez óriási probléma. Hogyan magyarázzuk meg, hogy évről évre – és ezen a területen tényleg évről évre – koronamilliárdokat fizetnek ki a szabályok megsértésével vagy talán még közvetlen csalárd módon is?

A Számvevőszék ajánásaiban az ellenőrzési mechanizmusok javítására és a szabályok egyszerűsítésére összpontosít, és ez jó dolog. A kérdés azonban az, hogy ez a nagymértékű veszteség valóban csökkenthető-e ellenőrzéssel és a szabályok egyszerűsítésével, vagy alapvető strukturális hiányosságokkal van dolgunk. Képviselőcsoportunk hisz a szolidaritásban. Támogatjuk a pénz újraelosztását a gazdagabb régiók és országok felől a szegényebb régiók felé – legyenek azok az EU-n belül vagy azon kívül –, de a jelentést olvasva felmerül a kérdés, hogy az EU megtalálta-e ennek helyes módját. Minden egyes ország számára hatékony munkamódszernek tekinthető, hogy egy olyan rendszerbe teljesít befizetéseket, amely azután támogatásokat nyújt az egyes országok legtávolabbi részeinek, valamint az, hogy ezeket a leggazdagabbak fizetik? Mindenki tudja, hogy minél hosszabb egy vonal, útközben annál nagyobb a veszteség kockázata. Ezért az európai uniós pénzforgalom kérdéséről mélyreható vitát kell folytatnunk.

Marta Andreasen, az EFD képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, elnézést az eltérő véleményért, de tapasztalt könyvszakértőként nem osztom kollégáimnak az ellenőrök véleménye feletti optimizmusát.

A Számvevőszék éves jelentése a 2008-as beszámolóról nem mutat ki jelentős javulást. 10 évvel a Santer-Bizottság lemondása és számos reformígéret után az Európai Unió pénzeszközei még mindig nincsenek ellenőrzés alatt. Az ellenőrök kijelentik, hogy a beszámoló valós, de nem mondják ki, hogy megbízható, és valóban nehéz azt mondani, hogy megbízható, ha a pénzügyi információk minőségével kapcsolatosan aggodalomra van ok.

A jelentés feltárja, hogy 10 évvel az igazgatási reform elindítása után az Európai Bizottság nem működtet integrált számviteli rendszert, és hogy az igazgatóságok az ügyleteket saját helyi rendszereikbe viszik be, amelyek közül némelyeket az Európai Bizottság számvitelért felelős tisztviselője még nem is validált. Ezenkívül az uniós kiadások jogszerűsége és szabályszerűsége vonatkozásában az ellenőrök a 2008-as év kiadásainak mindössze 9%-át zárták le, amely a korábbi arányokhoz hasonló. Elutasító véleményt adnak a költségvetés 43%-áról, amely rész a kohéziós alapokhoz, a kutatáshoz, az energiaügyhöz és közlekedéshez, a külső támogatáshoz, fejlesztéshez és bővítéshez kapcsolódik. A maradék 48%-ról korlátozó véleményt adnak.

Egy ilyen jelentés bármely cég esetében az ellenőrző testület lemondására és a társaság felszámolására történő felszólítást jelentene, de itt senki sem aggódik. Az ellenőrök 1,5 milliárd EUR-ról még azt is megállapították, hogy – az ő szavaikat idézve – nem kellett volna kifizetni.

Az első érv, amelyet hallani fognak, az az, hogy az ellenőrök nem azt mondják, hogy ez csalás, hanem ezek csupán hibák. Azt fogják mondani, hogy a csalás bűnös szándékot feltételez, ezt pedig bizonyítanunk kell, és ezért a rendőrséghez kell fordulnunk.

A második érv, amelyet hallani fognak, az az, hogy a szabályok túl bonyolultak. Ezt már évek óta mondják, de a szabályok nem változtak, tehát az Európai Bizottságot kell hibáztatnunk, mert bonyolult szabályokat tart fenn, amelyek elősegítik a hibákat?

A harmadik érv, hogy a hibákért a tagállamokat kell hibáztatni. Nos, a szerződéses világosan meghatározzák, hogy az Európai Unió pénzeszközeiért az Európai Bizottság felel, és valóban ez az egyetlen szerv, amely hatáskörrel rendelkezik a kifizetések leállítására, ha nem kap elegendő bizonyítékot a pénzeszközök szabályszerű elköltésére.

Az igazság az, hogy ezek a hibák azt jelentik, hogy visszaéltek az adófizetők pénzével. De legyünk őszinték, senki sem foglalkozik ezzel. Hiszen csupán az adófizetők pénzével van dolgunk. Ez csak az emberek pénze, akik most azért küzdenek, hogy ki tudja fizetni jelzáloghiteleiket és gyermekeik oktatását. Ez azonban még nem minden. A Számvevőszék által ellenőrzött, 2008. évi 116 milliárd EUR-s kifizetésen felül további 40 milliárd EUR hagyta el az Európai Unió pénztárát. A költségvetés harmincöt százaléka most „Előfinanszírozás” név alatt szerepel a mérleg egyik sorában, amelyről az ellenőrök nem tudják megmondani az európai adófizetőknek, hogy szabályszerűen költötték-e el.

Ezek a pótlólagos előlegfizetések pontosan azokon a területeken történtek, ahol a Számvevőszék a legnagyobb számú hibát találta. Meddig engedi meg e Parlament az adófizetők pénzével való visszaélést?

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Elnök úr, a holland Szabadság Párt nevében szeretnék köszönetet mondani a Számvevőszék elnökének a 2008-as éves jelentés elkészítéséért.

Végül is ez a jelentés tudatta velünk, hogy a Kohéziós Alap körülbelül 11%-át nem is kellett volna elkölteni. Ez 4 milliárd EUR-t jelent, amelyet a szőnyeg alá sepertek. E kérdésben a Tanács, a Bizottság és – néhány kivételtől eltekintve – e Parlament is törekszik arra, hogy csendben maradjon. Pártom ezt becstelennek tartja.

Szeretném hallani, hogy a Bizottság mit kíván ez ügyben tenni. Hogyan biztosítja ennek a 4 milliárd EUR-nak a visszatérítését? Például szándékában áll-e megkérni azokat az országokat, amelyeknek ezt a pénzt el sem szabadott volna költeniük, hogy fizessék azt vissza? Ha nem, mi ennek az oka?

Azt is szeretném hallani az Európai Számvevőszéktől, hogy – a bizottsági kiadások átláthatósága érdekében – a Számvevőszék az Európai Bizottság tagjai által kiállított valamennyi nyilatkozatot is megvizsgálja-e. Ha igen, a Számvevőszék elküldi-e ezeket a nyilatkozatokat a Parlamentnek, és ha nem, miért nem? Erre a kérdésre az Európai Számvevőszéktől szeretnék választ kapni.

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) A jóváhagyásról szóló szavazás évről évre érdekesebb, mivel a parlamenti képviselők egyre mélyebbre ásnak a részletekben. E vitában fontos először is a tények megállapítása, másodsor a tények okainak magyarázata, harmadszor pedig a következtetések levonása.

Ami a tényeket illeti, számunkra, parlamenti képviselők számára igen érdekes a Számvevőszék által használt módszerek megfigyelése. Ennél is érdekesebb azonban, hogy az eredményekről szóló szakaszban az Európai Bizottság nem ért egyet a Számvevőszék által felállított diagnózissal. A vita során szeretnék tisztázni a Bizottság és a Számvevőszék véleménye közötti különbségeket. Másodsor, ha hibákkal van dolgunk, nagyon fontos annak megállapítása, hogy szabálytalanságokkal vagy bűncselekményekkel állunk-e szemben. Ha mindent egy kalap alá vesszünk, az elhomályosítja a képet, és összezavarja az arról szóló vitát, hogy hibákat kell-e kijavítanunk vagy a rendőrséghez kell-e fordulnunk.

Ami az okok magyarázatát illeti, szeretném mindenkinek a figyelmét felhívni arra, hogy az előttünk lévő dokumentum azt jelzi, hogy a közbeszerzési rendszerben súlyos szabálytalanságokkal kell szembenéznünk. Ezzel kapcsolatban a probléma nemcsak a pénzmozgásról szól, hanem a közbeszerzéshez kapcsolódó ügyek magyarázatáról és egyszerűsítéséről is.

A utolsó kérdés a következtetésekre vonatkozik. A következtetések igen sokfélék lehetnek. Először is az ellenőrzési módszerekre vonatkozó következtetések, a felelősségre vonatkozó következtetések, sőt, a jövőbeni politikára vonatkozó következtetések is. Ezek a legkönnyebbek. Nagyon könnyű annak a következtetésnek a levonása is, hogy mivel a pénzt szabálytalanul költötték el, és e területen még vannak kétségeink, a legjobb megoldás az adott szakpolitikai területre vonatkozó kiadások csökkentése. Nagyon óvatosnak kell lennünk az efféle következtetésekkel, mert a pénzügyi ellenőrzés egy dolog, a szakpolitika hatékonyságának ellenőrzése egy másik, az EU jövőbeni irányaira vonatkozó döntés pedig ismét egy másik dolog.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Elnök úr, először is köszönetet szeretnék mondani különösen da Silva Caldeira úrnak a Számvevőszék jelentésének ismertetéséért, amely jelentés a botrány és az eurofóbiára való felhívás lehetőségétől elmozdult a valóban konstruktív gyakorlat irányába, és amely világos motivációs üzeneteket tartalmaz mind az európai intézmények, mind pedig a tagállamok fejlődési képességéről, az e fejlődés eléréséhez szükséges eszközök ajánlásával együtt.

Mindez a Számvevőszék növekvő szigorúságának és szakmai hozzáértésének feladása nélkül történt, sőt, a Számvevőszék volt az első, amely a da Silva Caldeira úr által említett valamennyi elvet a magáévá tette. Ebben a döntő jelentőségű időszakban a Költségvetési Ellenőrző Bizottság tagja voltam, és köszönöm önöknek a bevezetett változtatásokat, mert ezek óriási segítséget jelentenek számunkra.

Természetesen szeretnék köszönetet mondani Kallas úrnak is, amiért bölcsen meghallgatta az Európai Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottságban kifejtett követelményeit, ami nem volt könnyű feladat. Az gazdálkodás ellenőrzési rendszerében előrehaladás tapasztalható, és csak reméljük, hogy ez bővülni és mélyülni fog.

Támogatom azt a nemrég elhangzott nyilatkozatot, hogy ez a valaha elért legjobb megbízhatósági nyilatkozat, és bár ez a három jelenlévő intézmény, a Számvevőszék, a Bizottság és a Parlament számára sikertörténet, még hosszú utat kell megtenni.

Például még mindig aggodalommal tekintünk a jelentésben a Számvevőszék és a Bizottság között a költségvetési támogatás és a nemzeti reformtervek kiigazítása fontos területén fennálló nyilvánvaló ellentétekre.

Ez évben igen aggasztó továbbá az Európai Fejlesztési Alap harmadik pillérének, a szervezetekkel történő közös igazgatásnak az ellenőrzése. Kollégáim az Egyesült Nemzetek Szervezetéből, az Afrikai Unióból és más szervezetekből már beszéltek erről. Ez az Európai Fejlesztési Alap 6-7% százalékát teszi ki, és természetesen hatékony módszereket kell használnunk, illetve találnunk az átláthatóság hiányának megszüntetésére, amely hiány elfogadhatatlan.

Ami a személyzetet illeti, ismételten hangsúlyozni kell, hogy a fluktuáció túl magas, és túl sok az ideiglenes alkalmazott, ami azt jelenti, hogy az e programtípushoz oly lényeges folyamatosság elvész. Hiányzik továbbá a küldöttségek részéről érkező ellenőrzések rendszeressége. Emellett, ahogy a Számvevőszék is említi, jelentős hibák vannak, és magas a nem számszerűsíthető hibák előfordulási aránya, amelyen javítani kell.

Számunkra azonban bátorító a Bizottság és a Számvevőszék által közösen megkezdett út, amelynek célja, hogy meghatározzák az elfogadható hibahatárt, ami szerintünk a követendő út.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Elnök úr, Kallas úr, Caldeira úr, a Számvevőszék uniós költségvetésről szóló éves jelentésének ismertetésében látok jó és rossz dolgokat is. Mindenekelőtt szeretném megköszönni a Számvevőszéknek, hogy a jelentés világosabb, merészebb és politikusabb, ezáltal számunkra könnyebben érthetővé lett.

A jó dolgok közé tartozik a költségvetési gazdálkodás mint egész. Az előző évekkel ellentétben ebben javulás történt. Mindenekelőtt ez az utóbbi néhány évben a legnagyobb fejfájást okozó területeken, a mezőgazdaság és természeti erőforrások területén megvalósuló jobb pénzgazdálkodás eredménye.

Ez az első alkalom, Caldeira úr, hogy jelentésükben nem adnak elutasító véleményt, és ez jó hír. A jelentés kiemeli, hogy ahol az EU maga ellenőrzi és kezeli az alapokat, a költségvetési gazdálkodás megfelelő. Hogy ez hatékony-e, az más kérdés. E tekintetben szeretnék szívből gratulálni, Kallas úr. Ez a látható javulás az ön érdeme, és az ön hivatali idejében történt. Gratulálok!

Most azonban elsősorban a tagállamok felelőssége, hogy javítsák ellenőrzési rendszereiket. Mert ha az EU költségvetési gazdálkodása folyamatosan kritikára ad okot, az – amint most láttuk – nem uniós szinten, hanem a tagállamok szintjén múlik. Itt vannak a problémák. A kohéziós politika például – amelyet a tagállamok hajtanak végre, és amely a pénzeszközök körülbelül egyharmadát kapja – a fő problémás terület. Ön azt mondja, hogy 11% szabálytalan, független képviselőtársunk pedig azt mondta, hogy ez a szám 4 milliárd EUR. Ez az állítás nem helyes. Több mint 2,5 milliárd EUR, amelyről ön világosan megmondta, hogy ez olyan, az adófizetők által befizetett pénz, amelyet nem kellett volna kifizetni. Ezt teljesen világosan ki kell mondanunk, és egyértelmű ellenőrzéseket kell bevezetnünk.

Következésképpen azonban az Európai Bizottságnak továbbra is nyomást kell gyakorolnia a tagállamokra, és e területen támogatni fogjuk, Kallas úr. A megnevezés és megszégyenítés (naming and shaming) politikáját kell alkalmaznunk. Nyilvánosan meg kell szégyenítenünk a pazarló tagállamokat – amelyek a korábbiakhoz hasonlóan most is léteznek –, és a helyzetet világosan be kell mutatnunk.

Összességében ön arra a következtetésre jut, hogy a szabályozásokat egyszerűsíteni kell. Szeretnénk ebben támogatni önt, és lenne még egy kérésünk. Az adófizetők pénzének helyes felhasználása érdekében nemcsak a szabályszerűsége, hanem a hatékonysága is nagyobb hangsúlyt kell helyezni.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, szeretnék hivatkozni a Számvevőszék jelentésének 7. fejezetére, amely a Kutatás, energiaügy és közlekedés szakpolitika-csoporttal foglalkozik.

Mindenekelőtt szeretném rendkívüli hálámat tolmácsolni a Számvevőszéknek alapos munkájáért. Ebből a fejezetből kiderül, hogy a Számvevőszék éves jelentésében ennek a területnek nem adhat jó osztályzatot. Egy olyan területről van szó, amelynek teljes kiadásai meghaladják a 9 milliárd EUR-t. A Számvevőszék értékelése szerint a hibaarány 2% és 5% közötti. Más szóval, e számítás alapján 180 és 450 millió EUR közötti összeget szabálytalanul költöttek el. A Számvevőszék következtetése, hogy ez "részben eredményes", amely nekem iskolai osztályzatra lefordítva legjobb esetben is kettes alá jelent. Véleményem szerint furcsa, hogy a Bizottság nem tartja szükségesnek, hogy véleményt mondjon erről. A Bizottság hallgatását beszédes hallgatásnak tartom.

Ajánlásában a Számvevőszék kijelenti, hogy a Bizottságnak folytatnia kell a pénzügyi szabályozások egyszerűsítését célzó munkáját. Egyetérték. A felelős bizottság is hasonló irányú megbeszéléseket folytatott. Nem értek azonban egyet azzal, hogy a Bizottság a Számvevőszék ajánlására vonatkozó véleményében ezt az ajánlást a feje tetejére állítja. A Számvevőszék azt mondja, hogy a szabályozások egyszerűsítését a pénz szabályszerű elköltésének biztosítása érdekében a költséghatékony ellenőrzés céljával kell összekötni. Ezzel szemben a Bizottság azt mondja, hogy költséghatékony ellenőrzést akar, és azt javasolja, hogy legyen egy elfogadható hibakockázat, amelyet kezdettől figyelembe kell venni. Nem ilyen az adófizetők pénzével való ésszerű bánásmód! A Bizottságnak át kell gondolnia, hogy mit mondott, a Parlamentnek pedig támogatnia kell a Számvevőszék kritikus munkavégzését.

Kay Swinburne (ECR). – Elnök úr, üdvözlöm a Számvevőszék jelentését, és üdvözlöm a korlátozások nélküli beszámolót, amely első alkalommal nem tartalmaz elutasító véleményt az EU elszámolásairól, különösen e fontos eljárás oly sok évi problémás volta és egy olyan feladat után, amely bármely magánvállalkozás számára több uniós irányelv megsértését jelentette volna.

Szeretnék azonban a tartósan jelentős hiányosságokat felmutató területekre, nevezetesen a strukturális alapokra és a Kohéziós Alapra koncentrálni. Miközben a Bizottság eredményként ítélteti meg, hogy a költségvetés legnagyobb részének – a kohéziós kiadásoknak – mindössze 11%-ában voltak hibák, véleményem szerint megdöbbentő, hogy megállapítást nyert, a 46 milliárd EUR-s költségvetésből 5 milliárd EUR-t egyáltalán nem kellett volna kifizetni, ahogy a Számvevőszék leírta.

Meg kell mondanom, hogy régióm, Wales – amely kapott a 46 milliárd EUR-s strukturális alapból – vígan költhetett és kiadásként elszámolhatott abból az 5 milliárd EUR-ból. Walesnek szabálytalan kiadások miatt semmit sem kellett visszafizetnie, annak ellenére, hogy az Egyesült Királyság összességében nem kap tiszta bizonyítványt.

Úgy tűnik, a hibák a végrehajtó intézmények szintjét érintik, ezért azt kérem, hogy az Európai Parlament és a Bizottság szólítsa fel az egyes tagállamokat, hogy a kapott pénzeszközöket alaposan ellenőrizzék. Walesben a walesi nemzetgyűlés kormánya különböző intézményeken keresztül igazgatja az uniós strukturális alapokat és az Unió Kohéziós Alapját, ezért egy hivatalos ellenőrzés lefolytatása nem lehet túlságosan megterhelő.

Ugyanakkor az EU által körülbelül hét évvel ezelőtt finanszírozott projektek pénzügyi ellenőrzését csak most végzi a Számvevőszék. Nem tudom, mit érnek el ezzel. Éves egyidejű ellenőrzésre van szükségünk, amely azonosítani tudja a hibákat, és biztosítani tudja a leghíresebb előírásoknak való megfelelést.

Ha az adófizetők pénze forog kockán – ahogy a regionális költségvetés esetében egész Európában erről van szó –, az elszámoltathatóságra vonatkozó előírások soha nem lehetnek elég szigorúak.

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – (NL) Szeretnék néhány dolgot mondani az Európai Bizottságnak a külkapcsolatok keretében felmerülő kiadásairól. A Számvevőszék szerint e területen 2008-ban több hiba fordult elő, mint 2007-ben; és e hibák mindegyikét a külpolitika területén találták.

Megdöbbentőnek találtam, hogy számos hiba a projektekkel kapcsolatos beszerzések terén fordul elő. A Bizottság szorosan figyelemmel kíséri a tagállamok beszerzési eljárásait, így a bonyolult és homályos eljárások miatt rendszeres segélyhívásokat kapok önkormányzati és tartományi képviselőinktől.

A Bizottság nagyon tart attól, nehogy rosszul csinálják a dolgokat. De kicsoda a Bizottság, hogy ellenőrizze helyi önkormányzatainkat, ha időnként maga is hibázik a saját projektjeit érintő beszerzésekben? Mi erről a biztos véleménye?

A Bizottság szereti 28. donorként feltüntetni magát. Azon tűnődöm, hogy ez mennyire hatékony, és sajnálatosnak tartom, hogy a Számvevőszék egyébként igen jó jelentése nem tartalmaz részletes információkat a hatékonyságról, és hogy e téma csupán véletlenül merül fel a különjelentésekben. A szakpolitika hatékonyságára vonatkozó információk a jövőben esetleg belefoglalhatók a jelentésekbe?

Például a költségvetési támogatásra vonatkozóan olvastam a jelentésben, hogy a fizetési feltételeknek való megfelelés ellenőrzése elégtelen. Más szóval a Bizottság megfelelő ellenőrzés nélkül egy zsák pénzt adott át országoknak. Valójában tehát milyen feltételeket ír elő a Bizottság? Milyen mértékig vizsgálja továbbá, hogy a költségvetési támogatás valóban segíti-e az országok fejlődését? E jelentésben erről semmit nem találok, így semmi sem lehet benne az alkalmazott megközelítésről sem.

Nagyobb általánosságban, ha azt olvasom, hogy a Bizottság milyen gondatlanul költi el a számára elkülönített alapokat, tényleg azon gondolkodom, hogy nem lenne-e jobb, ha a fejlesztési kiadásokra vonatkozó döntést magukra a tagállamokra hagynánk. Egyértelmű, hogy a Bizottság nem eléggé vette figyelembe a Számvevőszék ajánlásait, így azt szeretném kérdezni a Számvevőszék elnökétől, hogy nem elkésérítő-e, hogy évről évre megállapítást nyer, hogy a Bizottság e tekintetben nem tett rendet a saját háza táján.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) A 2008-as költségvetési év tekintetében az Európai Számvevőszék a strukturális alapokat, a regionális fejlesztést és kutatási programot érintő számos hibát talált. Ennek oka, hogy túl sok a támogatásokra vonatkozó szabály, és azok túl bonyolultak.

Az Európai Számvevőszék helyesen hangsúlyozza a szabályok egyszerűsítésének fontosságát. Októberben az uniós szabályok okozta nyomás csökkentéséről négy tagállam hatóságai véleményt nyújtottak be az Európai Bizottság elnökének. Az uniós szintű szabályok miatti nyomás csökkentésére javasolták egy külső, független bizottság létrehozását. A jobb jogalkotási stratégiával összefüggésben ez a megfelelő irányba történő lépést jelenti. Hogy áll ezzel az Európai Bizottság?

A pénzgazdálkodás javítását célzó törekvések azonban nem korlátozódhatnak a szabályok egyszerűsítésére. Fokozott felügyeletre és ellenőrzésre is szükség van. Az Európai Bizottságnak és a tagállamoknak e célból cselekvési tervet kell kidolgozniuk. Nemzeti irányítási nyilatkozatokkal kell kezdeni, amelyeket azután pozitív európai megbízhatósági nyilatkozatnak kell követnie. Az Európai Számvevőszék szerint egy ilyen cselekvési terv hasznos eszközként szolgálhat-e a pénzgazdálkodás javítására? Véleményem szerint egy ilyen cselekvési terv a pénzgazdálkodás számára biztosítaná az oly nagyon szükséges politikai prioritást. Végül is, elnök úr, hölgyeim és uraim, a cél annak biztosítása, hogy az uniós kiadások a megfelelő időben a megfelelő helyre kerüljenek.

Philip Claey's (NI). – (NL) Az Európai Számvevőszék legutóbbi éves jelentése ismét elgondolkasztató bepillantást nyújt abba, ahogy az Európai Unió kezeli az európai adófizetők pénzét. A Számvevőszék reális minták alapján megállapította, hogy a 2000 és 2006 közötti időszakban a Kohéziós Alapba tartozó, összesen 36,6 milliárd EUR 11%-át nem kellett volna kifizetni. Ez azt jelenti, hogy 4 milliárd EUR összegű támogatást tévesen utaltak ki.

A belgiumi helyzetet vizsgálva a Számvevőszék szintén megállapítja, hogy a Vallóniában – különösen Hainaut-ban – elköltött pénzeszközök egy jó részét eltékoztolták. Ez valójában megerősíti, amit az európai parlamenti választásokat megelőzően egyik képviselőtársunk e Házban mondott, miszerint az európai támogatások Vallóniában – különösen a többi európai régióval összehasonlítva – nem érték el a kívánt eredményeket, és nemcsak maga Vallónia, hanem az Európai Unió is felelős e projektek végső elfogadásáért.

Jelenleg a legtöbb pénzmozgás igen közvetett, mivel számos közbenső állomáson megy át. Ezzel a kérdéssel prioritásként kell foglalkozni, ugyanakkor javítani kell a meglévő ellenőrzési mechanizmusokat.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Elnök úr, számvevőszéki elnök úr, bizottsági elnökhelyettes úr, köszönöm, Caldeira elnök úr, ezt a magas minőségű jelentést, köszönöm, Kallas úr, az ön által végzett munkát, és gratulálok új európai bizottsági kinevezéséhez. Örülünk neki.

Az éves beszámolóról a Számvevőszék a tavalyi évhez hasonlóan korlátozás nélküli, pozitív megbízhatósági nyilatkozatot adott ki. Szeretnék gratulálni a számvitelért felelős tisztviselőnek, Taverne úrnak és elődjének, Brian Gray úrnak, miközben megismétlem, hogy értetlenül állok a 47 milliárd EUR összegű negatív saját tőke előtt, amelynek főként az az oka, hogy nem számoljuk el a tagállamokkal szembeni azon követeléseinket, amelyeket a személyzet nyugdíjára vonatkozóan vállaltak. Szeretném önöket emlékeztetni, hogy ez az összeg 2008. december 31-én 38 milliárd EUR-t tett ki, ami évi 4 milliárd EUR-s növekedést jelent.

Az elszámolás alapjául szolgáló ügyletek vonatkozásában, Caldeira elnök úr, kérem, szíveskedjék világossá tenni a Parlament számára, hogy a Számvevőszék pozitív vagy negatív megbízhatósági nyilatkozatot ad-e ki? A Számvevőszék véleménye öt bekezdésre oszlik, amelyek a véleményeket szakpolitika-csoportonként sorolják fel, és ezt nem tudom megkülönböztetni a megbízhatósági nyilatkozattól, amelyet a Szerződés 248.

cikke határoz meg, amely azt is tartalmazza, hogy a Számvevőszék a Közösség tevékenységének valamennyi főbb területére kiterjedő külön értékeléseket végezhet.

A tartalom tekintetében – a kohéziós kiadások kivételével – az észrevételek pozitívak. A kohéziós kiadások esetében túl sok a hiba. Azt is szeretném megkérdezni, hogy ön szerint a felmérések száma – például a több ezer ügyletet képviselő Szociális Alap esetében 49 – elegendő-e véleményük kialakításához. A fő probléma azonban továbbra is a tagállamokkal való megosztott irányításból, valamint abból fakad, hogy az európai pénzügyek működési módjának összetettsége túl sok hibát okoz.

Végül szeretnék szólni a megosztott irányításról és az ellenőrzési láncról, valamint szeretném megismételni azt a javaslatomat, hogy a nemzeti számvevőszékeket jobban be kell vonni a folyamatba, hiszen a Tanács határozata szerint a kormányoktól soha nem fogunk nemzeti nyilatkozatokat kapni. A lisszaboni szerződés 287. cikkének (3) bekezdése felhatalmazza önt, Caldeira elnök úr, hogy a nemzeti számvevőszékekhez forduljon. Szeretném megismételni ezt a javaslatot.

Jens Geier (S&D). – (DE) Elnök úr, Kallas úr, Caldeira úr, hölgyeim és uraim, először is szeretnék köszönetet mondani önnek, Caldeira úr a bevezetésért, valamint szeretném megköszönni önnek és a Számvevőszék tagjainak jelentésüket. A Parlament gondosan meg fogja vizsgálni az önök által nyújtott információkat, és az elkövetkezendő hónapokban foglalkozni fog ezekkel. Örömmel tapasztaltam, hogy a közös agrárpolitika elfogadhatatlan hibaaránya csökkent. A Számvevőszék jelentésének elolvasása után az volt a benyomásom, hogy egy tagállam, nevezetesen Románia felelős a megmaradt szabálytalanságok többségéért. Úgy tűnik, hogy a jövőben az új tagállamokban nagyobb hangsúlyt kell helyezni a személyzet képzésére és az ellenőrző rendszerek helyes alkalmazására, lehetőség szerint még csatlakozásukat megelőzően.

Az európai strukturális alapok – amelyeket már számos képviselőtársam említett – szintén aggodalomra adnak okot. Igaz, hogy a szabálytalan kifizetések száma az előző évhez viszonyítva csökkent, de még mindig óriási problémák vannak a támogatási alapok szabályos kezelésének biztosításával. Szeretném közölni a Ház euroskeptikusáival, hogy az összes kifizetés 11%-áról és nem a költségvetés 11%-áról van szó. Ez az összeg 2,7 milliárd EUR, nem pedig 5 milliárd EUR. Elismerem, hogy a 2,7 milliárd EUR is túl sok, de a tisztesség kedvéért pontosnak kell lennünk.

Ezek a szabálytalanságok főként a túlzott mértékű kifizetésekben és a pénzeszközök helytelen felhasználásában rejlenek. Például, ha az Európai Szociális Alap (ESZA) pénzét egy közhivatalnok bérének kifizetésére vagy az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) pénzét egy építési telek vásárlására használják, akkor az érintett személyeknek nyilvánvalóan nincs elegendő információjuk a támogatási alapok helyes felhasználásáról, vagy a tagállamok az alapokat nem akarják vagy nem képesek helyesen kezelni. Valószínűleg azonban mindez együtt jelen van.

Ha felülvizsgáljuk a pályázati eljárást, egyértelmű, átlátható és könnyebben érthető szabályokat kell megállapítanunk. A tagállamoknak nemzeti szinten biztosítaniuk kell a pályázatok alaposabb nyomon követését.

Világos, hogy az európai adófizetők pénzével kapcsolatos valamennyi pazarlás és szabálytalanság túl sok. Aki azonban elfogulatlanul tekint az EU-ra és a Számvevőszék e jelentésére, kevés támadási felület talál. Munkánkhoz azonban, amelynek lényege Európa jobbá és hatékonyabbá tétele nap mint nap, sok kiindulási pontot kínál. Ennek alapján fogjuk végrehajtani az Európai Bizottságra vonatkozó mentesítési eljárást.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Szeretnék köszönetet mondani a Számvevőszéknek a kristálytisztá éves jelentésért, és külön köszönetemet szeretném tolmácsolni Kallas biztos úrnak az elmúlt években kifejtett erőfeszítéseire. Véleményem szerint jogosan állíthatja, hogy ez idő alatt jelentős fejlődést ért el.

Szeretném kiemelni az éves jelentés három aspektusát. Az első, hogy a legnagyobb problémákat még mindig a tagállamok okozzák. Sok képviselőtársam már felhozta példaként a regionális politikát, amelyet én is csak hangsúlyozni tudok. Ezért az egyes tagállamokban létező nemzeti nyilatkozattal kapcsolatban szeretném feltenni a Bizottságnak a következő kérdést: a Bizottság esetleg előállna egy konkrét javaslattal annak érdekében, hogy ezek a nyilatkozatok az Európai Unió valamennyi tagállamában kötelezővé váljanak?

A második aspektus, amelyet hangsúlyozni szeretnék, az európai szabályok terjedelme és bonyolultsága: szintén olyan terület, amelyet már számos képviselő érintett. El tudnánk kezdeni egy alapvető vitát pénzeszközök elköltésének módjáról és az ezeket alátámasztó szabályokról? Véleményem szerint ez most leginkább sejtéseken és legkevésbé bizalmon alapul, ami mindent egybevetve csak még több szabálytalanságot táplál.

Az utolsó aspektus a mezőgazdaság. Természetesen kiváló, hogy a teljes agrárágazat első alkalommal zöld jelzést kapott, de nem szabad túlzottan elégedettnek lennünk magunkkal. A vidékfejlesztésben vannak a főbb problémák, és a mezőgazdaságon belül ez az a szakpolitikai terület, ahol az elkövetkezendő években a legnagyobb növekedést látjuk. A legfontosabb nemcsak a törvényesség, hanem a hatékonyság is, mivel a mezőgazdasági alapok tekintetében környezeti és természeti céljaink elérése terén még mindig bőven alulteljesítünk.

Vicky Ford (ECR). – Elnök úr, az európai pénzügyek komoly aggodalmat okoznak választóim és a brit emberek körében. Az Egyesült Királyság végül is az európai költségvetés második legnagyobb nettó befizetője, így talán hasznos, ha más tagállamok nem felejtik el, ha erről a pénzről vitáznak, hogy ennek egy jó része a brit adófizetők zsebéből származik.

Ha van valami, ami éket ver a brit emberek és Brüsszel közé, akkor az az érzés, hogy pénzüket az EU-ban könnyelműen kezelték. Ez más országokra is igaz. Ez nem pusztán az elszámolásokról szóló vita, hanem egy alapvető bizalmi törés az itt képviselt intézmények és az általunk képviselt otthoni emberek között.

Tudomásul kell vennünk ezt a számvevőszéki véleményt. Igen, jobb mint az előző évekbeli vélemény, de éppúgy, ahogy egy üzletember, aki kétszer is meggondolja, mielőtt üzletet köt egy bármilyen korlátozó véleménnyel rendelkező céggel, ugyanúgy polgáraink kétszer is meg fogják gondolni az EU-val való kapcsolatukat mindaddig, amíg vannak korlátozások.

Nem állíthatjuk, hogy ez az ellenőrök hibája. Az ellenőrök nem költenek pénzt: a hivatalok és a kormányok viszont igen, itt és hazánkban is. Meg kell tisztítanunk a tevékenységüket.

Ugyanakkor önmagában még egy korlátozás nélküli könyvvizsgálói záradék sem elegendő. 18 éves korom óta havi kimutatást kapok a bankomtól. A számok összeadódnak. A könyvvizsgálói záradék korlátozás nélküli lenne. De tudom, hogy nem mindig bölcsen költöttem el a pénzem.

Ha csak egy szikrányi tiszteletet ki akarunk érdemelni az otthoni adófizetőinktől, akkor ebben a szörnyű gazdasági helyzetben tisztelettel kell kezelnünk pénzüket. Politikusainknak otthon és ebben a szükségtelen és drága második ülésteremben, itt, Strasbourgan azt üzenem, hogy meg kell állítanunk az adófizetők pénzének pazarlását.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Forradalomra van szükségünk a demokráciában! Elnök úr, biztos úr, üdvözljük önöket a Lisszaboni Szerződés új világában. Ez egy lehetőség az önök számára. E Házban 11 évig követtem jelentéseiket, míg korábban újságíróként tettem ugyanezt, és végül is ezek a jelentések nagyon hasonlóak. Most azonban lehetőségük van az előretekintésre. Használják ki e Ház szakmai hozzáértését – véletlenül ma nem gyűltünk mindannyian össze e teremben; Søndergaard urat és Chatzimarkakis urat látom, ott van Staes úr és a mi oldalunkon harcostársam, Ehrenhauser úr –, és szervezzék újra a Számvevőszék munkáját. Nézzék meg, ami másutt működik, például Németországban, ahol ellenőrizni lehet a költséghatékonyságot és azt, hogy van-e értelme a kiadásoknak, és Ausztriában, és dolgozzanak ki egy koncepciót, talán egy parlamenti kezdeményező jelentés keretében, amely leírja, hogy amit tesznek, hogyan tehetik lényegesen jobban, és ezáltal ténylegesen teljesítik feladatukat.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Elnök úr, kedves képviselőtársaim! Megítélesem szerint, mi európai parlamenti képviselők valamennyi európai adófizető állampolgárnak felelősséggel tartozunk azért, hogy megfelelő figyelemmel kísérjük az ő adójuk szabályszerű, megalapozott és törvényes felhasználását az Európai Unióban. Valamennyi adófizető európai állampolgárnak felelősséggel tartozunk, nemzeti hovatartozástól függetlenül.

Tisztelt képviselőtársaim! Megítélesem szerint alapos és szakszerű munkát végzett az Európai Számvevőszék, amikor elkészítette a 2008. évre vonatkozó jelentését, ezért köszönetet szeretnék mondani Caldeira elnök úrnak és a Számvevőszék valamennyi tagjának. Ugyancsak úgy gondolom, hogy megfelelő szakmai együttműködés alakult ki az Európai Számvevőszék és az Európai Parlament Költségvetési Ellenőrzési Bizottsága között, ami záloga annak, hogy a Parlament megfelelő módon tudjon eleget tenni ellenőrző feladatának. Ugyancsak elismerés illeti Kallas biztos urat azért, hogy az elmúlt esztendőben egyértelmű javulás tapasztalható az Európai Bizottság pénzügyi igazgatási tevékenységét illetően.

Ugyanakkor egyetértek azokkal a képviselőtársaimmal, akik azt mondják, hogy nem csupán kedvező, hanem kimondottan kedvezőtlen, aggasztó jelenségekről is szól a Számvevőszék jelentése. Ezek közül mindenképpen ki kell emelnünk azt, hogy a kohéziós források felhasználása kapcsán 11%-os mértéket elérő hibaszázalékot kellett megállapítania a Számvevőszéknek. Megítélesem szerint nélkülözhetetlen a hibák kijavítása érdekében,

hogy pontosan jelöljük meg, kik, mikor, hol és milyen mulasztásokat követtek el, mert csak ez lehet annak a záloga, hogy ezeket a hibákat az elkövetkezendő időben kijavítsuk.

Edit Herczog (S&D). – Elnök úr, amikor választóimmal találkozom, ezt az intézményt gyakran egy számítógéphez hasonlítom, amelyben a tagállamok képviselik a hardvert, a Bizottság biztosítja a szoftvert, a Parlament valószínűleg a billentyűzet, ahol be lehet avatkozni, és ebben az értelemben a Számvevőszék bizonyára a számítógép vezérlőpultja. Soha nem úgy veszünk számítógépet, hogy megnézzük a vezérlőpultját, de egyetlen számítógép sem működik hosszú ideig megfelelő belső vezérlőpult-rendszer nélkül.

Szeretnék gratulálni a Számvevőszéknek, hogy ezen intézmény számára megfelelő vezérlőpultként működik, és évről évre tökéletesíti munkáját, de bennünket is emlékeztet arra, hogy saját házi feladatunkat is jobban kell végeznünk.

Hat év itt-tartózkodás után megtanultam a Számvevőszéktől, hogy gyakran követünk el hibákat, és hogy meg kell próbálnunk emlékeztetni a tagállamokban maradt kollégáinkat arra, hogy mit kell tenniük. Számomra azonban a legfontosabb üzenet, hogy ha a Lisszaboni Szerződés hatályba lép, csökkentenünk kell a bonyolultságot, helyi szinten jobb feltételeket kell biztosítanunk kiadásainkhoz, és országainkban időben el kell juttatnunk a pénzt a pályázókhoz, legyenek azok kis- és közép vállalkozások, kutatók vagy gazdálkodók.

A nekünk szóló üzenet úgy hangzik, hogy helyi szinten kell javítanunk a szakértelmet. Európai szinten tovább kell csökkentenünk a bonyolultságot. Törekednünk kell a tagállamok ellenőrzési rendszerei közötti jobb együttműködésre, és a jövőben együtt kell dolgoznunk.

Köszönöm az utóbbi öt éves együttműködést.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Elnök úr, szeretnék köszönetet mondani a Számvevőszéknek a kiváló munkáért és Kallas úrnak is – jó, hogy folytatják. A brit képviselők kritikus véleményével minden rendben van, de az újságokból úgy tudom, hogy sok brit politikus nem bánt éppen tisztességesen a pénzzel. Ez természetesen nem jelenti, hogy nem fejlődhetünk, de meg kell vizsgálnunk, hogy a tagállamokban a helyzet valóban lényegesen jobb-e az uniós helyzetenél.

Azokon a területeken, amelyeken az EU közvetlenül felel a költségvetésért, a hibák kicsik. A hiányosságok a tagállamoknál merülnek fel. 2,7 milliárd EUR természetesen óriási összeg. Túlságosan nagy összeg, és teljes mértékben elfogadhatatlan. Az uniós költségvetés jelentős hányada, és a tagállamoknak e tekintetben egyértelmű a felelősségük. Ahogy már sok képviselőtársam is említette, én is úgy gondolom, hogy a Bizottságnak biztosítania kellene, hogy azok az országok, amelyek jelenleg megtagadják pénzügyi beszámolójuk közzétételét és a könyvvizsgálói jelentés benyújtását, mégis tegyék meg ezt. Önnek mint biztosnak vagy a Bizottságnak – természetesen ön nem tudja, milyen feladatot kap a jövőben – biztosítania kellene, hogy ezek az országok ténylegesen javulást érjenek el, tehát az információkat összegyűjtik és az ellenőrzést elvégzik. Európa adófizetői ezt kívánják. Jobb és hatékonyabb ellenőrző rendszerre is szükség van, amelyen keresztül ki lehet emelni a helyes gyakorlati példákat.

Søndergaard úr beszéde végén javasolt valamit, ami előrevihet, nevezetesen egy teljesen új költségvetési rendszer bevezetését, amely a tagállamok számára biztosítja a pénzforgalom jobb ellenőrzését.

(Taps)

Esther de Lange (PPE). – (NL) Elnök úr, talán ismeri a *Groundhog Day* (Idétlen időkgig) című filmet, amely egy férfiről szól, aki minden nap ugyanarra a napra ébred? Európai parlamenti képviselőként ez még csak a harmadik évem, de máris úgy érzem magam, mint annak a filmnek a főszereplője. Minden évben idejön a Számvevőszék, hogy közölje velünk, sajnos, nem tud megbízhatósági nyilatkozatot adni nekünk, az Európai Bizottság pedig minden évben minden tőle telhetőt megtesz a legkisebb reménysugár hangsúlyozásáért is.

Kétségkívül történt fejlődés – például a mezőgazdaság területén –, de az alapvető problémák változatlanul fennállnak. Természetesen növelhetik a megengedett hibaarányt, ahogy az Európai Bizottság javasolja, de ez a játékszabályok játék közbeni megváltoztatására emlékeztet. Ha a játékosoknak nem sikerül gólt lőniük, edzőjük nem megy, és nem szélesíti meg a kaput, hanem ügyel arra, hogy a játékosok jobban játsszanak. Ehhez csapatjátékra van szükség. Pozitív nyilatkozatot valóban csak csapatmunkával – az európai és a nemzeti ellenőrök közötti csapatmunkával –, valamint, amint már elhangzott, a nemzeti irányítási nyilatkozatok révén lehet elérni.

Sajnos néhány ország még mindig szabadabban bánik az európai pénzzel, mint a saját nemzeti pénzeszközeivel; könnyebb valaki másnak a hitelkártyájával bevásárolni menni, mint a sajátunkkal. A számlával azonban szembesülni fog, biztos úr. Ha ön és az ön utódja nem képes megfelelően ellenőrizni a tevékenységeket, az nemcsak az uniós költségvetés ellenőrzésének és önöknek, az Európai Bizottságnak tesz rosszat, hanem mindannyiunk és munkánk legitimitásának is.

Ezért biztos lehet benne, biztos úr, hogy a Parlament e tekintetben önt és utódját is igen szorosan figyelemmel fogja kísérni.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Elnök úr, biztos úr, Caldeira úr, hölgyeim és uraim, először is köszönetet szeretnék mondani Caldeira úrnak és csapatának. Jelentése a mentesítés megadásához vezető tanácskozásunkhoz igen hasznos lesz.

Déjà vu érzésem van, mert amint látom, a Tanács ismét távollétével tüntet, éppúgy, ahogy az elmúlt évben. Azért vagyok ennyire kritikus, mert a Tanács mint az egyik legfőbb közösségi intézményünk nem maradhat ki, és nem kellene kimaradnia ebből a vitából.

Jogosan elvárjuk minden tagállamtól az ellenőrzést és az átláthatóságot, de ugyanezt várjuk saját intézményeinktől, és a Tanács is felel azért, ami a tagállamokban történik vagy nem történik.

Természetesen a költségvetésekben előforduló szabálytalanságok nem érintik olyan súlyosan a Tanács költségvetését, mint az agrárágazatot, de nekünk is lesznek kérdéseink a közbeszerzésről, a késedelmes fizetésekről vagy lejárt fizetésekről, valamint az ismétlődő túlbecslésekről. Mindezt a Tanáccsal a következő hetekben fogjuk megvitatni.

Igaz, hogy a hiba nem egyenlő a csalással, és a visszafizettetés hasznos eszköz. Az agrárpolitikában egy további jó eszköz a megnevezés és megszügyenyítés, amely Bajorországban és Németország más részein is jól bevált. Úgy gondolom, hogy folytatnunk kell ennek az eszköznek a használatát, mert világossá vált, hogy a tagállamok és az érintett vállalkozások is reagálnak rá.

Azt várjuk a svéd elnökségtől, hogy az elkövetkezendő napokban készen áll az erről folytatandó párbeszédre, valamint...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Elnök úr, Caldeira úr, biztos úr, szeretnék köszönetet mondani az Európai Számvevőszéknek azért a bámulatos munkáért, amelyet az európai adófizetők érdekében végeztek.

Az EU elszámolásai 2%-os hibahatárt engedélyeznek. Véleményem szerint különösen a fizetéseket és az egyéb igazgatási kiadásokat kellene óvatosabban kezelni. Ezekkel kapcsolatban nem engedhetünk meg semmiféle bizonytalanságot.

Vannak azonban más költségcsoportok, ahol nehéznek, vagy talán lehetetlennek tűnik a 2%-os hibahatár elérése. A Számvevőszék szerint a kohéziós politikára költött összegek 11%-át egyáltalán nem kellett volna kifizetni. Az előző két évben is ugyanez volt a helyzet.

Mivel a helyzet olyan, hogy a 2%-os hibahatár nem elérhető, meg szeretném kérdezni, hogy a Bizottság vagy a Számvevőszék gondolt-e arra, hogy felül kellene vizsgálni a 2%-os számot, hogy évről évre ne kelljen azt mondanunk, hogy ezt a küszöbértéket ebben az évben semmiképpen sem tudjuk elérni, és a következő évben sem fogjuk. A jövőben gondosabban kell eljárunk, és a költségek vonatkozásában a mostaninál hatékonyabban kell működnünk, valamint egyszerűsíteniünk kell a pályázati eljárást.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Elnök úr, a 2008-as költségvetés végrehajtásáról szóló éves számvevőszéki jelentés elemzése alapján arra a következtetésre jutunk, hogy a helyzet jobb, mint az előző években. Különösen öröndetes, hogy jelentősen bővülhetett a megfelelő költségvetési gazdálkodás. Rendkívül világos javulást tapasztaltunk a mezőgazdaságra és a vidékfejlesztésre fordított kiadások terén, amelyek az uniós költségvetés több mint 40%-át teszik ki. Ez a korábbi jelentésekhez képest alapvető változás. Ez a közös agrárpolitika reformjának és egyszerűsítésének eredménye. A pénzeszközöket most egyszerű technikai követelmények alapján fizetjük ki.

Másrészt az ellenőrök néhány vitára okot adó területet is kimutatnak, mivel azt tapasztalták, hogy a kohéziós politika terén a tagállamok által benyújtott támogatási pályázatok 11%-a hibás volt. Hangsúlyozom, hogy pályázatokról beszélek. Sokaknak úgy tűnhet, hogy ez a kedvezőtlen adat a Bizottság vagy a tagállamok részéről tanúsított gondatlanság eredménye. Biztosan ebben is van egy kis igazság, de úgy gondolom, hogy

a probléma másutt keresendő. A kohéziós és fejlesztési politika terén e pénzügyi hiányosságok nagy számát elsősorban a túlbonyolított és összetett jogi szabályozások okozzák, amit jelentésében a Számvevőszék is elismer.

Arra ösztönzőm a Számvevőszéket, hogy erősítsék tovább együttműködésüket tagállami kollégáikkal. Végül azt szeretném mondani, hogy több figyelmet kell szentelnünk az oktatás kérdésének, valamint az egyedi programokat végrehajtó és kezelő uniós és intézményi politikákról megfelelőbb tájékoztatást kell nyújtanunk a kedvezményezetteknek.

Összefoglalva, véleményem szerint a Bizottságnak mindent meg kell tennie elsősorban a pénzügyi szabályozások egyszerűsítéséért, és egyúttal meg kell tartania a visszaélést megelőző, alapvető ellenőrzési mechanizmusokat. Gyakran előfordul azonban, hogy a különböző európai alapok kedvezményezettjei szabályozások tömegével küzdenek, amelyek nem egészen világosak, és amelyek gyakorlatilag lehetetlenné teszik az ellenőrök teljes megalégedésére szolgáló beszámoló elkészítését. Ezen változtatni kell, és hangsúlyozom: egyszerűsítés és tájékoztatás, de ellenőrzés is.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Elnök úr, én is szeretnék gratulálni a Számvevőszéknek kiváló munkájáért, valamint az Európai Bizottságnak, és örülök, mert látom, hogy a helyzet általánosságban javult. Szeretném külön hangsúlyozni, hogy a mezőgazdasági kiadások első alkalommal nincsenek a piros tartományban. A dolgok általánosságban jobban mennek, de még mindig gondok vannak a kohéziós politika kiadásaival, amelyre már több tisztelt kollégám hivatkozott. A jövőt tekintve azonban meglehetősen optimista vagyok.

Észre kell vennünk a jó híreket is. Működik az uniós pénzeszközök visszafizetési rendszere: 2008-ban 1,6 milliárd EUR-t fizetettek vissza, és több visszafizetés folyamatban van, ami azt igazolja, hogy a rendszer megfelelően működik. A le nem leplezett csalások aránya rendkívül alacsony, és csak néhány elszigetelt esetben állapítottak meg ilyet. Csak néhány tagállamban vannak problémák, ami azt bizonyítja, hogy a rendszer egészében véve rendben működik, és hogy a kohéziós politika céljai megvalósulnak.

Hosszú távon a közös irányítási rendszert felül kell vizsgálni, és a tagállamokra nagyobb felelősséget kell hárítani, ezáltal segítve a szabályok egyszerűsítését. A Lisszaboni Szerződés 310. cikkében rendelkezik erről, amely alapján a Bizottság eddigi kizárólagos felelősségével szemben az Európai Unió és a tagállamok közötti együttműködés a költségvetés végrehajtásában engedélyezett.

Végül szeretném kiemelni, hogy a Számvevőszék üzenete a szabályok egyszerűsítésének szükségességéről eljutott a Tanácshoz és a Bizottsághoz, és őszintén remélem, hogy a változások.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) A 2008-as jelentés ismét mély elemzésre és cselekvésre ad okot, többek között az Európai Parlament részéről is. Köszönöm ezt a jelentést. Ez a megközelítés – ez az együttműködés – az elmúlt években kimutatható előnyökhöz vezetett.

Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoportjának koordinátoraként azonban különösen a regionális politikáról szeretnék néhány megjegyzést tenni. Igaz-e, hogy a regionális politika 11%-os hibaaránya miatt a három tagállam miatt történt, és ezzel kapcsolatban mik a terveik? Igaz-e, hogy a legtöbb hiányosságot a közbeszerzésekben találták? Igaz-e, hogy túl korán van még ahhoz, hogy a jelentés tükrözze az új, jelenlegi, 2007-2013-es szabályozás alapján a kiadásokban bekövetkező javulásokat? Amint tudják, ezzel kapcsolatosan a múlt évben számos módosítás történt. Amennyiben ez a helyzet, akkor figyelembe véve ezeket a változásokat – a jelenlegi jogszabályok módosításait –, 2013-ig a javulások emelkedő tendenciája mentén dolgozhatunk tovább.

Fontos továbbá, hogy az európai jogszabályok átültetése terén ezeket a javításokat határozottabban hajtsák végre a közbeszerzési szabályokban, hogy az akadályok legyőzése érdekében fejlődés menjen végbe a hatáskörök terén és a végrehajtásban, különösen a tagállamokban. Mindent összevetve, az európai és a nemzeti szint közötti kapcsolatban itt komoly sűrűlődség van. Ezért meg kell neveznünk az érintett országokat.

Ez a 11%-os szám azután pirosról, amely elfogadhatatlan, sárgára, majd végül zöldre változhat. A polgárok azért választottak meg bennünket, hogy e területen több eredményt és nagyobb tisztánlátást érjünk el. Örülök annak is, hogy a jelentésükben szereplő, az egyszerűsítésre vonatkozó javaslatok is napirendre kerülnek.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Elnök úr, szívből jövő köszönetemet szeretném kifejezni a Számvevőszéknek az alapos és igen hasznos jelentésért. A mai vitát hallgatva, egy dán mondás jutott az

eszembe, miszerint arról beszélünk, hogy a pohár félig tele van-e vagy pedig félig üres. Ez más szóval azt jelenti, hogy a kérdés az, hogy optimisták vagy pesszimisták vagyunk-e. Nekem úgy tűnik, hogy ma itt túl sok ember túlságosan optimista volt. A biztos úr is túl optimista volt. Egyszerűen nem gondolom, hogy ez elegendő. Ha egy dán pénzügyminiszter lett volna felelős ezért a költségvetésért, amelynek kevesebb mint a fele fogadható el hibátlanként, és amelynek kevesebb mint a fele – 47%-a – zöld, a szóban forgó miniszter már munkanélküli lenne.

Igen sajnálatosnak találom, hogy még mindig nagyon sok a tennivaló, és nagyon sajnálom, hogy a dolgok ilyen lassan mozdulnak előre. Tudom, hogy ez nehéz, és tudom, hogy a szabályok nagyon bonyolultak is lehetnek. Azt is tudom, hogy történt előrehaladás, de az nem elég. Ha megnézzük, hogy a költségvetés zöld része milyen sebességgel javult, láthatjuk, hogy a dolgok túl lassan mozdulnak. Felszólítom a Bizottságot, hogy vállalja az őt terhelő felelősséget. Az eszközök rendelkezésükre állnak. Gyorsabban kell reagálniuk.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, mostanáig a kohéziós alapra helyeződött a hangsúly, és ezt bizonyára a költségvetés mérete indokolta. Fel szeretném azonban hívni a figyelmüket egy olyan területre, amelyben az elmúlt évben mindössze 2,7 milliárd EUR-t költöttek el, de amely jelentős problémákat okoz.

Az Európai Számvevőszék – amelynek most hálás köszönetemet szeretném kifejezni – félig mesterművet alkotott, mivel a fejlesztési segély területén a szétaprózott igazgatásba sikerült átláthatóságot vinnie, és sikerült egyértelműen azonosítania a továbbra is fennálló problémákat. Nem szeretnék túlozni és azt mondani, hogy ez a terület nem rendelkezik általános elvvel és átlátható struktúrákkal, de jelentős problémákkal küzd.

Javulás történt például a projektek kifizetési terén, de még mindig előfordul, hogy egyes projektek esetében nem lehet elvégezni az ellenőrzéseket, mert hiányoznak az elismervények, nem is beszélve arról, hogy bizonyos elismervényeket még csak be sem mutatnak, vagy nincs lehetőség a megfelelő nyomon követésekre. A költségvetési támogatás témaköre ismételtén sajátos problémákat vet fel, mert lehetetlen ellenőrizni vagy nyomon követni, hogy hová kerül a pénz, és mire használják. Véleményem szerint alaposan át kell gondolnunk, hogy az Európai Fejlesztési Alapot (EFA) az átláthatóság, a nyomon követhetőség és az irányíthatóság érdekében nem kellene-e végre integrálnunk az általános költségvetésbe. Ez lehetővé tenné, hogy az EFA-t más területekkel – például a fejlesztési segéllyel, a külpolitikával, a szomszédsági politikával és ezen terület más politikáival – összekapcsoljuk és koordináljuk, hogy teljes és átlátható áttekintést kapjunk. Ez a javaslatom.

Andrea Cozzolino (S&D). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, amint már elhangzott, az Európai Számvevőszék 2008-as jelentése mindenekelőtt pozitív hírral szolgál: a magas szabálytalansági szintet mutató uniós kiadások aránya a 2005-ös 60%-ról 2008-ban 31%-ra csökkent. Ez jelentős eredmény; pozitív megközelítést jelez, amelyet folytatnunk kell.

A strukturális alapok és konkrétan a kohéziós politikák terén továbbra is problémák és nehézségek állnak fenn. Úgy gondolom, hogy az elkövetkezendő hónapokban és években figyelmünket e területekre kell összpontosítanunk.

A strukturális alapok tekintetében, ha összehasonlítjuk a Számvevőszék 2000 és 2006 közötti időszakra vonatkozó elemzésével, a 2007 és 2013 közötti időszak irányítási és ellenőrzési rendszerei a kiadások terén szigorúbb szabályozásokat, nagyobb megbízhatóságot és átláthatóságot vezettek be, valamint a tagállamok nagyobb elszámoltathatóságát hozták.

A Számvevőszék határozottan hangsúlyozza, hogy nagyobb mértékű egyszerűsítésre van szükség. A szabályok további egyszerűsítése érdekében tehát sokat kell tenni.

A gazdasági növekedés minősége és a közösségi források felhasználásának átláthatósága ugyanannak az általunk folytatandó küzdelemnek két célkitűzése. Úgy gondolom, hogy ezt a küzdelmet úgy kell megharcolnunk, hogy a bennünket és mindenekelőtt a polgárokat érintő vitáinkat nagyobb nyilvánosság mellett kell folytatnunk.

A kohéziós politikák, a strukturális alapok és a regionális politikák az európai projekt alapvető elemei, és azok is maradnak. Tartalmat adtak az Európai Unió alapvető értékeinek. A hatékonyság és az átláthatóság biztosítása érdekében az elkövetkezendő években együtt kell dolgoznunk.

Mairead McGuinness (PPE). – Elnök úr, köszönöm a Számvevőszéknek, hogy ma délelőtt igen világos módon ismertette velünk egy terjedelmes jelentés tartalmát, és beszámolt jóról és rosszról – szerencsére

nem szörnyűségekről, mert számviteli gyakorlatunk legrosszabb aspektusait bizonyos mértékig rendbe hoztuk.

Elsősorban a mezőgazdaságra szeretnék kitérni, amely, mivel viszonylag tiszta bizonyítványt kapott, jóformán kimaradt ebből a vitából. Ezzel figyelmeztetni szeretnék arra, hogy lehet, hogy visszatérünk a jövőbe.

Ma délelőtt érdemes emlékeztetni arra, hogy a mezőgazdaság azért javult, mert a kifizetéseket jelentős részben elválasztottuk a termeléstől. A kifizetéseket közvetlenül az aktív gazdálkodóknak, aktív termelőknek teljesítjük, ezért a hibalehetőség jelentősen csökkent.

A moduláció eszközén keresztül azonban most fogjuk azt a pénzt, és a vidékfejlesztés területére fordítjuk, amely területtel kapcsolatban komoly aggodalmakat fogalmaztak meg, ezért beszéltem a jövőbe való esetleges visszatérésünkről.

Én is aggódom amiatt, hogy hogyan tudunk számot adni olyan kérdésekről, mint a vízgazdálkodás, az éghajlatváltozás és a biodiverzitás. Gondoljunk csak az ezen területekre költendő közpénzekre vonatkozó – jogosan – bonyolult szabályokra, valamint az ezeknek a szabályoknak való megfelelés nehézségeire és költségeire.

Az Európai Unió költségvetésének ellenőrzését vizsgáljuk, hála a volt brit miniszterelnöknek, Tony Blairnek, akinek a kormánya nem rendelkezik különösen tiszta nyilvántartással, ha a saját elszámolásairól van szó.

E felülvizsgálat során ismételten megvizsgáljuk a pénz elköltését azokon a területeken, amelyeket a Számvevőszék egyértelműen aggályosnak talált, különösen a kutatás és az innováció területén. Legyünk azonban nagyon óvatosak, hogy az általunk jól végzett munkát nehegyezze el azzal, amire készülünk.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, amikor iskolás voltam, a tanárok gyakran mondták: A bizalom jó, de jobb az ellenőrzés.

(A felszólaló egyetért azzal, hogy az eljárási szabályzat 149. cikkének (8) bekezdésével összhangban egy másik képviselő kérdésére válaszoljanak)

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Elnök úr, szeretném megkérdezni, hogy észrevette-e, hogy e fontos vita során Martin úr, aki egy sor tanáccsal látott el bennünket, 10.00-kor belépett az ülésterembe, 10.09-kor felszólalt és 10.12-kor elhagyta az üléstermet.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Gyermekkoromból két alapvető szabály jut az eszembe. Egyszer azt mondták nekem: „Ha valaki beszél hozzád, hagyd, hogy befejezze. Ha felteszel egy kérdést, legalább várd meg a választ”. Ezt az elvet követve jó lett volna, ha Martin úr a Házban maradt volna, és a Parlamentben követhette volna a vitát. Ez a véleményem.

A Számvevőszék által javasolt ellenőrzések és javítások jelentősen hozzájárulnak az uniós pénzeszközök hatékonyabb és gazdaságosabb felhasználásához. Az agrárpolitikában érdekelt képviselőként különösen örülök, hogy a mezőgazdaság területén a pénzeszközök felhasználását pozitívan értékelték, és nagy átlagban nézve nem találtak jelentős szabálytalanságokat. Ez azonban csak átlag, és pontosan itt van a probléma. A mezőgazdaságban van egy mondás, hogy a tó átlagosan csak fél méter mély volt, a tehén mégis vízbe fulladt. Más szóval, ha átlagban véve minden helyes, és ha az országok túlnyomó többsége képes az igazgatási szabályok megfelelő alkalmazására, épp akkor kell különösen azokkal az országokkal foglalkoznunk, akik nem alkalmazkodnak a szabályokhoz, azaz akik rossz fiúk. Fontos, hogy e tekintetben nevek hangozzanak el. Elnök úr, ne hátráljon meg. Fogalmazzon konkrétabban, és a Parlament ebben támogatni fogja önt.

A vidékfejlesztés területén egészen más a helyzet a hibaarányal. Még ha a hibaarány alacsonyabb is, mint az előző évben, még mindig jelentősen magasabb, mint a mezőgazdasági kiadások esetén. Itt azt kell azonban mondanom, hogy az azonosított problémák többsége a bonyolult uniós szabályok helytelen alkalmazásából és meg nem értéséből adódik. Ez nem jelenti szükségszerűen, hogy azt a pénzt elpazarolták. Mindannyiunknak együtt kell dolgoznia az uniós szabályok módosításán és javításán, hogy azután a tagállamok könnyebben alkalmazzassák azokat.

ELNÖKÖL: DURANT ASSZONY

alelnök

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, a Számvevőszék 2008-as jelentése megállapítja, hogy az Európai Unió költségvetési ügyleteinek jogszerűsége és szabályszerűsége tekintetében

általános javulás történt. Hangsúlyozza azonban, hogy a kohéziós politikával összefüggő kiadások még mindig problémásak, mivel a legtöbb hiba ezekhez kapcsolódik.

A kohéziós politikára rendelkezésre álló pénzeszközök az európai költségvetés közel egyharmadát teszik ki. Ez az európai integráció és az annak lényegét jelentő szolidaritási elv egyik legalapvetőbb és leginkább szimbolikus szakpolitikája.

Emiatt igényesnek kell lennünk, és biztosítanunk kell, hogy az eljárásokat megfelelően alkalmazzák. Figyelembe kell azonban vennünk a kohéziós politika jellegzetességeit, amely politika nagymértékben decentralizált, és ezért a tagállamok regionális hatóságainak irányítása alatt áll. A Számvevőszék által észlelt hibák nem a projektgazdák részéről kezdeményezett csalási kísérletek eredményei, hanem azokat a támogathatósági feltételek bonyolultsága okozta.

Véleményem szerint ezért a megoldás nem az, hogy az eljárásokat még nehezkesebbé kell tenni, hanem egyszerűsíteni kell azokat közösségi szinten és a tagállamok szintjén is. Közösségi szinten az egyszerűsítési intézkedésekről a Tanácsban és a Parlamentben folynak a tárgyalások. Nemzeti szinten én személyesen a francia eljárás egyszerűsítésén dolgozom, szoros együttműködésben a megválasztott képviselőkkel, valamint az országos és helyi döntéshozókkal.

A mostani gazdasági recesszió idején különösen sajnálatos lenne, ha a továbbra is nagyszámú projektgazda nehézségekbe ütközne az általuk felhasználható európai alapok elérése terén.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Elnök asszony, fontos kérdéssel foglalkozunk, és először is azt szeretném mondani, hogy a költségvetési gazdálkodás sokat javult. Vannak azonban problémák, és ezek közül néhányat szeretnék megemlíteni.

Az első az intézmények épületekre és ingatlanokra vonatkozó politikája. Amikor a 2008-es költségvetés Parlamenttel és más intézményekkel foglalkozó fejezetéről vázlatot készítettem, észrevettem, hogy a dolgok nincsenek igazán rendben ezen a területen. Szeretném remélni, hogy alapos vizsgálatot indítunk annak kiderítésére, hogy az intézmények ingatlanaiért és épületeiért kifizetett ár miért magasabb az átlagos piaci árnál. A tanulmány befejeztével meg fogjuk tudni, hogy van-e ebben valami gyanús, vagy minden rendben van-e.

A másik téma, amelyre fel szeretném hívni a figyelmüket, a Romániát és Bulgáriát érintő helyzet, amelyről már hallottunk itt. Tudjuk, hogy mik a problémák, és meg kell találnunk a módját, hogyan tudunk segíteni Romániának és Bulgáriának, hogy ezekre megoldást találjanak. Ez politikai kérdés is. Végül is mi az értelme a bővítésnek, ha olyan országokat veszünk fel tagként, amelyek képtelenek megfelelően megszervezni költségvetési gazdálkodásukat?

A harmadik téma különösen az Egyesült Nemzetekhez kapcsolható külső fellépéseket érinti, bár minden esetben képesnek kell lennünk az ellenőrzésekre, annak érdekében, hogy a nyilvánosság tisztában legyen azzal, hogy minden rendben van.

Leginkább azonban észre kell vennünk, hogy nőtt a hibáktól mentes területek száma, és ezért Kallas biztos urat és az Európai Számvevőszéket illeti a köszönet. Mindketten kiváló munkát végeztek.

(Taps)

Seán Kelly (PPE). – Elnök asszony, egy egyszerű kérdés. Megállapítást nyert, hogy a szabályok megszegése számos esetben az eljárások és szabályozások meg nem értéséből adódott.

Elfogadja ezt ebben az esetben? Amennyiben igen, a szabályszegések hány százalékát okozza ez a sajnálatos helyzet, a szabályok nem szándékos megsértése?

Ivaylo Kalfin (S&D). – (BG) Mindenekelőtt én is szeretnék gratulálni az Európai Számvevőszék képviselőjének az elkészített jelentéshez, valamint Kallas biztos úrnak azért a nyilvánvalóan sokat javult erőfeszítésért, amelyet az Európai Bizottság az európai alapok kiadásaival kapcsolatban kifejtett. Mivel Bulgáriából érkeztem, első kézből tapasztalom, hogy a Bizottság mennyire szigorú az alapok kiadásai terén, és intézkedéseinek határozottan van eredménye. Szeretnék felvetni egy kérdést, amely ahhoz kapcsolódik, hogy ez az Európai Számvevőszék jelenlegi szerződések szerinti utolsó jelentése. A következő évi jelentés már a Lisszaboni Szerződés szerint készül. Ez számos kérdést vet fel, amelyeket már említettek, de még nem érkezett rájuk megfelelően kifejtett válasz, beleértve a költségvetés és a költségvetési kiadásokra vonatkozó eljárások megalkotását érintő kérdéseket. Úgy gondolom, hogy valamennyi intézmény, köztük az Európai Parlament,

valamint természetesen a Tanács és az Európai Bizottság – nem is beszélve az Európai Számvevőszék aktív részvételéről – köteles mindent megtenni, hogy választ kapjunk ezekre a kérdésekre úgy, hogy egyformán gondolkodjunk ezekről.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Elnök asszony, nem a „catch-the-eye” eljárás alapján szólok hozzá, mindössze szeretnék sajnálkozásomnak hangot adni, hogy a tanácsi széksor reménytelenül üres. A Tanács költségvetési hatóság, és mi is megjegyezzük, hogy a tagállamokban sok problémánk van. Csak sajnálkozásomat szerettem volna kifejezni, elnök asszony.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Mindvégig jelen voltam a vitán. Az egyik legalapvetőbb kérdés, amelyet hallottam – és kifejezetten szeretném megkérni Caldeira urat, hogy alapos választ adjon erre –, hogy mi a helyzet a kohéziós politika esetében megállapított 11%-kal, amelyet nem kellett volna kifizetni? A vita során erre különféle magyarázatokat hallottunk. Egyesek azt mondták, hogy 4 milliárd EUR, mások szerint 2 milliárd EUR, és így tovább. Úgy gondolom, hogy a mentesítési eljárás megkezdése szempontjából rendkívül fontos, hogy világos és határozott magyarázatot kapjunk arról, hogy valójában mi ezzel a helyzet. Szeretném továbbá külön köszönetemet kifejezni Kallas biztos úrnak az elmúlt években végzett munkájáért. Úgy gondolom, hogy a Költségvetési Ellenőrző Bizottság mindig nagyon konstruktív együttműködést tapasztalt az ön részéről. Nem mindig értettünk egyet, de ön valószínűleg hamarosan új megbízást kap az új Bizottságban, egy új beosztást, és ehhez a legjobbakat kívánom önnek.

Elnök. – Azt szeretném mondani Martin úrnak, hogy láttam, hogy személyes ügyben szót kért, és meg fogom neki adni a szót, de az eljárási szabállyal összhangban ezt a vita végén és a Bizottság után teszem meg.

Edít Herczog (S&D). – (HU) Elnök asszony! Teljesen egyetértek Audy képviselő úrral. Nagyon hiányzik a Tanács, ugyanígy hiányzik a politikai pártok vezetősége is. Jómagam a szocialista frakció alelnökeként úgy láttam, hogy a többi frakcióelnökség sem tartotta fontosnak ezt a vitát, de a leghiányosabb a Tanácsnak a megjelenése.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, a Számvevőszék elnöke. – (FR) Elnök asszony, mindenekelőtt szeretnék köszönetet mondani minden európai parlamenti képviselőnek, aki felszólalt. Megjegyzéseiket bizonyára értékelni fogják mindazok, akik a Számvevőszékben dolgoznak, és akik a ma benyújtott jelentés mögött állnak.

Egy ennyire intenzív és érdekes vitában a rendelkezésemre álló idő alatt kissé nehéz valamennyi, közvetlenül nekem szóló kérdés megválaszolása. Először is de Jong úr kérdésével foglalkoznék, aki azt kérdezte tőlem, hogy elkedvetlenített-e, hogy a Számvevőszék elnökeként nem tudtam pozitív megbízhatósági nyilatkozatot adni. Válaszom, hogy ellenőrként örülnék, ha ilyen véleményt adhatnék ki, ha eljön az ideje, de nem az ellenőrök feladata, hogy örüljenek az általuk adott véleményeknek. Az ellenőröknek véleményüket szilárd alapokon, konkrét bizonyítékok alapján kell megfogalmazniuk.

Őszintén szólva ellenőrként olyan véleményt szeretek adni, mint amilyent az idén adtunk. Nem mondanám Audy úrnak, hogy ez egy negatív vagy pozitív vélemény, ez egy reális vélemény, amely kiemeli azokat a pontokat, amelyekben fejlődés történt. Láttuk, hogy egyes területeken, különösen a mezőgazdaság területén a hibák száma jelentősen csökkent, de vannak olyan területek is, ahol nagyobb odafigyelésre van szükség. Tehát ahelyett, hogy optimista vagy pesszimista lennénk, ellenőrként inkább realista szeretnék lenni.

Úgy gondolom, hogy üzenetünket a jövőbeli kilátások tekintetében így kell értelmezni. Több európai parlamenti képviselő kérdezte, hogy mit lehet tenni ezeknek a problémáknak a megoldása érdekében. A Számvevőszék e jelentésben és a korábbi jelentésekben is kifejtette véleményét, és kiemelte, hogy a tagállamok felügyeleti és ellenőrzési rendszereinek javításával kapcsolatos ajánlásai fontosak, és a Bizottság tekintetében kijelentette, hogy hasonlóan fontos a szabályozási keretrendszer egyszerűsítése, ami azt jelenti, hogy nem szabad a dolgokat a kellenél jobban bonyolítani. Nem lehet egy olyan szakaszból, amelyben mindent meg akarunk csinálni, és mindent ellenőrizni akarunk – ami túlzott ellenőrzést igényel –, egy olyan szakaszba átlépni, amelyben egyáltalán nincs felügyelet. Különben nem találjuk meg a helyes egyensúlyt, amely lehetővé teszi szakpolitikai céljaink elérését.

Önök közül többen mondták, hogy a jelentés nem beszél az alapok felhasználásának hatékonyságáról. A felfedett néhány hiba vagy szabálytalanság megakadályozta-e a projektek végrehajtását? Nyilvánvalóan a Számvevőszék feladata, hogy jelentéseiben a pénzügyi kimutatásokról adjon véleményt – és ez egy egyértelműen pozitív vélemény –, valamint az elszámolások alapjául szolgáló ügyletekről. Itt pedig arról van szó, hogy az ügyletek megfelelnek-e a rájuk vonatkozó szabályoknak.

A Számvevőszék azonban az önök, és különösen az illetékes parlamenti bizottságok, így a Költségvetési Ellenőrző Bizottság rendelkezésére bocsátja azokat a jelentéseit is, amelyek a szakpolitikák hatékonyságával és azzal foglalkoznak, hogy az alapokat a különböző területeken szabályosan használták-e fel. Remélem, hogy ezekben a jelentésekben fontos információkat találunk arra vonatkozóan, hogy a szakpolitikák keretében min lehetne javítani. Ahogy azonban jelentésünkben megtalálható – és ezt felszólalásomban hangsúlyoztam –, fontos, hogy megragadjuk a költségvetési rendelet reformja és a pénzügyi terv új keretrendszere által nyújtott, a jövőre vonatkozó lehetőséget, valamint azt a lehetőséget is, amelyet a költségvetési reform néhány alapvető kérdés átgondolásához nyújt.

Engedje meg, elnök asszony, hogy befejezésül elmondjam, hogy módszerünk megfelel a nemzetközi ellenőrzési standardoknak. Úgy ítéljük meg, hogy mintáink következtetéseink levonásához megfelelőek. Audy úr az alábbi kérdést tette fel: mintáink száma elegendő? A válasz: igen. Természetesen, ha több forrás állna rendelkezésünkre, valószínűleg többet tudnánk dolgozni, de forrásaink korlátozottak, és forrásainkkal óvatosan kell bánnunk.

Végül egy szó arról a szerepről, amelyet a Számvevőszék és a tagállamok számvevőszékei a jövőben játszhatnak. Mindig együttműködve és egymás iránti bizalommal viseltetve dolgozunk a tagállamok számvevőszékeivel és a nemzeti ellenőrökkel. Ezt a megközelítést a szerződés írja elő – és a Lisszaboni Szerződés megerősíti –, amelyet betartva minden tőlünk telhetőt megteszünk, hogy az Európai Unióban a külső ellenőrzési feladat teljesítésével összességében értéket teremtsünk.

Íme rövid megjegyzéseim, elnök asszony, mivel nem akartam túlságosan elvenni az idejüket.

(Taps)

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Elnök asszony, köszönöm a vitát és a Bizottsághoz intézett meleg szavakat. A múltra vonatkozóan, 2008-ból és az elmúlt évekből két kérdésre szeretnék kitérni. Először is, egy fontos dolgot hangsúlyoztak: az átláthatóságot. Szeretném emlékeztetni önöket arra, hogy közösen óriási áttörést értünk el. Most már az uniós alapok kedvezményezettjeire vonatkozó valamennyi információ nyilvános, és ez ebben az időszakban az egyik legnagyobb változás volt.

A másik múltbeli tény, hogy többek között arról beszéltünk, hogy mennyi pénz veszett el, és mennyi pénzt kellene visszafizettetni. Ezt egy igen bonyolult címből származó számmal szeretném illusztrálni. Ez összefoglaló jelentésünk VI. mellékletében található, amely „a követelések behajtása alóli mentességek összefoglalása”, és amely valójában egy olyan pénzösszeget jelent, amely teljes egészében és visszavonhatatlanul elveszett. A 2008-as összefoglaló jelentésben ez az összeg 18 380 363,22 EUR volt, amely kevesebb, mint az uniós költségvetés 0,01%-a. Ez veszteség. Beszéltünk mindazokról a milliárdokról, amelyeket a strukturális alapokban nem megfelelően kezeltek, végül ezekből azonban visszafizettettünk valamit. A folyamat nem tökéletes, és keményen kell dolgoznunk ezen, és néha a hibákat kijavítják. Ez egy hosszú folyamat, amelyet nagyon komolyan kell vennünk.

Most néhány megjegyzés a jövőről. A közeljövőben megkezdjük az új költségvetési rendeletről és az új költségvetési tervekről szóló megbeszéléseket. Nagyon sok minden kapcsolódik ehhez a folyamathoz. A nemzeti nyilatkozatoknak és a tagállamok részvételének erősebb jogalapra van szükségük. Egyértelműen előre kell haladnunk az egyszerűsítés terén, amelyről már oly sokat és oly sokszor vitáztunk itt. Ahogy már Caldeira elnök úr is említette, a célkitűzéseket több mint 500, a Bizottság, a Parlament és a Tanács által elfogadott program határozza meg. Minden egyes programnak megvan a saját jogalapja, megvannak a saját célkitűzései, és mindent mérni kell, beleértve az ezekkel a célkitűzésekkel összhangban elköltött pénzt is. Ez kulcskérdés.

A legutóbbi plenáris ülésen, amikor a 2007-es évre vonatkozó mentesítést tárgyaltuk, felmerült a gondolat, hogy csökkenteni kellene a programok számát, és nagyobb projektekre és nagyobb programokra lenne szükség, amelyeket sokkal könnyebb lenne felügyelni. Ez kulcskérdés, és amit az egyik képviselő mondott, az a vidékfejlesztés esete, hogy nem tudjuk mérni a célokat – különösen a külső fellépéseknél, ahol a célkitűzések nagyon politikai jellegűek –, és nem tudjuk azt mondani, hogy elértük azokat a célokat. Ez kulcskérdés, de a pénzügyi szabályozásokról szóló jövőbeni tárgyalások keretén belüli kérdés.

A párbeszéd tekintetében, amelyet itt fontos kérdésként hangsúlyoztak, azt kell mondanom, hogy minden tőlünk telhetőt megtettünk annak érdekében, hogy megfelelő párbeszédet folytassunk a Parlamenttel, a Költségvetési Ellenőrző Bizottsággal és a Számvevőszékkel. Én magam szeretek mindenről vitatkozni a különböző nézőponttal, különböző hozzáállással és különböző megítéléssel rendelkező emberekkel. Ez a normális. Amit nem szeretek, ha egyesek szándékosan és folyamatosan nem helytálló tényekre hivatkoznak.

Nem lehet párbeszédet folytatni, ha a tények nem valósak. Lehetnek eltérő megítéléseink, eltérő értelmezéseink és eltérő nézeteink, de a tényeknek valóságnak kell lenniük. Nagyon remélem, hogy jövőbeli párbeszédeinknél ezt az elvet is tiszteletben fogják tartani.

(Taps)

Elnök. – Martin úr, hozzá akar szólni a vita végén?

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Elnök asszony, sajnálom, hogy ezt az alkalmat arra kell használnom, hogy személyes megjegyzést tegyek, amelyhez a napirend szerint három perc áll rendelkezésemre. Nem lesz azonban szükségem három percre.

Felszólalásom során nagyon konstruktív voltam, és a vitában nagyon konstruktívan utaltam arra, hogy ezen az új alapon most mit lehetne tenni. Annak érdekében, hogy ezt az értékelést megtehessem, igen szorosan figyelemmel kísértem a ma délelőtti vitát. Jóval korábban az ülésteremben voltam annál, mint ahogy azt képviselőtársam jelezte, később elmentem, és most ismét itt vagyok. Igen sajnálatosnak tartom, hogy Gräble asszony nyilvánvalóan szükségesnek tartja, hogy övön aluli, személyes támadásokat intézzon. Azt szeretném, ha ő maga is konstruktív lenne, és kevesebb valótlán történetet látnék tőle a német *Bild Zeitung* újságban. Konstruktív javaslatokat szeretnék hallani arról, hogy hogyan menthetjük meg a helyzetet, és hogyan biztosíthatjuk ehhez a Számvevőszéknek a lehetőséget. Nagyon sajnálatos továbbá, hogy éppen Gräble asszony az a személy, aki szükségtelenül megnehezíti a független képviselők munkáját, diszkriminál bennünket, megakadályozza, hogy információhoz jussunk, nem teszi lehetővé, hogy a munkatársakkal együtt dolgozzunk, és aztán úgy érzi, hogy valótlán tények alapján érdemes megtámadni bennünket. Tanulja meg a demokráciát, Gräble asszony.

Elnök. – Itt befejezzük. A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Elisabeth Köstinger (PPE), írásban. – (DE) Igaz, hogy egyes területeken jelentős hiányosságok vannak, különösen a kohéziós politika esetében, de a mezőgazdaság és a természeti erőforrások területén a hibaarány 2% alattira való csökkenése a jövőre nézve optimizmusra sarkall. Különösen akkor, ha figyelembe vesszük, hogy ez a terület képviseli az Európai Unió kiadásainak többségét, a viszonylag alacsony, 2%-os hibaarány kielégítőnek tekinthető. A jövőben minden erőnkkel két területre kell koncentrálnunk. Ezek közül az első a Bizottság és a tagállamok közötti együttműködés. E területen az a cél, hogy a kiadások valamennyi területén azonosítsák a pontatlan és a valótlán adatokat, és kijavítsák a hibákat. A második terület az uniós pénzek tagállamoknak történő kifizetésére és ezen pénzeknek a tagállamokkal való visszafizettetésére vonatkozó uniós módszerek javítása.

Véronique Mathieu (PPE), írásban. – (FR) Szeretnék gratulálni a Számvevőszéknek a 2008-as költségvetési évről vonatkozó uniós költségvetés végrehajtásáról szóló éves jelentéséhez. Szeretném felhívni a figyelmet az európai uniós ügynökségekre vonatkozó bekezdésre, amelyben a Számvevőszék kijelenti, hogy az Európai Rendőrákadémiát leszámítva valamennyi ellenőrzött ügynökségre vonatkozóan hitelesítő véleményt adott.

Ezen a ponton helyénvaló emlékeztetni arra, hogy a 2007-es mentesítésnél hasonló helyzettel találkoztunk. A Számvevőszék az Európai Rendőrákadémia beszámolója és az alapjául szolgáló ügyletek tekintetében fenntartásokat megfogalmazó megbízhatósági nyilatkozatot tartalmazó jelentést tett közzé, és különösen kiemelte, hogy magánkiadások finanszírozására előirányzatokat használtak fel. Az előadó kérte, hogy az Európai Rendőrákadémiára vonatkozó mentesítést napolják el, és ezt kérte a Költségvetési Ellenőrző Bizottság is. A 2009. április 23-i plenáris ülésen megtartott szavazáson azonban 226 igen és 230 nem szavazattal, a Szocialisták Európai Parlamenti Képviselőcsoportjának és a Zöldek/az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportjának tömeges mobilizációjával elvetették ezt a javaslatot.

Tekintettel arra, hogy a Számvevőszék az Európai Rendőrákadémiával kapcsolatosan további problémákat vetett fel, alapvető fontosságú, hogy elismerjük azt a nyilvánvaló hibát, amelyet az előadó és a bizottság képviselőjének véleménye ellenére áprilisban a mentesítés megadásának megszavazásával elkövettek.

4. A Google könyvtárak globális digitalizálására vonatkozó terve (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Klaus-Heiner Lehne által a Jogi Bizottság nevében az Európai Bizottsághoz intézett szóbeli kérdés vitája a Google projektjéről, melynek célja a világ könyvrökségének digitalizálása. (O-0101/2009 – B7-0224/2009).

Angelika Niebler, *a szerzőt helyettesítve*. – (DE) Elnök asszony, a Tanács soros elnöke, biztos úr, hölgyeim és uraim, önök bizonyára mindannyian jól ismerik a Google-t, az internetes keresőmotort. Valószínűleg az új Google Books Projektről is hallottak már, hiszen mindenki erről beszélt az elmúlt néhány hónapban. A projektnek az a célja, hogy beszkenne a könyvtárakban összegyűjtött könyveket, és rendelkezésre bocsássa őket az interneten, hogy az olvasók minél több könyvhöz gyorsan és könnyen hozzáférjenek a weben keresztül.

Az olvasók és az internethasználók szempontjából fantasztikus az ötlet. Mit jelentene azonban a szerzők, a kreatív emberek, a művészek és a kiadók számára? Nekik vajon milyen szerep jut majd a műveiknek a világhálón történő közzétételében? A következő néhány hónapban alaposan meg kell vizsgálnunk ezeket a kérdéseket. Talán már hallottak róla, hogy amerikai kiadók és szerzők pert indítottak a Google ellen a könyvek beszkenneélése és interneten történő közzéadása miatt. Tudomásom szerint ez a jogvita végül megoldódott, mert a felek peren kívül megegyeztek. A kérdések azonban továbbra is megválaszolatlanok, és nem csak a Google körül kialakult helyzetre vonatkoznak, hiszen bizonyára elő fognak még fordulni hasonló esetek a jövőben. Ezekkel a kérdésekkel mielőbb foglalkoznunk kell.

Át kell-e dolgoznunk a szerzői jogot a digitális kor igényei szerint? Meg kell-e változtatnunk a meglévő struktúrákat? Ebben a vonatkozásban elsősorban a közös jogkezelő szervezetek szerepére gondolok, amiről már sokszor beszéltünk itt a Parlamentben. Új monopóliumok létrejötte vagyunk-e tanúi a weben? Hogyan reagálunk erre? Hogyan fogja ez módosítani az országainkban kialakult struktúrákat, mi lesz például a régiókban működő könyvesboltokkal? Mik a szembenálló érdekek ebben az ügyben, és hogyan találhatjuk meg a helyes egyensúlyt közöttük?

A szerzők és a kiadók anyagi ellenszolgáltatást akarnak kapni a munkájukért. Ez természetesen akkor is így van, amikor a munkáikat az interneten teszik közzé. A könyvtárak azt szeretnék, hogy ha felteszik a gyűjteményüket az internetre, ne kelljen először a szerzői jogok tulajdonosaival licencmegállapodást kötniük. A fogyasztók érdekei egyértelműek. Ők nagyon örülnének, ha gyorsan és könnyen hozzáférhetnének a könyvek tartalmához a weben keresztül. Még nem tartunk ott, hogy meg tudjuk vitatni a lehetséges megoldásokat, de számos kérdést fel kell tennünk magunknak, és ez a célja a Jogi Bizottság által az Európai Bizottságnak benyújtott írásbeli kérdésnek.

Kell-e megkülönböztetéseket alkalmaznunk annak érdekében, hogy megoldjuk a szerzői jogi kérdéseket, például a tartalommal kapcsolatban? Ha igen, milyen megkülönböztetéseket kell tennünk? Úgy tűnik, hogy a Bizottság ebbe az irányba halad, mivel elsősorban a könyvtárak állományának a helyzetére koncentrál. Szükség van-e tömeges digitalizáló folyamatra a jövőben, vagy a meglévő engedélyezési rendszerünk elegendő a probléma megoldására? A szerzői jog kezelését hogyan lehet egyszerűsíteni az internet korában? Mint tudják, a szerzői jog elsősorban nemzeti jog, és ebben a vonatkozásban megint fel kell tennünk magunknak azt a kérdést, hogy még mindig korszerű módszernek tartjuk-e? Hogyan kezeljük a jövőben a gazdátlan műveket, vagyis azokat a könyveket, amelyeknél a szerzői jog tulajdonosát nem lehet azonosítani vagy megtalálni? Tegyük-e különbséget az irodalmi és a tudományos művek között? A regények szerzői például a könyveik kiadásából élnek, de amikor egy tudós közzéteszi a dolgozatát a weben, elsősorban az a célja, hogy nevet szerezzen magának a saját kutatási területén, és nincs annyira ráutalva a művével keresett pénzre. Számos kérdést fel kell tehát tennünk magunknak, és örülök, hogy most megvitathatom ezeket önökkel.

Szeretnék felvetni még egy fontos kérdést, ez pedig ismét a közös jogkezelő szervezetek témája. Nézzék csak meg, hogy manapság milyen könnyű az internetről zenét letölteni. Egyszerűen be kell lépni az iTunes-ba, és meg lehet venni a dalokat 20, 30, 40 vagy 50 centért. Mit jelent ez a közös jogkezelő szervezetekre nézve? Szükségünk van-e még rájuk? Örömmel venném, ha a Bizottság ezzel kapcsolatban is tájékoztatna minket a jelenlegi helyzetről.

A Parlamentben évek óta kérjük a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a közös jogkezelő szervezeteket. Kissé elnagyoltan azt is mondhatnánk, hogy ezek is monopol szervezetek, melyek több évtized alatt jöttek létre. Szeretném tudni, hogy mit tervez a Bizottság. Végül pedig azt szeretném mondani, hogy ha olyan platformot választunk, mint a Google, amely mindent szabadon elérhetővé tesz, akkor ennek az eredménye az interneten kialakuló monopolhelyzet lesz. Át kell gondolnunk, hogy hogyan kezeljük a helyzetet, hogy ne jussunk oda, hogy egyetlen szolgáltatóval állunk szemben, és ő szabja meg a weben lévő tartalmakhoz való hozzáférés feltételeit. Szeretném ezt megvitatni önökkel a következő hetek és hónapok folyamán, és érdeklődve várom a Bizottság választ a Jogi Bizottság első kérdésére.

Siim Kallas, *a Bizottság alelnöke*. – Elnök asszony, szeretném megköszönni a Jogi Bizottságnak, hogy felvetette ezeket a kérdéseket. Számos nagy horderejű és alapvető kérdés hangzott el, amelyeket a következő

hónapokban feltétlenül meg kell vitatnunk. Az előttünk álló probléma mindenképpen komoly, érdekes, izgalmas és nagyon jövőorientált. Először is áttekintést fogok adni a konkrét kérdésről.

Nézzük először a Google Books Projektet. Ennek a kezdeményezésnek lényegében az a célja, hogy a felhasználók széles köre számára eszközt biztosítson könyvek kereséséhez és vásárlásához. A szerzői jogok tulajdonosai számára ez a rendszer újabb értékesítési csatornát jelenthet, így újabb bevételi forrást is. Hadd tegyem hozzá, hogy Európában a Google Books Projektet a könyvtárakkal együttműködésben folytatják, és csak a köztulajdonban lévő könyveket érinti. A szerzői jog védelme alatt álló könyvekre a Projekt csak a Google Partner Program keretében terjed ki, melyet azoknak a kiadóknak ajánlanak, akik hajlandók szerződést kötni a Google-lal.

A Google Books elleni csoportos keresetben született megállapodás az USA-ban folyó Google Books Projectre vonatkozik, és az a célja, hogy lezárja azt a jogi eljárást, ami már több mint négy éve van folyamatban. Ha jóváhagyják, újabb bevételforrást jelent majd a jogtulajdonosoknak, és ami még ennél is fontosabb, az eddig nem elérhető, nyomtatásban már nem elérhető és gazdátlan műveket is elérhetővé teszi online keresésekben, és az amerikai felhasználók hozzáférhetnek majd ezekhez. Ráadásul a pénzügyi ösztönzők kimozdíthatják a gazdátlan művek jogtulajdonosait az árnyékból.

Ami a Google Book Search Projektet illeti, a Bizottság a Google kezdeményezésében annak bizonyítását látja, hogy új üzleti modellek vannak kialakulóban, és ezek óriási mennyiségű könyvhöz majdnem azonnali hozzáférést biztosítanak egyre növekvő számú fogyasztó számára. Mivel az Európai Bizottság támogatja az európai könyvtárakban és egyéb helyeken tárolt könyvek digitalizálását, és mivel a könyvek digitalizálása herculesi méretű feladat, amelyhez a magánszféra támogatására is szükség van, a Bizottság üdvözli az olyan kezdeményezéseket, mint a Google Book Search Projektje, feltéve, hogy tiszteletben tartják a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokat, és nem vezetnek a verseny torzulásához.

Ami a Google Books megállapodást illeti, a Bizottság számos konzultációt folytatott európai kiadókkal és a Google-lal is. 2009 szeptemberében a Bizottság közmeghallgatást szervezett, melyre összehívta az európai érintetteket és a megállapodás által érintett egyéb feleket, hogy cseréljenek eszmét, és próbálják tisztázni a megállapodás különböző elemeit.

Időközben azonban fontos változások történtek. Mivel a Google versenytársai, külföldi kormányok (Franciaország és Németország), valamint az amerikai Igazságügyi Minisztérium is számos kifogást emeltek az eredeti megállapodás ellen, felülvizsgálták annak feltételeit, és a módosításokat 2009. november 13-án benyújtották az illetékes amerikai bíróságnak.

Először is, a módosított megállapodás tartalma jelentősen szűkült. Ezentúl csak az amerikai szerzői jogi hivatal által regisztrált könyvekre, vagy pedig az Egyesült Királyságban, Ausztráliában vagy Kanadában 2009. január 5-ig kiadott könyvekre terjed ki a megállapodás. Minden más könyv kívül esik a megállapodás hatáskörén. Ebből következik, hogy a jövőben csak amerikai, brit, ausztrál és kanadai szerzők és kiadók lesznek képviselve a Könyvjogi Regiszter igazgatóságában, vagyis abban a testületben, amely kezeli a megállapodási feltételeket.

Másodszor, az Egyesült Államokon, az Egyesült Királyságon, Ausztrálián és Kanadán kívül eső országok kiadóinak most egyenként tárgyalásokat kell folytatniuk annak érdekében, hogy részt vehessenek a Google Books szolgáltatásokban az Egyesült Államokban.

A megállapodás új verziója két gondolatot vet fel. Először is, aki nem fogadja el a megállapodást, az nem mindig van előnyben. Ha valaki nincs benne a rendszerben, nem tudja ellenőrizni, hogy a Google mit tesz a már eddig beszkenelt példányokkal.

Másodszor, az EU tagállamaiban működő kiadók – az Egyesült Királyság kivételével – többé nem vehetnek részt a könyvpiac jelentősebb átalakításában. A Google Books Projekt az USA-ban nagy lendületet fog venni, de európai kiadók már nem vehetnek részt benne. Bár a megállapodás keretében megtárgyalt szolgáltatások csak amerikai felhasználók számára állnak majd rendelkezésre, ez a kimaradás hátrányos lehet a kulturális sokféleségre.

Ebben a vonatkozásban a Bizottság már kérte a tagállamokat, és ismételten kérni fogja őket arra, hogy először is erősítsék digitalizálási politikájukat, másodszor mérjék fel az állami-privát partnerségek lehetőségét a digitalizálásban, harmadszor pedig gondoskodjanak arról, hogy minden digitalizált anyag elérhetővé váljon az Europeana rendszeren keresztül. Amennyiben a tagállamok ezt megteszik, a Google Books megállapodás az európai kezdeményezések számára a digitális kultúrához történő hozzáférésben inkább katalizátor lesz, nem pedig fenyegetés.

Ezzel eljutottunk az önök második kérdéséhez. A Google Books megállapodással kapcsolatos vita megmutatta, hogy Európa nem engedheti meg magának, hogy lemaradjon a digitális fronton. Európának gyorsan kell cselekednie. Ennek érdekében a Bizottság teljes mértékben elkötelezte magát amellett, hogy kidolgoz egy olyan szerzői jogi keretrendszert, amely elősegíti az európai irodalmi gyűjtemények nagyszabású digitalizálását.

Úgy gondoljuk, hogy a szerzői joggal kapcsolatos szabályoknak elég rugalmasnak kell lenniük ahhoz, hogy ne tegyék az online könyvtárak létrehozását túlzottan bonyolulttá.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein, a PPE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, szeretném megköszönni önnek a nyilatkozatát, a Jogi Bizottságnak a kérdést, Niebler asszonynak az észrevételeit, a biztos úrnak pedig a válaszát. Ezek rendkívül fontos kérdések a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság számára is. A könyvek digitalizálása nagyszerű új lehetőségeket nyit meg, de mindenképpen – ezt hangsúlyozom – a kiadók és az olvasók érdekeit kell szolgálnia, úgy is mondhatjuk, hogy az európai vállalkozások és fogyasztók érdekeit.

A Google-lal kötött megállapodás előző verziója azzal fenyegetett, hogy minden irodalmi alkotás egyetlen magáncég monopóliumába kerülne, és ez a fenyegetés még nem hárult el teljesen. A Google volt az, aki több millió szerzői joggal védett művet is beszkenelt a világ minden tájáról. Eddig illegálisan használta ezeket a beszkenelt anyagokat, csak az amerikai *fair use* (méltányos használat) elvét használta, és nem kérte a szerzők vagy a kiadók beleegyezését.

Az új megállapodás is semmibe veszi a Berni Egyezmény egyik alapelvét, amely kimondja, hogy a szerzői jogok tulajdonosaitól engedélyt kell kérni a műveik felhasználása előtt, és nem elég azt a lehetőséget biztosítani nekik, hogy kimaradhassanak a rendszerből, mert így minden felelősséget, erőfeszítést és költséget a szerzőkre hárítanánk. A megállapodás az Egyezmény által lefedett országokban a világ minden tájáról származó, angolul kiadott könyvekre vonatkozik.

A könyvek beszkennelésekor a Google a *nyomtatásban már nem elérhető* és a *gazdátlan* művek kategóriáira koncentrált. Mindkét kategória igen lazán definiált. A gazdátlan művek szerzőit gyakorta meg lehet találni, ha valaki nagyon elszánt. A nyomtatásban már nem elérhető könyvek pedig gyakran olyan művek, amelyeknek a nyomtatását a szerzők vagy a kiadók szándékosan állították le. Nem áll-e fenn az a veszély, hogy a Google megvonja a kiadók szabadságát abban, hogy maguk határozzák meg a saját kiadói politikájukat, a szerzőktől pedig megvonja az esetleges bevételt?

Ami pedig a fogyasztókat illeti, a kiadói iparágat hosszú távon alááshatja a Google Projekt, ha a szerzői jogok tulajdonosai nem kapják meg az őket illető jogdíjakat. Annak érdekében ugyanis, hogy versenyképesek maradjanak, a kiadók nem fognak többé értékes, szakértők által felülvizsgált és költséges könyveket kiadni. A fogyasztók számára ez azt fogja jelenteni, hogy a jó minőségű kiadványokat felváltják az olcsó, nem ellenőrzött, fantáziátlan kiadványok, és mindent el fognak árasztani a reklámok.

Ennélfogva azt várom az Európai Bizottságtól, hogy dolgozzon ki olyan politikát, amely lehetővé teszi a további digitalizálás kifejlesztését anélkül, hogy ez kedvezőtlen hatást gyakorolna a kreativitásra és a piac és az európai olvasók érdekeire.

Sergio Gaetano Cofferati, az S&D képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, úgy gondolom, hogy a Google és az amerikai kiadók között létrejött megállapodás tartalmaz néhány nagyon érdekes elemet, és előrevetít néhány fontos újdonságot a számunkra is. Ezekkel a pozitív vonatkozásokkal együtt is fontos azonban, hogy értékeljük a problémás kérdéseket ezzel kapcsolatban.

Ahhoz, hogy a megállapodás kedvező legyen, változtatnunk kell azon, ahogy hozzáállunk a szerzői jog bonyolult kérdéséhez, és meg kell oldanunk az online kulturális termékek szabad elérése iránti igény és a szerzői jog kivétel nélküli kizárólagos védelme között fennálló konfliktust.

Valóban igaz, hogy a Google által tervezett rendszer a felhasználóknak összességében nagyszerű lehetőséget biztosítana a művek eléréséhez, különösen azokhoz, amelyeket már nem fognak újra nyomtatni, vagy nehéz őket bibliográfiai úton megtalálni, ugyanakkor lehetőséget adna a szerzőknek és a kiadóknak arra, hogy felfrissítsék a saját kulturális kínálatukat, és bővítsék az olvasótáborukat. Az is igaz azonban, hogy mivel a megállapodás csak az amerikai szerzői jogi hivatal által regisztrált könyvekre vonatkozik, illetve az Egyesült Királyságban, Kanadában vagy Ausztráliában kiadott könyvekre, és mivel semmilyen konkrét intézkedést nem terveznek az európai vagy a világ több részéből származó művekkel kapcsolatban – a Google eddig csak általános hajlandóságát fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy más országokkal is kössön ilyen

megállapodásokat –, a Google ezzel a megállapodással monopolhelyzetbe került, nem utolsósorban azért, mert hatalmas hirdetési erőforrásokat vehet igénybe az új rendszerhez.

A megállapodás hatást fog gyakorolni az európai kulturális iparágakra is, legfőképpen azért, mert Európa lépéshátrányban lesz az egész könyvtárgigitalizáló projekt tekintetében. Ráadásul sok nagyszerű európai könyvet már az 1980-as évek eleje óta regisztrálnak az amerikai szerzői jogi hivatalban. Ennek eredményeképpen ezekre a művekre is vonatkoznak a Google rendszer elérésének új szabályai. Az amerikai könyvtárak a regisztrált könyveken túl is sok európai könyvet tárolnak, amelyek lehetővé tették a Google számára a katalógusa digitalizálását.

Az Európai Bizottság elindított egy európai projektet, amelynek eddig kisebb a hatása, mint a Google Books esetében várható. A Google és az amerikai kulturális iparágak közötti megállapodás így felveti a szerzői jog védelme, a gyártás védelme és a felhasználók számára biztosított hozzáférés védelme közötti szintézis szükségességének kérdését, nem utolsósorban az elmúlt évtizedben lezajlott technológiai forradalmak tekintetében. A kockázat az, hogy Európa lemarad a potenciális új modell fejlesztésében.

Megmondom önnek nyíltan, biztos úr: az itt elhangzott javaslatokat nem találom megfelelőnek ahhoz, hogy megoldjuk az előttünk álló problémát. Olyan megoldásra van szükségünk, amely egyesíti az európai országokat, és amely az intézkedések felelősségének terhet nem a tagállamok vállára helyezi.

Liam Aylward, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, üdvözlöm a Jogi Bizottság intézkedését, mellyel feltette ezt az időszerű kérdést a Bizottságnak. A könyvek digitalizálását végző projekt számos európai és tagállami irányelvet érint, például a szerzői jogokat, a versenyt, a könyvtárak digitalizálását és a kultúrát, ezért meg kell vitatnunk és alaposan át kell gondolnunk.

A könyvek digitalizálása számos egyértelmű előnnyel jár mind kulturális, mind gazdasági értelemben. Az irodalmat és a tanulást elérhetőbbé teszi a digitális generáció számára. A diákoknak, tudósoknak és egyetemeknek nagyobb hozzáférést biztosít az információkhoz és a kutatáshoz.

Ahhoz, hogy Európa a sikeres tudásalapú gazdaság éllovasa maradjon, lépést kell tartanunk az új technológiákkal, és élen kell járnunk a tudásért folytatott versenyben is. Az én tagállamom, Írország, a szentek és a tudósok országaként volt ismert, ahol nagy hagyományai vannak az irodalomnak; márpedig az olvasás és az irodalom ösztönzése és előmozdítása mindig üdvözlendő. Sajnos azt kell mondanom, hogy a szentek többsége már nem él. A digitalizáló projektnek azonban nem szabad az irodalmat megalkotó kreatív folyamat rovására előrehaladnia, és a számos érintett megélhetését nem szabad hátrányosan befolyásolnia. Hangsúlyoznunk kell, hogy a digitalizálást csak akkor szabad elfogadnunk, ha az érintettek, köztük szerzők, kiadók, rajzoló, grafikus tervezők és műfordítók jogait megfelelően képviseljük és védjük.

Tekintettel arra, hogy a digitalizálás milyen fenyegetéseket jelenthet a nyomtatott könyvek piacára, biztosítanunk kell azt, hogy a tulajdonosok jogait megfelelően honorálják, és ez az a kérdés, amelyet közvetlenül is felvettem a Bizottságnak tavaly októberben. Tudom, hogy erre válaszul a Bizottság már elindított egy nyilvános konzultációt, és meghallgatásokat is tartott azzal a céllal, hogy eszmét cseréljen az érintettekkel. Üdvözlöm ezeket a pozitív lépéseket, és ha majd módosítjuk az Európai Unió szerzői jogi törvényeit, jobban be kell vonnunk az érintetteket, hogy a változtatás tükrözze az érdekeiket, miközben lehetővé teszi a tudásalapú gazdaság létrejöttét is.

Eva Lichtenberger, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim, a Google Books tevékenységének köszönhetően azt az európai stratégiát, hogy lassan és alaposan közelítsük meg a kérdést, és világítsunk rá a stratégia kidolgozása során felmerült aggályokra, egyszerűen maga mögött hagyta a valóságot. Azzal állunk szemben ugyanis, hogy a Google nagyszabású könyvdigitalizáló projektbe kezdett, mely olyan európai szerzők műveit is érinti, akik nem adták ehhez beleegyezésüket, és akiket meglepett és felbosszantott az, hogy a Google Books-on találják magukat annak ellenére, hogy nem szeretnének ott lenni.

Ezzel kapcsolatban először is azt szeretném mondani, hogy amikor a szerzői jogról beszélünk, akkor nem csak pénzről van szó. A szerzők szuverenitásáról is szó van, akik számára biztosítanunk kell azt a jogot, hogy beleszólhassanak annak eldöntésébe, hogy ki digitalizálja és használja fel a műveiket, és ezt hogyan és milyen formában teszi. Ez központi kérdés, és nagyon fontos. Ehhez kapcsolódik a másik rendkívül fontos kérdés, mégpedig az úgynevezett gazdátlan művek kérdése, amelyeknek a szerzőit nem lehet megtalálni. Erre a problémára is hatékony és praktikus megoldást kell találnunk.

Mindegyikünk átélte már azt a helyzetet, hogy kölcsönadtunk valakinek egy számunkra kedves könyvet, de nem kaptuk vissza, és sehol nem is tudtuk újra megvenni, mert nyomtatásban már nem volt elérhető. Ilyen esetekben persze nagyon jó megoldás lenne a Google Books, mert megőrizné az irodalom és más kapcsolódó területek kincseit, amelyek egyébként eltűnnének a kulturális örökségünkől. A megoldást azonban úgy kell kidolgoznunk, hogy az jó is legyen. A Google Books nem teheti meg, hogy egy feltételezésre alapozva egyszerűen figyelmen kívül hagyja a problémákat. Mindig meg kell próbálni a szerzők felkutatását, és meg kell védeni a jogaikat. Itt van szerepük a közös jogkezelő szervezeteknek, és szeretném, ha tisztességes megoldás születne. Ahogyan Niebler asszony mondta, meg kell beszélnünk a közös jogkezelő szervezetek szerepét ebben az összefüggésben.

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy elutasítsa az új technológiákat, de ebben az esetben vállalnia kell a döntése következményeit is, mert könnyen előfordulhat, hogy azt találja majd a jövőben, hogy ő nem képezi részét annak a kiterjedt tudáshalmaznak, amely létrejött. Ez ma a központi kérdés. Lehet, hogy szükség lenne néhány kötelező kivételre is ahhoz, hogy viszonylag hatásos megoldást találjunk a problémára.

Emma McClarkin, az ECR képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, az én választókerületemben, Közép-Anglia keleti részén, valamint az egész EU-ban élő könyvbarátok számára mindenképpen jó hírről van szó. Úgy gondolom, hogy könyvforradalom küszöbén állunk, és üdvözlöm a Bizottság nyilatkozatát.

Ha megnézzük az újfajta piaci mozgatóerőkkel és újfajta fogyasztói igényekkel rendelkező digitális gazdaság dinamikus fejlődését, beláthatjuk, hogy a Google kezdeményezése elkerülhetetlen és logikus, előremutató lépés. Szerintem üdvözlünk kell az ilyen jellegű, magánszektorból induló kezdeményezéseket, amennyiben azok teret engednek a versenynek a jövőben is, és biztosítják az érintettek megfelelő védelmét.

A könyvtárak, noha fontos tárházai az információknak, főként kihasználatlan erőforrások, hiszen tízből kilenc könyvet soha senki nem vesz le a polcról, sok ezer könyv pedig azért nem hozzáférhető a fogyasztók számára, mert már nem nyomtatják újra őket, vagy nem megoldható az ismételt kiadásuk.

Az online könyvek lehetővé teszik a szerzők számára, hogy ismertséget, sőt még némi pénzt is szerezzenek a műveikkel.

Az a tény azonban, hogy a könyvek tömeges digitalizálását biztosító megállapodást nem lehet az EU-ban alkalmazni, az egyik legjobb példája annak, hogy mennyire szétterjedtek az EU szerzői jogi törvényei. Ki kell dolgoznunk egy olyan európai szerzői jogi keretrendszert, amely megfelel a XXI. század igényeinek. Európának meg kell ragadnia a lehetőséget, és vezető szerepet kell vállalnia, biztosítva egyrészt azt, hogy Európában is digitalizálni lehessen a könyveket, másrészt pedig azt, hogy a Google Books rendszer figyelembe vegye az európai szerzői jogokat.

Az európai szereplőket bátorítanunk kell arra, hogy lépjenek be a rendszerbe a különböző nyelveken és műfajokban készült alkotásaikkal. Azok számára, akik olyanok, mint én, hogy szeretik a könyv lapjait az ujjakkal tapintani, ez a rendszer semmiképpen nem fogja felváltani azokat a csodálatos könyvesboltokat, amelyek az én közép-angliai választókerületemben is működnek. Valójában messze nem is arról van szó, hogy bezárjuk a könyvesboltokat, hanem inkább arról, hogy az online könyvek elérésének lehetősége újfajta eszközt ad nekünk a tanuláshoz és a kultúrához való hozzáférésre.

Nem hogy nem romboljuk le a könyvtárakat, hanem még segítünk is nekik az archiválásban és az állományuk védelmében, a fogyasztóknak pedig nagyobb választási lehetőséget adunk annak eldöntésében, hogy hogyan ériék el a könyveket tanuláshoz vagy szórakozáshoz.

A szerzők számára a rendszer jó lehetőséget kínál piacuk és közönségük bővítésére. Szerintem ez a nagy művek újrafelfedezésének kezdetét jelenti, és egyben egy kulturális robbanás kibontakozását is. Olyan dologról van tehát szó, amelyet mindenképpen üdvözlünk és támogatnunk kell.

Patrick Le Hyaric, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, sokszor elmondtuk már, hogy a Google lényegében nem más, mint egy globális monopólium, amely most arra törekszik, hogy kisajátítsa az egész világ kulturális, irodalmi és zszurnalisztikai örökségét. Európa azonban nem engedheti, hogy a Google irányítsa. Ráadásul a Google azon stratégiája, hogy a szolgáltatást díjmentesen biztosítja, pusztán látszat, mivel azáltal, hogy évente több mint 23 milliárd USD összegű hirdetési bevétele származik a rendszerből, árucikké teszi a kínált szellemi termékeket.

Ahogyan Ön is említette, Kallas úr, Európának bele kell fognia egy digitalizáló program megvalósításába. Az a tény azonban, hogy amerikai szerzők perbe fogták a Google Books-t, mert ellopta a műveiket, nem

feltétlenül jelenti azt, hogy nálunk is olyan digitalizáló modell valósulna meg, amely árucikké tenné az eredeti irodalmi, zszurnalisztikai vagy tudományos műveket.

Ebből a szempontból szeretnénk tudni, hogy egészen pontosan mit ért a Bizottság a gyakorta hangoztatott 'kollektív engedély' fogalma alatt. Az az elképzelés, hogy hozzuk létre a szerzői jogok európai piacát, rendkívül aggaszt minket. Nem szabad összetévesztenünk ugyanis a közös örökségünket képező szellemi termékeket az üzleti szellemmel, amely a kultúrát is árucikké tenné.

Véleményünk szerint az Európai Uniónak a tagállamaival együtt garantálnia kell a szerzők jogait és az írók, újságírók és tudósok szellemi tulajdonhoz való jogait. A több tagállamban elindított állami digitalizáló rendszereket támogatnunk kell, és össze kell vonnunk az Europeana nevű európai projekttel, hogy megakadályozzuk a kulturális köztulajdon magáncélokra történő kisajátítását.

Mielőtt bármilyen döntést hoznánk, szerintem a Parlamentnek kezdeményeznie kellene egy európai stratégiai konferencia megszervezését, melyre meghívna európai intézményeket, tagállamokat, a szerzők szervezeteit, könyvtárakat, sőt még telekommunikációs szolgáltatókat is, hogy dolgozzanak ki egy olyan közös európai digitalizáló modellt, amely tiszteletben tartja a szerzőket és a műveiket, és a lehető legtöbb ember számára teszi őket hozzáférhetővé. Ennek a projektnek az Europeanával együtt a világ többi rendszerével párhuzamosan kellene működnie.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Elnök asszony, Európa irodalmi örökségének digitalizálása, melynek nemcsak az lenne a célja, hogy megőrizzük és emlékezzünk rá, hanem az is, hogy terjesszük és növeljük a befolyását, valamint az is, hogy hozzáférést biztosítsunk az európaiaknak a saját nagyszerű kultúrájukhoz, olyan nagy jelentőségű feladat, amelyben az állami hatóságoknak nagyobb szerepet kellene vállalniuk.

A Google most azért került kereszttűzbe, mert olyan kereskedelmi stratégiát követ, amelynek keretében döntő és hosszú távú előnyt próbál szerezni olyan monopólium megszerzésével, ami nem a globális virtuális könyvtár tartalmára, hanem a tartalomhoz való hozzáférésre vonatkozik, valamint azzal, hogy cserébe viseli a digitalizáló folyamat költségeit.

Csatlakozom az európai jobboldali pártokat képviselő kollégáimhoz, akik teljes mértékben elleneznek minden olyan megoldást, ami monopolhelyezethez vezet. A szellemi tulajdonnal, valamint a nyomtatásban már nem elérhető és a gazdátlan művekre vonatkozó szerzői joggal kapcsolatos egyéb fontos kérdéseket meg tudjuk oldani. A törvényeket tudjuk az igényekhez igazítani.

Az igazi kérdés azonban az, hogy milyen alternatívák léteznek Európában. A néhány hónapja üzemelő Europeana honlap az európai műveknek csak 5%-át tartalmazza online módon. A tartalom fele Franciaország által rendelkezésre bocsátott forrásokból származik, amelyekben vezető szerep jut a Gallica-nak, a Francia Nemzeti Könyvtár portáljának, valamint az INA-nak (Nemzeti Audiovizuális Intézet).

A biztosított források azonban eltörpülnek azok mellett, amelyekre szükség lenne. A Google évente 15 millió EUR-t tudna befektetni abba, hogy 10 év alatt 20 millió könyvet digitalizáljon és bocsásson rendelkezésre. Mi mennyit tudnánk erre szánni? Ha nem tudunk válaszolni erre a kérdésre, akkor sajnos a Google marad az egyetlen, aki teljesíteni tudja a könyvtárak igényeit.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Elnök asszony, azok a potenciális előnyök és lehetőségek, amelyeket a Google Books kínál a kulturális örökség megőrzésére a fogyasztóknak, a kutatóknak, valamint a kiadók és a szerzők többségének, vitán felül állnak. A jogi következményeket azonban nem szabad könnyelműen kezelnünk, és a jogi Bizottság tagjaként most ezekre a vonatkozásokra szeretnék rávilágítani.

Először is, a feltételek, amelyeket teljesíteniünk kell, természetesen világosak. Arra gondolok, hogy tiszteletben kell tartanunk a szerzői jogot, és megfelelő rendszert kell kialakítanunk a jogdíjak kifizetésére. Sajnos a Google Projekt az angolszász jogi rendszerre és az észak-amerikai piaci realitásokra épül, amelyek teljes mértékben alkalmatlanok az Európai Unió rendszere számára. Ez azt jelenti, hogy a Google EU-ban folytatott tevékenysége akadályokba ütközik, mégpedig nemcsak jogi természetű, hanem etikai jellegű akadályokba is. A Google abból indul ki, hogy ha egy szerzői jog tulajdonosa nem akar részt venni a megállapodásban, akkor az ő feladata, hogy a Google-t erről tájékoztassa. Ez természetesen nem áll összhangban a mi törvényeinkkel, amelyek azt mondják, hogy egy könyv beszkennelése és közzététele előtt meg kell szerezni a szerző beleegyezését, és meg kell fizetni a megfelelő díjakat.

A másik kérdés a gazdátlan műveknek nevezett könyvekre vonatkozik, vagyis azokra, amelyek esetében a szerzői jog tulajdonosát nem sikerült azonosítani. A tagállamok többségében a közös jogkezelő szervezetek képviselik az ismert szerzőijog-tulajdonosok érdekeit, valamint a jelenleg nem azonosítható

szerzőjog-tulajdonosokét is, például úgy, hogy megőrzik az eladásokból származó bevételt egy bizonyos ideig, arra az esetre, ha mégis megtalálnák a jövőben a szerzői jog tulajdonosát.

Szeretnék arra is rámutatni, hogy igen fontos lenne a szerzői jogra vonatkozó európai jogszabályokat a digitális kor kihívásaihoz igazítani. Ugyanakkor teljes mértékben támogatom Reding asszony és McCreevy úr álláspontját, valamint a Kallas úr által mondottakat is, hogy a szerzői joggal védett művek digitalizálásakor teljes mértékben tiszteletben kell tartani a szerzői jogokat és a szerzők tisztességes díjazását, hogy a lehető legtöbb előnnyel járjon számukra az, hogy a széles európai közönség el tudja érni a munkáikat. Semmiképpen nem szabad elherdálnunk ezt a lehetőséget Európában.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Elnök asszony, az internet által kínált lehetőségek arra inspirálták a Google-t, hogy a kibernetikus térben újraélesszen nyomtatásban már nem elérhető, elfelejtett vagy éppen az idő ködében eltűnt könyveket. Az alexandriai könyvtár modern változatának grandiózus ötlete azonban vitákhoz vezetett a szerzői jog kérdésében.

A két héttel ezelőtt kötött megállapodás az amerikai írókat (Authors Guild) és a kiadóvállalatokat (Association of American Publishers) tömörítő szervezetek, valamint néhány európai szerző és kiadó megaláztatására szolgált. Lehetővé teszi négy országban kiadott művek beszkenyelését és fizetés ellenében történő rendelkezésre bocsátását. Ez a négy ország az Egyesült Államok, az Egyesült Királyság, Ausztrália és Kanada. E négy ország internethasználói az e-könyvek 20%-át ingyen olvashatják majd (mivel a költségeket a hirdetőik viselik), a többi 80% elolvasásért pedig fizetniük kell majd.

A szerzők és a kiadók szempontjából ez kétszeres előnnyel jár. Egyrészt kapnak egy 30 és 300 USD közötti egyszeri összeget a Google-től azért, hogy beszkenyelheti a könyvüket, másrészt pedig megkapják az e-könyv által a Google Books szolgáltatáson keresztül termelt profit 63%-át. Más szavakkal ez azt jelenti, hogy a szerzők akkor is kapnak pénzt, ha csak egyetlen oldalt tesznek közzé a művükből az interneten.

Ugyanakkor kevesen veszik azt figyelembe, hogy a briteken kívül a Google Books európai felhasználói, például egy belga vagy egy lengyel internethasználó, hozzá sem férhetnek az e-könyveknek ahhoz a bizonyos 20%-ához. A szolgáltatás főleg angol nyelvű művekre terjed ki, és minden olyan európai kiadónak vagy szerzőnek, aki csatlakozni kíván a programhoz, magával a Google-lal kell tárgyalnia. Az európaiak csak a legkevésbé vonzó kategóriába tartozó könyvekhez férhetnek hozzá szabadon, azokhoz, amelyek köztulajdonban vannak, és rég lejárt a szerzői joguk, tehát például olyan könyvekhez a *Bibliothèque Nationale de France* állományában, amelyeket 200 év óta senki sem kölcsönzött ki. Ebből nem fog kialakulni az európai művek teljes elektronikus könyvtára.

A Google Projekttel kapcsolatos bizonyos fenntartásokon túl – például a vállalat monopolhelyzete az e-könyvek létrehozásában és terjesztésében, és hogy a bevételek és a hirdetési bevételek egy részét be kell nekik fizetni –, úgy gondolom, hogy mivel az Európai Unióban nincs egységes szerzői jogi rendszer, a projekt nem lehet hatékony. A Google körüli jogi bonyodalmak megmutatták, hogy milyen következményekkel jár az egységes szerzői jog hiánya az Európai Unióban, valamint az, hogy nem tudunk egységes választ adni a Google Books kezdeményezésére. Ma már mindenki számára egyértelmű, hogy sürgetően szükségessé vált a szerzői jogok harmonizációja az Európai Unióban.

Nessa Childers (S&D). – Elnök asszony, a Google mindannyiunk számára jól ismert amerikai vállalat, amely olyan online szolgáltatásokat nyújt, amelyeket sokan közülünk naponta használnak. Mivel európai központjuk Írországból található, tudom, hogy kiváló munkaadók, és valóban az internettechnológia élvonalához tartoznak.

A könyvek digitalizálásával, mint például a Google Books Projekttel a világ közös tudásának és kulturális örökségének jelentős részét tehetjük mindenki számára elérhetővé. Támogatnunk kell azokat az erőfeszítéseket, amelyeknek a célja a könyvek kereshetővé, olvashatóvá és letölthetővé tétele. Mindannyian egyetértünk abban, hogy egy olyan jellegű digitális könyvtár, amit a Google javasol, valódi előnyökkel jár majd. Ez különösen igaz az európai könyvtárakra, amelyek még XVII. századi könyveket is tartalmaznak. Ezeket a könyveket kevesen tudják megnézni, de ha online elérhetővé tesszük őket, az egész világ tanulmányozhatja és élvezheti a tartalmukat.

Nekünk, európaiaknak azonban fel kell tennünk azt a kérdést, hogy ezt a hatalmas mennyiségű tudást és kultúrát vajon egy magántulajdonban lévő amerikai vállalatnak kell-e monopolizálnia. Nem kétlem, hogy a Google továbbra is tartani kívánja magát híres mottójához, ami úgy szól: 'Ne tégy rosszat!'. Milyen garanciát kapnánk azonban arra, hogy nem használják fel a monopolhelyzetüket arra, hogy ezekért a könyvekért

olyan árat kérjenek, ami nem elérhető a köznapis emberek számára? Rendkívül fontos ugyanis, hogy ezek a források mindenki számára hozzáférhetőek legyenek.

Mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy támogassuk a saját digitális könyvtárunk létrehozását. Az Europeana majdnem öt millió művet tesz online elérhetővé. Az a feladata, hogy a lehető legszélesebb nyilvános hozzáférést biztosítsa az Európa minden részéről származó kulturális gyűjteményekhez. Sajnálatos, hogy eddig csak Franciaország vette komolyan, mások pedig, köztük Írország is, kevésbé járultak hozzá. Tekintettel arra, hogy hazámnak rendkívül gazdag és csodálatos irodalmi múltja van, felszólítom az ír kormányt, hogy nagyobb mértékben vegyen részt az Europeana projektben.

Támogatnunk kell a közös európai kultúrához és örökséghez történő nyilvános hozzáférést. Minden európai kulturális intézménynek azt az egyértelmű üzenetet kell küldeni, hogy digitalizáljanak, még hozzá azonnal.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Elnök asszony, elvi kérdés, hogy támogatnunk kell az információhoz és az oktatáshoz való hozzáférést. Ugyanakkor elő kell segítenünk a hozzáférést az európai kultúrához és a világ kultúrájához is, amelyben az írott szó valóban kiemelt helyet foglal el. Ebben az értelemben a könyvek digitalizálása és szabad elérése kívánatos, de csak azzal a feltétellel, amiről ma beszélünk, nevezetesen a szellemi tulajdon abszolút védelmével.

Nekünk is vannak azonban hasonló intézményesített eszközeink az Európai Unióban. Konkrétan az Europeana rendszerre gondolok, amelyet tovább kell erősíteni és támogatni. Az Europeana könyvtár, iskola, filmtár, és zenei archívum is egyben, és természetesen tiszteletben tartja a szellemi tulajdonjogokat, és minden polgár számára szabad hozzáférést biztosít. Az eszközünk tehát megvan. A kérdés az, hogy mint Európai Unió, hogyan tudjuk felhasználni a lehetőségeinket arra, hogy úttörő szerepet játsszunk, és ne csak egyszerűen figyeljük a magánszféra fejleményeit.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Egy újabb példa, hogy átmertünk a Gutenberg galaxisból a digitális galaxisra. A törvényhozás lassúsága az oka, hogy az üzlet megelőzött bennünket. A törvényhozásnak kell felpörögnie. Meg kell előzzük az anarchiát, meg kell akadályozzuk, hogy monopóliumok alakuljanak ki. Garantálnunk kell a szabadságot az olvasóknak, az íróknak és a kereskedőknek egyaránt. Garantálnunk kell a kulturális diverzitást, a kisebb nyelvek egyenlőségét, és mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy fölszámoljuk a digitális írástudatlanságot. Ez a mi dolgunk, s ez nem is kevés.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – Elnök asszony, az én feladatom az Europeanáról szóló új jelentés elkészítése, és meg vagyok róla győződve, hogy megfelelő egyensúlyt kell találnunk a szellemi tulajdonjog védelme és a minden felhasználó számára biztosított könnyű hozzáférés között.

Ez azt jelenti, hogy nagyon világosan meg kell határoznunk azt, hogy hogyan reformáljuk meg a szerzői jogot, és a Bizottságnak definiálnia kell, hogy milyen jellegű európai „fair use” (méltányos használat) lenne kívánatos, és melyek a gazdátlan művek. Szeretném megtudni a Bizottságtól, hogy ha tényleg nem akarunk lemaradni az Egyesült Államok mögött, nem kellene-e finanszíroznunk az európai műalkotások digitalizálását, és nem kellene-e jobban finanszíroznunk az Europeanát az új lisszaboni stratégia szerint. Más különben a Google-ra hagyunk mindent, és ez nem a legjobb megoldás, ha el akarjuk kerülni a már jelenleg is fennálló monopolisztikus struktúrát.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Elnök asszony, azért ez eléggé vicces, nem gondolja? Amit a Google tett, hogy vette a szellemi tulajdont, és reprodukálta magáncélú használatra, egyértelműen törvényellenes volt már az elején is, hiszen az amerikai Igazságügyi Minisztérium maga is erre a következtetésre jutott. Kisebbségi léptékben ezt kalózkodásnak neveznék. Miért lenne más az, ha ezt egyes felhasználók teszik, vagy ha egy olyan hatalmas vállalat, mint a Google?

Az első alapelvünk tehát az legyen, hogy a főszereplők ne kapjanak semmilyen külön privilégiumot.

A második alapelvünk az, hogy nem függhetünk egyetlen monopólium jóakaratától. Mint sok jelenlévő, én is érdekes vállalatnak tartom a Google-t. Úgy gondolom, hogy ez az ötletük előremutató és jó is. Mi történik azonban, ha később megemelik az árakat, mint ahogyan például a tudományos lapok kiadói teszik, és több százszorosára emelik az árakat? Mi történik, ha bizonyos könyvekhez korlátozzák a hozzáférést? Megtehetik, hogy a könyvek 15%-át cenzúrázzák.

Olyan digitális könyvtárra van szükségünk, amely valóban globális, amelyet globális konzorcium – egyetemek részvételével, hogy a minőség ne csökkenjen – és a nemzeti könyvtárak irányítanak; olyan konzorcium kellene, amelyben Európa természetesen nagyobb vezető szerepet és döntéshozási hatalmat kapna, mint

jelenleg. A könyvekkel kezdték, ezután majd az európai múzeumok műalkotásai következnek. Európa nem maradhat le erről a hajóról.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Amikor most a világ könyvörökségének egy magáncég, a Google általi digitalizálásáról beszélünk, úgy tűnik, mintha csak a jellel foglalkoznánk. Elhangzott egy felszólalásban, hogy itt vagyunk mi, akik úgyis majd nyomtatott könyvet veszünk a kezünkbe. De ami utat most megnyitunk, az jövő nemzedékek számára is egy olyan lehetőség vagy ártalom lesz, amivel nekünk természetesen törődnünk kell. Tehát itt nem az a fő kérdés csak, ahogy elhangzott, hogy ez kihat az európai kulturális iparágra. Nem, egy ilyen döntés kihat Európa kultúrájára. Tehát rendkívüli veszélye van annak, hogy egy vállalkozás lesz a birtokosa a világ kulturális örökségének vagy a jövőbe nézve majd a kulturális jelenének. Ezért megkerülhetetlen, hogy Európa ezen a téren a maga világos stratégiáját kidolgozza.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Elnök asszony, először is, a digitalizálás óriási lehetőség arra, hogy kulturális, európai és világörökségünket a lehető legtöbb európai számára elérhetővé tegyük. Ez nagyon jól illeszkedik az új lisszaboni szerződés céljaihoz.

Úgy tűnik azonban, hogy ehhez először is szabványosítani kellene a gazdátlan művek kérdését. Ezen a területen mindenekelőtt harmonizált európai megoldásokra lenne szükség a gazdátlan művekből származó bevételek kezelésére. A tagállamoknak erre eltérő megoldásaik vannak.

Másodszor, a nyomtatásban már nem elérhető művek kiadása külön felügyeletet igényel. Véleményem szerint a nyomtatásban már nem elérhető könyvek kérdését is harmonizálni kell. Nem engedhetjük meg, hogy olyan helyzet álljon elő, amelyben nincsenek szigorú szabályok a nyomtatásban már nem elérhető könyvekre. Harmadszor pedig, az európai jogi rendszerben nem fogadhatjuk el a kimaradásos módszert, mert ez lehetővé teszi a Google számára, hogy a szerző beleegyezése nélkül is digitalizálja a műveket.

Szerintem ezen a területen tágabb intézkedéseket kell hoznunk az Európai Unió számára. Azt is gondolom, hogy ha a szó pozitív értelmében versenyezni akarunk a Google-lal, vagy ha éppen együtt akarunk vele működni, akkor fel kell gyorsítanunk az Europeanával kapcsolatos munkát, mégpedig elsősorban a tagállamokban.

Seán Kelly (PPE). – Elnök asszony, egy kis történettel szeretném illusztrálni a mondanivalómat.

A világ történetének valószínűleg első szerzői jogi esete Írorszában történt 1500 évvel ezelőtt, amikor egy Finian nevű szerzetes meghívott egy Columcille nevű szerzetest a kolostorába. Finian akkor éppen egy kéziratot dolgozott. Columcille rájött erre, és minden éjjel felkelt, hogy lemásolja.

Finian nem örült ennek, és vissza akarta kérni a másolatot. Mivel nem kapta vissza, a királyhoz fordult a panaszával. A király meghallgatta az esetet, és ítéletet hozott, ami úgy szólt, hogy – először írul mondom el – *do gach bó a lao, do gach leabhar a chóip*, vagyis ‘minden téhennek a saját borját, minden könyvnek a saját másolatát’.

Ez ma is ugyanolyan igaz, mint 1500 évvel ezelőtt, mert a szerzői jogot és a szellemi alkotások jogát garantálni kell. Én is azt mondom tehát, hogy ‘minden téhennek a saját borját, minden könyvnek a saját másolatát’, azaz minden szerző és művész számára biztosítani kell az őket megillető szerzői jogokat és szellemi tulajdonhoz fűződő jogokat.

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Elnök asszony, a Bizottság mindent megtesz azért, hogy elősegítse a digitális fejlődést társadalmunkban. Nekem úgy tűnik, hogy a Google – és különösen a könyvprojektje – erős integráló tényezőnek bizonyult az Európai Unió számára, mert mint önök is jól tudják – és ez minden újságban olvasható –, a szerzői jog eddig kizárólag a tagállamok és a nemzeti törvényhozások kezében volt.

Most valamilyen közös hozzáállásra van szükségünk, melyhez a Bizottság szívesen ad javaslatokat. A következő Bizottság mindenképpen nagyon komolyan fogja venni ezeket a kérdéseket, és nagy jelentőséget tulajdonít majd nekik. Egyetértünk azzal, hogy a könyveket online elérhetővé kell tenni, mégpedig gyorsan. Ez egyébként mindenképpen meg fog történni, akár akarjuk, akár nem. A legfontosabb az, hogy a szerzők kapjanak anyagi juttatást az online könyvekért. Egy keretirányelv kiadását tervezzük ezekről a kérdésekről – beleértve a közös jogkezelő szervezeteket is, melyeknek átláthatónak és elszámoltathatónak kell lenniük a tagjaik felé. A keretirányelv valamikor 2010 ősze és 2011 tavasza között jelenik majd meg.

Semmiképpen nem szabad lemaradnunk, ezért egyszerű uniós szabályokat javasolunk a gazdátlan és a nyomtatásban már nem elérhető könyvekkel kapcsolatban. Az EU javaslata biztosítani fogja, hogy a könyveket

csak előzetes engedély birtokában lehet digitalizálni, és komoly erőfeszítések fognak történni a gazdátlan művek tulajdonosainak felkutatására is.

Ezt a vitát tovább kell folytatnunk. Még egyszer köszönetet mondunk a Jogi Bizottságnak és képviselőtársainknak, Niebler asszonynak és Lehne úrnak, akik kezdeményezték ezt az érdekes vitát.

Elnök. – A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Bogusław Sonik (PPE), írásban. – (PL) Google Books, a Google által kínált új szolgáltatás sokat vitatott kérdéssé vált a közelmúltban. A projekt lényege, hogy szabad hozzáférést ad nagyszámú beszkennelt könyvhöz, amiből 4 millió kötet európai szerző műve. A kialakult helyzet olyan kérdéseket vet fel, mint az internetes szabadság korlátozása, valamint a dinamikusan fejlődő információs társadalom által a jogalkotók elé állított kihívások.

Ahogy az Európai Bizottság arra nagyon helyesen rámutatott, a szerzői jog védelme alatt álló könyvek digitalizálása során teljes mértékben tiszteletben kell tartani a szerzői jog elvét, és megfelelően honorálni kell a szerzőket, akik a legnagyobb nyertesei lehetnek annak, hogy a szélesebb európai közönség is hozzáférhet a műveikhez. Ugyanakkor azonban a Bizottság felvetette azt a kérdést is, hogy az európai szerzői jogi rendszer vajon képes-e megfelelni a digitális kor kihívásainak: a jelenlegi *acquis* lehetővé teszi-e az európai fogyasztók számára, hogy elérjék a könyvek digitalizált verzióit? Garantálja-e a rendszer a szerzőket megillető díjak megfizetését?

A Google Books Projekt a könyveket sokkal szélesebb körű olvasóközönség számára teszi elérhetővé, mint a hagyományos könyvtárak. A könyvek ingyenes terjesztése a weben azonban hasonló korlátozásokba ütközik, mint amelyek a zenék közzétételével kapcsolatban fennállnak. A törvények még nem tartanak lépést a digitális kommunikáció fejlődésével, ezért új jogi keretrendszert kell felállítanunk, amely lehetővé teszi a változó valóság szabályozását. Kompromisszumot kell találnunk a Google Books-hoz hasonló projektek előnyei és a szerzői jogok között, hogy a szerzők is megkapják az őket illető anyagi juttatásokat.

(Az ülést 11.50-kor felfüggesztik és 12.00-kor folytatják.)

ELNÖKÖL: WALLIS ASSZONY

alelnök

5. Együttdöntéssel elfogadott jogi aktusok aláírása: lásd a jegyzőkönyvet

6. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

(Az eredményekért és a szavazásra vonatkozó egyéb részletekért lásd a jegyzőkönyvet.)

6.1. Az Önkéntesség Európai Éve (2011) (A7-0077/2009, Marco Scurria) (szavazás)

- A szavazás előtt:

Marco Scurria, előadó. – (IT) , , , , .

Egy olyan jelentést készítettünk, amely felhívja a figyelmet az önkéntes szektorra. Európa-szerte mintegy 100 millió ember dolgozik ezen a területen, idejüket önzetlenül mások és a közösség javára végzett munkának szentelve nap mint nap.

Megemeltük a költségvetést, és fejlesztettük a helyi és uniós szintű tevékenységeket.

Szeretnék köszönetet mondani Šefčovič úrnak és a svéd elnökségnek a közösen végzett kitűnő munkáért.

Úgy gondolom, hogy ez az év lesz az első, amikor a Parlament valódi érdeklődést fog mutatni e terület iránt, melyet társadalmunk gerincének is mondanak.

Még egyszer köszönetet szeretnék mondani mindazoknak, akik közreműködtek e fontos dokumentum létrejöttében.

6.2. Az EK és Ukrajna közötti tudományos és technológiai együttműködésről szóló megállapodás (A7-0074/2009, Herbert Reul) (szavazás)

6.3. A Nemzetközi Energiahatékonysági Együttműködési Partnerség (IPEEC) feladatmeghatározása és A Nemzetközi Energiahatékonysági Együttműködési Partnerség titkárságának a Nemzetközi Energiaügynökség általi befogadására vonatkozó jegyzőkönyv (A7-0075/2009, Herbert Reul) (szavazás)

6.4. a Bizottság 2009. évi bővítési stratégiai dokumentumáról a nyugat-balkáni országok, Izland és Törökország tekintetében (szavazás)

7. Köszöntés

Elnök. – Képviselőtársak, egy bejelentést szeretnék tenni, amely talán nagyon is ideillő, hiszen épp most szavaztunk a 2009-es bővítési stratégiáról szóló jelentésről.

Nagy örömmel jelentem be, hogy körünkben köszönhetjük ma a horvát parlament, a Sabor tagjaiból álló küldöttséget.

(Taps)

A küldöttséget Mario Zubović úr vezeti, aki épp most zárta le az EU–Horvátország parlamenti vegyes bizottság tizedik ülését.

Üdvözljük önöket, a Sabor képviselőit itt, az Európai Parlament ülésén, Strasbourgban. Ahogy önök is látják, a héten a bővítést vitattuk meg, és azt szeretnénk, ha Horvátország minél hamarabb csatlakozna az Európai Unióhoz.

(Taps)

Önök a tárgyalások utolsó és egyben legnehezebb szakaszába léptek, és arra biztatjuk önöket, hogy még nagyobb erővel folytassák az előkészületeket.

Tisztelt kollégák, alig várjuk, hogy nemsokára sorainkban köszönthessük a horvát európai parlamenti megfigyelőket, és önökkel együtt ülhessünk itt a következő parlamenti ciklusban.

Nagyon köszönjük, hogy ellátogattak ide.

8. Szavazások órája (folytatás)

8.1. a nők elleni erőszak felszámolásáról (szavazás)

8.2. Politikai megoldás a szomáliai partok menti kalózkodásra (szavazás)

8.3. a dohányfüstmentes környezetről (szavazás)

8.4. AZ ILO frissített egyezményeinek ratifikálása és végrehajtása (szavazás)

8.5. FAO csúcs az élelmiszer-biztonságról - Az éhezés megszüntetése a Földön (szavazás)

9. A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: A 2009. évi bővítési stratégia a nyugat-balkáni országok, Izland és Törökország tekintetében (B7-0185/2009)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Mindenekelőtt szerettem volna felhívni a figyelmet a Gabriele Albertini által végzett, az állásfoglalás előkészítésére irányuló munka minőségére. Továbbá azt is el szerettem volna mondani, hogy az állásfoglalás mellett szavaztam, tekintettel arra, hogy a bővítés az EU számára fontos politikai gesztus. Azt is szeretném kiemelni, hogy számos, alapvetően Koszovót érintő kérdésben a képviselőcsoportomtól eltérően szavaztam, mert Koszovóval kapcsolatban az európai országok többségétől eltérő a véleményem. Másképp szavaztam tehát a 19. cikk 17. módosításáról, a 22. és a 24. módosításról, illetve a 4. bevezető hivatkozás után a 10. pontban.

Továbbra is nagyon fontosnak tartom a bővítést, azonban ezzel együtt azt gondolom, hogy az öt tagállam által kifejezésre juttatott véleménykülönbségeket is figyelembe kell venni.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Elnök asszony, a spanyol szocialista küldöttség Koszovóval kapcsolatos szavazata Koszovó egyoldalú függetlenségi nyilatkozatának nemzetközi el nem ismerését támogatja.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) A bővítési stratégiáról szóló állásfoglalás ellen szavaztam, mert számos hízelt megjegyzést tartalmaz Törökországnak a koppenhágai kritériumok teljesítésére vonatkozóan tett előrelépéseivel kapcsolatban. Előrelépésnek semmiféle jelét nem látom. Képviselőtársaim, kérem, értsék meg végre, hogy Törökország olyan ország, amely alig száz évvel ezelőtt még népiertást hajtott végre a saját határain belül élő népek között; olyan népek között, melyek nemrég vívták ki szabadságukat a török uralommal szemben. Törökország a mai napig folytatja a népiertást, népe és politikai osztálya pedig büszke az ország által elkövetett tettekre. Húsz évvel ezelőtt Törökország terrorista szervezeteket támogatott, és exportálta a terrorizmust. A mai napig szoros kapcsolatokat tart fenn terrorista szervezetekkel. Ha szeretnénk, hogy egy olyan ország tartozzon az Európai Unióba, amely még mindig büszke a népiertásra, és támogatja a terrorizmust, akkor csak fogadjuk el. Én azonban egyértelműen ellenzem ezt.

ELNÖKÖL: WIELAND ÚR

alelnök

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Elnök úr, a jelentés mellett szavaztam, de ezzel kapcsolatban egy fontos kérdést szeretnék megemlíteni.

Úgy vélem, hogy az Európai Parlamentnek és az Európai Uniónak biztosítania kell, hogy az Európai Unió tagjelölt országai bizonyítsák a koppenhágai kritériumok teljesítését. Rendkívül fontos az emberi jogok, a demokrácia, a véleményszabadság és a jogállamiság megvalósulásának biztosítása.

Ma a nők jogairól is szavaztunk, és arról, hogy a nőknek joguk legyen egy olyan élethez, amelyben nem kell eltérniük az erőszakot. Úgy vélem, e tekintetben nagyon fontos, hogy valamennyi országban, amely csatlakozni kíván az Európai Unióhoz, biztosítsuk a nőkre és a gyermekekre vonatkozó jogok érvényesülését.

Mindezeket elsősorban Törökországgal kapcsolatban említem. Törökországnak sürgős reformokat és változtatásokat kell végrehajtania, amennyiben készen akar állni az Európai Unióhoz való csatlakozásra, bár én magam nem osztom azt a nézetet, miszerint ez még a mi életünkben be fog következni. Mindazonáltal rendkívül fontos, hogy az Európai Unióban mindannyian ragaszkodjunk a közösen megállapított szabályokhoz, a koppenhágai kritériumokhoz.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, én is nemmel szavaztam, mert én is úgy gondolom, hogy Törökországnak teljesítenie kell valamennyi kritériumot, mielőtt egy ilyen igenlő nyilatkozatot tehetnénk. Különösen a Törökország és Ciprus közötti határvitára szeretném felhívni a figyelmet, mely még ebben az évben sem oldódott meg, valamint Ciprus törvénytelen megszállására, amely még mindig tart. Nem állt szándékomban azonban a többi csatlakozni kívánó állam ellen szavazni. A balkáni államokat külön kiemelném ebből a szempontból – szeretném, ha mihamarabb sorainkban köszönhetném őket.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: A nők elleni erőszak felszámolása (B7-0139/2009)

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Elnök úr, tartózkodtam az állásfoglalásról történő szavazáson, noha a kérdés fontos, mi több, rendkívül fontos. Azonban nem látom be, miért kell a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelmet a reprodukció választási szabadság kérdésével együtt kezelni. A kérdés tegnapi megvitatása során néhány felszólaló összevissza beszélt. Senyszyn asszony a nők elnyomásával vádolta a katolikus egyházat.

Nehéz lenne ennél abszurdabbat kitalálni. Lengyelországban nincsenek becsületgyilkosságok, a lányok körülmétése nem általános gyakorlat, nincs szelektív abortusz, nincsenek időleges házasságok, és az embereket nem kövezik meg tényleges vagy állítólagos házasságtörés miatt. A nőket semmiféle, törvény általi megkülönböztetés nem éri, és a nőkkel szembeni erőszak valamennyi formáját egyöntetűen elítélik mind a polgárok, mind pedig a katolikus egyház.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Elnök úr, a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló állásfoglalási indítvány mellett szavaztam. Szavazatomat a férfiak által elkövetett erőszaknak kitett, évente közel hétmillió olasz nőnek szenteltem, valamint valamennyi, hasonló helyzetben lévő európai nőnek is.

Időnként hajlamosak vagyunk azt hinni, hogy a társadalom periferiáján tapasztalható jelenségről van szó, holott valójában a nők elleni erőszak színtere mindenekelőtt az otthon. Ez egy olyan jelenség tehát, amely közvetlenül érint bennünket.

Az idősebb nőknek nehezebb megvédeniük magukat. Ezért nem szabad elfeledkeznünk róluk, mert az erőszak nem csupán fizikai, hanem kulturális formában is megnyilvánulhat. A szabad mozgás megtagadását is jelentheti.

A felnőttkor elérése előtt a nők még lányok, és egy fiatal lány ellen elkövetett erőszak örökre meggátolja őt abban, hogy élvezze az életet.

Ezért remélem, hogy mostantól fogva a Parlament konkrét intézkedéseket fog hozni annak érdekében, hogy mindez ne csupán jó szándék maradjon.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Elnök úr, a nők elleni erőszak Európa-szerte, sőt, az egész világon elterjedt probléma. Csúszán a kilencmillió lakossal rendelkező Svédországban naponta 380 nőt bántalmaznak. A női lakosság egyötöde van erőszaknak kitéve, és a 16 és 64 év közötti nők 45%-a vált élete valamely pontján erőszakos cselekmény áldozatává. Ez rendkívül megdöbbentő. A családon belüli erőszak a személyi sérthetlenséghez való jog rendkívül súlyos megsértése. A férfiaknak és a nőknek ugyanolyan esélyük kellene, hogy legyen a testi sérthetlenségre.

A kontinensünkön továbbra is dúló erőszak ékes bizonyítéka, hogy Európának még mindig nagy utat kell megtennie az egyenlőség előmozdítása érdekében. Az EU tovább már nem hagyhatja figyelmen kívül ezeket a tényeket. Ezért üdvözlöm a nők elleni erőszakra szóló állásfoglalást, és felhívom az új Bizottságot és a Tanácsot, hogy vegyék ki részüket, és vállaljanak felelősséget a kérdésben. Garantálni szeretném, hogy a Bizottság rá legyen kényszerítve egy, a nők elleni erőszakkal kapcsolatos helyzet javítására vonatkozó jelentés beterjesztésére.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Elnök úr, az állásfoglalás mellett szavaztam, teljes mértékben egyetértve azzal, mert úgy vélem, fontos, hogy politikai hovatartozástól függetlenül egyesítsük erőnket egy közös cél érdekében – a nők elleni erőszak valamennyi formájának elítélése, feltárása és leküzdése érdekében.

Különösen érzékenyen érint a konfliktusokban élő nők helyzete, minthogy magam is osztoztam benne, átéltem ezt a helyzetet, és segítséget nyújtottam az egész bosznia-hercegovinai konfliktus ideje alatt, illetve egy ideig a Vöröskereszttel együtt voltam Dárfúrban is. Úgy gondolom, hogy a Stockholmi Programmal fantasztikus eszköz van a kezünkben, amely lehetővé teszi, hogy a szavakat tettekre váltsuk. Köszönetet szeretnék mondani a svéd elnökségnek, hogy a nők társadalmi szerepvállalását és a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelmet a Stockholmi Program részévé tette. A magam részéről egész biztosan azon fogok munkálkodni, hogy a Stockholmi Program végrehajtásában a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem a prioritások közé kerüljön.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Elnök úr, hangsúlyozni szeretném, hogy a nők elleni erőszak kérdése rendkívül fontos, és nagyon örülök, hogy az Európai Parlament felvállalta ezt a problémát. Különös figyelmet érdemel a nők ellen elkövetett legagresszívabb és legkegyetlenebb, szexuális indíttatású bűncselekmények problémája, melyekre néhány európai ország igazságszolgáltatási rendszere nem mindig megfelelően reagál. Az ilyen esetekben hozott bírósági ítéletek gyakran rendkívül engedékenyek, ami esetenként eltántorítja a

nőket attól, hogy jelentsék a velük történt súlyos eseteket a bűnüldözési hatóságoknak. Ez vezet a láthatatlan bűnözési statisztikák kialakulásához. Ez az, amiért a nők ellen elkövetett legdrasztikusabb és legsúlyosabb erőszakos és szexuális indíttatású bűncselekmények esetén nagyobb figyelmet kell fordítanunk az ítéletek egységesítésére annak érdekében, hogy biztonságérzetet, illetve valamiféle igazságot és erkölcsi elégtételt szolgáltatassunk azoknak a nőknek, akikkel ilyen kegyetlen módon elbántak.

Hangsúlyozni szeretném, hogy az állásfoglalás végleges szövegére nem szavazhattam igennel az abortusz kérdésével kapcsolatos ideológiai és radikális álláspontja miatt, amely álláspont ellentétben áll a keresztény értékekkel.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Elnök úr, szeretném megindokolni a dohányzás elleni küzdelem kérdésére vonatkozó szavazatom, ha lehetséges. Nagyon rövid megállapítás.

Elnök. – Wojciechowski úr, a szabályok szerint a témákat sorrendben kell tárgyalnunk. Most fejeztük be a nők elleni erőszak felszámolásának témáját, a soron következő téma pedig a szomáliai partok menti kalózkodás politikai megoldásának kérdése. Egyszerre csak egy kérdéssel foglalkozunk.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: Politikai megoldás a szomáliai partok menti kalózkodásra (RC-B7-0158/2009)

Louis Bontes (NI). – (NL) A Holland Szabadság Párt (PVV) a Szomáliáról szóló állásfoglalási indítvány ellen szavazott, és szeretném megindokolni, miért.

A PVV azon az állásponton van, hogy a szomáliai part menti hajók megfigyelése nem az EU, hanem száz százalékban a NATO feladatai közé tartozik. Európának nincs hadserege, és semmiféle dolga nincs arrafelé. Ez száz százalékban a NATO feladata.

A PVV továbbá azt a véleményt képviseli, hogy tengerészgyalogosoknak is jelen kellene lenniük a kereskedelmi hajók fedélzetén, hogy lehetőségük legyen a közvetlen kalóztámadások kivédésére. Ismételten hangoztatjuk, hogy a Szomália körüli tengeri kalózkodásnak véget kell vetni, de nem ilyen módon.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: Dohányfüstmentes környezet (B7-0164/2009)

Anna Záborská (PPE). – (SK) A Tanács dohányfüstmentes környezetre vonatkozó ajánlásainak célja, hogy segítse a tagállamokat azon törekvésükben, hogy hatékonyabban megóvják az embereket a dohányfüsttől. Ez összhangban van a WHO Dohányzás-ellenőrzési Keretegyezményéből fakadó nemzetközi kötelezettségvállalásokkal.

Támogatom az ajánlást. A dohányzás továbbra is az idő előtti halálozáshoz vezető betegségek leggyakoribb oka. Ezek közé tartoznak a szív- és érrendszeri megbetegedések, a rák különböző fajtái és a krónikus felső légúti megbetegedések, valamint kisebb mértékben a fiatal nők és férfiak csökkent fogamzó-, illetve nemzőképessége.

A demográfiai válság és az új, költséges megtermékenyítési módszerek fejlődése idején jobban kellene összpontosítanunk a tájékoztatásra. A családon belül kell elkezdenünk annak érdekében, hogy megóvjuk gyermekeinket a dohányzás káros hatásaitól.

Végezetül azzal a fontos kéréssel szeretném zárni, hogy a következetes ellenőrzésbe vonjuk be a dohányipar azon tevékenységeire való reagálást is, amelyek a dohányzásellenes intézkedések megtorpedozására irányulnak.

Axel Voss (PPE). – (DE) Elnök úr, a dohányfüstmentes környezettel kapcsolatban két dologról szeretnék beszélni. Először is, amellyel szavaztam, hogy ezen a területen a tagállamok kezében legyen a döntési jog; egyrészt a szubszidiaritás elve miatt, másrészt azért, mert semmiféle felhatalmazásunk nincs. Noha nagyon is támogatom a dohányfüstmentes környezet elképzelését, úgy vélem, hogy ebben az esetben a szabályoknak megfelelően kell eljárunk.

A másik dolog, hogy felháborítónak tartom, hogy az Európai Unió támogatja a dohánytermelést. Ez fokozatosan megszűnik majd, és én is e mellett szavaztam, mert ezt nem tudom összeegyeztetni a dohányzás teljes körű tilalmának elképzelésével. Következetesnek kell lennünk tehát. Ha a dohányzás ellen akarunk küzdeni, nem támogathatjuk a dohánytermelést.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a német konzervatívok képviselőcsoportja (CSU) a nemdohányzók védelme érdekében világos és gyakorlati szabályok bevezetését szeretné látni Európa-szerte. Véleményem szerint azonban az „Európa-szerte” nem feltétlenül jelenti azt, hogy „Európából kiindulva”. Számos tagállamban már érvényben vannak a nemdohányzókat védő szabályozások, máshol pedig folyamatban van az ilyen jellegű szabályozások bevezetése.

Nem gondolom – európai parlamenti képviselőtársaim többségével együtt, aminek nagyon örülök –, hogy Brüsszelből kellene a nemdohányzók védelmére irányuló szabályozásokat előírunk, vagy hogy mi ezt hatékonyabban tudnánk véghezvinni. Az Európai Uniónak nincs felhatalmazása e területen. Csak a munkahelyi egészség és biztonság védelméért vagyunk felelősek. Itt rejlik a probléma, mert számomra a legfontosabb kérdés a gyerekek és fiatalok védelme, és erre a csoportra, amely különös védelmet igényel, nem terjedne ki a munkahelyi egészségre és biztonságra vonatkozó szabályozás.

Ezért a tagállamoknak kell intézkedniük ezen a területen. A módosítás mellett szavaztam, és örömemre szolgál, hogy elfogadtuk azt.

Marian Harkin (ALDE). – Elnök úr, hazámban bevezették a munkahelyi dohányzásra vonatkozó tilalmat. Az Ír Parlament képviselőjeként akkor magam is teljes mértékben támogattam a tilalom bevezetését.

Mi azonban, itt az Európai Parlamentben, némileg más helyzetben vagyunk, hiszen figyelembe kell vennünk a szubszidiaritás elvét. Miközben valóban felvetődhet a kérdés a munkavállalók egészségének védelmével kapcsolatban – már vannak erre vonatkozó jogszabályaink, mint például az elektromágneses sugárzásnak való kitettségéről szóló –, nem kérhetjük, mint ahogy a 7. bekezdésben tettük, hogy azok a tagállamok, amelyekben már érvényben vannak a dohányzásra vonatkozó tilalmak, tiszteletben tartsák a vendéglátó-ipari létesítmények különböző típusai közötti egyenlőség elvét. Tegnap a nemzeti parlamentek szerepéről, illetve az új Lisszaboni Szerződés szerinti szubszidiaritás elvére vonatkozó európai uniós jogalkotás-tervezetre gyakorolt befolyásukról szavaztunk, ezért ügyelnünk kell arra, hogy következetesen szavazzunk.

Végezetül, a lelegején kollégámmal beszéltem, így lemaradtam az Önkéntesség Európai Évéről szóló szavazásról. Szeretném kijelenteni, hogy teljes mértékben támogatom a Parlament erre irányuló javaslatát, tekintettel arra, hogy én vezettem a kampányt annak érdekében, hogy 2011-et jelöljük ki erre az utolsó parlamenti ciklus alatt.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Elnök úr, kissé elfogódottan fogok hozzá szavazatom indoklásához, hiszen az édesanyám a dohánygyárban született, éppen ebben a városban, Strasbourgban, ahol nagyapám dolgozott. Ezt a dohánygyárat éppen most zárták be.

Amikor a franciaországi dohány- és gyufagyártó szolgáltatás, amely annak idején közszolgáltatás volt, korlátolt felelősségű társasággá alakult, az alkalmazottaknak azt mondták, hogy az állásukra nézve ez semmilyen következményekkel nem jár majd. Ma már megértjük a hasonló problémákkal szembesülő közszolgáltatási ágazatok aggodalmát is.

Valójában érthető és jogos a dohányzás elleni kampány, hiszen a dohányzás káros hatással van az emberek egészségére. Sajnálatos azonban, hogy megszűnt a francia dohányipar. A strasbourgi dohánygyár bezárt, de az emberek még mindig dohányoznak. Most már a külföldről importált dohányt használják.

Én magam ezért támogatom az európai dohánytermesztők számára meghatározott árakat, legalábbis addig, amíg az emberek dohányozni fognak Európában. Inkább teremjen itt, mintsem, hogy máshonnan importáljuk.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Elnök úr, köszönöm a szót. Támogatom az Európai Uniónak a dohányfogyasztás csökkentésére irányuló intézkedéseit, de nem gondolom, hogy ezt a dohánygyártóknak nyújtott támogatás csökkentésére kell alapozni. Azért, mert a dohánygyártásnak nincs köze a dohány fogyasztásához. Ha csökkentjük, vagy felszámoljuk a gyártást, vagy ha megvonjuk a támogatást a dohánytermesztő gazdaságoktól, a fogyasztás még fenn fog maradni, csupán importált dohány fogyasztásáról lesz szó. A dohánygyártók elleni küzdelem nem a dohányzás csökkentésének módja. Ez inkább ahhoz hasonló, mintha a fiatalok sörfogyasztásának csökkentését a komlótermesztők elleni küzdelem révén próbálnánk elérni. Ezért támogattam szavazatommal azt az álláspontot, hogy a dohány gyártása nincs hatással annak fogyasztására.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: FAO-csúcs az élelmezésbiztonságról - Az éhezés megszüntetése a Földön (RC-B7-0168/2009)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Az élelmezési válság nemcsak gazdasági és humanitárius probléma, hanem a világbékét és -biztonságot érintő kérdés is.

Örömmel támogattam a jóváhagyott állásfoglalást, bár vannak fenntartásaim a világban tapasztalható éhínség kérdésének megoldását illetően. Az élelmezés-biztonsági csúcstalálkozó nem a szervezők által kívánt irányba ment. Noha az éhínség elleni harc társadalmi-gazdasági, pénzügyi és kulturális jellegű probléma is, a találkozó csupán a technikai szintű kérdések megvitatására szorítkozott. Még a FAO főigazgatója is csalódott volt a találkozó eredménye miatt és amiatt, hogy a nyugati országok képviselői nem vettek részt a találkozón. A fejlett világ képviselői nem tettek semmiféle konkrét kötelezettségvállalást.

Sajnos úgy látom, hogy az éhínség és szegénység problémájának megoldását inkább csak médiatémaként kezelik, nem pedig sürgős megoldást követelő konkrét problémaként. A szolidaritás alapja az, hogy készek vagyunk felvállalni a felelősséget, amikor szükségét szenvedőkkel találkozunk.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

- Jelentés: Marco Scurria (A7-0077/2009)

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton, Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage, Mike Nattrass és Nicole Sinclaire (EFD), írásban. – A UKIP nagyra becsüli az önkéntességet, és elismeri a társadalomban betöltött szerepét. A jelentés azonban az önkéntesség uniós célok érdekében történő pusztán átpolitizálását és a brit adófizetők pénzének felhasználását követelte az átpolitizálás megvalósítása érdekében. Ezért nem támogathattuk az indítványt.

David Casa (PPE), írásban. – Az önkéntesség gondolata kulcsfontosságú a modern kori társadalmakban. Olyan valamiről van szó, amit az érintett szabad akaratából tesz, és ami rendkívül pozitív hatást gyakorolhat számos ember életére. Az Önkéntesség Európai Éve tehát fontos kezdeményezés. Egyetértek az előadóval. Ezen okok miatt döntöttem úgy, hogy a jelentés mellett szavazok.

Diane Dodds (NI), írásban. – A javaslat mellett szavaztam mindazon önkéntesek elismeréseképpen, akik felbecsülhetetlen értékű munkát végeznek anélkül, hogy megkapnák érte a jól megérdemelt elismerést. Az Egyesült Királyság kevesebb lenne társadalmi szerepvállalásuk nélkül, amelyért nem kapnak pénzbeli ellentételezést. Miközben ellenzem az európai polgárságra vonatkozó egész elképzelést, elismerem az önkéntesek által nyújtott szolgáltatás értékét. Ezért támogattam a javaslatot.

Edite Estrela (S&D), írásban. – (PT) Az Önkéntesség Európai Évéről (2011) szóló Scurria-jelentés mellett szavaztam, amely amellel száll síkra, hogy az uniós intézmények nagyobb mértékben támogassák azt az ágazatot, amely európai polgárok millióit érinti, és amely kulcsfontosságú a szolidaritás és társadalmi befogadás előmozdítása szempontjából. Úgy vélem, hogy mind a költségvetést, mind pedig az együttműködést növelnünk kell közösségi szinten annak érdekében, hogy konszolidáljuk az Önkéntesség Európai Éve keretében létrejövő kezdeményezéseket, mint például a figyelemfelkeltő kampányokat, valamint az elképzelések és bevált gyakorlatok nemzetek közötti cseréjét.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Az önkéntesség alapdefiníciója a tettekben megnyilvánuló jó szándék. Ellentételezés nélkül felajánlott, nagyvonalú, ingyen és feltételek nélkül adott. Valamennyi társadalom alappillére is a több ezer önkéntes munkája, fiataloké és öregeké egyaránt, melyet hivatalos vagy nem hivatalos minőségben, az egészségügy, a szociális munka, az oktatás, a környezet vagy a kultúra területén végeznek, naponta emberi életek ezreire hatást gyakorolva.

Mindezek fényében üdvözlendő az Önkéntesség Európai Évének létrehozására vonatkozó kezdeményezés, mely kellőképpen felhívja majd a figyelmet az anonim önkéntesekre és rendkívüli munkájukra, illetve megfelelőbb körülményeket próbál teremteni munkájuk végzéséhez.

Az elképzelés összhangban van a Demokratikus Szociális Centrum – Néppárt elképzeléseivel, amely az első és egyetlen portugál politikai párt, amely figyelmet fordít az önkéntesség kérdésre, és amely gyakorlati javaslatokat tesz az önkéntesek támogatása érdekében, megadva nekik azt a méltóságot és elismerést, amelyet megérdemelnek.

João Ferreira (GUE/NGL), írásban. – (PT) A jelentés mellett szavaztunk annak ellenére, hogy vannak benne bizonyos ellentmondások és kisebb részek, amelyekkel nem értünk egyet.

Az önkéntesség kétségtelenül fontos szerepet tölt be a társadalomban, többek között előmozdítja a szolidaritás és kölcsönös segítségnyújtás értékét, elősegíti a társadalmi integrációt, és segíti a hátrányos megkülönböztetés leküzdését.

A jelentés alapvető szempontokat vizsgál, mint például az önkéntes társadalmi támogatása, az egészség, biztonság és képzés kérdéseire való odafigyelés, valamint a fizetett munka és az önkéntes tevékenység közötti különbségtétel.

Úgy véljük azonban, hogy fontos annak biztosítása, hogy az önkéntesség ne váljon a tagállami intézkedések helyettesítőjévé, és ne olyan szükségletek kielégítésére használják, amelyek a szociális intézmények felelősségi körébe tartoznak. Síkra szállunk amellett, hogy szükség van a nonprofit szervezetek tevékenységének ösztönzésére hatékony és megfelelő támogatáson keresztül. Az ilyen jellegű szervezetek közé tartoznak az együttműködési szövetségek; munkatársi közösségek és helyi társaságok; lakóhelyi egyesületek; sport-, szabadidős, kulturális és ifjúsági szervezetek; valamint a gyerekekkel foglalkozó szervezetek.

Hangsúlyoznunk kell továbbá azt is, hogy az önkéntes munka nagymértékben függ attól is, hogy a munkavállalóknak van-e szabadidejük, és ez összeegyeztethetetlen a kizsákmányolással, a szabálytalan vagy túl hosszú idejű munkavégzéssel, az alacsony bérezéssel és bizonytalan munkahellyel.

Seán Kelly (PPE), írásban. – Nagy örömmel szavaztam amellett, hogy 2011-et nevezzük ki az Önkéntesség Európai Événak. Ez nagyon sokat jelent a tagállamokban és az Unióban tevékenykedő számos önkéntes szervezet számára. Kiemelném, hogy a sportszervezeteknek központi szerepük van az önkéntességben, és annak ellenére, hogy ezekről kifejezetten nem rendelkezik a jogalkotás szövege, el kell ismernünk ezt. Valójában a legnagyobb önkéntes szervezet Írországból a Kelta Atlétikai Szövetség. E nagyszerű intézmény valamennyi résztvevőjének erőfeszítéseit ennek megfelelő elismerésben és dicséretben kell részesíteni.

Barbara Matera (PPE), írásban. – (IT) Elnök úr, az önkéntesség az olyan európai társadalmi értékek, mint a szolidaritás vagy a megkülönböztetésmentesség kifejeződési formája. Miközben egyrészt az önkéntesség a személyiségfejlődését is elősegíti, másrészt társadalmi kohéziót teremt. Ezért megfelelő elismerést és támogatást érdemel az európai intézmények, a tagállamok, a helyi és regionális hatóságok és a civil társadalom tagjai részéről – az adott intézmény vagy csoport szaktudásának megfelelően.

Az Önkéntesség Európai Éve (2011) lehetővé fogja tenni, hogy az ezen a területen szervezett tevékenységek európai szintűvé váljanak, és ennek komoly kihatása lehet a civil társadalomra.

A 2010-es előkészületi kezdeményezésekre előirányzott 3 millió EUR, a 2011-re az Európai Parlament által jóváhagyott előirányzatok 8 millió EUR-ra történő emelése, valamint a projektek társfinanszírozásának magas – egészen pontosan 1,8%-os – aránya valóban lehetővé fogja tenni a kitűzött célok elérését, a különböző szintek együttműködése révén.

Végezetül érdemes megemlíteni a megfelelően támogatott önkéntesség szerepét a nyugdíjas dolgozók esetében, tekintettel az idősek egyre növekvő számára a civil társadalomban.

Iosif Matula (PPE), írásban. – (RO) Számos okból az Önkéntesség Európai Évéről szóló jelentéstervezet mellett szavaztam. Köztudott, hogy az önkéntes tevékenységek kétszeresen hasznosak: egyrészt az egyén, másrészt a társadalom számára. Egyrészt az önkéntes tevékenység lehetőséget nyújt a polgároknak új készségek elsajátítására és az önfejlesztésre. Másrészt az önkéntességnek társadalmi szerepe is van; elősegíti a szolidaritás és a valahová tartozás érzésének kialakulását. A globalizált világban a helyi közösségek egyre növekvő egymásra utaltsága, ugyanakkor az individualista viselkedés egyre nagyobb térnyerése következtében egyre fontosabbá válik a polgárok társadalmi szerepvállalásának ösztönzése. Ebben az összefüggésben fiatalokat és időseket egyaránt érintő tevékenységekre gondolok. Úgy gondolom továbbá, hogy a tapasztalatok első kézből történő megosztása az Európai Unió legkülönbözőbb részeinek önkéntes szervezetei között rendkívül fontos, tekintettel arra, hogy mindannyiukat ugyanazok az értékek motiválják. A cél ugyanaz: az életszínvonal növelése és az életminőség javítása, a foglalkoztatás magas szintjének biztosítása, a társadalmi kohézió erősítése és a kirekesztés leküzdése. Más szóval, pontosan ugyanezekre az értékekre épült az Európai Unió is.

Emma McClarkin (ECR), írásban. – Dacára annak, hogy elleneztem a költségvetés megemelésére irányuló kérést, és a bizottsági szakaszban nemmel szavaztam arról, összességében véve teljes mértékben támogatom az Önkéntesség Európai Événak gondolatát. Az önkéntesek gyakran meg nem énekelt hősök. Felmérhetetlen hatást gyakorolnak közösségek és emberek életére egyaránt. A mostanihoz hasonló gazdasági nehézségek idején az önkéntesség még inkább fontossá válik, és ez az oka annak, hogy én is, és mindazok, akik ezt a

jelentést előterjesztették, nemcsak az önkéntesség jótékony hatásaira szeretnénk felhívni a figyelmet, hanem szeretnénk létrehozni az Önkéntesség Európai Évét is, melynek keretén belül a megfelelően finanszírozott kezdeményezések lehetővé teszik az önkéntes szervezetek számára, hogy ösztönözzék új önkéntesek jelentkezését.

Biztosítanunk kell, hogy az Önkéntesség Európai Éve platformként működhessen az önkéntesek közösségeink javáért végzett munkájának elismeréseképpen, de egyben arra is fel kell használnunk, hogy jobban megérthessük az önkéntesség akadályait, illetve azt, hogy mit tehetünk ezek leküzdése és az önkéntesség ösztönzése érdekében. Ez egy jó példa arra, mit kellene az EU-nak tennie – elősegíteni a bevált gyakorlatok cseréjét olyan területeken, mint például az önkéntesség, ahelyett, hogy még inkább növelné a felesleges bürokráciát.

Robert Rochefort (ALDE), írásban. – (FR) Támogattam a 2011-es Önkéntesség Európai Évéről szóló jelentést, amely a tagállamokban a hatóságok és az érintettek közötti párbeszédet és a bevált önkéntességi gyakorlatok cseréjének ösztönzését célozza. Az individualista viselkedés, az új önkifejezési módok keresésének, illetve a változó demográfiai trendeknek az elmúlt évek során bekövetkezett felerősödése következtében a civil társadalmi szerepvállalás jelentős változásokon ment keresztül.

Ezért az önkéntességnek is változnia kell annak érdekében, hogy lehetővé váljon, hogy több ember, különböző módokon és életük különböző szakaszaiban vehessen részt önkéntes tevékenységben. Ez jelentheti az idősek által kínált lehetőségek kiaknázását, illetve rugalmasabb idejű és az eddigiekhez képest változatosabb, új részvételi formák meghatározását.

Európának, mely régi önkéntes hagyományokkal rendelkezik, segítenie kell e lehetőségek kibontakozását. Az önkéntes tevékenység a tanulás lehetőségét kínálja azok számára, akik részt vesznek benne – nyilvánvaló, hogy az önkéntes tevékenység új készségekkel ruházza fel a polgárokat, hozzájárul személyiségfejlődésükhöz, és erősíti a társadalomhoz tartozás tudatát. Olyan európai értékeket is megtestesít továbbá, mint a szolidaritás, a polgári szerepvállalás és a legkülönbözőbb ágazatokban, mint például az oktatás, kultúra, környezet, a szociális jólét vagy az egészségügy területén megvalósuló megkülönböztetésmentesség.

Joanna Senyszyn (S&D), írásban. – (PL) Támogattam az Önkéntesség Európai Évéről (2011) szóló jelentést. Az Európai Unió tagállamaiban nagyobb fontosságot kell tulajdonítanunk az önkéntesség kérdésének, és olyan politikai tervet kell kialakítanunk, amely támogatja az önkéntesek munkáját. Az Európai Parlament által javasolt módosítások számos jelentős változtatást vezetnek be a Bizottság javaslatához képest, és ezeket a Tanácsnak át kellene vennie. Az Önkéntesség Európai Éve (2011) számára elkülönített költségvetési összeg, mely mintegy 6 millió EUR, nem elegendő – csak összehasonlításképpen: a szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai éve számára elkülönített összeg ennek közel háromszorosa.

Az önkéntesség ingyenes, fizetés nélküli tevékenység, de ez nem azt jelenti, hogy nincsenek költségei. Az önkéntesség anyagi és politikai támogatást igényel valamennyi érintett fél részéről: a nem kormányzati szervezetek, a kormányzatok, az országos és helyi szintű igazgatási szervek és a vállalkozások részéről egyaránt. A politikai kötelezettségvállalásnak az önkéntesség infrastruktúráját és fejlesztését támogató politika kialakításában kell megnyilvánulnia. Ez a kérdés különös jelentőséggel bír Lengyelország számára, aki 2011-ben az EU soros elnöki tisztjét fogja betölteni. Arra kérem Lengyelország kormányát, hogy kövesse az Európai Parlament példáját, és tegyen intézkedéseket az Önkéntesség Európai Évére szánt pénzügyi támogatás növelésére. Teljes mértékben támogatom azt a javaslatot, hogy pénzügyi forrásokat jelöljünk ki egy interaktív adatbázis létrehozására az önkéntesek és önkéntes szervezetek számára, amelyhez valamennyi érdekelt fél hozzáférhetne, és amely 2011 után is tovább működne.

Czesław Adam Siekierski (PPE), írásban. – (PL) 2011 az Önkéntesség Európai Éve lesz, melynek célja, hogy elismeréssel adózzon az önkénteseknek és társadalomban betöltött szerepüknek, valamint felhívja rájuk a figyelmet. Nagyszerű javaslat. Az önkéntes tevékenység számos formában megnyilvánul Európa-szerte, de helytől függetlenül mindenütt az az ismertetőjele, hogy emberek fizetség nélkül segíteni akarnak másoknak, önkéntesen részt vesznek a környezetvédelemben, vagy biztosítani szeretnék, hogy valamennyi polgár méltóságban élhessen.

Érdemes hangsúlyozni, hogy az önkéntesség mindenképpen pozitív hatással van Európa alakuló identitására, melynek gyökerei ezekben az értékekben rejlenek. Az önkéntesség jó alap az európai társadalom különböző országai, ill. különböző társadalmi csoportjainak polgárai közötti megértés kialakítására. Ezenkívül az önkéntes tevékenység lényeges az integráció, a szociálpolitika és az oktatás szempontjából is. Arról sem szabad elfeledkeznünk, hogy rendkívül fontos az interkulturális és a generációk közötti párbeszéd szempontjából, valamint hozzájárul a társadalmi felelősség kialakulásához.

Az önkéntesség gazdasági értékkel is bír, és erről sem szabad elfeledkeznünk. Valóban fizetés nélküli, ingyenes tevékenység, azonban ez nem azt jelenti, hogy nincsenek anyagi vonzatai. Éppen ezért fontos, hogy az Európai Közöség támogassa az önkéntességet. Az önkéntesség baráti kapcsolatokon alapuló politikát igényel, amely támogatni fogja az önkéntes tevékenységek infrastruktúráját és fejlesztését. Úgy vélem, hogy az önkéntes tevékenység jutalmazásának és elismerésének támogatása pénzügyi források felhasználása révén ösztönzőleg hat majd az egyénekre, vállalkozásokra és szervezetekre egyaránt.

Oldřich Vlasák (ECR), írásban. – (CS) Szeretném megindokolni az Önkéntesség Európai Évéről szóló tanácsi határozattervezetről szóló, Marco Scurria által készített jelentésre vonatkozó szavazatomat. Én személy szerint a fizetés nélküli önkéntes tevékenységet társadalmunk fontos részének tartom. Hazámban, a Cseh Köztársaságban a legnagyobb létszámú és legrégebbi önkéntes szervezet az önkéntes tűzoltók szervezete. Ennek hagyománya olyan időkre nyúlik vissza, amikor a katasztrófális elemi csapások, mint például a tűzvész elhárításának szükségessége mindig összehozott pár tucat önkéntest, akiknek célja a saját, szomszédaik és a közösség többi tagja tulajdonának megvédése volt. A legelterjedtebb és legrégebbi önkéntes tevékenységet végző szervezetek közé tartozott a Cseh Vöröskereszt, a Cseh Turista Klub, a Sokol tornaegyesület, a Junák ifjúsági szervezet és az önkéntes hegyimentő szolgálat. Mindenki, aki segít az iskolákban, a kórházakban, a sportklubokban vagy a hegyekben, vagy aki külföldre utazik, hogy ott nyújtson segítséget, elismerést érdemel. Ebből a szempontból egyértelműen hasznos lesz, hogy a 2011-es évet ennek a témának szenteljük. Ezért a jelentés mellett szavaztam.

- Jelentés: Herbert Reul (A7-0074/2009)

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), írásban. – (CS) Általánosságban elmondható, hogy minden olyan egyezmény öröndetes, amely erősíti az Európai Unió együttműködését a szomszédos államokkal. Ha az Európai Unióval szomszédos államok helyzetét összevetjük, akkor nyilvánvaló, hogy – Oroszország után – Ukrajna a legfontosabb partner. A tudomány és technológia területén megvalósuló információcsere, a közösen végrehajtandó programok, a munkavállalók cseréje és a tudományos és kutatóintézetek irányításához szükséges szakértelem megosztása mind olyan célok, melyeket csak támogatni lehet.

Az egyezmény megállapításának módjával kapcsolatosan azonban bizonyos fenntartásokra szeretném felhívni a figyelmet. Ha a szerzők olyan hatékonyságmérőket vezetnek be, mint „a munkavégzés céljából történő utazások és találkozók száma”, sőt „az együttműködési törekvések területeinek száma”, akkor komoly kétségeim vannak afelől, vajon a jelentés szerzője mennyire jártas a kérdéses témában. A „csalás elleni intézkedésekről” szóló 7. fejezet meglehetősen elkeserítő benyomást kelt, míg a 8.2.2 kijelentés saját épelméjűségem megkérdőjelezésére készlet. Az elektronikus kommunikáció korában számomra érthetetlen, hogy egy megállapodásról szóló jelentés miért kívánja meg az EU és Ukrajna oldaláról részt vevő tisztségviselők és szakemberek munkavégzés céljából történő utazását és találkozókra való részvételét. Végezetül hadd mondjam el, hogy örömmel támogatom a keretmegállapodást, mert tudom, hogy a hatodik keretprogramon belül már nagyon aktívan és valóban jó eredményekkel sikerült integrálni különböző tudományos és kutatási fejlesztéseket. A fent említett fenntartások ellenére a GUE/NGL képviselőcsoportja támogatja a Tanács határozatát.

- Jelentés: Herbert Reul (A7-0075/2009)

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton, Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage, Mike Nattrass és Nicole Sinclair (EFD), írásban. – A UKIP nem ellenzi az energiahatékonyság területén történő együttműködést, de továbbra is kitart amellett, hogy az ilyen jellegű együttműködést demokratikusan választott kormányok között kell létrehozni, nem pedig elszámoltathatatlannak meghatalmazottjaikon keresztül, egy olyan antidemokratikus, nemzetek feletti szervezetben, mint az EU.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: A 2009. évi bővítési stratégia a nyugat-balkáni országok, Izland és Törökország tekintetében (B7-0185/2009)

Anne Delvaux (PPE), írásban. – (FR) Minthogy özönlenek hozzánk az uniós tagságra irányuló kérelmek, az állásfoglalásról szóló szavazás nem is jöhetett volna jobbkor. Az EU a stabilitás térsége a kontinensen. Nem maradhat a többi európai állam elől zárt klub, de nem is nyithatja ki kapuit mindenki előtt. Az Európai Uniónak mindenekelőtt sikeressé kell tennie a mostani új tagállamok felvételével már végrehajtott bővítést. Ami az ajtaján kopogtató többi tagállamot illeti, bármiféle csatlakozási tárgyalások megkezdésének előfeltétele továbbra is a koppenhágai kritériumok (demokrácia, jogállamiság, emberi jogok, nemek közötti egyenlőség, piacgazdaság stb.) teljesítése, illetve a nemzetközi törvények feltételek nélküli betartása. A tagjelölt országokkal folytatott csatlakozási tárgyalásoknak objektíven mérhető kritériumokon kell alapulniuk, úgymint bizonyos

jogok tisztelete és gazdasági kritériumok, és el kell kerülniük mindennemű szubjektív, értékrenddel összefüggő, vallási vagy kulturális jellegű vonatkozást. Véleményem szerint ezért a következőt kellene tennünk: jóváhagyni a balkáni államok alkalmasságát az uniós tagságra; emlékeztetünkbe idézni, hogy a bővítés és a konszolidáció elválaszthatatlanul összekapcsolódik; Törökország esetében ragaszkodni a csatlakozási feltételekhez, illetve a tárgyalások sikertelensége esetén külön együttműködési megállapodást ajánlani fel.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Minden felmerülő kritika ellenére teljesen nyilvánvaló, hogy sok ország nagyon szeretne csatlakozni az Európai Unióhoz. Közülük számos ország – különösen a balkáni térségben – kegyetlen és viharos történelme következtében arra a meggyőződésre jutott, hogy mind a szomszédaiak expanziós törekvéseitől, mind pedig Oroszország befolyásától megszabadulhatnak, ha az Európai Unió védőszárnyai alá kerülnének.

A listán lévő országokat vizsgálva viszonylag jól látszik a különböző országok közötti eltérés lelkesedés és az Európai Unióhoz való csatlakozás feltételeinek támogatása tekintetében. Ahogy én látom, Izland kitűnik a csoportból, hiszen demokratikus hagyományai, polgárainak magas életszínvonala és a közösségi vívmányok tisztelete a csatlakozási folyamat élvonalába állították.

A Koppenhágában meghatározott kritériumok és az abból fakadó kötelezettségvállalások szigorú betartásának szükségességét szem előtt tartva, az Európai Uniónak nem szabad merő konokságból visszautasítania azokat, akik készek lennének mindezt megtenni.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Az állásfoglalás egy újabb alkalom, amikor – a bővítéssel és az Európai Bizottság által kiadott „Bővítési stratégia és a legfontosabb kihívások 2009-2010” című közleményével kapcsolatban – a Parlament többsége el akarja ismerni Koszovót, olyan kijelentéseket is téve, hogy „üdvözlí, hogy a Bizottság szándékozik megerősíteni a Koszovóval fenntartott kapcsolatokat, és hogy többek között megvizsgálja Koszovó közösségi programokban való részvételének lehetőségét”.

Mindez egy olyan terület jövőbeni csatlakozására bátoríthat, amely a nemzetközi jog nyilvánvaló megsértésével kiáltotta ki függetlenségét, valamint figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy olyan államról van szó, amely törvénytelen háború eredménye, olyan államról, amely az ENSZ által el nem ismert, törvénytelen alapokon működik.

Törökország kérdése sincs alaposan átgondolva, tekintettel arra, hogy ez az ország még mindig katonai megszállás alatt tart egy uniós államot, Észak-Ciprust, és nem tartja kellő mértékben tiszteletben a kurd nép jogait.

Mindezek fényében, noha úgy gondoljuk, hogy az uniós bővítés kérdése elsősorban az egyes csatlakozni kívánó országok népének döntésén múlik, a jelentést jelenlegi formájában nem szavaztuk meg a jelentés által követni kívánt stratégia negatív oldalai miatt, habár ennek jogi hatása nincs.

Tunne Kelam (PPE), írásban. – Megszavaztam a 4. módosítást. Nagyon fontosnak tartom, hogy hangsúlyozzuk, a nem muszlimok alatt elsősorban és legfőképpen a keresztényekre gondolunk, ezért a más vallási közösségek mellett szükség van a keresztények megemlézésére. A keresztényeket még mindig üldözik Törökországban, és továbbra is ez az egyik legfőbb aggodalmunk. A keresztények és közösségeik még mindig nem gyakorolhatják szabadon vallásukat, ahogyan azt egy demokratikus államban lehetővé kellene tenni. Meggyőződésem szerint Törökország akkor lesz felkészülve az Európai Unióhoz való csatlakozásra, ha majd olyan könnyű lesz Törökországban keresztény templomot építeni, mint Brüsszelben mecsetet.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) Az Európai Unió bővítését mindig gondosan mérlegelni kell, és minden egyes új csatlakozónak minden esetben tiszteletben kell tartani az EU mindenkori tagállamai között kialakult közös referenciapontokat.

Megértem, hogy Törökország csatlakozása előzetes vitára ad okot, de ez arra is utal, hogy vannak kétségek, melyek legalábbis igazolják ezt a vitát. A vita olyan kérdéseket érintene, hogy földrajzi értelemben tekinthető-e Törökország Európa részének, hogy a szekuláris berendezkedés vajon nem csupán az országot kordában tartó hadseregnek köszönhető-e, hogy bölcs dolog lenne-e az iraki Kurdisztánig kitolni az Európai Unió határát, és hogy a rendkívül magas népességszám miatt Törökország csatlakozása nem billentené-e ki az Európai Unió egyensúlyát.

Mindezekon kívül itt vannak a vitán felül álló koppenhágai kritériumok, melyek közül a legfontosabb az emberi jogokra vonatkozik.

Francisco José Millán Mon és José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE), írásban. – (ES) A Bizottság 2009-es bővítési stratégiájáról szóló dokumentummal kapcsolatban szeretnénk egyértelművé tenni, hogy az a tény, hogy az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoportjának spanyol küldöttsége általánosságban támogatta azt, egyáltalán nem jelenti, hogy egyetértünk Koszovó mint független állam elismerésével. Úgy gondoljuk, hogy Koszovó kivételes eset, és szeretnénk felhívni a figyelmet arra, hogy sem Spanyolország, sem pedig négy másik tagállam nem ismerte el független államként.

Következésképpen mind a Külügyi Bizottságban, mind pedig itt, a plenáris ülésen támogattuk azokat a módosításokat, amelyek összhangban vannak ezen álláspontunkkal.

Az állásfoglalás melletti szavazatunk abból fakad, hogy nem szeretnénk, ha Koszovóval kapcsolatos álláspontunkat a nyugat-balkáni országokra, Törökországra és Izlandra vonatkozó bővítési folyamattal szembeni negatív hozzáállásként értelmeznék.

Franz Obermayr (NI), írásban. – (DE) Határozottan ellenzem a Bizottság Törökországgal kapcsolatos bővítési stratégiáját. Az uniós polgárok egyértelmű többsége ellenzi Törökország uniós csatlakozását, ennek ellenére hivatalos tagjelölti státusza miatt eurómilliárdokat kell fizetniük Törökországnak. Törökország nem európai ország sem földrajzi, sem kulturális értelemben, sem pedig az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság tiszteletben tartásának kritériumai alapján. A bővítési stratégia szinte egyáltalán nem veszi figyelembe Európa polgárainak aggályait. Ehelyett az Egyesült Államok geostratégiai érdekeit képviseli. Ezenkívül a Törökország határaival kapcsolatos megoldatlan konfliktusok európai uniós problémává fognak válni, ha Törökország csatlakozik. Sajnálom, hogy az egész bővítési stratégiát, mely Izlandot, a nyugati-balkáni országokat és Törökországot egyaránt érinti, egységes egészként tárgyaltuk, és ezért nem volt lehetőség megfelelően, külön-külön megvitatni ezt a kérdést. A törökországi csatlakozás kérdésének kezelésekor megnyilvánuló arrogancia ebben a folyamatban is tükröződött. A csatlakozást ellenzők – akik a népesség nagyobbik részét teszik ki – nem szívesen hallott megnyilvánulásait javarészt figyelmen kívül hagyják.

Justas Vincas Paleckis (S&D), írásban. – (LT) A Bizottság nyugat-balkáni országokra, Izlandra és Törökországra vonatkozó 2009-es bővítési stratégiájáról szóló európai parlamenti állásfoglalás mellett szavaztam, hiszen 6-15 évvel ezelőtt Litvánia a balti államokkal és más közép- és kelet-európai országokkal együtt a tagjelölt államokhoz hasonló helyzetben volt. Az európai uniós tagság számos új lehetőséget kínált hazámnak és a többi új uniós tagállamnak, illetve polgáraiknak, továbbá elősegítette a gazdaság fellendülését, a demokrácia és az emberi jogok megerősödését. A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével az Európai Unió új, erősebb motorral fog rendelkezni, amely sikeresebben irányítja majd hajónkat a pénzügyi és gazdasági válság vizein keresztül, és elvisz az uniós bővítés új szakaszába. Csak az Európai Unióhoz való csatlakozás után lesznek képesek a balkáni országok, „Európa puszkaporos hordója”, ahol a világháborúk kirobbantak, elhárítani az elmúlt években kialakult akadályokat a polgárok, a gazdasági struktúrák, valamint a különböző államok kulturális és tudományos szakértői közötti együttműködés útjából. Fontos, hogy ne zárjuk be az ajtót Törökország előtt, amely, úgy mond, Európa kapcsolódási pontja a muszlim világhoz. Törökország közeledése az Európai Unióhoz jó irányba változtatja az országot, és bizonyíthatóan számos pozitív lépés történt a demokrácia és az emberi jogok megerősítése terén. Noha még nem tárgyalunk Ukrajna, Moldova vagy a Dél-Kaukázus európai uniós tagságáról a konkrétumok szintjén, egy ilyen jövőbeni lehetőség hozzájárulhatna az említett országok stabilitásához, gazdasági megerősödéséhez, a korrupció csökkenéséhez és a jogállamiság megszilárdulásához.

Rovana Plumb (S&D), írásban. – (RO) Az Európai Unió bővítési folyamata egy súlyos és mélyreható recesszió idején történik, amely mind az Uniót, mind pedig a bővítési folyamatban részt vevő országokat keményen érintette. Üdvözlöm a Törökország által tett előrelépéseket az Unióhoz való csatlakozás kritériumainak teljesítését illetően, különösen azt, hogy az ország aláírta a Nabucco vezetékre vonatkozó nemzetközi egyezményt.

Az egyezmény végrehajtása továbbra is az egyik legfontosabb prioritás az EU energiabiztonsága terén. Támogatom a török kormányhoz intézett kérést, hogy folytassa a szociálpolitika reformját, javítsa a szociális párbeszédet a munkaerőpiacon, valamint fejtsen ki nagyobb erőfeszítést a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség érvényesítése érdekében, különösen a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem terén.

Nikolaos Salavrakos (EFD), írásban. – A Bizottság nyugat-balkáni országokra, Izlandra és Törökországra vonatkozó 2009. évi bővítési stratégiájáról szóló, Gabriele Albertini által készített állásfoglalási indítvány ellen szavazunk, mert úgy gondoljuk, hogy sem Törökország, sem pedig Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság nem mutat előrelépéseket a koppenhágai kritériumok teljesítésében, és egyáltalán nem tanúsít olyan politikai viselkedést, amely lehetővé tenné, hogy EU-tagokká váljanak. Reméljük, hogy nagyobb erőfeszítést fognak

kifejteni a csatlakozási kritériumok teljesítése érdekében, de ez csak a jövőben fog kiderülni. Mindenesetre nem kívánunk egy olyan állásfoglalási indítványt támogatni, amely hiú reményeket dédelget, és kizárólag belső használatra szánt.

Renate Sommer (PPE), írásban. – (DE) Az Európai Bizottság jelenlegi bővítési stratégiájáról szóló állásfoglalási indítvány nagyon kiegyensúlyozott. Díjazza a tagjelölt országok által elért eredményeket, ugyanakkor világosan megnevezi a problémákat is. Törökország különösen nagy visszalépést tett. Ezért örülök a világos kritikának, mellyel a szólás- és a sajtószabadságot ért súlyos fenyegetést és komoly megszorításokat illeti. A Dögan médiacsoport elleni aránytalanul nagy adóbírság célzott támadás a kormányt kritizálók ellen. Jogosak a vallási kisebbségekkel szembeni megkülönböztetéssel, illetve az azzal kapcsolatos kifogások, hogy Törökország visszautasítja az ankarai jegyzőkönyv végrehajtását. Ezenkívül Törökország külpolitikáját is alaposan meg kell vizsgálnunk. Örményország és a kurdok irányában tanúsított nyitottsága pusztán üres politikai gesztus, és még ezt is ellenzi a török parlament és a népesség széles rétegei. A török miniszterelnök kijelentései is igencsak kétségbe vonják Törökország Kelet és Nyugat közti reménybeli közvetítő szerepét. Törökország hízelgése az iráni elnöknek, a népiértései körözött szudáni elnök meghívása egy konferenciára és Izraellel szembeni bánásmódja mind a Nyugattól való elfordulást sejtetik. Ezért a török kormányhoz intézett felhívásunk, hogy egyeztessen külpolitikáját az EU külpolitikájával, illetve, hogy hagyjon fel az EU és a NATO közötti együttműködés ellenzésével, egyszerűen csak következetes.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), írásban. – Támogatom az Európai Unió nyitottságát azon országokkal szemben, amelyek teljesítik a csatlakozás feltételeit. Aggályosnak találom, hogy az állásfoglalás mind az EU, mind pedig a kérdéses országok számára szükségszerűnek állítja be a bővítést. Nem számol azzal a lehetőséggel, hogy számos különböző társadalmi, gazdasági vagy egyéb okból az érintett országok érdekében állhat, hogy az Unió kívül maradjanak. Az EU-tagság nagy lépés az érintett országok számára, és az adott országok polgárainak részvételével történő lehető legszéleskörűbb vitát és konzultációt igényli. Ezért tartózkodtam.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: A nők elleni erőszak felszámolása (B7-0139/2009)

Regina Bastos (PPE), írásban. – (PT) A nők elleni erőszak felszámolásának nemzetközi napja az ENSZ és az Európa Tanács kezdeményezése, amely a családon belüli erőszak és a bántalmazás egyéb formáinak megvitátását és az áldozatokra való figyelemfelhívást célozza.

Ezen a téren a portugáliai helyzet aggasztó. A portugál áldozatok segélyszervezete (APAV) által feljegyzett családon belüli erőszakos cselekmények száma a 2008-as év ugyanazon időszakára vonatkozó adatokhoz képest 9%-kal nőtt. Az APAV szerint a testi és lelki bántalmazások, a fenyegetések és a szexuális indíttatású támadások száma jelentősen növekedett a 2008-as adatokhoz képest. Portugáliában idén huszonhat nő halt meg családon belüli erőszak áldozataként. Ugyanakkor az erőszakos cselekmények többségét félelem vagy szégyen miatt nem jelentik.

Az EU-nak fokozott erővel kell küzdenie ez ellen a probléma ellen. Egyetértek azzal, hogy ösztönözni kell a tagállamokat a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemre vonatkozó nemzeti cselekvési tervek kidolgozására. Támogatunk minden olyan kezdeményezést, amely segíthet a szemléletmód átalakításában, és támogatjuk a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem európai évének megszervezését is, hogy napvilágra hozzuk ezt az aggasztó helyzetet, és felhívjuk rá mind a közvélemény, mind pedig a hatóságok figyelmét.

Edite Estrela (S&D), írásban. – (PT) A nők elleni erőszak felszámolásáról szóló állásfoglalási indítványt ellen szavaztam, mivel úgy gondolom, hogy a Bizottságnak és a Tanácsnak konszolidálnia kellene az EU intézkedéseit ezen a téren. Az EU-nak mihamarabb ki kell alakítania egy átfogóbb politikát a nőkkel szembeni erőszak leküzdésére vonatkozóan, különösen egy bizottsági irányelvjavaslat kidolgozásán keresztül annak érdekében, hogy világos jogi alapokat teremtsünk a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemhez, beleértve az emberkereskedelmet is. Elismeréssel és örömmel kell fogadnunk, hogy a spanyol elnökség cselekvési tervének prioritásai közé emeli ezt a kérdést.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Azon a héten, amikor a családon belüli erőszak ijesztő adatai napvilágot láttak a portugál sajtó címlapjain, úgy gondolom, hogy a nők és gyerekek elleni erőszak olyan téma, mely figyelmet és komoly kormányzati intézkedéseket igényel.

Elítélem az erőszak minden fajtáját, de különösen, amikor azt a – társadalmi, gazdasági vagy érzelmi szempontból – kiszolgáltatott helyzetben lévőkkel teszik, és a gyerekek és a nők gyakran ilyen helyzetben vannak. A tagállamoknak ezért arra kellene törekedniük, hogy a nők és a gyerekek elleni erőszak minden

formáját felszámolják, különös tekintettel a szexuális kizsákmányolás céljából elkövetett embercsempészet, a szexuális indíttatású támadások és a családon belüli erőszak területére.

Az emberi élet és méltóság védelme nem egyeztethető össze azokkal a bűncselekményekkel, melyeknek számos európai nő és gyerek esik áldozatul, ezért van szükség az erőszak megelőzését és az elkövetők büntetését célzó határozott politikára.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) A nők elleni erőszak felszámolásának nemzetközi napján szeretnénk felhívni a figyelmet erre a súlyos társadalmi, gazdasági és politikai problémára, amely számos területen – a munkahelyen, a családon belül és a társadalom egészében – aláássa a nők jogait. A nők elleni erőszak az emberi jogok megsértése, és gátolja a társadalmi és politikai, valamint a köz- és szakmai életben való részvételüket, megakadályozva, hogy teljes jogú polgárokként léphessenek fel.

Noha az erőszak különböző formái kultúránként és hagyománytól függően változnak, a kapitalizmus gazdasági és szociális válsága növelte a nők kiszolgáltatottságát, mind kollektív, mind pedig egyéni szinten, tovább fokozva kizsákmányolásukat és a szegénység és marginalizálódás felé sodorva őket, ami a nőkereskedelmet és a prostitúciót is táplálja.

Éppen ezért kulcsfontosságú, hogy megszilárdítsuk azokat a pénzügyi és politikai intézkedéseket, amelyek valóban a nők társadalmi szerepének megerősödését szolgálják az egyenlő jogok közösségi és nemzeti szinten történő előmozdításán keresztül, illetve azért, hogy a nőkkel szembeni erőszak valamennyi formája elleni küzdelemre vonatkozó valódi terveket valósítsanak meg, felszámolják a megkülönböztetés fennmaradt formáit, valamint védelmezik és támogatják az áldozatokat.

Marine Le Pen (NI), írásban. – (FR) A nők elleni erőszak felszámolása nemzetközi napjának 10. évfordulójához érve ki kell mondanunk, hogy a cél érdekében végrehajtott megelőző intézkedések nem hozták meg a várt eredményeket. Hogyan magyarázzuk ezt a jelenséget? Az itteni parlamenti viták alapján ítélve a nemek közötti egyenlőtlenség címkével illethetnénk.

Ha ez az egyenlőtlenség lenne a jelenség alapvető oka, akkor a progresszív kultúrájukról és hagyományaikról híres észak-európai országokban kellene a legjobb eredményeket tapasztalnunk. Valójában azonban nem ez a helyzet, hanem inkább ennek az ellenkezője. Az *Aftenposten* norvég napilap állítása szerint Svédországban a 15 és 25 év közötti fiatal nők 6%-át erőszakolják meg évente.

Bátorságra van szükség annak kimondásához, hogy a nők elleni erőszak növekedése egybeesik az Európán kívülről jövő, a miénkkel teljesen ellentétes kultúrával és hagyományokkal rendelkező bevándorlók tömeges ideérkezésével. A burka, a kényszerházasságok, a poligámia, a női nemi szerv megcsonkítása és egy más korszak egyéb viselkedésformái elfogadhatatlanok.

Ezért teljességgel abszurd a bevándorlás további ösztönzése, miközben a nőkkel szembeni erőszak ellen akarunk küzdeni.

Astrid Lulling (PPE), írásban. – (FR) Teljesen érthető, hogy a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság a nők elleni erőszak felszámolásának nemzetközi napja alkalmával emlékeztet bennünket arra, hogy a megszámlálhatatlanul sok jogi eszköz és ENSZ-nyilatkozat ellenére – az elmúlt évtizedben itt a Parlamentben született számos állásfoglalást nem is említve – még mindig messze vagyunk a nők elleni erőszakkal szemben érvényesülő zero toleranciától. Kétségen felül áll, hogy a férfiak által a nők ellen elkövetett erőszak az emberi jogok megsértése, és mint olyan, büntetendő.

A Parlamentnek ezért emlékeztetni kell a tagállamokat arra a köteleességre, hogy megerősítsék jogszabályaikat és politikájukat annak érdekében, hogy hatékonyan küzdhessenek a nőkkel szemben megnyilvánuló erőszak minden formája ellen.

Sajnálatos módon ismét túlbuzgók voltunk az állásfoglalásban, de legfőképpen figyelmen kívül hagytuk a szubszidiaritás elvét.

Felkérni a Tanácsot és a Bizottságot arra, hogy hozzanak létre jogalapot az erőszak valamennyi formája elleni küzdelemhez, a Szerződés ismeretének nagyfokú hiányáról árulkodik. Jogalapot nem lehet létrehozni. Az vagy van, vagy nincs.

Egy újabb magas szintű konferencia megrendezése pedig ismét csak a költségeket fogja növelni, melyeket inkább konkrét intézkedésekre kellene fordítani.

Véronique Mathieu (PPE), *írásban*. – (FR) Üdvözlöm a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló állásfoglalást az Európai Parlamentben a nők elleni erőszak felszámolásának nemzetközi napján.

Az ENSZ által 1999-ben kinevezett megemlékezési nap, valamint az állásfoglalás elfogadása egyaránt értékes eszközként használhatók arra, hogy emlékeztessék a nemzeti kormányokat a nőkkel szembeni megkülönböztetés valamennyi formájának felszámolására vonatkozó nemzetközi szerződésekből fakadó kötelezettségeikre. Ezért támogatom ezt az állásfoglalást, rögtön arra is kérve a tagállamokat, hogy erősítsék meg a nőkkel szembeni erőszak valamennyi formája elleni küzdelemre vonatkozó nemzeti jogszabályait és politikáikat. Európai uniós szinten különösen fontos, hogy segítséget és támogatást biztosítsunk az erőszak áldozatai számára, különösen az emberkereskedelem által érintetteknek, nemzetiségüktől függetlenül, valamint, hogy védelmet biztosítsunk a családon belüli erőszak áldozataivá vált nőknek, akiknek a jogi státusza partnerüktől függhet.

Nuno Melo (PPE), *írásban*. – (PT) Amikor a nők elleni erőszokról beszélünk, egyértelműen olyan jelenségről van szó, amely valamennyi tagállamban realitás, hiszen négyből egy nő válik erőszak áldozatává.

Egy olyan Európai Unióban, amely a valamennyi polgára számára biztosított jogok és szabadságjogok bajnokaként tekint magára, véget kell vetni ennek a szörnyű problémának. Az állásfoglalási indítvány elfogadása nagyon fontos lépés lenne az új megoldások felkutatásának irányába, ezért szavaztam mellette.

Rovana Plumb (S&D), *írásban*. – (RO) Az állásfoglalás mellett szavaztam, mivel a nők elleni erőszak továbbra is túlságosan elterjedt Romániában és világszerte egyaránt, szükségessé téve, hogy sürgős intézkedéseket fogadjunk el a szörnyűség leküzdése érdekében. Nem a jogszabályokkal van már probléma, hanem azok végrehajtásával egy olyan helyzetben, amikor sok nő vonakodik jelenteni a hatóságoknak az elszenvedett erőszakos tetteket, és inkább csendben eltűri a szenvedést.

Meggyőződésem, hogy az egész társadalmat átfogó, folyamatos, hosszú távú intézkedéseken alapuló, nagyszabású kampányra van szükség, mely a szemléletmód megváltoztatására irányul annak érdekében, hogy mindenki felismerje, hogy a nők elleni erőszak nem megengedett és nem mentegethető. Egyetértek azzal, hogy összehangolt intézkedésre van szükség a hatóságok és a civil társadalom részéről egyaránt a családon belüli erőszak áldozatainak támogatása érdekében.

Peter Skinner (S&D), *írásban*. – Örömmre szolgál, hogy a Parlament elkötelezett az ügy iránt. Különösen fontos biztosítani, hogy a legkiszolgáltatottabb helyzetben lévő nők – például az emberkereskedelemnek áldozatul esettek – részesüljenek ebben a támogatásban.

Meg vagyok döbbenve, hogy a brit konzervatívokat tömörítő ECR képviselőcsoport olyan módosítást nyújtott be a javaslatához, amely szűkíti annak hatókörét. Hangsúlyoznám, hogy sok áldozat a szegénységben élők, a bevándorlók vagy a népesség kisebbségi csoportjaiból kerül ki. Ezeknek a nőknek a kizárása a legkiszolgáltatottabb embereket segítő támogatás köréből logikátlan és egyben embertelen lépés.

Hasonlóképpen meg vagyok döbbenve, hogy a Zöldek nem értenek egyet egy ésszerű szöveggel, és szorgalmazták annak törlését: a prostitúció eltűrésére vonatkozó szövegrészre gondolok, amely egyértelműen olyan terület, ahol nagyon gyakori a nőkkel szembeni erőszak.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *írásban*. – (EL) A nők könnyen áldozatául esnek az erőszak bármely formájának az osztálytársadalmakban betöltött egyenlőtlen helyzetükből fakadóan, ahol ki vannak téve az osztály- és nemi elnyomásnak egyaránt.

A fizikai bántalmazás, az erőszakos közösülés, az emberkereskedelem és így tovább az erőszak olyan formái, melyek a női egyenlőtlenség osztályjellegének nemi dimenzióját fedik fel.

Az erőszak azonban konkrét gazdasági, politikai és szociális okokra visszavezethető társadalmi jelenség. Ezeket az okokat, melyek a termelés kapitalista viszonyaiban gyökereznek, egészen addig nem lehet felszámolni, amíg e viszonyok fennállnak. Az alulról szerveződő mozgalmaknak olyan intézkedéseket kell szorgalmazniuk, amelyek megakadályozzák a jelenség kialakulását, és felszabadítják az áldozatokat, a nőket és gyerekeket, azáltal, hogy a nép javát szolgáló radikális változásokra törekednek társadalmi és politikai szinten egyaránt.

Határozottan ellenezzük a nem kormányzati szervezetek és magánszemélyek által működtetett, a bántalmazott nőket támogató tanácsadói központok és irodák létrehozását. Ezeket a feladatokat egyedül az államnak kell ellátnia.

Nemcsak arról van szó, hogy az állásfoglalásban javasolt intézkedések nem fogják tudni felszámolni a problémát, mert nem érintik annak gyökereit, hanem még kezelni is szeretnék, és ezáltal állandósítják a problémát.

Marina Yannakoudakis az ECR képviselőcsoport nevében. írásban. – Az ECR képviselőcsoport teljes mértékben támogatja és hangsúlyozza a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemre való fokozott figyelemfelhívás és az azzal kapcsolatos intézkedések szükségességét. Nem támogatjuk azonban a probléma uniós jogalapra hivatkozó és további irányelveken keresztül (mint a 11., 12. és 27. bekezdésben) történő kezelését.

Miközben elismerjük, hogy van mit tenni ezen a területen, meggyőződésünk, hogy a kérdésre vonatkozó jogalkotás a nemzetállamok feladata. Az ECR képviselőcsoport továbbá úgy véli, hogy a szexuális és reprodukív választás és az egészséghez kapcsolódó jogok az egyes képviselők és az egyes tagállamok lelkiismereti kérdései. Mindezen okok miatt az ECR képviselőcsoport a tartózkodás mellett döntött.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: Politikai megoldás a szomáliai partok menti kalózkodásra (RC-B7-0158/2009)

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Szomália az egyik legszembetűnőbb esete a központi hatalom teljes összeomlásának és a háborúzó, törzsi életmód visszatérésének, amikor az ország az erőszak és az instabilitás epicentrumává válik, és ez jóval a határain túlra is kiterjed. Szomália partjait folyamatosan fenyegetik olyan fegyveres csoportok, melyek nemcsak a parti területek ellenőrzéséért harcolnak, hanem megengedhetetlen kalóztevékenységet folytatnak más hajók, különösen kereskedelmi, teherszállító, halász-, humanitárius segélyeket szállító és személyszállító hajók ellen.

Az esetek súlyossága és gyakorisága megalkuvás nélküli választ követel az egész nemzetközi közösség részéről, melybe az Európai Unió is beletartozik. Az Uniónak fel kell vállalnia a kalózkodás elleni küzdelmet, és minden tőle telhetőt meg kell tennie annak érdekében, hogy ne csak az okok és következmények elemzéséig jusson el, hanem mozgósítsa valamennyi rendelkezésre álló és megfelelően felszerelt szomáliai és nemzetközi erőt a probléma kezelésére.

Dicséret illeti a portugál *Corte-Real* fregatt parancsnokát és teljes legénységét, akik kitüntették magukat a kalózkodás elleni küzdelemben, és akik előtt nemrég a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet is tisztelettel adózott.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Amikor Szomália ügyét tárgyaljuk, ismét fel kell idéznünk, hogy a válságra nincs katonai megoldás, és hogy figyelembe kell vennünk az ország pénzügyi forrásainak szűkösségét, ami a nemzetközi adósságválság következtében alakult ki, hiszen a válság által létrejött vákuumot kihasználva kezdődött el a szomáliai felségvizeken az illegális halászat, ami az egyik fő oka annak, hogy a szomáliai halászok elvesztették megélhetési forrásaikat, hiszen a szomáliai kormány arra kényszerült, hogy forráshiány miatt felfüggeszse az ország part menti védelmét.

Ezért az egyik legfontosabb kérdés a technikai és anyagi támogatás biztosítása, beleértve a polgárháborúban részt vevő felek közti közvetítést és a békefolyamat támogatását.

A Bizottságnak és a Tanácsnak ezért felül kell vizsgálniuk Szomáliával kapcsolatos politikai stratégiájukat, beleértve az EUNAVFOR Atalanta-műveletet, és az ország általánosabb jelenlegi helyzetére kell összpontosítaniuk, különösen a helyi humanitárius helyzet megoldásának szükségességére, és a szomáliaiak millióinak szenvedést okozó katasztrofális helyzet okainak felszámolására.

Végezetül hangsúlyozni szeretnénk, hogy a segélyre és fejlesztésre szánt források vagy az Európai Fejlesztési Alap semmilyen körülmények között nem használhatók fel katonai célokra.

Richard Howitt (S&D), írásban. – Rendkívül büszke vagyok arra, hogy az Egyesült Királyság vezeti az EU első haditengerészeti EBVP-műveletét, az Atalanta-műveletet, brit parancsnokkal az élén és egyesült királyságbeli székhellyel. Az Atalanta által kifejtett tevékenység a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek számára élelmiszersegélyeket szállító hajók, illetve a szomáliai partok menti kiszolgáltatott hajók védelme érdekében létfontosságú.

A munkáspárti európai parlamenti képviselők támogatják a szomáliai kalózok által fogva tartott túsok, beleértve a két brit tús, a Kentből származó Paul és Rachel Chandler feltétel nélküli szabadon bocsátására tett felszólítást. Továbbra is gondolunk családjaikra, és elismeréssel adózunk az Egyesült Királyság

külügyminisztériumának folyamatos erőfeszítései iránt, hogy minden lehetséges észak-afrikai összeköttetést felhasználnak annak érdekében, hogy tárgyalások útján elérjék a pár mihamarabbi kiszabadítását.

Végezetül, az állásfoglalás felveti az Atalanta-művelet kiterjesztésének gondolatát. Szeretném azonban megjegyezni, hogy úgy véljük, jelenleg erre nincs lehetőség, és szeretnénk hangsúlyozni, hogy egyelőre a jelenlegi küldetés sikeres továbbvitelére kell összpontosítanunk.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) A szomáliai partok menti helyzet minden szinten elfogadhatatlan, és valamennyi országot érinti.

Ezért kulcsfontosságúnak vélem, hogy a szomáliai problémák politikai megoldásától függően, és amíg a térségben instabilitás uralkodik, az Atalanta-műveletre vonatkozóan a fokozott biztonság stratégiáját alkalmazzuk, sőt ez utóbbit erősítsük meg a műveletben részt vevő haderő által alkalmazható eszközök tekintetében.

Willy Meyer (GUE/NGL), írásban. – (ES) Az RC-B7-0158/2009 állásfoglalás ellen szavaztam, mert úgy vélem, hogy a kalózkodás nem katonai, hanem fejlesztési probléma. Ezért úgy vélem, hogy a problémát a gyökerénél kell kezelni, és hogy a megoldás nem lehet katonai megoldás, sem a szárazföldön, sem pedig a tengeren. Az Atalanta-műveletért felelős tiszt kijelentette, hogy a haditengerészeti megoldás nem lehetséges, és hogy a térség helyzetét kell stabilizálni. Úgy gondolom, hogy a kormányzás problémáját, az intézmények stabilitását és a régió gazdasági fejlődését kell kezelnünk. Bárhogyan próbáljuk betömködni a lyukakat, a repedés még mindig ott lesz. Az állásfoglalás elleni szavazatommal a fegyveres erők tevékenységének magánkézbe adását is elítélem, minthogy Spanyolországban magántulajdonban lévő biztonsági cégek hadifegyverekkel felszerelve hajózhatnak ki. Mindezek felül úgy gondolom, meg kell állítanunk a szomáliai kalózokat, de azokat a külföldi kalózokat is, akik a szomáliai vizeken fosztogatnak.

Charles Tannock (ECR), írásban. – A most egy évre meghosszabbított Atalanta-művelet viszonylagos sikere rámutat arra, hogy noha az európai biztonság- és védelempolitika jelentős eredményeket tud kivívni a tagállamok számára, még mindig nem világos, a NATO önmagában miért nem volt képes ellátni ezt a feladatot, és így elkerülni a párhuzamosságot. A kalózkodás azonban egyértelmű és valóságos veszély az Afrika szarva körüli tengerekben. Meg kell kettőznünk erőfeszítéseinket e veszély leküzdése érdekében; nemcsak hajózásunk védelme érdekében, hanem hogy egyértelmű üzenetet küldjünk elszántságunkról az al-Kaida ügynökeinek, akik jelenleg biztonságos menedéket élveznek Szomáliában.

A nemzetbiztonság nem ér véget a nemzeti határoknál. Ha nem foglalkozunk a kalózkodás problémájával, az hosszú távon csak megsokszorozza a biztonsági kockázatokat. Továbbá kérem a Bizottságot, hogy fontolja meg, milyen további támogatások nyújthatnak segítséget a viszonylag stabil, virágzó és demokratikus módon függetlenné vált volt brit Szomáliföldnek a régióban történő kalózkodás veszélye ellen.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), írásban. – (RO) A szomáliai partok menti kalózkodás problémájának politikai megoldásáról szóló európai parlamenti állásfoglalás mellett szavaztam, hiszen a tengeri kalózkodás valódi probléma, és a szomáliai partok menti vizekben a későbbiekben is probléma lesz. Az EU-nak meg kell védenie a térségen áthaladó tengeri hajókat nemzetközi tárgyalásokon és védelmi intézkedéseken keresztül. A megoldás egy része nemzetközi támogatást igényel a stabilitás megteremtéséhez Szomáliában. A megoldás másik része az Unió által a szomáliai partok menti kalózkodás megakadályozására nemrég elindított Atalanta-művelet. A műveletben hat fregatt, három légi őrjárat és egy 1200 fős személyzet az Egyesült Királyságból, Franciaországból és Görögországból vesz részt. Más államok később fognak csatlakozni a művelethez. Az Atalanta-művelet sikeresen nyújtott védelmet a magas kockázatú szállítmányoknak azáltal, hogy kíséretet biztosított azokhoz. Harminchat kalózhajót fogtak el, és 14 közvetlen támadást hárítottak el. Azonban ahhoz, hogy a kísérés előnyeit ki tudják használni, az illetékes nemzeti szerveknek és a tengeri hajóknak értesíteniük kell az Atalanta-műveletet, és védelmet kell kérniük. Rendkívül fontos, hogy a tengeri hajók elkerüljék a fölösleges kockázatot, és hivatalos úton, időben védelmet kérjenek az Atalanta-művelettől.

Geoffrey Van Orden (ECR), írásban. – Támogatjuk a nagyszabású nemzetközi intézkedést a kalózkodás megfékezése érdekében, és meg vagyunk győződve róla, hogy a Királyi Haditengerészet és a szövetséges haditengerészeti egységek az Egyesült Államokból, illetve európai országokból jó munkát fognak végezni. Nem látunk azonban semmi okot arra, hogy az Európai Unió zászlót bontson egy haditengerészeti műveletben. Ellenezzük, hogy az EU mint intézmény védelmi ügyekbe avatkozzon. Ez nem növelné a hadászati teljesítményt, csupán párhuzamosságot eredményezne, illetve bonyolultabbá tenné a NATO irányítása alatt jól bevált műveleteket. Az Atalanta-művelet politikai lehetőségként merült fel a közös biztonság- és védelempolitika tengeri dimenziójának kiszélesítése révén a francia elnökség alatt. Annak ellenére, hogy az USA által vezetett „Egyesített Erők 151” és a NATO Tengeri Csoport már jelen volt az Afrika szarva körüli

vizeken, az a döntés született, hogy még egy flottát és újabb parancsnoki láncot iktassunk be. Mély aggodalommal tekintünk továbbá a szomáliai EBVP képzési misszióra irányuló javaslatra akkor, amikor az afganisztáni EUPOL-misszió kudarcba fulladt, és számos európai ország vonakodott csapatokat és rendőri erőket rendelkezésre bocsátani az afganisztáni sürgős képzési missziók céljára. Egyébként nem ismerjük el az „uniós halászhajók” terminológia létezését.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: Dohányfüstmentes környezet (B7-0164/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), írásban. – (RO) Üdvözlöm ezt az állásfoglalást, amely lehetővé teszi, hogy a Parlament támogassa a Bizottság teljesen önkéntes dohányzás elleni politikáját. A dohányfüstnek való kitettség a halálozások és a betegségek legfőbb oka Európában, miközben a dohányzás az egészségügyi ellátó rendszerekre is nagy terhet helyez. Remélem, hogy a Bizottság intézkedései tovább mennek, és az elkövetkező években jogunk lesz az egészséges környezethez valamennyi zárt helyiségben és a munkahelyeken. Meg kell jegyezni, hogy még mindig képmutató politikát folytatunk Európában. Szeretnénk, ha csökkennének a dohányzás által okozott egészségügyi problémák, ugyanakkor fenntartjuk a dohánygyártóknak juttatott támogatásokat, bár fokozatosan csökkentjük azokat. Úgy vélem, hogy a közös agrárpolitikát oly módon kell meghatározni, hogy az emberek egészségének megőrzését és javítását elősegítő, nem pedig azt veszélyeztető termékeket támogasson. Remélem, hogy a decemberi tanácsi ülés megvitatja majd a gyerekek védelmének kérdését, különösen az olyan eseteket, amikor magánautókban vagy zárt térben ki vannak téve a dohányfüstnek. Úgy gondolom, hogy a felnőtteknek felelősségük van e téren, és ahol a jogalkotó beavatkozhat, ott meg kell ezt tennie.

Anne Delvaux (PPE), írásban. – (FR) Úgy vélem, hogy meg kell védenünk a nemdohányzókat a passzív dohányzástól, de a dohányzóknak is fel kell hívni a figyelmét arra, szenvedélyük milyen következményekkel jár önmagukra és másokra nézve. Nem szabad, hogy ez elkerülje a figyelmüket. Belgiumban már előrébb járunk ebben a kérdésben, mivel országunk a teljes dohányzási tilalom 2012-ig történő megvalósulásáért száll síkra a vendéglátóipar területén, illetve valamennyi munkahelyen.

Mindezek ellenére két dologgal kapcsolatban aggodalmamnak szeretnék hangot adni. Először is: olyan társadalmak felé haladunk, ahol általános tilalmakat vezetünk be? Mihez kezdünk az egyéni felelősséggel? Kissé kényelmetlenül érzem magam egy olyan társadalom elképzelésével szemben, mint amiről George Orwell „1984” című regénye szól. Másodszor, ha a dohányzóknak a magukra és másokra gyakorolt káros hatások miatt tiltjuk meg a dohányzást, akkor ezt a lehető legnagyobb tisztelettel kell tennünk. A dohány drog. Teljes körű betiltása egyenértékű lenne azzal, mint ha tagadnánk, hogy a dohányosok függőségben szenvednek. A teljes betiltást kirekesztőnek is lehetne tekinteni, ami a kívánnal ellentétes hatást váltana ki. Miért nem vetettük fel azt a lehetőséget tehát, hogy számukra kijelölt területeket hozunk létre?

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Annak ellenére, hogy az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoportjával összhangban szavaztam, néhány, a jelenlegi állásfoglalási indítvánnyal kapcsolatos aggodalmamnak hangot kell adnom.

Először is úgy gondolom, hogy a dohányfüstmentes politikákról a tagállamoknak kell dönteniük, és hogy az európai intézmények szerepe, a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásával, a nem kötelező érvényű ajánlások szintjén kell, hogy maradjon. Másrészt viszont úgy gondolom, hogy a tagállamoknak ösztönözniük kell a dohányfüstmentes politikákat, ugyanakkor nem korlátozhatják a működtetők választási szabadságát, különösen a szállodaszektorban, ahol a tulajdonosoknak kell eldönteniük, hogy a dohányfüstmentességet választják-e, vagy nem. Mindezek figyelembe vételével a Portugáliában nemrégiben elfogadott törvény kiegyensúlyozott.

Második aggodalmam a dohánygyártáshoz kötődő közvetlen támogatások javasolt megszüntetésével kapcsolatos. Minthogy Portugália is dohánytermelő ország, úgy vélem, hogy az ilyen jellegű politikát rendkívül gondosan meg kell vizsgálnunk, máskülönben komoly károkat okozhat a gazdálkodóknak, akik reális alternatíva felkínálása nélkül képtelenek lennének tovább folytatni a termelést. Ez a véleményem az állásfoglalás 9. pontjáról.

João Ferreira (GUE/NGL), írásban. – (PT) Az emberi egészség és a munkavállalók életminőségének védelme a munkahelyükön, valamint a közegészség védelme képezi az állásfoglalás alapját, és ezért szavaztunk mellette.

Fontos, hogy fokozzuk a nemdohányzók védelmét a passzív dohányzás megelőzésén keresztül, de az is, hogy megfelelő feltételeket teremtsünk arra, hogy figyelemmel kísérjük a dohányzókat, és ösztönözzük őket

arra, hogy hagyjanak fel ezzel a szokással. A tiltás politikáját ott kell alkalmazni, ahol az bizonyítottan szükséges.

Ami a közvetlen, termeléshez kapcsolódó támogatásokat illeti, támogatjuk a dohánygyártó létesítmények átalakítására vonatkozó kezdeményezéseket. Úgy véljük azonban, hogy nem szabad olyan helyzetet teremtenünk, amikor az EU-n kívülről jövő dohányimport előmozdítására kényszerülünk, és ezáltal támogatjuk a multinacionális dohányvállalatok nagy üzletét.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) Támogattam a 13. pont törlését az eredeti szövegből, amely így hangzik: „felszólítja a Bizottságot, hogy 2011-re a dolgozók egészségvédelme területén terjesszen egy olyan jogszabályra irányuló javaslatot a Parlament és a Tanács elé, amely az Európai Unióban megtiltja a dohányzást az összes zárt munkahelyen, minden zárt középületet és a közösségi közlekedést is beleértve”. A törlést elfogadtuk, a kérdésre vonatkozó szubszidiaritás elvével összhangban.

Úgy gondolom, valamennyi tagállamnak hosszú utat kell még megtennie a dohányfüstmentes környezet kialakításáért, hatékony figyelemfelkeltő kampányok, illetve a 14. cikk (a kereslet csökkentésére irányuló intézkedések a függőség szintjén és a dohányzással felhagyó személyeken múlnak) végrehajtásánál a bevált gyakorlat alkalmazása révén.

Úgy gondolom azonban, hogy első fokon ezeket az egyes tagállamoknak kell végrehajtaniuk. Az állásfoglalás eredeti szövege összekeverte a dohány gyártását a fogyasztásával. Ezért üdvözlöm az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) által benyújtott módosítást, amely kiveszi a 9. pontot az eredeti szövegből, törölve a dohánygyártásra vonatkozó részeket. E két módosítás javított a végleges verzión. A fennmaradó pontokat pozitívan értékelem, ezért támogatólag szavaztam.

Robert Goebbels (S&D), írásban. – (FR) Tartózkodtam a dohányzásra vonatkozó állásfoglalásról szóló szavazásnál. Soha életemben nem dohányoztam, de a dohányzók folyamatos zaklatását teljes mértékben a szabadság elve elleni támadásnak tartom. A jelenlegi tilalmak messze elegendők.

Elhatárolom magam ettől a folyamatos, semmire nem vezető zaklatástól. Az európai dohányültetvények megszüntetésének vágya a harmadik világból érkező import növekedését fogja eredményezni.

Elisabeth Jeggle (PPE), írásban. – (DE) Az egészségügyi politika, és így a nemdohányzók védelme is egyértelműen a tagállamok hatáskörébe tartozik, és nem lehet központi szabályozás tárgya. A tagállamoknak kell szabadon meghatározniuk, milyen mértékben akarják védeni a nemdohányzókat. Egyértelművé kell tenni, hogy az EU-nak nem terjed ki a hatásköre erre a területre. Ezért az uniós egészségügyi miniszterek jövő heti csúcstalálkozójára vonatkozó parlamenti állásfoglalás mellett szavaztam.

Eija-Riitta Korhola (PPE), írásban. – (FI) Elnök úr, igennel szavaztam, noha ennél határozottabb állásfoglalást szerettem volna látni. A dohányzás az idő előtti halálozás legfőbb oka Európában. A dohányfüst olyan környezetszennyező anyag, amely több mint száz egészségkárosító összetevőt tartalmaz. Ennek ellenére Európa bizonyos részein megengedett, hogy ne csak a dohányzók, hanem környezetük is ki legyen téve ennek. A passzív dohányzás morális probléma, hiszen nincs választási lehetőségük azoknak, akik azt elszenvedik. A gyerekeket különösen fontos megvédenünk ettől.

Egyes tanulmányok szerint a dohányzó szülők gyerekei valójában a szüleik által elszívott minden negyedik cigarettát maguk is "elszívják". A dohányzás évente 100 000 európai idő előtti halálát okozza. Számos tagállam kitűnő intézkedéseket léptetett már életbe. Amikor Finnország végül az éttermekben és bárokban is betiltotta a dohányzást, óriási felháborodás tört ki. Most, két évvel később, az emberek már halásak. Ez jól tükrözi a közegészségügyi politika természetét: hosszú távú eredményeket megelőzés és tájékoztatás révén lehet elérni, az ellenállás kezelése azonban a jogalkotók elhatározásán múlik. Nem értek egyet néhány itteni képviselővel abban, hogy a Közösségnek nem kell kötelező érvényű jogszabályokat bevezetni a munkahelyi egészség és biztonság kérdésére vonatkozóan. Be kell látnunk, hogy az ajánlások nem mindenütt voltak elegendők. Támogatom az állásfoglalás 13. bekezdését, mely sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy olyan jogszabályra irányuló javaslatot, amely megtiltana a dohányzást a zárt munkahelyeken és a tömegközlekedési eszközökön.

A dohányzás sokba kerül a társadalomnak, ezenfelül pedig az európaiak nem dohányzó 70%-a állja a számlát. Ezért egyetértek azzal, a Parlament által 2007-ben kinyilvánított véleménnyel, hogy a dohánygyártásra vonatkozó irányelv szigorítására van szükség, és hogy bele kell foglalni a gyártók felelősségét a dohányfogyasztásból fakadó egészségügyi ellátás költségeiért. Az Uniónak először a saját szeméből kell kivenni a gerendát. Ideje, hogy a dohánytermesztés fokozatosan csökkentett támogatását teljesen beszüntessük.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *írásban*. – (FR) Elnök úr, a dohányfüstmentes környezetet támogató állásfoglalás mellett szavaztam, mert rendkívül fontosnak tartom, hogy figyelemmel kísérjük a dohányfüstmentes környezet bevezetésének terjedése felé tett előrelépéseket az Európai Unióban, és hogy elősegítsük a bevált gyakorlatok tagállamok közti megosztását, illetve a dohányzás kockázataival szembeni védelemre irányuló politika összehangolását. Az egészségi hatások miatt a 9. bekezdés megtartását is támogattam, amely a dohánytermesztés közvetlenül a termeléshez kötődő támogatásainak 2010-es megszüntetését irányozza elő. Támogatom továbbá a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságban tevékenykedő képviselőtársainkat is, akik emlékeztettek bennünket arra, hogy a dohányzás továbbra is a halálozások és megbetegedések első számú oka az Európai Unióban. Köszönöm, elnök úr.

Mariya Nedelcheva (PPE), *írásban*. – (BG) Hölgyeim és uraim, amellet szavaztam, hogy az állásfoglalási indítvány 9. bekezdéséből vegyük ki a 2010-es évre történő konkrét utalást. Hazámban a dohánytermesztés kulcsfontosságú iparág az olyan régiókban élő népesség nagy része számára, akiknek ez az egyetlen megélhetési forrásuk. Én is egy ilyen régióból – Blagoevgradból – származom.

Hazám Európa nyolc legnagyobb dohánytermesztőinek egyike volt; tavaly a jelenlegi támogatások 2013-ig történő meghosszabbítását szorgalmazta azon egyezményvel szemben, amelyik kimondta, hogy 2010-re meg kell szüntetni azt a gyakorlatot, hogy az előirányzott források mennyisége a termelés mennyiségétől függ. A dohánytermesztőkkel való találkozásaink során az egyik leggyakrabban felvetett kérdés: „Mi mihez kezdünk majd?”

Csodákat nem ígérhetek nekik, azonban a kormánnyal együttműködve azon dolgozunk, hogy olyan intézkedéseket hozzuk, melyek nem húzzák ki a lábuk alól a talajt azáltal, hogy legfőbb megélhetési forrásukat elveszítik. Képviselőtársaim, megértem azoknak az érveit, akik a dohányzás ellen kampányolnak. Mindazonáltal arra kérem önöket, ne keverjük össze a dohányzás elleni küzdelmet az európai dohánytermesztés felszámolásával. Gazdasági válság idején okosnak és bölcsnek kell maradnunk.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *írásban*. – (RO) Egyetértek valamennyi, a dohányzás leküzdését és a nemdohányzók védelmét célzó, ésszerű intézkedéssel, ezért is szavaztam az állásfoglalás mellett. Kétségeim vannak azonban a dohánytermesztők elleni bármilyen intézkedés hatékonyságával szemben. Romániának jelenleg megközelítőleg 1600 hektárnyi dohányültetvénye van, mely nagyjából 3000 tonnát termel. A romániai dohánytermesztés azonban nagyon csekély méretű, ha összevetjük a feldolgozók által igényelt mennyiséggel, mely nagyjából 30 000 tonnára becsülhető.

A 27 000 tonnányi különbséget leginkább afrikai vagy ázsiai régiókból származó importból fedezzük. Ha megnehezítjük a tagállamok dohánytermesztését, az csak a harmadik országból származó még nagyobb arányú import ösztönzését fogja eredményezni, az európai termelők kárára.

Frédérique Ries (ALDE), *írásban*. – (FR) Előremutató és ambiciózus állásfoglalással van dolgunk. Meg vagyok döbbenve azonban képviselőtársaim többsége, különösen a Kereszténydemokraták szavazatán, akik az érintett csoportok és érdekelt intenzív lobbitevékenységének hatására elutasították a 13. cikket.

Úgy gondolják tehát, hogy Európának nincs helye ebben a vitában, és semmiféle hozzáadott értéket nem képvisel abból a szempontból, hogy egészséges környezetet biztosítsunk az európai polgároknak valamennyi közterületen, a munkahelyeken és a tömegközlekedési eszközökön. Más szóval nem érdekli őket, hogy ezáltal megkülönböztetés jön létre az európai munkavállalók között. Csak hogy egy példát említsek, Írország népességét nagyon jól védi egy nemzeti törvény, míg Görögország vagy a Cseh Köztársaság esetében kérdés, hogy valaha lesz-e erre esélyük, vagy még inkább joguk.

Az érdekcsoportok által végzett agymosás további bizonyítéka, hogy a 9. cikket is elutasították, amely egyszerűen csak a közös agrárpolitikára vonatkozó, már elfogadott reformra utal, nevezetesen arra, hogy a dohánytermesztés terén 2010 végéig meg kell szüntetni a közvetlen termeléshez kötött támogatásokat.

Vilja Savisaar (ALDE), *írásban*. – (ET) Az állásfoglalásban szereplő, a nemdohányzó területekre vonatkozó javaslat jelentős változást helyezett kilátásba – a dohányzás betiltását valamennyi európai közintézetben és közterén. Az állásfoglalás célja az volt, hogy megbízza a Bizottságot a szükséges jogszabályok előkészítésével, melyek 2011-ben lépnek hatályba. Noha számos küldött, magamat is beleértve, a közhelyiségekben (különösen a munkahelyeken) történő dohányzás betiltására szavazott, a Néppárt sajnálatos módon ezzel ellentétes álláspontot képviselt. A Parlament többsége egyáltalán nem tartotta fontosnak valamennyi európai polgár egészségének védelmét, különös tekintettel azokra, akik maguk nem dohányoznak, mégis kénytelenek belelegezni a dohányfüstöt a közterületeken, és ennek következtében maguk is egészségügyi problémákkal

küszködnek. Remélem, hogy ez a téma nem fog feledésbe merülni, és hogy még egyszer felkerül a napirendre, hiszen számos tagállam még nem vezette be a közterületeken való dohányzás tilalmát, holott meglett volna rá a lehetőségük.

Marc Tarabella (S&D), írásban. – (FR) Én is remélem, hogy az állásfoglaláson keresztül előrelépéseket tehetünk a nemdohányzókra kényszerített passzív dohányzás elleni küzdelemben. Néhányan azonban kihasználják a helyzetet arra, hogy a dohánytermesztőknek juttatott támogatásokat ellenző rendelkezést iktassanak be az állásfoglalásba. Én személyesen amellett vagyok, hogy támogassuk azokat, akik ezt a kihalófélben lévő szakmát gyakorolják. Önöknek is tudniuk kell, hogy a dohány csupán 10%-át teszi ki a cigarettá összetevőinek; vajon olyan rengeteg kérdést teszünk fel az összetevők 90%-át alkotó egyéb adalékanyagokra és azok káros hatásaira vonatkozóan?

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: FAO csúcs az élelmiszer-biztonságról – Az éhezés megszüntetése a Földön (RC-B7-0168/2009)

Liam Aylward (ALDE), írásban. – Tekintettel arra, hogy évente több mint 40 millió ember hal meg az éhezés és a szegénység következtében, köztük minden hatodik másodpercben egy gyermek, illetve, hogy a világméretű élelmiszeri válság a globális béke és biztonság elleni legnagyobb fenyegetés, szavazatommal támogattam ezt az időszzerű állásfoglalást. Az állásfoglalás felkéri a Bizottságot, hogy végezzen teljes körű hatásvizsgálatot az EU mezőgazdasági, fejlesztési és kereskedelmi politikája és programjai terén annak érdekében, hogy egységes, fenntartható szakpolitikai álláspontot alakíthassunk ki a globális élelmiszerbiztonság kérdésében. Mivel az állásfoglalás is rögzítette, hogy mindenkinek joga van a biztonságos és tápláló élelmiszerekhez, az Európai Uniónak intézkednie kell annak érdekében, hogy ezek a szakpolitikai elvek fenntartható élelmiszerbiztonságot eredményezzenek.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose és Britta Thomsen (S&D), írásban. – (DA) Mi, dán szociáldemokraták helyesljük az EU agrárpolitikai támogatásának fokozatos megszüntetését. Támogattuk az élelmiszerbiztonságról szóló FAO-csúcsra vonatkozó állásfoglalást – egy olyan állásfoglalást, amely azokat a legfőbb kihívásokat veszi górcső alá, melyekkel az éhezés megszüntetése és a fejlődő országok számára a jövőben biztosítandó jobb lehetőségek kapcsán szembesülünk –, ugyanakkor elutasítjuk az agrárpolitikát és a támogatásokat dicsőítő megállapításokat, melyek többek közt a 3., 9. és 14. bekezdésben szerepelnek.

Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark és Anna Ibrisagic (PPE), írásban. – (SV) A svéd konzervatívok az élelmiszerbiztonságról szóló FAO-csúcsra vonatkozó állásfoglalás (B7-0168/2009) ellen szavaztak ma. Aggódunk a világban tapasztalható éhezés miatt, és fontosnak tartjuk az élelmiszerbiztonság kérdését. Az állásfoglalással ellentétben azonban a svéd konzervatívok úgy vélik, hogy a közös agrárpolitika (KAP) inkább a probléma, mintsem a megoldás része, és reformra szorul.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt és Cecilia Wikström (ALDE), írásban. – (SV) Furcsa helyzet áll fenn ma a világban: egymilliárd ember túlsúlyos, ugyanakkor másik egymilliárd ember éhezik. Ez a helyzet katasztrofális, és hatékony intézkedéseket követel, különösen a gazdag Európai Unió részéről. Nem hisszük azonban, hogy az EU közös agrárpolitikája jelenlegi formájában megoldást nyújthatna. Agrárpolitikánk sikeres volt a múltban, de nincs helye a jövőben. Minthogy az állásfoglalás ellenzi az agrártámogatások jelenlegi európai rendszerének felülvizsgálatát (ami pedig jótékony hatással lehetne az éghajlatra, és hasznára válhatna a világ szegényeinek és az európai gazdáknak egyaránt), nem láttunk más lehetőséget, csak azt, hogy tartózkodjunk a szavazástól.

Edite Estrela (S&D), írásban. – (PT) Az élelmiszerbiztonságról szóló FAO-csúcsra és az éhezés felszámolására vonatkozó állásfoglalás mellett szavaztam, mert meg vagyok győződve róla, hogy sürgős intézkedésekre van szükség a szörnyűség megszüntetéséhez, amely a világ népességének hat százalékát érinti. Az éghajlatváltozás mezőgazdaságra gyakorolt hatásának fényében, különösen ami a vízhiány miatt bekövetkezett csökkent termelékenységet illeti, és különösen azokban az országokban, melyek már most is küzdenek ezzel a problémával, biztosítanunk kell az egységes agrárpolitika kialakítását, amely összhangban van az éghajlat védelmével és az éhínség leküzdésével.

Göran Färm (S&D), írásban. – (SV) Mi, svéd szociáldemokraták az élelmiszerbiztonságról szóló FAO-csúcsra és az éhezés felszámolására vonatkozó állásfoglalás mellett szavaztunk. Jelenleg több mint egymilliárd ember éhezik. A rendkívüli áringadozások és az élelmiszer világpiaci árának emelkedése világméretű élelmiszeri válságot is eredményezett, ami még inkább megnehezítette a szegények élelmiszerhez jutását.

Szeretnénk azonban rámutatni, hogy nem osztjuk a Parlament azon álláspontját, miszerint nem szabad csökkentenünk a piac támogatására irányuló intézkedéseket és a gazdáknak juttatott támogatási kifizetéseket

az EU közös agrárpolitikája keretén belül. Nem gondoljuk, hogy ezek a támogatási intézkedések és kifizetések hosszú távon hozzájárulnak a fejlődő országok élelmiszer-tartalékainak nagyobb biztonságához. Ellenkezőleg; ezek az intézkedések ezzel ellentétes hatást fognak eredményezni. Támogatott, olcsó európai élelmiszert exportálunk a fejlődő országokba, melyek versenyképes árai miatt gyakran kiszorítják a piacról az országok saját élelmiszer-termékeit, ezáltal megfosztva ezen országokat a hosszú távú önellátás esélyétől.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Senki sem maradhat közönyös ez iránt a globális probléma iránt, ha tudja, hogy évente 40 millió ember hal meg éhezés miatt, és minden hatodik másodpercben meghal egy gyermek alultápláltság miatt.

Az Európai Unió a fejlesztési és humanitárius segélyek legfőbb adományozója, azonban ennek csupán kis része jut a mezőgazdasági ágazathoz, ami pedig alultápláltságtól szenvedő emberek ezreinek élelmiszer-szükségletét fedezhetné. Az Európai Uniónak ezért sürgősen felül kellene vizsgálnia támogatási és fejlesztési politikáit, és nagyobb prioritással kellene kezelnie a fejlődő országok mezőgazdaságának támogatását, hiszen ez az az ágazat, mely a munkaerő 70%-nak bevételi forrását fedezi.

A közös agrárpolitikának az Európai Unión belül is alkalmazkodnia kell a jelenlegi válsághoz, mely magasabb termelési költségeket eredményez az európai gazdák számára, azáltal, hogy tartózkodik a támogató piaci intézkedések megszüntetésétől és/vagy a mezőgazdasági támogatások csökkentésétől, különös figyelmet fordítva a kis- és középvállalkozásokra és arra, hogy hitelhez juthassanak annak érdekében, hogy a termeléshez szükséges egyre növekvő anyagköltségek ellenére fenntarthassák a termelési szintet.

João Ferreira (GUE/NGL), írásban. – (PT) Annak ellenére, hogy nem értünk egyet annak minden pontjával, úgy döntöttünk, hogy támogatjuk az állásfoglalást, hiszen olyan alapelvek fontosságát hangsúlyozza, melyeket alapvetőeknek tartunk a világban tapasztalható éhínség elleni harchoz, különösen:

– annak hangsúlyozását, hogy „az éhezés elleni küzdelemnek az élelmiszerellátási szuverenitáshoz való jog elismerésén kell alapulnia”,

– annak elismerését, hogy „az egyes országok helyi lakosainak joga van a mezőgazdasági földek és az élelmiszerbiztonságuk szempontjából létfontosságú egyéb erőforrások ellenőrzésére”.

Az állásfoglalás felhívja a figyelmet arra is, milyen jelentős szerepe van a mezőgazdaságnak az éhínség leküzdésében, valamint hangsúlyozza a gazdák bevételeinek fontosságát. Az majd a jövőben fog eldőlni, hogy a Parlament képes lesz-e teljesíteni azokat, amiket ma elfogadtunk, vagy – amint ez gyakran előfordul – felveti ezeket a jó gondolatokat, de később, amikor a gyakorlatba kéne átültetni azokat, visszakozik, és olyan jogszabályokat fogad el, amelyek sértik a lefektetett alapelveket.

Nem szabad elfelejtenünk róla, hogy a közös agrárpolitikában véghezvitt, a Kereskedelmi Világszervezet által kezdeményezett agrárpiacon liberalizációt követő, és kizárólag a nagy agrár-élelmiszeripari vállalatok érdekeit támogató egymást követő reformok hozzájárultak a globális mezőgazdasági ágazat elszegényedéséhez. A mezőgazdasági termelés elsődleges célja az emberek élelmezése, nem pedig a nagy exportmonopóliumok haszonhoz juttatása.

Anne E. Jensen és Jens Rohde (ALDE), írásban. – (DA) Mi, a Dán Liberális Párt európai parlamenti képviselői támogattuk az élelmiszerbiztonságról szóló állásfoglalást, mert hangsúlyozni szeretnénk az Európai Unió globális felelősségvállalásának fontosságát az éhínség és szegénység elleni harc területén. Ellenezzük azonban az állásfoglalás 9. bekezdését, amely megkérdőjelezi az EU agrárpolitikájának további liberalizálását. A Dán Liberális Párt a mezőgazdasági támogatások fokozatos eltörlését, valamint közös szabályok létrehozását támogatja az európai gazdák egyenlő versenyhelyeinek biztosítása érdekében.

Elisabeth Köstinger (PPE), írásban. – (DE) A hosszú távú élelmiszerbiztonság kialakítása a közös agrárpolitika egyik legnagyobb kihívása. Különösen az élelmiszerhiány fényében hangsúlyoznunk kell az erős agrárpolitika fontosságát, amely a jövőben központi szerepet fog játszani a globális kihívások leküzdésében. Ez azt jelenti, hogy a KAP megfelelő hosszú távú finanszírozására van szükség. A KAP fontos tényezője az EU élelmiszer- és biztonsági politikájának, és 2013 után jelentős szerepet fog betölteni a fejlesztési politikában és a külső élelmiszer-biztonsági politikában.

Ezért a tökéletesen működő ökoszisztémák, a termékeny talaj, a stabil víztartályok és a vidék gazdaságának további diverzifikációja legfontosabb prioritásaink. A nemzetközi együttműködés és szolidaritás, valamint az élelmiszerbiztonságot elősegítő és nem veszélyeztető, kiegyensúlyozott kereskedelmi egyezmények kulcsfontosságú tényezők a globális élelmiszerbiztonság szempontjából, és ez az, ahol a KAP fontos szerephez juthat. A nettó élelmiszer-importőr országokat sújtotta legsúlyosabb mértékben az élelmiszerárak emelkedése,

és ezek közül számos ország a világ legkevésbé fejlett országai közé tartozik. Az EU-nak intézkedéseket kell hozni ennek ellensúlyozására.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) Az éhínség egyre több embert érintő csapás. Minthogy az EU a szolidaritás elvére épül, az élvonalban kell harcolnia e probléma ellen. A világszerte tapasztalható élelmiszeri válság a globális béke és biztonság elleni egyik legnagyobb fenyegetés, ezért valamennyi globális és európai élelmiszer-biztonsági szakpolitikát ennek megfelelően kell alakítani.

Georgios Toussas (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az állásfoglalás szerzői ugyan kénytelenek voltak rámutatni az élelmiszeri és mezőgazdasági csúcson általánosságban felvetett éhínség problémájára, azonban elhallgatták a probléma fő okát, nevezetesen a kizsákmányolás kapitalista rendszerét és a tőke profitját szolgáló stratégiát, melyet az EU is híven követ. Az élelmiszer előállítását és termelését ellátó multinacionális vállalatok kiforgatják a gazdákat vagyonukból, egy kézben összpontosítják a földeket, súlyos csapást mérve a szegény vagy átlagos gazdálkodókra. A dolgozó és az alsóbb osztályok, még a fejlettebb kapitalista országokban is, egyre nehezebbnek találják az egészség és az élelmiszer-biztonság megőrzését, miközben az élelmiszer-ipari multinacionális vállalatok komoly profitot termelnek, és hatalmas földterületeket vásárolnak fel, különösen Afrikában, arra építve, hogy az élelmiszer-termelést 2050-re meg kell duplázni. Az EU elől jár az élelmiszer termelési tényezőinek – a víz, energia, szállítás és technológia – liberalizációja és privatizációja terén, és ezt harmadik országokra is rákényszeríti a WTO-n és kétoldalú megállapodásokon keresztül.

A KAP megalapozza a kis- és középméretű gazdálkodások kiforgatását, és támogatja a monopóliumokat és azok profithoz jutását. A gazdálkodók és a munkások harcolnak ez ellen a politika ellen, harcolnak azért, hogy felforgassák a kizsákmányoláson alapuló rendszert, és hogy elegendő, egészséges és biztonságos élelmet biztosítsanak mindenki számára.

10. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

(Az ülést 12.55-kor felfüggesztik és 15.00-kor folytatják.)

ELNÖKÖL: ROUČEK ÚR

alelnök

11. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

12. Viták az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteiről (vita)

12.1. Nicaragua

Elnök. – Nicaraguáról szóló három állásfoglalás-tervezet⁽¹⁾.

Bogusław Sonik, szerző. – (PL) Elnök úr, a jelenlegi nicaraguai elnök, Daniel Ortega politikája bizonyítja, hogy továbbra is érvényes a régi kommunista alapelv, miszerint „ha egyszer hatalomra kerülünk, akkor azt sohasem adjuk fel”. Az 1980-as években a sandinisták nem tudták fenntartani a fegyveres diktatúrát, és a nemzetközi közvélemény nyomására a demokratikus játékszabályok elfogadására kényszerültek.

Ortegát a 2006-os választásokon választották meg elnöknek. A sandinisták visszatértek a hatalomba. Különböző állami kifogások örve alatt kezdettől fogva a megfélemlítés és az eltávolítás kipróbált és bevált módszerét vetette be a politikai konkurencia mindenféle formája ellen. A sandinista apparátus megkezdte az államapparátus megkettőzését, követve ezzel a kubai Forradalmi Védelmi Bizottságok példáját. 2008. decemberben az Európai Parlament felhívta a figyelmet a sandinistákkal kapcsolatba hozható állami hatóságok, pártok és személyek által az emberi jogi szervezetek és tagjaik, az újságírók és a média más képviselői ellen folytatott zaklatási kampányra. Az Amnesty International írt a helyhatósági választásokat követő erőszakról. Az újságírók ellen elkövetett támadások és verések száma megsokszorozódott.

⁽¹⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

Ortega most a legfelsőbb bíróság befolyásolásával próbál olyan alkotmánymódosítást elérni, amely lehetővé tenné, hogy induljon az újráválasztásért. Nagy bizonyossággal megjósolhatjuk, hogy következő lépésként bejelenti élethosszig tartó elnökségét, hiszen a managuai és caracasi populisták számára Fidel Castro szolgál modellként, és Castro alatt sohasem tartottak szabad választásokat.

Felhívom az Európai Bizottságot, hogy vonja le a következtetéseket ebből a helyzetből, és vizsgálja meg, hogy az emberi jogi előírások megsértése esetén nem lenne-e szükség az országgal fennálló együttműködési megállapodások felülvizsgálatára annak érdekében, hogy az emberi jogi záradékok ne csak üres szavak maradjanak.

Adam Bielan, szerző. – (PL) Elnök úr, múlt szombaton ellenzéki politikusok felhívására nicaraguai polgárok tízezrei tüntettek Daniel Ortega elnök politikája ellen, egy olyan politika ellen, amely egyenesen a diktatúra bevezetéséhez vezet Nicaraguában.

Emlékeztetem Önöket arra, hogy a legfelsőbb bíróság október 19-én azoknak az alkotmányos akadályoknak az elhárítása mellett döntött, amelyek eddig meggátolták Ortega elnököt abban, hogy ismét elnöknek jelöltesse magát. Magának a módosításnak a ténye nem felháborító, hiszen természetesen sok európai országban sincs ilyen törvény, ami viszont felháborító, az a döntéshozatal módja. Amint azt mindannyian tudjuk, Ortega elnök nem rendelkezik kétharmados parlamenti többséggel, így alkotmány sértést kellett elkövetnie ahhoz, hogy eltörölje az újráválasztásra vonatkozó tilalmat. Ha megengedjük, hogy Daniel Ortega 2011-ben ismét induljon az elnökválasztáson, akkor hamarosan arra ébredhetünk, hogy Nicaraguában valódi diktatúra uralkodik.

Ezért arra kérném az Európai Bizottságot, hogy az Európai Unió és a közép-amerikai országok közötti társulási megállapodásra vonatkozó további tárgyalások során hívja fel a figyelmet erre a problémára, és használjon fel minden lehetséges eszközt arra, hogy visszafordítsa Ortega elnököt erről az útról.

Johannes Cornelis van Baalen, szerző. – Elnök úr, nagyon hálás vagyok azért a támogatásért, amelyet a Ház a Liberális Internacionálé általam vezetett managuai küldöttségének nyújtott. Békével, a parlamenti többség meghívására érkeztünk, hogy az alkotmányról, a választásokról, a választási kampányról, az emberi jogokról és a polgári szabadságjogokról beszéljünk. Átkokat szórtak a fejünkre, kalóznak és hasonlóknak neveztek bennünket. Az országból történő kiutasítással fenyegettek bennünket, továbbá azzal, hogy nemkívánatos személyek vagyunk, és azt állították, hogy *golpét*, azaz államcsínyt kísérelünk meg.

De ami ennél is fontosabb, elátkozták az országot, és elnyomják a saját népüket. Úgy vélem, az Európai Uniónak figyelemmel kellene követnie, hogy mi történik Nicaraguában, továbbá megfigyelőket kellene küldenie a 2011-es választásokra, és támogatnia kellene a demokratikus ellenzéket. Remélem, hogy ugyanezt fogjuk tenni és objektívek leszünk a hondurasi választási eredményekkel kapcsolatban is. Lássuk, hogy a vasárnapi választások szabadok és igazságosak-e, és aztán hozzunk döntést. Előfordulhat, hogy amennyiben elfogadjuk a választási eredményeket, azzal véget ér az alkotmányos válság ebben az országban.

Tunne Kelam, a PPE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, aggasztó tendencia figyelhető meg ma Latin-Amerikában, amelynek célja, hogy a populista rezsimek a jelenlegi elnökök mandátumának – lehetőleg az örökkévalóságig történő – meghosszabbításával erősítsék meg hatalmukat. Ez volt Hitler útja a hatalomba. Leniné a közönytön át vezetett, de az eredmények azonosak voltak.

Ezek a meghosszabbított hatalommal rendelkező elnökök nem voltak képesek, vagy nem voltak hajlandók állampolgáraik életminőségének javítására. Kuba sötét és fájdalmas példája annak, hogy hogyan csonkították meg és tették tönkre a hétköznapi emberek életét évtizedeken keresztül. Nicaraguában intő példáját látjuk annak, hogy az ilyen uralkodók nem változnak. Amint visszatérnek a hatalomba, ismét csak visszaélnék azzal.

Ezért kötelességünk határozottan elítélni a nicaraguai alkotmány illetően történő megsértését, és ezt a kérdést a Nicaraguának juttatott fejlesztési segélyek felhasználásnak jóval hatékonyabb ellenőrzéséhez kapcsolni. Rendkívül csalódást keltő, hogy az Amerikai Államok Szervezete nem reagált ezekre az egyik tagállama által elkövetett égbekiáltó alkotmány sértésekre.

Véronique De Keyser, az S&D képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, örülök, hogy van Baalen úr biztonságban visszaérkezett Európába, és csak akkor utasították ki, amikor már a repülőgépen ült.

Most, hogy ezt elmondtam és komolyabbra terelve a szót, szeretném a képviselőcsoportom nevében elmondani, hogy mi nem veszünk részt ebben a játékban. Arra gondolok, hogy miközben az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoportja nemet mondott nekünk egy, az ugandai homoszexuálisok elleni

törvényekről szóló sürgős vitára, valamint egy, az Iránban végrehajtott kivégzésekről szóló másik sürgős vitára, most a nicaraguai tüntetések kapcsán mégis szeretne minket bevonni abba játékba, hogy ki van Ortega mellett, illetve ellen.

Ez nem megy! Úgy vélem, hogy a Házban lefolytatott sürgős vitákat, amelyek célja a nehézségekkel küzdő személyek és ügyek támogatása, nem szabad a képviselőink személyes politikai érdekeinek szolgálatába állítani. Ezért a képviselőcsoportom úgy döntött, hogy nem csak, hogy nem írja alá ezt az állásfoglalást, de még szavazni sem fog, és fellép az ellen, ami itt folyik. Ez szégyent hoz az Európai Parlamentre.

Raül Romeva i Rueda, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, hasonlóképpen én is úgy gondolom, hogy nemcsak szomorú, hanem egyértelműen szégyenletes is az, hogy egy ilyen fontos ülést, amely sürgős ügyekkel foglalkozik, ilyen módon manipulálnak, és ezért nemcsak az meglepő számomra, hogy a mai témánk Nicaragua, hanem az is, hogy más alkalmakkal, amikor sokkal komolyabb ügyeket kellett volna megvitatnunk, akkor arra nem került sor. Ma pedig ráadásul más témák, amelyek a napirenden szerepeltek, pontosan azért kerültek le onnan, mert ezt a témát napirendre tűzték. Ez a sürgős ügyekről szóló viták tartalmának szempontjából teljességgel megengedhetetlen.

Például megvitatnunk volna, és meg is kellett volna vitatnunk Nyugat-Szahara ügyét. Meg kellett volna vitatnunk az olyan személyek jelenlegi helyzetét, mint Aminatou Haidar, aki most legalapvetőbb jogainak egyértelmű megsértésétől szenved, illetve attól, hogy megfosztották ezektől a jogoktól. Annak a sok embernek a helyzetét is meg kellene vitatnunk, akik menekülttáborokban vagy a Marokkó által elfoglalt területeken tartózkodnak, ez pontosan olyan kontextus, amelyre vonatkozóan valóban világos álláspontra van szükség.

Mindezt megvitatnunk volna a mai napon, és erre azért nem került sor, mert az? Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoportja miatt olyan téma megvitatására kényszerülünk, amely véleményem szerint nem érdemel olyan figyelmet, és nem is bír olyan jelentőséggel, amely egy ilyen jellegű ülés tárgyává tenné.

Ilda Figueiredo, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (PT) Elnök úr, ez egy sajnálatos vita egy valójában nem is sürgős ügyről, amely megkérdőjelezi az Európai Parlament hitelességét.

Sürgős lett volna megvitatni azt a tragédiát, amelyet az Ida hurrikán okozott nemrégiben, amikor november elején pusztított El Salvador-ban. A hurrikán következtében több mint 200 személy veszítette életét, vagy tűnt el, jelentős károk keletkeztek az infrastruktúrában, és rendkívül fontos berendezések mentek tönkre különösen az egészségügy, az oktatás, a víz- és a szennyvízellátás területén, ezzel is mélyítve az országban a szegénységet.

Sürgős lett volna megvitatni a rendkívüli források elérhetőségét és az elérhető európai uniós források ide történő átirányítását, valamint elindítani egy újjáépítési és kockázatsökkentési tervet, és támogatást nyújtani El Salvador népének.

Sürgős lett volna, hogy ez a Parlament elítélje a hondurasi katonai puccsot, és követelje a hondurasi nép által törvényesen megválasztott Zelaya elnök visszatérését a hatalomba.

Sürgős lett volna a Nyugat-Szaharában élők alapvető jogainak tiszteletben tartását követelni.

Sajnálatos módon az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoport ellenállásának köszönhetően ezek közül egyikre sem nyílt lehetőség. Ezért, ahogyan azt már képviselőtársaim is elmondták, nem vagyunk hajlandók együttműködni ebben az alaptalanul sürgőssé kikiáltott ügyben, amely szégyent hoz az Európai Parlamentre.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Elnök úr, alapvetően csatlakozni szeretnék az előttem szólókhoz. Szeretnék arra is emlékeztetni, hogy a kolumbiai elnök szintén kísérletet tesz arra, hogy megbízatását a hatályos kolumbiai jogszabályok ellenére meghosszabbítsa, így erről is legalábbis említést kellene tennünk.

Mindenekelőtt szeretnék azonban arra emlékeztetni, hogy a német Szabaddemokrata Párthoz (FDP) közel álló németországi Friedrich Naumann Alapítvány részt vett a hondurasi puccsban. Németországban legalábbis vita alakult ki erről. Az alapítvány ösztöndíjasai ott nyílt levélben határolódtak el az alapítvány ilyen irányú politikájától. Nem szabad megfélekezni arról sem, hogy van Baalen úr a Liberális Internacionálé elnöke, és a Friedrich Naumann Alapítvány honlapján az olvasható, hogy Nicaraguában fegyveresekkel beszélt egy esetleges puccs lehetőségéről. Ilyen körülmények között – és ezt nem cáfolták – helyénvalónak tartom, hogy egy olyan ország, mint Nicaragua veszi magának a bátorságot egy ilyen politikus kiutasításához. Az ösztönös kedvéért tegyük hozzá, hogy ez nálunk sem történne másképpen.

Ami itt történik, nem más, mint átlátszó kísérlet arra, hogy lejárássák és pellengérré állítsák azokat a latin-amerikai országokat, államokat és kormányokat, amelyek szociálisan érzékenyebb politikát kívánnak folytatni. Az Egységes Európai Baloldal/az Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportja nevében szeretném még egyszer világosan leszögezni, hogy mi ezt ebben a formában nem támogatjuk.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Elnök úr, nem értem az ülésterem tőlem jobbra eső részében ülő, nagyra becsült képviselőtársaimnak a mai vita témaválasztására adott reakcióját.

Nem értem, miért ne lenne sürgős állást foglalni akkor, amikor az Európai Parlament egyik képviselőjével szemben tanúsított bánásmód kerül megvitatásra, aki a Liberális Internacionálé elnökeként látogatott el egy országba. Nem értem, miért ne szólalhatnánk fel és beszélhetnénk erről az ügyről, valamint arról az új, latin-amerikai tendenciáról, hogy megpróbálják önkényesen módosítani az egyes országok alkotmányát és ezzel felszámolni azt a mindig is létező hagyományt, hogy egy ország államfője csak egy vagy két ciklust töltsön hivatalában.

Nagyra becsült barátaink máris négy másik témáról beszéltek, és ezért szeretném tudni, hogy mikor vitatjuk meg a soron lévő kérdést, tekintve, hogy a napirendben csak három téma szerepel.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Teljes mértékben támogatom képviselőcsoportom azon álláspontját, hogy ezt a kérdést nem kellett volna napirendre tűzni, mivel vannak ennél sokkal fontosabb és égetőbb problémák a világon. Ha már Nicaraguáról beszélünk, akkor először is beszéljünk arról a tényről, hogy ennek az országnak a legnagyobb az államadóssága a világon, és hogy ez Latin-Amerika egyik legszegényebb országa. A kommunista kísérlet nem jelentett megoldást a helyzetre, de a neoliberális kísérlet sem. Túl sok beavatkozás történt ebben az országban a szuperhatalmak, Amerika és a Szovjetunió részéről, és ezért áll az ország folyamatosan a polgárháború küszöbén. Érthető az erős kéz politikájára irányuló tendenciák, de ezeket el kell ítélni. Azonban arról se feledkezzünk meg, hogy Európában is vannak az erős kéz politikájára irányuló tendenciák. Ezért koncentráljunk az ennél sokkal fontosabb ügyekre.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Elnök úr, különböző dolgok hangzottak el ebben az ügyben. Először is, hogy ez nem a megfelelő téma, hiszen vannak ennél sürgősebb ügyek is a világon, ahol súlyosabban sérülnek az emberi jogok. Lehet, hogy ez így van, de úgy gondolom, hogy európaiakként, akik odafigyelnek arra, hogy az emberi jogok és a szabadságjogok – mint pl. a sajtószabadság – mindenhol érvényesüljenek, mindenképpen meg kell védenünk ezt a szabadságot, ha azt észleljük, hogy valahol veszélybe került.

Elhangzott az is, hogy például a Friedrich Naumann Alapítvány részt vett a puccsban. Az FDP tagjaként határozottan visszautasítom ezt a vádat. Ezek pletykák, amelyeket terjesztani kezdtek, és amelyek minden alapot nélkülöznek.

Harmadszor pedig elhangzott az is, hogy van Baalen urat azzal vádolták, hogy egy puccsról beszélt, és ezért utasították ki az országból. Felmerül bennem a kérdés, hogy ha nem lehet különböző témákat nyíltan megvitatni – ez nálunk a sajtószabadság és a szólásszabadság részét képezi, két olyan szabadságnak, amelyekkel mi rendelkezünk, és amelyeket mi nagyra tartunk –, akkor az valóban elégséges indok-e arra, hogy valakit kiutasítsanak az országból, csak mert egy téma – bármilyen téma – megvitatásra kerül? Az, hogy erre nyilvánosan kerül sor, még nem ok arra, hogy kiutasítsanak valakit az országból, csak mert vita folyt az adott témáról. Ez nagyon rossz megközelítés.

Charles Tannock (ECR). – Elnök úr, Nicaragua továbbra is az egyik legszegényebb amerikai ország. Az a tény, hogy Daniel Ortega elnöknek a hivatalba lépésekor tett számtalan utópikus szocialista ígérete ellenére sem sikerült javítania országa helyzetén, azt sejteti, hogy Nicaraguának most vezetőváltásra van szüksége.

Az ország alkotmánya az államfő részére csak egy hivatali mandátumot tesz lehetővé, ami egy instabilitásra hajlamos térségben néha bölcs stratégiának bizonyulhat, de Ortega ismét csak a parlamenti demokrácia és a jogállamiság semmibevételét bizonyítja azzal, hogy visszaél az alkotmánybíráóság hatalmával.

Ebben a tekintetben nem különbözik baloldali társától, a venezuelai Hugo Cháveztől. Mindketten azzal szereztek maguknak nevet, hogy bírálták a *caudillo*kat, de mára maguk is baloldali *caudillo*kká váltak, és ilyenformán valódi veszélyt jelentenek a régió demokratikus stabilitására, különösen, ha figyelembe vesszük a közeli Hondurasban uralkodó káoszt. Daniel Ortega már számos alkalommal hagyta cserben népét és országát. Ha valóban hiszünk a demokráciában és a szabadságban, akkor nem vehetjük semmibe a nicaraguai polgárok szorult helyzetét.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Elnök úr, egy eredménnyel mégiscsak szolgált ez a kissé fáradságos vita. A Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport soraiban ülő német képviselőtársam közvetve éppen megerősítette azt, hogy egy esetleges puccs kérdése valóban tárgyát képezte ezeknek a megbeszéléseknek. A képviselőnő azzal az érvel védekezett, hogy lehetségessé kell tenni minden téma megvitatását, így egy puccs megvitatását is. Ez egy figyelemre méltó eredmény, amely segít tisztázni a helyzetet, és ezért hálás vagyok.

Karel De Gucht, a Bizottság tagja. – Elnök úr, tisztelt kollégák, amint azt tudják, az Európai Unió nehéz párbeszédet folytat ezzel az országgal a demokrácia megőrzéséért és a nicaraguai polgároknak az ország demokratikus intézményeibe vetett bizalmának helyreállításáért.

Ugyanakkor az EU megpróbálja fenntartani az egyensúlyt a régóta fennálló, ennek a fejlődő országnak, illetve általában a közép-amerikai régió fejlődésének és stabilitásának támogatását célzó kötelezettségvállalásával.

A 2008. novemberben tartott helyhatósági választások óta, amelyeket a széles körben elkövetett csalás vádja árnyékol be, a nemzetközi donorok bizalma a jelenlegi kormány iránt még sohasem látott szintre esett vissza. Az alapvető demokratikus elvek betartásának hiánya, beleértve a szabad és tisztességes választásokat is, az adományozó közösség együttműködési portfólióinak módszeres felülvizsgálatához, és bizonyos esetekben az együttműködési tevékenységek átirányításához vagy a helyzet javulásáig történő felfüggesztéséhez vezetett.

Ferrero-Waldner biztos asszony valamennyi Nicaraguának nyújtott költségvetési támogatás 2009. január 1-től történő felfüggesztéséről határozott. A döntést tagállami vita előzte meg a Tanácsban.

A nicaraguai hatóságok többszöri megkeresését követően, amelyek hitelt érdemlően elkötelezték magukat a helyzet javítását szolgáló lépések mellett, a Bizottság október elején egy egyszeri, 10 millió EUR összegű kifizetéssel folytatta az oktatási ágazatot segítő költségvetési támogatási programunkat. Ez kis részét képezi a felfüggesztett támogatásoknak, amelyek további 46 millió EUR-ra rúgnak.

Múlt héten a Fejlesztési Tanácsban bírálat hangzott el arra vonatkozóan, hogy a tagállamokkal ez előzetesen nem került megvitatásra. Anélkül, hogy részletekbe bocsátkoznánk, úgy gondolom, fontos, hogy amikor ilyen döntéseket hozunk, akkor olyan eljárás álljon a rendelkezésünkre, amelynek segítségével legalább megpróbáljuk biztosítani azt, hogy az Európai Bizottság és a tagállamok egyes államokkal szemben ugyanolyan irányú politikát folytassanak. Ha ez végül mégsem lehetséges, akkor természetesen mindenki teheti azt, amit szükségesnek lát.

A nicaraguai kormány bejelentette, hogy a következő, 2010-es regionális választásokon, valamint a 2011-es általános választásokon nemzeti és nemzetközi megfigyelő csoportok lesznek jelen. A kormány már hivatalosan is felkérte az Európai Uniót egy megfigyelő misszió végrehajtására. A kormány többek között arra is kötelezettséget vállalt, hogy egy EK-projekt támogatásával módosítja a polgári nyilvántartást és a választói névjegyzéket, valamint jövőre megbízható és szakértői választási hatóságokat jelöl ki.

Másrészt az elmúlt időszak eseményei, mint például az alkotmánybírók határozata, minden bizonnyal árnyékot vetnek a nicaraguai kormány elkötelezettségének komolyságára. Az események alakulásával kapcsolatban az EU számos alkalommal adott hangot aggodalmának, legutóbb november 21-én, hétfőn a trojka helyi képviselőinek demarché-ában.

Végül soron ezeknek a kötelezettségvállalásoknak a végrehajtása kulcsfontosságú költségvetési támogatási programjaink fokozatos újraindításához. Továbbra is szorosan együttműködünk a tagállamokkal és az Európai Parlamenttel, amint azt ez a vita is mutatja. Hogy ez most időszerű-e vagy sem, azt természetesen a Parlamentnek magának kell megvizsgálnia.

Elnök. – Ezzel a napirendi pont lezárul.

A szavazásra a vita végén kerül sor.

12.2. Laosz és Vietnám

Elnök. – A következő napirendi pont a Laoszról és Vietnámról szóló négy állásfoglalás-tervezet⁽²⁾.

⁽²⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

Véronique De Keyser, szerző. – (FR) Elnök úr, ismét sürgős vitát folytatunk Vietnámról és Laoszról. Igaz, hogy sor került már hasonló vitákra az Európai Parlamentben, de a jelenlegi sürgős vita esetében valóban nem engedhetjük meg, hogy az ügy ne kapjon figyelmet.

Tényleg nagyon aggasztónak tartjuk a helyzetet. 2006 óta, amikor Vietnám lekerült az Egyesült Államok által az elnyomó és az emberi jogokat sértő államokról összeállított feketelistáról, nőtt az emberi jogi aktivisták elleni elnyomás szintje.

Csak egy esetet szeretnék megemlíteni, Tran Khai Thanh Thuy asszony esetét, amely úgy vélem, jellemző. Tran Khai Thanh Thuy asszony író, blogger, újságíró és aktivista, aki jelenleg tisztázatlan okok miatt börtönben ül – valószínűleg a valódi ok az, hogy hazájában kiállt a szólásszabadság és az emberi jogok védelme mellett. Tran Khai Thanh Thuy asszony cukorbeteg, és rossz egészségi állapotban van. Féljük az életét, és nemcsak megfelelő egészségügyi ellátást követelünk részére a börtönben, hanem azonnali szabadon bocsátását is.

Szeretem Vietnámot. Vietnám nagyszerű ország, és 2010-ben az ASEAN elnöke lesz. Úgy vélem, hogy olyan intézkedések bevezetése, amelyek nagyobb összhangban vannak a nemzetközi demokratikus normákkal, az ország erkölcsi tekintélyének további erősítését is csak elősegítene.

Thomas Mann, szerző. – (DE) Elnök úr, az emberi jogok helyzete Vietnámban nyugtalanító. Mindennaposak a vallási üldözések, különösen a keresztényeké és a buddhistáké. Aki kiáll a szabadság és az emberi jogok mellett, azt megfélemlítik, és módszeres megfigyelés alatt tartják. Szeptember végén a Bat Nha kolostor szerzeteseinek százait támadták meg, a kolostorban súlyos károkat okoztak, a rendőrség pedig mindezt tétlenül nézte. Aki a közelben fekvő Phuoc Hue templomban keresett menedéket, azt bántalmazták. Ezek a bántalmazások nem elfogadhatók. Felháborító, hogy az Európai Unióból és a világ többi részéből érkező, az emberi jogi helyzet javítását követelő felszólításokról következetesen tudomást sem vettek. Holott több száz oka lenne annak, hogy végre változást érjenek el, különösen, hogy jövőre Vietnám veszi át az ASEAN elnökséget.

Laoszban sem sokkal jobb a helyzet. November elején a titkosrendőrség brutálisan összevert több mint 300 békés tüntetőt, akik többpártrendszert és demokráciát követeltek. Az országban a politikai párbeszédre tett bármilyen kísérletet csírájában fojt el az egyetlen politikai hatalommal rendelkező párt.

Aggasztó az 5000 hmong menekült helyzete is, akik jelenleg Thaiföld északi részében, táborokban élnek, és egy üldözött kisebbségi csoporthoz tartoznak. Ők nem kapnak menekültstátuszt. Az Orvosok Határok Nélkül nevű szervezet, amely a héten itt járt a Parlamentben, arról számolt be, hogy a táborokban már alig tudnak humanitárius segítséget nyújtani, mivel folyamatosan és legtöbbször teljesen önkényesen tartóztatnak le embereket, és arra kényszerítik őket, hogy térjenek vissza Laoszba. Azok a kijelentések, miszerint mindez önkéntesen történne, teljesen légből kapottak.

Mi, parlamenti képviselők pontos helyzetismertetést kérünk a Bizottságtól és a Tanácsból arra vonatkozóan, hogy az emberi jogok és a demokrácia területén e két országgal kötött megállapodások közül melyeket tartottak be, és melyeket hagytak következetesen figyelmen kívül. A polgárok érdekében nyomást kell tudni gyakorolni a vietnámi és a laoszi kormányra.

(Taps)

Heidi Hautala, szerző. – (FI) Elnök úr, üdvözlendő, hogy a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetsége egy regionális Emberi Jogi Bizottságot hozott létre. Ennek fényében megdöbbentő olyan vietnámi szerzetesekkel találkozni, akik erőszakos támadás áldozatai voltak. Az Emberi Jogi Albizottság tagjaiként nemrégiben az a megtiszteltetés ért bennünket, hogy találkozhattunk velük.

A vallási közösségek helyzete, úgy tűnik, hogy egyre nehezebbé válik Vietnámban. Valóban el kell ítélnünk azt, hogy az erőszak következtében két különböző kolostorból több mint 300 szerzetesnek és apácának kellett elmenekülnie, és hogy a vallási közösségek folyamatos zaklatásnak vannak kitéve. Fontos, hogy Vietnám vegye figyelembe az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának ajánlásait, amelyek például azt tanácsolják, hogy hívják meg az országba az ENSZ különleges előadóit annak érdekében, hogy kövessék nyomon a véleménynyilvánítás szabadságának és a vallásszabadságnak, valamint más alapvető emberi jogoknak a betartását.

Cristian Dan Preda, a PPE képviselőcsoport nevében. – (RO) Vietnámban emberek százait tartják fogva politikai vagy vallási meggyőződésük miatt. Úgy vélem, hogy a buddhista szerzetesek ellen szeptember végén elkövetett erőszakos támadás igen világosan megmutatta, hogy Vietnám nem hajlandó az emberi jogi helyzeten javítani.

Laosban, ebben a katonai diktatúra által uralt országban, az egy évtizeddel ezelőtt, egyetemisták és tanárok által elindított mozgalom vezetői még mindig titkos őrízet alatt állnak. A legutóbbi békés, az emberi jogok tiszteletben tartása melletti tüntetéseket a titkosrendőrség elfojtotta, a hmong közösség pedig továbbra is üldöztetésnek van kitéve.

Az emberi jogok védelmének tekintetében mind Laosznak, mind pedig Vietnámnak teljes mértékben eleget kell tenniük a nemzetközi normáknak. Véget kell vetni a vallási közösségek, a kisebbségek, valamint azon polgárok üldözésének, akik csupán politikai jogaikat védelmezik.

Az Európai Unió kötelessége, hogy szorosan figyelemmel kövesse az emberi jogok helyzetének alakulását, és hogy minden befolyását latba vesse annak érdekében, hogy megfordítsa ezt a negatív tendenciát.

(Taps)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, az S&D képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, az EU és Vietnám közötti új partnerségi és együttműködési megállapodásról szóló, folyamatban lévő tárgyalásoknak ki kell térniük az emberi jogok és a polgári szabadságjogok kérdésére is. A hozzánk eljutó információk azt mutatják, hogy ebben a tekintetben rendkívül aggasztó a helyzet Vietnámban, különösen az internetfelhasználók elnyomása tekintetében. Az internet egy olyan médium, amelynek alapja a szabad információ- és véleménycsere bármilyen témáról, még hozzá globális szinten. Ugyanakkor az internethasználatra vonatkozó vietnámi jogszabályok büntetik a szólásszabadságot az olyan kényesnek tartott területeken, mint az emberi jogok és a demokrácia népszerűsítése.

A 2008-ban a blogokra vonatkozóan bevezetett jogszabályok előírják, hogy a blogok tartalma csak személyes kérdésekre korlátozódhat, és tiltják a kormányellenes anyagok és a nemzetbiztonságot aláásó anyagok terjesztését.

(Az elnök megkéri a képviselőt, hogy beszéljen lassabban.)

Külföldi nem kormányzati szervezetek arról számolnak be, hogy a politikai témákat felvető bloggereket bebörtönzik. Az Európai Unió intézményeinek nem szabad közömbösnek lenniük ezekkel a Vietnámból érkező nyugtalanító tényekkel szemben, és a politikai lépések mellett jogi lépésekre is szükség van. Ezért kérem egy kötelező érvényű emberi jogi záradék belefoglalását az EU és Vietnám közötti új megállapodásba.

Johannes Cornelis van Baalen, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, az ALDE képviselőcsoport úgy véli, hogy Laosz és Vietnám nem demokratikus államok. Egyik országban sem biztosítják az emberi jogok, valamint a vallási és egyéb jogok tiszteletben tartását. Ez azt jelenti, hogy teljes mértékben támogatjuk ezt az állásfoglalást, és kérjük a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyék ugyanezt.

Ryszard Antoni Legutko, az ECR képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, szeretném ismételtlen kiemelni a keresztények drámai helyzetét Laoszban és Vietnámban. Mindkét országban az egész államszerkezet és az elnyomó apparátus is a keresztények – mind a katolikus egyház, mind pedig a protestáns csoportok – elpusztítására irányul.

Laosban ez az uralkodó kommunista párt programjának eredménye, amely úgy kezeli a kereszténységet, mint a nyugati imperializmust képviselő vallást. Ami Vietnámban folyik, az a formálisan hatályban lévő törvények megsértésével történik. Az elnyomás sokféle formát ölt: letartóztatás, kínzás, szabadságmegvonás, megfélemlítés és pszichiátriai intézetekbe történő elzárás.

Nem engedhetjük, hogy az európai intézmények határozott válasz nélkül hagyják az ilyen gyakorlatokat. Bár Európában igen sokan harcolnak törvényes eszközökkel a kereszténység ellen, mégis kötelességünk, mindannyiunk kötelessége, hogy fellépjünk az ellen a barbarizmus ellen, amelynek néhány ázsiai országban lehetünk tanúi.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Elnök úr, azzal, hogy a Laoszi Népi Demokratikus Köztársaság szeptemberben ratifikálta a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát, Laosz fontos lépést tett az emberi jogi helyzet javításáért. Az Egyezségokmány olyan területekre terjed ki, mint a vallásszabadság, az egyesülés szabadsága és a szólásszabadság, valamint biztosítja az egyének szabad politikai véleménynyilvánításához való jogát.

Azonban az elmélet és a gyakorlat néha nagyon távol állnak egymástól, és az előbbtől az utóbbiig vezető út hosszú lehet. Ismét csak óriási politikai akaratra van szükség. Az egyetemisták mozgalma az 1999.

októberi tüntetéseken letartóztatott vezetőit és a többi, meggyőződése miatt bebörtönzött személyt, valamint az ez év november 2-án tartott békés tüntetéseken letartóztatott személyeket azonnal szabadon kell bocsátani.

Rendkívül fontos, hogy a laoszi hatóságok a lehető leghamarabb dolgozzanak ki és hajtsanak végre jogszabályi reformokat, és ezzel bizonyítsák demokratikus elkötelezettségüket. A nemzeti jogszabályokat a Laosz által aláírt nemzetközi megállapodásokhoz kell igazítani. Csak jogszabályi reformmal és többpárti választásokkal lehetséges a Laoszi Népi Demokratikus Köztársaságban a demokráciát és ezzel egyidejűleg az emberi jogok tiszteletben tartását megteremteni.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Elnök úr, 2007. júliusban pontosan ebben az ülésteremben üdvözöltem azt a tényt, hogy 2006 a politikai nyitás éve volt Vietnámban. Felszólítottam Vietnámot, hogy tartsa tiszteletben az ország területén gyakorolt valamennyi vallást, és tegye lehetővé a lakosság számára a szabad vallásgyakorlást.

Több mint két évvel később azt tapasztalom, hogy a helyzet nem a jó irányba változott. A vallásszabadság továbbra sem valósult meg Vietnámban, miközben a letartóztatott buddhista szerzetesek száma – csak hogy egy példát említsek – emelkedik.

Most, hogy Vietnám az ASEAN elnökségét készül átvenni – és üdvözlöm kell itt ennek a szervezetnek az egészségügy, az oktatás és az egyenlőtlenségek csökkentésének területén tett erőfeszítéseit –, szeretnénk ezt az állásfoglalást arra használni, hogy emlékeztessük ezt az országot az emberi jogok fontosságára, és kérjük, hogy az ASEAN majdani elnökeként járjon elől jó példával.

Továbbá üdvözlöm, hogy a Laoszi Népi Demokratikus Köztársaság ratifikálta a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát. Remélem, hogy ez az egyezmény teljes mértékben betartható lesz, különös tekintettel a véleménynyilvánítás és az egyesülés szabadságára.

Végezetül felkérjük a laoszi kormányt, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt a 2009. november 2-án megkísérelt békés tüntetés során letartóztatottak, valamint az „1999. október 26-i diákmozgalom” vezetőinek szabadon bocsátásáért.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Elnök úr, az előző parlamenti ciklusban már beszéltünk Vietnámról ebben a Parlamentben, különösen a buddhistákkal szembeni vallási üldözés vonatkozásában. Ma eljött az ideje, hogy ismét a vallási jogok megsértéséről beszéljünk ebben a két országban, ezúttal a keresztények jogaival kapcsolatban. Sajnálatos módon ez ebben a két országban a politikai valóság állandó részét képezi. Az Európai Parlamentnek, amely olyan érzékeny az emberi jogok és a kisebbségi jogok megsértésével szemben, állást kell foglalnia ebben a kérdésben.

Még egy dolog – nemcsak politikusként érkeztem ma ide, hanem Lengyelországban igen ismert bloggerként is. Bloggerként tiltakozni szeretnék vietnámi internetfelhasználó-társaim és bloggertársaim üldözése ellen. Határozottan fel kell lépünk a védelmükben.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a vallási alapú üldözés és megkülönböztetés egyáltalán nem új jelenség Vietnámban. Ez nem csak egy napja vagy egy hónapja kezdődött, hanem 50 éve folyik.

Csak a legutóbbi esetek megemlézésére szorítkozom, úgymint a Vinh Long városbeli katedrális lerombolására, amelynek a helyén közparkot létesítettek, illetve a rohamrendőrség és buldózeres bevetésére a hanoi katolikus temető Szűz Mária szobrának eltávolításához. Ezenfelül egy papot és egyházközségének tagjait feljelentették azért, mert a rendőrkapitányságra vittek valakit, aki megfenyegetett egy papot. Így lesznek a keresztények áldozatokból bűnözőkké.

Az önkény erősödése nyugtalanító méreteket ölt. A hanoi kormány ugyanis biztonsági okokra hivatkozva, valamint a pártot ellenző mozgalmak leküzdése érdekében 10, rendszeresen veszélyes politikai anyagokat terjesztő internetes oldal blokkolását rendelte el.

A helyzet Laoszban is rendkívül nyugtalanító, ahol letartóztatásokkal és fenyegetésekkel könyörtelenül üldözik a keresztényeket, és időnként egészen odáig mennek, hogy kiutasítják őket falvaikból.

Elnök úr, a vallásszabadság minden személy számára természetes emberi jog. Nem kegy, amelyet az éppen hatalmon lévők gyakorolnak. Ezért rendkívül fontos, hogy beavatkozzunk, és elkötelezzük magunkat ebben az ügyben.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Elnök úr, elégedettséggel kellene nyugtáznunk minden olyan intézkedést, amelynek célja az emberi jogok fontosságának hangsúlyozása és azoknak az eseteknek a kiemelése,

amelyekben ezeket a világ egyes részein nem tartják tiszteletben – olyan országokban, ahol az emberek alapvető jogai sérülnek. Ha azonban ezeknek a jogoknak a megsértésére irányítjuk a figyelmünket, akkor különös figyelmet kell fordítanunk azokra az egyes országokban előforduló helyzetekre, amelyekben különböző vallású személyek jogai, valamint a hit, a vallási hovatartozás és a vallási meggyőződések szabad kifejezésének joga sérül. Ezért minden olyan esetre fel kell hívunk a figyelmet, amelyben súlyos jogsértésekre kerül sor ezen a téren.

Azt is szem előtt kell tartanunk, hogy nekünk itt Európában mindig a nagy hagyományok, a szabadság és a más vallások iránti tisztelet példáját kell mutatnunk a világnak. Ezért is figyeltem fel kissé nyugtalanul egy dologra. Ez természetesen nem vethető össze az ülésteremben eddig elhangzottakkal. Arra a tendenciára gondolok, amely az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatában figyelhető meg, és amely betolakodni látszik a vallásszabadság területére, valamint bizonyos országok hagyományaiba, jelen esetben az Olaszországra és a keresztekre vonatkozó ítéletben. Úgy vélem, hogy az ilyen ítéletek egyfajta rossz légkört teremthetnek, amelyben egyes jelképek és hangsúlyok félreértelmezhetők.

Összességében minden olyan gesztus és lépés, amely növeli az emberi jogok jelentőségét, fontos, és erről nyíltan kellene beszélnünk, különösen olyan országok esetében, amelyekben az alapvető emberi jogok sérülnek.

Charles Tannock (ECR). – Elnök úr, sajnós Vietnám és Laosz Kubával és a Kínai Népköztársasággal együtt továbbra is az egypárti kommunista diktatúrák utolsó olyan maradványai maradnak, amelyekben a parlamenti demokrácia, a véleménycsere pluralizmusa – beleértve a média és az internetes blogolás szabadságát – és a békés vallásgyakorlás ismeretlen fogalmak.

Vietnámban a hanoi kormány nem tűri a szókimondó buddhista szerzeteseket és katolikusokat, Laoszban pedig a hmongokat üldözik, sokan közülük Thaiföldre menekültek. Egyetértek azzal, hogy a kommunista diktatúrákból sohasem lehetnek liberális demokráciák – a világ minden jó szándékával sem, valamint a számtalan, az ENSZ-nek és nemzetközileg, többek között a kereskedelmi megállapodások keretében nemrégiben az EU-nak tett kötelezettségvállalás ellenére sem.

Karel De Gucht, a Bizottság tagja. – Elnök úr, a Bizottság fenntartja, hogy az elmúlt években Laoszban jelentősen javult az általános politikai helyzet, és egyetért a Parlamenttel abban, hogy a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának (ICCPR) laoszi ratifikációja üdvözlendő lépés a vallásszabadság, az egyesülés szabadsága, valamint a szólás- és sajtószabadság tiszteletben tartása felé. A Bizottság üdvözli a fogyatékkal élők jogairól szóló és a korrupció elleni küzdelemről szóló ENSZ-egyezmény ratifikációját is.

Áprilisban a laoszi kormány jóváhagyott egy olyan rendeletet, amely engedélyezi civil társadalmi, nemzeti szervezetek létrehozását és nyilvántartásba vételét. Ez jelentős lépést jelent az egyesülési szabadság biztosítása felé, és lehetővé teszi, hogy a civil társadalom részt vegyen az ország sorsának alakításában.

Ugyanakkor osztjuk a Parlament politikai foglyokkal kapcsolatos aggodalmát. Ami a Parlament által említett három személyt illeti, a hatóságok 2009. októberben megismételték a korábban Vientiane-ben küldöttségünknek tett kijelentésüket, miszerint Keochay urat már 2002-ben szabadon bocsátották. A három másik személy közül kettő, Seng-Aloun Phengphanh úr és Tongpaseuth Keuakaoun úr állítólag jó egészségi állapotban vannak. Bouvanh Chanmanivong úrra vonatkozóan a hatóságok saját állításuk szerint nem rendelkeznek információkkal.

A Bizottság konzultációt folytatott a helyi diplomátakkal és másokkal több száz tüntető 2009. december elején történt állítólagos letartóztatásáról. Azonban az említett információkat eddig nem tudtuk megerősíteni.

A Bizottság osztja a Parlament azon nézetét, hogy a Nong Khaiban fogva tartott 158 személy helyzete sürgős megoldást kíván. A Bizottság felszólítja Laosz és Thaiföld kormányát, hogy tegyék lehetővé a fogva tartottak számára, hogy olyan harmadik országokban települhessenek le, amelyek menedéket kínáltak számukra.

Ami a többi, laoszi hmongok számára fenntartott thaiföldi tábort illeti, megfelelő átvilágítást kellene végezni annak érdekében, hogy megállapítsák a bűncselekmények státuszát.

Most pedig engedjek meg, hogy rátérjek Vietnámba. A Bizottság osztja a Parlament aggodalmát a vietnámi kormány emberi jogokkal kapcsolatos keményvonalasabb megközelítésének közelmúltbeli jelei láttán. A békés bloggerek és emberi jogi aktivisták közelmúltbeli letartóztatása és perbefogása, valamint az olyan vallási csoportokkal, mint a békés buddhista közösség és a Batna kolostor, kialakult feszültségek jogosan keltettek Európában aggodalmat.

Arra sürgetjük Vietnámot, hogy a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának aláíró államaként tartsa be nemzetközi emberi jogi vállalásait, és engedje szabadon mindazokat a fogvatartottakat, köztük Le Cong Dinh emberi jogi ügyvédet, Tran Khai Thanh Thuy író, a demokrácia védelmezőjét és egy katolikus papot, Nguyen Van Ly atyát, akiket jelenleg azért tartanak fogva, mert békésen kinyilvánították véleményüket.

Azzal is egyetértünk, hogy a jelenlegi gazdasági nehézségek idején egy nagyobb függetlenséggel rendelkező médiaszektor hasznos szerepet játszhatna a társadalmi elégedetlenség békés keretek közé terelésében. Ezért ösztönözzük Vietnámot egy olyan sajtótörvény elfogadására, amely összhangban lesz az ICCPR szólásszabadságra vonatkozó 19. cikkével.

Mindazonáltal bízunk a Vietnámmal folytatott, érett emberi jogi párbeszédben és együttműködésben. Hiszünk a konstruktív elköteleződésben. Azonban annak érdekében, hogy egy ilyen elköteleződés fenntartható alternatíva maradjon, a párbeszédnek és az együttműködésnek kézzel fogható eredményeket kell felmutatnia.

A legjobb bizonyítéka annak, hogy a párbeszéd a legjobb választás, Vietnám saját teljesítménye lesz.

Elnök. – Ezzel a napirendi pont lezárul.

A szavazásra a vita végén kerül sor.

12.3. Kína: a kisebbségek jogai és a halálbüntetés alkalmazása

Elnök. – A következő napirendi pont a Kínáról szóló öt állásfoglalás-tervezet: kisebbségi jogok és a halálbüntetés alkalmazása⁽³⁾.

Véronique De Keyser, szerző. – (FR) Elnök úr, képviselőcsoportom visszavonta aláírását a „Kína” állásfoglalásról. Hogy miért? Nem azért, mert az emberi jogokat másodlagos, a kereskedelmi érdekeknek alárendelt kérdésnek tekintjük – végső soron benyújtottunk egy állásfoglalást a Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége Európai Parlamenti Képviselőcsoportja részéről, mindenfajta engedmény nélkül, hangsúlyozva elkötelezettségünket –, hanem azért, mert ahhoz, hogy változást érjünk el Kína viselkedésében, párbeszédre van szükségünk, és ez a mindenfajta struktúrát nélkülöző, hevenyészett állásfoglalás esélyt sem hagy a párbeszédre. Tényleg minden benne van: Tibet, a dalai láma és az utódlása, a vallási hadjárat, sőt, nehogy valami kimaradjon, a jelenlegi, múltbeli és jövőbeni kommunista rendszer kritikája is.

Így kell kapukat nyitni? Nem. A tragédia az, hogy a kapuk ezzel éppen az emberekre fognak rázáródni, akiket pontosan ebben a pillanatban akarunk megmenteni, más szóval a kivégzéssel fenyegetett uigurokra és tibetiekre.

Szorgalmazom, hogy Kína ne rettegjen tovább a szólásszabadságtól, hogy nyitni tudjon a világ felé, nemcsak az üzleten és a kultúrán keresztül, hanem a közös alapvető értékek felvállalása révén is.

Felszólítom az érintetteket, hogy a halálbüntetés eltörlésének kérdését tűzzék napirendre a következő, november 30-i EU–Kína csúcstalálkozón. Ezen túlmenően felkérem a Bizottságot és a Tanácsot, hogy továbbra is törekedjenek arra, hogy a tárgyalás alatt álló új partnerségben az emberi jogok Kína általi tiszteletben tartásáról szóló záradék is szerepeljen.

Joe Higgins, szerző. – Elnök úr, támogatom a halálbüntetés Kína általi eltörlésére irányuló felhívásokat, különösen azokban az esetekben, amikor a halálbüntetést a kínai államon belüli kisebbségi etnikai csoportok és nemzetek terrorizálására használják.

Az Európai Unió, az Egyesült Államok és más világhatalmak azonban nagyon enyhén fogalmaznak, amikor bírálják a kínai emberi jogi jogsértéseket. A munkavállalók jogainak megsértése esetében pedig szinte nem is fogalmaznak meg bírálatot. Ez azért van, mert fejleszteni akarják üzleti kapcsolataikat a kínai vállalkozásokkal és az államot irányító bürokratikus hatalommal, hogy profitálhassanak a kínai munkavállalók felháborító kizsákmányolásából.

Kínában a munkavállalók kizsákmányolása gigantikus, nagyüzemi méreteket ölt. Például több tízmillió migráns munkavállaló él szegényes nyomorban, és rettenetes életkörülményeik következményeit

⁽³⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

gyermeküknek kell elszervezniük. Az uniós és amerikai székhelyű multinacionális vállalatok részt vesznek ebben a kizsákmányolásban, hogy könnyebben jussanak hozzá óriási nyereségeikhez.

A kínai rezsim egyre növeli az elnyomást, és ez az elnyomás csak fokozódott azóta, hogy a kínai sztálinisták úgy határoztak, hogy a gazdaság fejlesztése érdekében a kapitalista piacot célozzák meg. Az újságírókat, az igazság, a közösségek és a munkavállalók mellett kiálló embereket nagyarányú elnyomás sújtja.

Nemrégiben egy szocialista képviselőtársamat kitiltották Kínából. A szocialista Laurence Coates-t, aki Vincent Kolo néven ír és a „chinaworker.info” szerkesztője, a határon feltartóztatták, és kitiltották Kínából. A „chinaworker.info” a munkavállalók jogaiért és a szabad szakszervezetekért kampányol. Ki kell állnunk a kínai munkavállalók mellett. Kampányt kell folytatni független, demokratikus vezetésű szakszervezetekért és a sztrájkhoz való jogért, valamint az összes politikai fogoly és őrizetben lévő munkajogi aktivista szabadon bocsátásáért.

Fel kell szólítanunk a szólás és a gyülekezés szabadságára és a kínai munkavállalókkal való nemzetközi szolidaritásra, hogy leküzdjük ezt a rettenetes bürokratikus rendszert, amelynek tagjai közül sokan oligarchák akarnak lenni, ez nyilvánvaló, ahogyan korábban tették, amikor ugyanez a rendszer uralkodott Oroszországban.

Laima Liucija Andrikiene, szerző. – Elnök úr, miközben a kereskedelmi és környezetvédelmi együttműködést tekintve egyre közeledünk Kínához, és tavaly Kína volt a házigazdája a csodás olimpiai játékoknak, egyértelmű a visszaesés a polgári számára biztosított emberi jogok területén.

A kínai hatóságok válasza a tavaly Tibetben és idén Hszincsiangban tartott békés tiltakozásokra legalábbis teljességgel aránytalan volt. Az embereknek a világon mindenhol joguk kell, hogy legyen tiltakozni a nekik nem tetsző kormánypolitika ellen. A kínai hatóságoktól ehelyett a tiltakozókkal szemben erőszakos, brutális választ láthattunk, és több százan meghaltak.

Most újabb kilenc embert, többségében ujgurokat végeztek ki könyörtelenül, ezzel demonstrálva, hogy az eltérő véleményekre a kínai államapparátus kegyetlen, halálos erővel reagál.

Miközben csodáljuk a kínai kultúrát, és folyamatosan haladunk előre az árucseré és a beruházások terén, kötelességünk felemelni a szavunkat, és határozottan elítélni a gyilkosságokat és kivégzéseket. Ezért ismételtén arra hívjuk fel a kínai tisztségviselőket, hogy vezessenek be moratóriumot a halálbüntetésre, és biztosítsanak több szabadságot a nagyobb fokú autonómiáért küzdő tartományoknak, tiszteletben tartva ugyanakkor az „egy Kína” politikát.

Barbara Lochbihler, szerző. – (DE) Elnök úr, Kínában az elmúlt években hatalmas gazdasági növekedés ment végbe. Sok kínainak az életminősége is jelentősen javult. Sajnos az emberi jogok védelme és tiszteletben tartása terén nem történt ilyen fajta előrehaladás Kínában, és ez az ország valamennyi polgára igaz, vallásuktól vagy etnikai csoportjuktól függetlenül.

Épp ellenkezőleg, az ujgurokkal és tibetiekkel szembeni elnyomó intézkedések tovább erősödtek. Ami a halálbüntetést illeti, kedvező jel, hogy a kínai legfelsőbb bíróság ismét felülvizsgálta a 2007 óta meghozott összes ítéletet, és feltételezzük, hogy néhány halálos ítéletet vissza fog vonni.

Kína azonban sajnos így is világszerte a kivégzések terén. Csak 2008-ban legalább 1718 embert végeztek ki. A be nem jelentett esetek becsült száma ennél sokkal magasabb. Még a legalacsonyabb szám is azt jelenti, hogy Kína felelős a világszerte végrehajtott kivégzések több mint 70%-áért. Ráadásul Kína a halálbüntetéssel sújtható bűncselekmények számát is növelte. Ez azt jelenti, hogy a kínaiakat 68-nál is több bűncselekmény elkövetéséért lehet halálra ítélni. Ebben az állásfoglalásban ezért arra szólítjuk fel Kínát, hogy függessze fel a tervezett kivégzéseket, és haladéktalanul vezessen be moratóriumot a halálbüntetésre.

(Taps)

Crescenzo Rivellini, a PPE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, ezzel az állásfoglalásra irányuló indítvánnyal kapcsolatban hasonló állásponton vagyok, mint az a férfi, aki a megkülönböztetést elszervező kisebbségekhez tartozik, aki elnyerte a Nobel-békedíjat, és aki a világ vezető nagyhatalmának elnöke: Barack Obama.

Az állásfoglalásban szereplő elveket magam is osztom. Úgy vélem azonban, hogy semmiképpen nem szabad megismételnünk a baloldali politikai pártok hibáit, amelyek előszeretettel hivatkoznak a jogokra ahelyett, hogy ezeket megteremtenék.

A kisebbségeket védeni kell Kínában éppúgy, mint a világ összes többi részén, de még mielőtt benyújtunk egy ilyen követelésekkel teli állásfoglalást, kell, hogy legyen egy stratégiánk, össze kell hangolni az összes különböző oldalt és a Parlament egészét, hogy el tudjuk kerülni a késedelmet és károkat okozó tárgyalásokat a kínai kormánnyal.

Ne gondoljuk, hogy Kínában megoldhatjuk a kisebbségekkel és a halálbüntetéssel kapcsolatos problémákat anélkül, hogy számolnánk a kínai kormánnyal. Ez teljesen lehetetlen. E tekintetben Obama elnök helyesen járt el; semmilyen engedményt nem tett, mégis jó kapcsolatot tart fenn a kínai kormánnyal, amely, be kell látnunk, minden esetben próbál jobb párbeszédet kezdeményezni a nyugati világgal folytatott tárgyalásokon.

Azon gondolkozom, miért nyújtunk be állásfoglalást – még ha dicséretre méltó állásfoglalásról is van szó – mindössze pár nappal a nancsingi csúcstalálkozó előtt, anélkül, hogy – óvintézkedés gyanánt – minden érintettel egyeztetünk volna? Miért nyújtunk be olyan állásfoglalást, amelyet már számos más alkalommal benyújtottunk, éppen akkor, amikor szerencsére kezdünk valamire jutni a kínai kormánnyal? Miért nyújtunk be olyan állásfoglalást, amely potenciálisan árthat a kínai kormánnyal kialakulóban lévő, új kapcsolatnak?

Noha támogatom az állásfoglalás alapelveit, hiszen egyeznek a saját elveimmel, a fenti okokból tartózkodni fogok a szavazástól, mert úgy vélem, stratégiai szempontból esetleg árthat a kínai kormánnyal kialakulóban lévő, új kapcsolatunknak.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Elnök úr, azt mondták, hogy ez a felszólalás a mi képviselőcsoportunk nevében hangzott el. A múlt héten folytatott alapos konzultációkat követően képviselőcsoportunk javasolta az Elnökök Értekezlete keretében, hogy ezt a pontot fel kellene venni a napirendbe. Meg akarjuk vitatni ezt a pontot, és azt szeretnénk, ha szavazásra lenne bocsátva. Az előbbi beszéd képviselőtársam személyes véleményét fejezte ki, nem a képviselőcsoport véleményét.

Elnök. – Posselt úr, megértem, de abban állapodtunk meg, hogy korlátozott idő áll a rendelkezésünkre, ezért mindegyik képviselőcsoportnak egy perce van a felszólalásra.

Ana Gomes, az S&D képviselőcsoport nevében. – (PT) Kínában továbbra is elnyomás sújtja azokat, akik élni próbálnak munkaügyi, szociális, polgári és alapvető politikai jogaikkal. Ez az elnyomás különösen kegyetlen és válogatás nélküli, amikor etnikai kisebbségek, például az uigurok vagy a tibetiek ellen alkalmazzák, de a han kínaiak sem menekülhetnek előle, amire példa a Szaharov-díjjal kitüntetett Hu Jia esete, illetve azoké az ügyvédek és aktivistáké, akik Obama elnök pekingi látogatását követően üldöztetésnek voltak kitéve.

Több százezer ember adminisztratív fogva tartása, a börtönökben zajló módszeres kínzások, a vallási és politikai elnyomás, a kivégzések – mindezek a módszerek teljességgel összeegyeztethetetlenek a Kínai Népköztársaságra mint az ENSZ tagjára háruló kötelezettségekkel. Ráadásul ezek a módszerek nem is hatásosak, hiszen úgysem sikerül elhallgattatni vagy elrettenteni azokat, akik szabadságot és emberi jogokat követelnek. Ez Kínára ugyanúgy igaz, mint a világ összes többi részére, mivel a kínaiak nem marslakók – semmiben nem különböznek a máshol élő emberektől.

Johannes Cornelis van Baalen, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, liberálisként mi általánosságban is a halálbüntetés ellen vagyunk, Kínában azonban a halálbüntetést a kisebbségek, például a tibetiek, az uigurok és mások elnyomására használják. Ezen túlmenően Kína nem nevezhető demokráciának. Az emberi jogokat nem tartják tiszteletben. Kína kemény politikát folytat Tajvannal szemben. Kínára nyomást kellene gyakorolni. Ez azonban nem könnyű, tudom jól. Hatalmas piacról van szó, de nekünk meg kell harcolnunk az elveinkért. Ezért támogatjuk ezt az állásfoglalást.

Heidi Hautala, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (FI) Elnök úr, valaki itt azt kérdezte, hogy miért terjesztettük elő ezt a párbeszéd ösztönzéséről szóló állásfoglalást. Ez pontosan azért történt, mert éppen most zajlanak az EU–Kína csúcstalálkozó előkészületei, és ennek előfeltétele az emberi jogi párbeszéd.

Az Európai Parlament és az Emberi Jogi Albizottság kötelessége emlékeztetni a Tanácsot és a Bizottságot arra, hogy az emberi jogi párbeszéd eredményei magukon a csúcstalálkozókon is kiemelkedően fontos szerepet játszanak.

Sajnálom, hogy de Gucht biztos még csak nem is figyel arra, amiről beszélek, hanem inkább a kollégájával beszélget.

Fontos, hogy az EU és Kína párbeszédet kezdjen egymással, és szerintem Kína is be fogja látni, hogy egy ország csak úgy érhet el előrehaladást, ha átláthatóbbá teszi döntéshozatali folyamatait, és garantálja polgárai számára a véleménynyilvánítás jogát.

Valójában elképzelhetetlen, hogy Kína e tekintetben másképpen viselkedne, mint bármely más nemzet, amikor fel kell ismernie, hogy társadalmának fejlesztéséhez szüksége van mindazokra a kreatív erőkre, amelyeket zsarnoki hatalmával elnyomás alatt tart. Ha hiszünk abban, hogy az emberi jogok egyetemesek, tényleg nem tekinthetjük Kínát kivételnek, amint azt Gomes asszony megjegyezte – és ebben teljesen egyetértek vele. Ennek megfelelően Kínát is ugyanazzal a mércével kell mérnünk, mint az összes többi országot.

Charles Tannock, az ECR képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, itt a Házban régóta bírálom az emberi jogok hiányát a Kínai Népköztársaságban. Bíráltam a békés Tajvannal szembeni erőszakos politikát, amellyel kizárták ezt az országot az összes nemzetközi szervezetből, köztük az Egészségügyi Világszervezetből is. Bíráltam a békés tibeti kultúra elnyomását, a Falun Gong és más vallási kisebbségek üldözését, valamint a cenzúra széles körű jelenlétét Kínában, amely a médiára, sőt, az internetre és Google-re is kiterjed.

Ugyancsak elítélem a halálbüntetés kegyetlen és elterjedt alkalmazását kisebb bűncselekményekért – például gazdasági felforgatásért és kerítésért, ha hiszik, ha nem. Mindazonáltal képviselőcsoportom, az ECR személyes lelkiismereti kérdésnek tekinti, hogy a halálbüntetés indokolható-e a terrorizmus és a gyilkosság legsúlyosabb bűncselekményei esetén. Ahhoz kétség sem férhet, hogy a közelmúltban Hszincsiang tartományban lezajlott zavargásokban sok ártatlan han kínait brutálisan meggyilkoltak.

Mindazonáltal természetesen üdvözljük a KNK kifejezett kívánságát, miszerint jobb, harmonikusabb kapcsolatokat szeretne kialakítani etnikai kisebbségeivel, különösen az ujugurokkal és más muzulmán kisebbségekkel. Képviselőcsoportom összes többi tagjához hasonlóan természetesen én is tisztességes tárgyalást követelek minden fogvatartott számára.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Elnök úr, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoportja jóváhagyja az állásfoglalás-tervezetet. Be kell vallanom, meglepetten hallgattam néhány képviselőtársam felvetését, különböző képviselőcsoportokból, miszerint nem ma kellene megvitatnunk az újabb emberi jogi jogsértéseket vagy a halálbüntetés elterjedt alkalmazását Kínában. Ennek alátámasztására a közelgő EU–Kína csúcstalálkozót hozták fel érvként.

Képviselőtársaim, nem engedhetünk a kísértésnek, hogy kettős mércét alkalmazzunk, vagy tudatosan elhallgassuk a problémát, csak mert egy olyan országról van szó, amely az EU-nak fontos kereskedelmi partnere. Biztos vagyok benne, hogy az Európai Parlament alapvető szerepe az emberi jogok védelmezése. Ez így van, függetlenül attól, hogy egy világhatalomról beszélünk, vagy kisebb országokról, mint például Laosz és Vietnam.

A Kínai Népköztársaság az az ország, amelyik a legtöbb kivégzést hajtja végre a világon. Nem tartja be az emberi jogok minimumát – a nemzetközi jogi normákban előírtakat, köztük a védelemhez és a tisztességes tárgyaláshoz való jogot sem. Jó néhány nappal ezelőtt ünnepeltük a berlini fal leomlásának 20. évfordulóját. Ha nem lett volna bátorságunk bírálni a kommunizmust, ha nem lett volna bátorságunk kimondani az igazságot, Európa ma másképp nézne ki.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Szeretném azt remélni, hogy a halálbüntetés a 21. században eltűnik, a halálbüntetés végrehajtásának eszközeit pedig már csak a múzeumok fogják megőrizni. Addig azonban még hosszú út áll előttünk, és remélem, Kína eltökélten követi ezt az utat. A gazdasági növekedési rátát tekintve Kína évtizedek óta az élen jár, de sajnos a kivégzési statisztikák terén is. Peking természetesen azt mondaná, hogy egy ilyen nagy országban nem lehet másképp, és hogy még az USA sem törölte el a halálbüntetést. Ennek ellenére azonban, ha komolyan fontolgatjuk a stratégiai partnerséget az Európai Unió és Kína között – ami mindkét fél számára nagyon fontos lenne –, akkor Pekingnek kétségkívül változtatnia kellene politikáján a halálbüntetés végrehajtása terén, akárcsak az etnikai kisebbségek közötti párbeszédéről szóló politikáján, azok harmonikus együttélése érdekében.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Elnök úr, az emberi jogok kérdése és a kisebbségi jogok tiszteletben tartása évek, ha nem évtizedek óta állandó konfliktusforrás az Európai Unió és a Kínai Népköztársaság közötti kapcsolatokban. A kisebbségek helyzete különösen az után romlott, hogy az olimpiai játékok véget értek, így a tibetiek és az ujugurok az elmúlt hónapokban erős nyomásnak voltak kitéve. Ezért nem értem, hogy képviselőtársaim miért nem akarják szerepeltetni a 9. bekezdést az állásfoglalásban, mivel ez a békés párbeszédet ösztönözné, nem pedig az uralkodó elnyomást.

Kína erős játékos a globális szinten. Ahhoz, hogy a globális szintén játékosaként elismerést is nyerjen, Kínának biztosítania kell az emberi jogok tiszteletben tartását. Ezt nemcsak az alkotmányba kell belefoglalni, a gyakorlatba is át kell ültetni. A tibetiek, az ujugurok és a kínai emberi jogi csoportok ezt kérik, nem kevesebbet.

(Taps)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Elnök úr, itt a Házban már említettem, hogy az Ujgur Világkongresszus, a szabad ujgurok központi szervezete müncheni székhellyel működik, ugyanabból az okból, aminek köszönhetően sok cseh és más nemzetiségű ember is Münchenben élt: mert a Szabad Európa Rádió és a Szabadság Rádió székhelye ugyancsak itt található. A város még ma is őrzi a szabadság szellemét. Ugyanakkor Franz-Josef Strauß, aki mindig megvédte ezeket a szabad rádióállomásokat a bezárásukra irányuló felhívásokkal szemben, gondoskodott róla, hogy Kínával nagyon hamar kapcsolatot alakítsunk ki. A két dolog nem kizárja egymást, hanem kiegészíti: pozitív kapcsolatok Kínával, de a vallásszabadság és az emberi jogok egyértelmű védelme.

Münchenben a héten egy rendőrségi razzia során sok lakásban házkutatást tartottak, és ennek eredményeképpen olyan kínai ügynököket vettek őrizetbe, akik mást sem tesznek, csak terrorizálják az ujgurokat, és kémkednek utánuk. Ez jelzi, hogy Kína milyen jellegű módszereket használ. Ezek a módszerek elfogadhatatlanok. A módszerek skálája a müncheni emberek megfélemlítésétől egészen az urumcsi halálbüntetésekig terjed. Ezért kell egyértelművé tenni véleményünket ezen a téren.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Elnök úr, biztosra veszem, hogy az Európai Parlament fel fogja emelni a szavát, amikor embereket lehet megmenteni a kivégzéstől, ezért támogatom a halálbüntetésre vonatkozó moratóriumról szóló felhívást.

Az emberi jogok védelmének folyamatát azonban nem szabad helytelenül arra használni, hogy a morális felsőbbrendűség alapállásából kioktassuk Kínát, megkérdőjelezve Kína integritását vagy abszurd karikatúrát rajzolva a kínai élet valóságáról. Ez nem segít azokon a kínaiakon, akik az emberi jogokért, a szabadságért és a társadalmi harmóniáért dolgoznak. Arra kell törekednünk, hogy segítsük ezeket az embereket, nem arra, hogy az európai önelégültséget bátorítsuk.

Azt is ellenzem, hogy egy sürgős állásfoglalásban pozitívan hivatkozzunk a „Tényleges autonómiát a tibeti népek memorandum”-ra. Ez nem releváns, és közvetlenül semmi köze az emberi jogokhoz. Ráadásul ez nem egy általánosan elfogadható álláspont. Azt szeretném, ha a jövőben az EU–Kína csúcstalálkozók előtt széles körű, valamennyi témakörre kiterjedő vita lenne a Kína és az EU közötti kapcsolatáról.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Elnök úr, szeretnék csatlakozni a Reinhard Bütikofer által elmondottakhoz. Képviselőcsoportom javasolta, hogy vitassuk meg a Kínában az ujgurokat, illetve Iránban a tisztességtelen választások utáni tiltakozó demonstrációk azóta halálra ítélt résztvevőit fenyegető kivégzéseket, mivel ez az a két ország, ahol a kivégzéseket valószínűleg nagyon hamar végre is hajtják, ezért sürgős vitára van szükség. Tény, hogy kivégzések szempontjából Kína világelső, mint már mondták, és a kínai rendszer igazságtalan, mert figyelmen kívül hagyja az emberi jogokat. Szeretném határozottan kijelenteni, hogy ez a helyzet tűrhetetlen.

Az Elnökök Értekezletén azonban azt kértük, hogy két dolgot kezeljünk külön: a sürgős kérdéseket, amelyeket most tárgyalunk, más szóval a fenyegetően közeli kivégzéseket, illetve az Európai Unió és Kína közötti kapcsolatok kérdését a gazdasági, kulturális, politikai és védelmi kérdésekben és más területeken. Ezeket az EU–Kína csúcstalálkozóról szóló vita keretében akarjuk megvitatni, és egy külön állásfoglalásban összefoglalni. Ezért ennek a zagyaléknak, ami ebből kijött, semmi köze nincs a sürgős kérdésekhez. Képviselőcsoportunk ezért ragaszkodik ahhoz, hogy a sürgős kérdéstről szavazzunk, amelyet mi javasoltunk, és ne arról a kutyvalékról, amelyet előterjesztettek.

László Tőkés (PPE). – (HU) Elnök úr! Komoly fejlemény, hogy ez a kérdés most sürgősséggel napirendre került. Az erdélyi magyar képviselők csoportja is kezdeményezte ennek a kérdésnek a megvitatását. Köszönjük az egyes frakcióknak a részvételét és támogatását, de csodálkozunk, hogy a szocialista frakció visszavonta az aláírását erről a határozati javaslatról. Sajnálom, hogy a tegnapelőtti egyeztetésen a szövegtervezetből egészében véve kigyomlázták a kommunista rezsimnek bírálata, valamint a kisebbségi közösségek védelmére vonatkozó egyes részeket. Az EU-nak végre őszintén és nyíltan szembe kellene néznie a kommunizmus visszahúzó örökségével és a napjainkban továbbélő kommunizmussal. Kínában is.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, határozottan ellenezzük a halálbüntetést, a világon bárhol hajtják is végre. Ugyancsak ellenezzük az etnikai és vallási kisebbségek elnyomását, Kínában pedig sajnos mind a két dolog megtörténik.

Sokan azt remélték, hogy Kína az olimpiai játékok következtében jobban tiszteletben fogja tartani az emberi jogok iránt, és mivel a kínaiak tudják, hogy az egész világ szeme rajtuk van, kevesebb alkalommal fogják

megsérteni az emberi jogokat. Sajnos ez nem így történt. A kivégzések folytatódtak, ezért nagyon fontos, hogy ezt ma megvitassuk, miután novemberben kilenc ujgurt végeztek ki – amiről világszerte sokan egyáltalán nem hallottak –, ezt megelőzően pedig két tibetit.

Hamarosan csúcstalálkozó lesz az EU és Kína között, és – mint azt a korábbi felszólalók közül többen is megemlézték – Kína fontos kereskedelmi partner. Ezért olyan nehéz újra és újra felhozni az emberi jogok megsértésének eseteit, de ezért is különösen fontos, hogy a csúcstalálkozóra készülve beszéljünk ma erről a kérdéstről. Azt szeretnénk, ha a halálbüntetést mindenhol eltörölnék. Jó, hogy a Parlament 2007-ben moratóriumot vezetett be a halálbüntetésre, nekünk pedig mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy ezt a kérdést napirenden tartsuk mindaddig, amíg a halálbüntetés még érvényben van.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Elnök úr, lengyelként mindig úgy érzem, hogy még a szívem is gyorsabban ver, amikor a kínai emberi jogokról esik szó. A lengyelek 1989. június 4-én nyerték vissza szabadságukat, az első szabad választáson való részvétellel, amelynek eredményeként választottunk egy nem kommunista miniszterelnököt. Ugyanezen a napon, 1989. június 4-én a kínai rendszer láncotalpas tankokkal tiporta el a Tiananmen téren tiltakozó diákokat. A szabad világ megtalálta a receptet a szovjet kommunizmus leküzdéséhez, de nem talált receptet a kínai kommunizmus ellen.

A gazdaság továbbra is elsőbbséget élvez, és győzedelmeskedik az értékek és az emberi jogok felett. Ez tavaly teljesen nyilvánvalóan kiderült, amikor a világ hatalmasai büszkén nyilatkoztak, hogy bojkottálni fogják a pekingi olimpia nyitóünnepségét, majd gazdasági érdekeiket követve mind megjelentek az ünnepségen, ott feszítettek az első sorokban, ügyet sem vetve a tibeti elnyomottak segélykiáltásaira.

Attól félek, hogy amennyiben elhalasztjuk az állásfoglalást, indokolatlanul korlátozni fogjuk ezt a kérdést. A halálbüntetéssel való visszaélés természetesen szörnyű bűncselekmény, de vannak letartóztatások is. A kínai munkatáborokban embereket ölnek meg, embereket vernek bunkósbotokkal, bebörtönzik őket, korlátozzák a szólásszabadságot, cenzúrát alkalmaznak. Ennek mind szerepelnie kell ebben az állásfoglalásban. Jó, hogy az állásfoglalás előterjesztésére sor került, de mindennél fontosabb, hogy az emberi jogok elsőbbségének diadalmaskodnia kell a gazdaság felett. Ezt kívánom mindenkinek.

Karel De Gucht, a Bizottság tagja. – Elnök úr, először is hadd vázoljam fel a helyzet jelenlegi állását az EU–Kína kapcsolatokban. Kínával szembeni politikánk a konstruktív elkötelezettség politikája. A globális szintér két meghatározó szereplőjeként stratégiai partnerségünk egyre inkább a globális kihívások kezelésére helyezi a hangsúlyt. A november 30-án Nancsingban tartandó 12. EU–Kína csúcstalálkozó egyik legfőbb célja pontosan az lesz, hogy együtt dolgozzunk a koppenhágai klímaügyi csúcs sikeressége érdekében, továbbá hogy megvitassuk az EU–Kína kapcsolatokat, beleértve az emberi jogokat, a pénzügyi és gazdasági válságot és más nemzetközi kérdéseket.

Egy stratégiai partnerség azonban nem arról szól, hogy minden egyes kérdésben egyformán gondolkodunk. Tény, hogy Európa és Kína nem feltétlenül értenek egyet, és eltérően vélekednek bizonyos kérdésekről, így például az emberi jogokról és a demokráciáról. Kapcsolatunk erőssége lehetővé teszi, hogy ezekről az ügyekről őszintén tárgyaljunk. Az emberi jogi kérdések, köztük a halálbüntetés és az etnikai kisebbségek alapvető jogainak tiszteletben tartása, szisztematikusan felmerülnek rendszeres politikai érintkezéseink során, és különösen a kínai hatóságokkal folytatott emberi jogi párbeszédünk során.

Ez történt a november 20-án Pekingben tartott 28. forduló alkalmával is, ahol nyílt, őszinte vitát folytattunk ezekről a kérdésekről. Minden ilyen alkalommal határozottan hangot adunk annak, hogy az EU elvi okokból ellenzi a halálbüntetést, és határozottan felszólítunk a halálbüntetés eltörlésére Kínában. Ugyanez igaz az etnikai kisebbségek jogainak tiszteletben tartására is. Biztosíthatom a Házat arról, hogy az említett kérdéseket továbbra is fel fogjuk vetni más fórumokon, a legmagasabb szinten is.

Kollégám, Ferrero-Waldner biztos márciusban hosszas vitát folytatott önkkel Tibet kérdéséről, és ennek során vázolta az EU álláspontját. Szeretnék felidézni néhány alapvető elemet az EU álláspontjából. Mindig támogattuk a párbeszédet a kínai hatóságok és a dalai láma képviselői között. Az EU számára az emberi jogok egyetemesek, a tibeti helyzet pedig a nemzetközi közösség jogos aggodalmának tárgya. Mindig is ez volt a Tibet helyzetével kapcsolatos megközelítésünk. Következésképpen ezt az üzenetet közvetítettük kínai tárgyalófeleink felé, és nagyon gondosan meghallgattuk a véleményüket.

Ashton biztosnak szintén lehetősége nyílt arra, hogy júliusban itt fejezze ki a hszincsiangi zavargások miatti aggodalmait, sajnálatának adjon hangot a halálesetek kapcsán, és részvétet nyilvánítson az áldozatok családjai felé. Az EU támogat minden olyan erőfeszítést, amely hozzásegít a megbékéléshez ebben a régióban.

Az EU tiszteletben tartja Kína azon jogát, hogy bíróság elé állítsa az erőszakos cselekmények felelőseit, ugyanakkor ismételten megerősíti, hogy régóta és általános érvénnyel ellenzi a halálbüntetés alkalmazását – bármely körülmények között –, és rendkívül fontosnak tartja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot. Az EU ismételten jelezte ezen aggályait a kínai hatóságok felé, és az október 29-én és november 13-án kiadott két nyilatkozatában elismételte ez irányú aggodalmait, ahogyan ilyen helyzetekben mindig teszi. A nyilatkozatokban a tibeti és hsincsiangi zavargásokkal összefüggésben kiszabott valamennyi halálbüntetés megváltoztatására szólította fel Kínát. Az EU ezen túlmenően továbbra is szorgalmazni fogja, hogy megfigyelőként jelen lehessen a tibeti és hsincsiangi zavargásokból eredő esetleges további tárgyalásokon.

Mindnyájunk közös célja a nyitottabb, átláthatóbb, a nemzetközi emberi jogi normákat betartó Kína, amellyel együtt dolgozhatunk a globális problémák megoldásán. Mindnyájan azt reméltük, hogy az olimpiai játékok egy új, rugalmasabb korszak kezdetét jelentik majd Kínában, az egyének emberi jogainak tiszteletben tartásával. Ez egyelőre nem valósult meg. Kínával folytatott párbeszédünk szerves részeként tovább kell törekednünk stratégiai partnerségünk fejlesztésére és az emberi jogok tiszteletben tartására. A 12. EU–Kína csúcstalálkozó Pekingben fejlődésünk egy fontos szakaszában kínál kivételes alkalmat erre.

Elnök. – A vitát lezárom.

Áttréhetünk a szavazásra.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), írásban. – (FI) Kína nemrég vett búcsút Barack Obama elnöktől, hamarosan pedig az Európai Tanács elnökét, Fredrik Reinfeldtet köszönheti. Most azonban diplomáciai gesztusoknál többre lenne szükség. Kína saját népe és a világ felé egyaránt bejelentette az emberi jogokra vonatkozó kötelezettségvállalását, a határain belül élő kisebbségek jogait is beleértve. A tények mindazonáltal mást mutatnak. Az utóbbi időben több nyugtalanító incidensre is sor került, köztük olyan kivégzésekre is, amelyeket megkérdőjelezhető tárgyalást követően, szokatlan sietséggel hajtottak végre. Ezek az események minden alkalommal titokban zajlottak. Szintén a súlyos ügyek közé tartozik az ujjur kisebbségé, ahol a kínai kormány olyan születés-szabályozási politikát hajtott végre, amely a csoport fokozatos eltűnéséhez vezet. Mivel az Európai Unió szót emel a kisebbségi jogok érdekében, és erőteljesen elítéli a halálbüntetést, szorgalmazzuk, hogy a kínai hatóságok tegyék nyitottá azt a folyamatot, amelynek keretében a bírósági tárgyalások zajlanak, és a halálos ítéletek megszületnek, és változtassák meg az ítéletet azoknak az esetekben, akiknek nem biztosítottak tisztességes, nyílt tárgyalást. Szorgalmazzuk, hogy a kínai hatóságok tartsák tiszteletben a határaikon belül élő kisebbségek jogait, tekintettel egyrészt az ENSZ határozataira, másrészt saját alkotmányukra. Szorgalmazzuk továbbá, hogy Kína a nemzetközi közösség támogatásával javítson az emberi jogi helyzeten.

Eija-Riitta Korhola (PPE), írásban. – (FI) Elnök úr, megértem, hogy a jelenlévők közül néhány képviselő elégedetlen amiatt, hogy Kínáról szóló állásfoglalásunkat a kínai küldöttség látogatása utáni időpontra sikerült beütemezni, ami így a véletlen folytán esetleg egy sikertelen utazás benyomását keltheti, holott a légkör valójában kitűnő volt.

Mindnyájan azt szeretnénk, hogy az együttműködés pozitív szellemben folytatódjon, nem megfélemlítve azonban a tényekről. A diplomácia nem hagyhatja figyelmen kívül az emberi jogokat, de támogatásukhoz szükségünk van a diplomáciára és a helyzet ismeretére.

A közelmúltban Pakisztánba látogattam, ahol az elnökkel, a miniszterelnökkel és vezető miniszterekkel találkoztam, hogy megvitassuk az emberi jogok és a terrorizmus elleni küzdelem kérdését. Azt mondanám, hogy az emberi jogokról szóló állásfoglalásainkban a jó híreket is meg kellene említenünk. Erre most megvan az okunk. Pakisztán új, demokratikusan választott kormánya egy évvel ezelőtt nevezte ki az első, kisebbségeket felelős minisztert, aki saját maga a keresztény kisebbséget képviseli. A kormány ezen a téren jelentős eredményeket ért el: az ország jóváhagyta a kisebbségeknek fenntartott közhivatalok 5%-os kvótáját, hivatalossá tették a kisebbségek vallási ünnepeit, augusztus 11-re a kisebbségeknek saját külön ünnepnapot tűztek ki, a szenátus pedig a saját intézménye esetében is tervezi az említett 5%-os kvóta bevezetését.

A legfontosabb projekt az erőszakos cselekmények előfordulásának visszaszorításához kapcsolódik. A kisebbségek a muzulmánokkal együtt helyi „hitközi harmónia” bizottságokat alakítanak, amelyek célja a feszültségek csillapítása és a különféle csoportok közötti párbeszéd javítása lesz. 112 helyi térségben alakul majd ilyen bizottság. Ideális esetben arra is képesek lesznek, hogy hatékonyan megelőzzék a tálibok térnyerését. A globális biztonság szempontjából Pakisztán a legmeghatározóbb ország. Ha a kormánynak sikerül ilyen és hasonló békés eszközökkel megszüntetnie a terrorizmust, ezzel követendő példát mutat. Érdemes figyelemmel kísérni a helyzetet.

13. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

(Az eredményekért és a szavazásra vonatkozó egyéb részletekért lásd a jegyzőkönyvet.)

13.1. Nicaragua (szavazás)

- A szavazás előtt:

Véronique De Keyser, az S&D képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, szeretném emlékeztetni, hogy képviselőcsoportom úgy döntött, a korábban általam említett okokból nem vesz részt a szavazásban.

Ezért részünkről nincs tartózkodás, de részvétel sincs.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Elnök úr, véleményem szerint a legutóbbi vitában túl sok képviselőt hagytak az előírt felszólalási időnél hosszabban beszélni, sokszor akár kétszer olyan hosszan is. Megtenné, hogy emlékeztet mindenkit arra, hogy szükség esetén a mikrofont ki is lehet kapcsolni? Ez szükségessé válhat, hogy ne veszítsük el a számunkra kijelölt felszólalási időt.

Elnök. – Igen, önök közül néhányan kétszer kaptak szót, de nem egy napirendi ponton belül. Ami a kikapcsolást illeti, ma mindenkivel nagylelkű voltam, és senkinek nem kapcsoltam ki a mikrofonját, de legközelebb meg fogom tenni.

Raül Romeva i Rueda, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, szeretném hangsúlyozni, hogy képviselőcsoportunk aktuálisan jelen van ugyan, de ugyanazon okból, mint a Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége Európai Parlamenti Képviselőcsoportja, úgy határoztunk, hogy nem veszünk részt a szavazásban, hogy ezzel jelezzük szembenállásunkat a vita tényével csakúgy, mint a szavazással.

Ilda Figueiredo, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (PT) Elnök úr, felszólalásunkban pontosan ugyanennek szeretnénk hangot adni. A felszólalásunkban kifejtett okokból nem fogunk részt venni ebben a vitában ... ebben a szavazásban. Részt vettünk a vitában, de nem veszünk részt a szavazásban, mivel ez valójában nem sürgősségi helyzet, amint azt már elmagyaráztuk.

Elnök. – Hölgyeim és uraim, fel kell hívnom a figyelmüket egy kisebb technikai hibára a 6. bekezdésben. A „büntető” és a „fegyelmi” szó törölve lesz ebből a bekezdésből.

13.2. Laosz és Vietnám (szavazás)

13.3. Kína: a kisebbségek jogai és a halálbüntetés alkalmazása (szavazás)

- A szavazás előtt:

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Elnök úr, elnézést kérek, de a német változatban a 3. bekezdésben van egy hiba, ezért szeretném kérni, hogy javíttassa ki ebben a változatban, és szükség esetén az összes többi nyelvi változatban is. A német változat így szól: „elítéli a két tibeti és további kilenc ujjgur kivégzését”. Ez így természetesen helytelen. Az ujjgurok nem további tibetiek, a tibetiek pedig nem további ujjgurok. Szeretném, ha ezt kijavíthatná valamennyi nyelvi változatban.

Elnök. – Posselt úr, köszönöm szépen, ki lesz javítva.

Elnök. – A szavazást ezzel lezárom.

14. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

15. Egyes dokumentumokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet

16. Nyilvántartásba vett írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 123. cikke): lásd a jegyzőkönyvet

17. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

18. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

19. Az ülészak megszakítása

Elnök. – Az Európai Parlament ülését berekesztem.

(Az ülést 16.25-kor berekesztik)

MELLÉKLET (Írásbeli válaszok)

A TANÁCSHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK (Az alábbi válaszokért az Európai Unió Tanácsának soros elnöksége kizárólagos felelősséget visel)

1. kérdés, előterjesztette: Bernd Posselt (H-0364/09)

Tárgy: Uniós csatlakozási tárgyalások Délkelet-Európában

Mi a Tanács ütemterve a Horvátországgal folytatott csatlakozási tárgyalások lezárásával kapcsolatban, és szándékában áll-e a Tanácsnak, hogy a másik délkelet-európai tagjelölt ország, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság számára még ebben az évben kijelölje a csatlakozási tárgyalások megkezdésének időpontját?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourg-i ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A Horvátországgal folytatott csatlakozási tárgyalások jól haladnak, közelednek az utolsó szakaszukhoz. A Horvátországgal közösen október 2-án rendezett kormányközi konferencia nyolcadik találkozóján összesen 11 fejezettel foglalkozott, lényeges előrelépést jelentve ez által Horvátország csatlakozási folyamatában. Hat fejezetet nyitottak meg, és ötöt ideiglenesen lezártak, ami azt jelenti, hogy a tárgyalások megkezdése óta mintegy huszonnyolc fejezetet nyitottak meg, amelyből tizenkettő került ideiglenesen lezárásra. A választott bírói eljárásra vonatkozó megállapodás Szlovénia és Horvátország általi november 4-i stockholmi aláírása lehetővé teszi a két fél számára, hogy rendezze eddig megoldatlan határkérdését, amely 2009-es tárgyalások folyamán hátráltatta a hivatalos folyamatokat. A megállapodás fontos eredmény, és demonstrálja az európai együttműködés elvei és értékei iránti elkötelezettséget.

Mindazonáltal, az Elnökség szeretné hangsúlyozni, hogy a csatlakozási tárgyalások összetett folyamatot jelentenek, mind politikai, mind technikai szempontból. Ezért nem volna helyénvaló bármilyen időkeretet szabni a folyamat lezárásának. A tárgyalások előrehaladását leginkább az befolyásolja, hogy Horvátország milyen erőfeszítéseket tesz a csatlakozás előkészítése, az újabb teljesítménymutatók megnyitása és lezárása érdekében, valamint, hogy megfelel-e a tárgyalási keret követelményeinek, és hogy teljesíti-e a stabilizációs és társulási megállapodásban foglalt kötelezettségeit. A svéd elnökség teljes mértékben elkötelezett a tárgyalási folyamat előbbre vitele mellett, és, a feltételek teljesülése esetén, szándékában áll legalább még egy találkozót rendezni elnökségi időszak vége előtt, hogy a lehető legtöbb fejezetet meg lehessen nyitni és ideiglenesen le lehessen zárni.

Ami Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság csatlakozási tárgyalásainak lehetséges megkezdését illeti, az Elnökség figyelembe veszi a Bizottságnak az ez évi bővítési stratégiában megfogalmazott, a tárgyalások megkezdésére vonatkozó ajánlását. A Tanács még nem véleményezte ezt a kérdést. Nem volna megfelelő, ha az Elnökség előzetesen ítélné meg a Tanács álláspontját.

*
* *

2. kérdés, előterjesztette: Gay Mitchell (H-0365/09)

Tárgy: Rendkívüli intézkedések visszavonása

Az októberi nem hivatalos Ecofin-ülésen megvitatták a kiutat jelentő adóügyi stratégiák szükségességét, hogy csökkentsék, illetve visszavonják a pénzügyi válság kezelése érdekében hozott rendkívüli intézkedéseket. Számos általános irányvonalat elfogadtak, köztük a „rendkívüli intézkedések idővel történő visszavonását”.

Milyen stratégia révén kívánja a Tanács biztosítani a visszavonás megfelelő időzítését? Milyen intézkedéseket hoztak annak biztosítására, hogy az ösztönzés megszüntetése ne következzen be túl korán és nyújtsa el a válságot, illetve ne is következzen be túl későn, késleltetve a visszatérést a szokásos pénzügyi feltételekhez?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) Az október 20-i Tanácsi (ECOFIN) Következtetések tartalmazzak egy átfogó, koordinált kiutat jelentő adóügyi stratégia megtervezésére irányuló kötelezettségvállalást. Ezt a kiutat jelentő stratégiát olyan módon hozzák létre, hogy abban egyensúlyban álljon a stabilizáció és a fenntarthatóság kérdése, hogy figyelembe vegye a különböző politikai eszközök közötti kölcsönhatásokat, valamint a globális szinten folytatott eszmecseréket. A Tanács a következő ülésein fogja kidolgozni a kiutat jelentő stratégia további részleteit. E tekintetben fontos lépést fognak jelenteni a túlzott hiány esetén követendő eljárásban érintett országok számára tett ajánlások, amelyeket a Tanács december 2-án fogad majd el.

A Tanács Következtetéseiben megegyezett abban, hogy ha a Bizottság 2009. novemberben előre jelzi és 2010. első felében megerősíti, hogy a gazdasági fellendülés önfenntartóvá vált, akkor az intézkedések visszavonásának megkezdésére alkalmas időpont 2011 lesz. Mindazonáltal, nem minden tagállam egyformán érintett, ezért az adóügyi konszolidáció kezdetének meghatározásakor is különbséget kell tenni köztük. E különbségtétel alapját olyan objektív kritériumok fogják képezni, amelyek figyelembe veszik az egyes tagállamok jövőbeni bevételeit, kiadásait és növekedését.

Ebből következően, elképzelhető, hogy néhány tagállam már 2011-et megelőzően meg kívánja kezdeni az adóügyi ösztönző intézkedések visszavonását.

Az október 29-30-i Európai Tanács valóban hangsúlyozta, hogy nincs még helye a megelégedésnek, bár a javulás jelei mutatkoznak a világgazdaságban.

November 10-én a Tanács újabb eszmecserét folytatott a kiutat jelentő stratégiával kapcsolatban, mégpedig a tagállamok által bevezetett, a pénzügyi szektor támogatását célzó intézkedéseket illetően, amely eszmecsere központi témája a pénzügyi válság idején bevezetett bankgarancia-programok fokozatos leállításának módszere és időzítése volt.

A Tanács felkérte a Gazdasági és Monetáris Bizottságot, hogy dolgozzon továbbra is az alapelveken és a támogató intézkedések összehangolt visszavonásának lehetséges időkeretén, figyelembe véve az egyes tagállamokban tapasztalható helyzetet, és hogy minderről a lehető leghamarabb tegyen jelentést.

A Tanács továbbá hangsúlyozta a fenntartható adóügyi pozíciókhoz való visszatérés szükségességét, kezdve a 2009 októberében jóváhagyott kiutat jelentő stratégia elfogadott alapelveinek végrehajtásával, majd ezt követően a középtávú költségvetési célok felé való elmozdulással.

Az adóssághányad csökkenésének az adóügyi konszolidáció és a potenciális növekedést támogató szerkezeti reformok kombinációjából származó eredménynek kell majd lennie.

*
* *

3. kérdés, előterjesztette: Seán Kelly (H-0367/09)

Tárgy: Az EU álláspontja Koppenhágában

Számot tud-e adni a Tanács az éghajlatváltozással foglalkozó koppenhágai ENSZ-csúcstalálkozót megelőző tárgyalások előrehaladásáról? A Tanács szerint mekkora az esélye annak, hogy globális megállapodás születik, amely lehetővé tenné az EU egésze számára a 30%-os kibocsátáscsökkentési cél elérését 2020-ra?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) Az EU továbbra is bizonyos afelől, hogy globális és átfogó megállapodás születhet Koppenhágában annak érdekében, hogy az iparosodás előtti szinthez képesti globális hőmérsékletnövekedést 2° C-nál alacsonyabb szinten maradjon. Az éghajlatváltozás tudományos és közgazdaságtani háttere világos: minden év, amelyet a cselekvés halogatásával töltünk, megnehezíti és megdrágítja globális célunk elérését. Az elmúlt

évek során a téma lendületet kapott, és a kérdés sürgős mivoltát illető tudatosság is nagyobb fokú, mint eddig valaha.

Az EU azon elhatározása, hogy vezető szerepet játsszon, és hozzájáruljon ahhoz, hogy jogilag kötelező erejű megállapodás szülessen a 2013. január 1-jével kezdődő időszakra nézve, megerősítést nyert a 2009. október 29-30-i Európai Tanács alkalmával. Az Európai Tanács felkérte az Elnökséget, hogy határozott tárgyalási pozíciót tartson fenn a tárgyalások alatt, és megállapodott abban, hogy decemberi ülésén felül fogja vizsgálni a helyzetet.

Annak biztosítása érdekében, hogy ambiciózus megállapodás születhessen Koppenhágában, konvergenciára van szükség a következő alapvető építőelemek terén:

a fejlett országok mély és ambiciózus elköteleződése a kibocsátás 2020-ig megvalósítandó csökkentése mellett, amelyhez hozzátartozik ezen országok 2050-ig tartó időszakra vonatkozó közös elkötelezése is;

a fejlődő országok mérhető, jelenthető és ellenőrizhető fellépése, amely kibocsátás-növekedésük és a kibocsátásuk csúcserértékének mihamarabbi korlátozásához vezet;

az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, valamint a technológiai és kapacitásnövelési támogatáshoz szükséges keretek;

a fejlődő országok számára biztosított finanszírozás, egy tisztességes és méltányos kormányzati rendszer keretein belül.

Immár küszöbön áll a koppenhágai konferencia, és hallani néhány kedvező és biztató hangot mind a fejlett, mind a fejlődő országok részéről. Norvégia és Japán az 1990-es szinthez képest 40%-ra, illetve 25%-ra növelte a 2020-ig megvalósítandó kibocsátás-csökkentési vállalását. Kína és India konstruktívan tárgyalnak a kérdésről.

Ezzel együtt rengeteg munka vár még ránk. És ami a legfontosabb, továbbra is nyomást kell gyakorolnunk a tárgyalások két legfőbb résztvevőjére, az Egyesült Államokra és Kínára. Az Egyesült Államokkal november 3-án tartottunk csúcstalálkozót, míg az EU-Kína csúcsra 2009. november 30-án kerül sor.

Mindent egybevéve, komoly küzdelemnek nézünk elébe, ám még mindig elérhető, hogy világos és ambiciózus politikai megállapodás szülessen Koppenhágában. És úgy vélem, még ha nem is hozunk tető alá egy komplett, jogilag kötelező érvényű eszközt, egy politikailag kötelező érvényű megegyezést, amely konkrét csökkentési és finanszírozási vállalásokat tartalmaz, erős alapja lehet annak, hogy az elkövetkezendő években azonnali cselekvésre kerüljön sor. Minél erősebb politikai megállapodást érünk el Koppenhágában, annál gyorsabban halad majd a jogilag kötelező erejű, globális éghajlati rendszer felé vezető folyamat.

*
* *

4. kérdés, előterjesztette: Brian Crowley (H-0402/09)

Tárgy: az ENSZ éghajlatváltozási konferenciája Koppenhágában

Tud-e a Tanács naprakész értékeléssel szolgálni az ENSZ közelgő koppenhágai éghajlatváltozási konferenciájával kapcsolatos tárgyalások előrehaladásáról?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) Amint azt tegnap, a kérdéssel kapcsolatos vita folyamán már jeleztem, az EU továbbra is bizonyos afelől, hogy globális és átfogó megállapodás születhet Koppenhágában annak érdekében, hogy az iparosodás előtti szinthez képesti globális hőmérsékletnövekedést 2° C-nál alacsonyabb szinten maradjon. Az EU határozott szándéka, hogy vezető szerepet játsszon a folyamatban, valamint, hogy hozzájáruljon ahhoz, hogy végül jogilag kötelező erejű megállapodás szülessen a 2013. január 1-től kezdődő időszakra vonatkozóan.

Ebben az összefüggésben, annak biztosítása érdekében, hogy ambiciózus megállapodás születhessen Koppenhágában, a következő alapvető építőelemek terén konvergenciára van szükség:

a fejlett országok mély és ambiciózus elköteleződése a kibocsátás 2020-ig megvalósítandó csökkentése mellett, amelyhez hozzá tartozik ezen országok 2050-ig tartó időszakra vonatkozó közös elképzelése is. Néhány ország, mint például Japán és Norvégia, növelték vállalásaikat. De világos, hogy az, ami jelen pillanatban az asztalon fekszik, még nem teszi ki mindazt, amit a tudomány szerint meg kell tenni azért, hogy a 2° C-os cél tartható maradjon. Ennek kapcsán az EU ismételten hangot fog adni a többi fejlett ország felé irányuló követelésének, hogy vállaljanak ambiciózus és egymással összevethető célokat.

a fejlődő országok mérhető, jelenthető és ellenőrizhető fellépése, amely kibocsátás-növekedésük és a kibocsátásuk csúcsertékének mihamarabbi korlátozásához vezet. E tekintetben az EU arra fogja kérni azokat a fejlődő országokat, amelyek még nem tették ezt meg, hogy nyújtsák be alacsony széndioxid-kibocsátásra vonatkozó terveiket, ezzel meghatározva, hogy milyen mértékben vezetnek majd azok az intézkedések kibocsátásuk korlátozásához. Mint azt tudják, Indonézia, Brazília és Dél-Korea már jelentős hozzájárulást tett.

az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, valamint a technológiai és kapacitásnövelési támogatáshoz szükséges keretek;

a fejlődő országok kibocsátás-csökkentésének, alkalmazkodásának, kapacitásnövelésének és technológiáinak finanszírozása, egy tisztességes és méltányos kormányzati rendszer keretein belül. E tekintetben fontos lesz, hogy már most megállapodjunk az azonnali finanszírozás összegéről, amelyre a fejlődő országoknak ahhoz van szükségük, hogy megteremtsék egy 2012. utánra vonatkozó megállapodás végrehajtásának megvalósításához szükséges feltételeket és kereteket.

Az elnökség reményei szerint – az Önök aktív támogatásával – Koppenhágában olyan megállapodás születhet, amely tartalmazza az általam előbb felsorolt elemek mindegyikét.

*
* *

5. kérdés, előterjesztette: Chris Davies (H-0369/09)

Tárgy: EU-Izrael társulási megállapodás

Milyen lépéseket tett a Tanács annak biztosítása érdekében, hogy az EU–Izrael társulási megállapodásban foglalt emberi jogi rendelkezéseket tiszteletben tartsák?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A Tanács a lehető legnagyobb jelentőséget tulajdonítja az emberi jogok tiszteletének, minden harmadik állammal, így Izraellel való kapcsolatában is. Az Európai Közösségek és Izrael Állam közötti társulás létrehozásáról szóló euro-mediterrán megállapodás szerint a két fél kapcsolatai az emberi jogok tiszteletén és a demokratikus elveken alapulnak, amelyek mind bel-, mind nemzetközi politikájukat vezérlik, és alapvető elemét alkotják a megállapodásnak.

A Tanács az emberi jogi informális munkacsoport révén tevékenyen részt vesz az Izrael Állammal folytatott rendszeres emberi jogi párbeszédben, amely keretében legutóbb 2009. szeptember 3-án ültek össze. A párbeszéd nyitott légkörben folyik, és olyan kérdésekkel foglalkozik, mint például a kisebbségek, a gyermekek jogai, az adminisztratív őrizetbe vétel, valamint a szólásszabadság.

Az európai szomszédságpolitika keretén belül, az EU és Izrael közötti kapcsolatokat a Cselekvési terv szabályozza. Ebben a Cselekvési tervben mind az EU, mind Izrael az emberi jogok elősegítése mellett kötelezte el magát.

A közel-keleti békefolyamatra tekintettel, a Tanács 2009. június 15-i következtetéseiben hangsúlyozta, hogy minden félnek biztosítania kell a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartását.

*
* *

6. kérdés, előterjesztette: Marian Harkin (H-0370/09)

Tárgy: Önkéntesség

Kérdés a hivatalban lévő Tanácshoz: támogatná-e a svéd elnökség az Eurostat-hoz intézett azirányú kérést, hogy az javasolja az ENSZ nonprofit intézményekről szóló kézikönyvének végrehajtását a nemzeti számlák rendszerében, tekintve, hogy ez a statisztikai rendszer egyik olyan területe, amely az európai polgárokat közvetlenül érinti és így megerősíti a polgárok önkéntes tevékenységekben való részvételét azáltal, hogy azt első alkalommal ténylegesen láthatóvá teszi a statisztikai rendszerekben.

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A Tanács ezt a kérdést csak bizottsági javaslat alapján tudja megvizsgálni. Mostanáig ilyen javaslatot nem nyújtottak be.

*
* *

7. kérdés, előterjesztette: Hans-Peter Martin (H-0375/09)

Tárgy: Görögország és az euróövezetbe való belépés

A görög költségvetés deficitje a felülvizsgált adatok szerint 1997 és 2003 között folyamatosan meghaladta a gazdasági teljesítmény 3%-os referenciaértékét. Görögország ezzel nem felelt meg az euróövezetbe való felvétel kritériumainak.

Milyen következményekkel jár az, hogy Görögország pontatlan adatok alapján lépett be az euróövezetbe, továbbá hogyan akadályozzák meg, hogy ez más országoknál is megtörténjen, illetve ha mégis megtörténne, az milyen következményekkel járna?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A Tanács alaposan megvizsgál minden kérdést a Stabilitási és Növekedési Paktumhoz kapcsolódó adatszolgáltatás tekintetében, mivel ezek az adatok képezik a paktum megfelelő végrehajtásának alapjait. Ebben az értelemben az euró bevezetésével kapcsolatos döntéseket a releváns kritériumok mindegyikének alapos vizsgálatát követően kell meghozni, a Szerződés rendelkezéseivel összhangban. A Tanács 2004. október 21-i Következtetéseiben foglalkozott az 1997-2003 közötti időszakra vonatkozó görög adatok felülvizsgálatának kérdésével, és üdvözölte a Bizottság arra irányuló kezdeményezését, hogy készítsenek részletes jelentést Görögország államháztartási hiányára és adósságára vonatkozó adatokról 1997-ig visszamenőleg, a szükséges következtetések levonásának céljával, hogy ilyen mértékű revízióra ne kelljen ismét sort keríteni.

A Tanács tudatában van a görögországi adatok minőségével kapcsolatos jelenleg is fennálló problémáknak, és sajnálja, hogy az idei és a korábbi évek görögországi jelentéseiben ismét kiújult a probléma. Következő üléseinek egyikén foglalkozni fog ezzel a kérdéssel, mégpedig a Bizottság átfogó értékelése alapján. A Tanács november 10-én felkérte a Bizottságot, hogy 2009 végéig állítson össze egy jelentést, és hogy tegyen javaslatot arra, milyen intézkedések volnának megfelelőek a jelen helyzetben. Üdvözölte továbbá a görög kormánynak a kérdés mihamarabbi rendezése iránti kötelezettség vállalását.

A jelentős mértékű adatrevíziók megismétlésének megelőzése céljából a Tanács 2005 decemberében módosította az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv alkalmazásáról szóló 3605/93/EK rendeletet. Az átdolgozott rendelet megerősíti a tagállamoknak a pontos adatok időben történő szolgáltatására vonatkozó felelősségét, és lehetővé teszi az Európai Bizottság számára, hogy jobban felügyelje a tagállamok által szolgáltatott adatok minőségét. Amennyiben szükséges, a Bizottság ellenőrzéseinek eredményéről beszámolhat az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

*
* *

8. kérdés, előterjesztette: Nikolaos Chountis (H-0378/09)

Tárgy: Az európai rakétapajzs telepítésének elvetése

A Lengyelországba és Csehországba tervezett amerikai rakétapajzs telepítése kapcsán a Tanács és a KKBP főképviselője felsorakozott a Bush-adminisztráció és az amerikai biztonsági szolgálatok mellett, ami újból megosztotta Európát, amely vagy nem volt hajlandó állást foglalni ebben a témában, vagy visszautalta a kérdést a nemzeti hatóságoknak és a NATO-nak. 2009. szeptember 17-én Barack Obama, az Egyesült Államok új elnöke kétségbe vonta azon információk hitelességét, amelyek a közép-kelet-európai rakétavédelmi rendszer telepítésének alapjául szolgáltak, és bejelentette, hogy a rendszer telepítésének tervét visszavonja.

Állást tudna-e foglalni a Tanács az európai rakétapajzs telepítésére vonatkozó amerikai politika változásával kapcsolatban? Ki tudja-e jelenteni hivatalosan, hogy a rakétapajzs telepítésének elvetése pozitív előrelépést jelent Európa népei számára?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) Az amerikai rakétapajzs EU-tagállamokba való telepítésének kérdése, amely egy területi védekezéssel kapcsolatos kérdés, az Európai Unió egyes tagállamainak kompetenciájába tartozik. A Tanács ezért korábban sem folytatott hivatalos tárgyalásokat az amerikai rakétapajzs európai telepítésével kapcsolatos döntésekről, és ez a kérdés most sem szerepel egyetlen tanácsi ülés napirendjén sem.

Hasonló okokból kifolyólag, az EU a stratégiai rakétavédelmi rendszer kérdését nem hozta föl az Egyesült Államokkal való hivatalos megbeszélések folyamán.

Következésképpen, a Tanácsnak jelenleg nem áll szándékában megvitatni Obama amerikai elnök ezzel kapcsolatos bejelentését.

*
* *

9. kérdés, előterjesztette: Fiorello Provera (H-0381/09)

Tárgy: Az Al-Aqsa TV sugárzása az Eutelsaton keresztül

A francia műhold-üzemeltető Eutelsat továbbra is sugározza az Al-Aqsa TV csatorna adását annak ellenére, hogy a csatorna programjainak tartalma közvetlenül sérti az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló uniós irányelv 3b. cikkét (2007/65/EK⁽⁴⁾). Ezek a programok a radikalizmus európai terjedéséhez is hozzájárulnak, fenyegetést jelentve az európai biztonságra. Az Al-Aqsa TV, melynek tulajdonosa a Hamasz, amely alapította és ellenőrzi, egy olyan szervezet, mely szerepel az EU terroristákat felsoroló listáján. 2008 decemberében a francia audiovizuális főhatóság (Conseil Supérieur de l'Audiovisuel) tájékoztatta az Eutelsatot, hogy az Al-Aqsa TV műsorainak tartalma megsérti az 1986. szeptember 30-i francia kommunikációs törvény 15. cikkét, mely tiltja a faji, vallási vagy nemzetiségi alapú gyűlöletkeltés vagy erőszak valamennyi formáját. A francia műsorszóró hatóság tájékoztatása ellenére az Eutelsat továbbra is sugározza az Al-Aqsa adásait, melyek továbbra is sértik az európai és francia audiovizuális jogszabályokat.

Tájékoztatta-e már a Tanács a francia kormányt erről az ügyről? Milyen intézkedéseket tervez a Tanács az Al-Aqsa TV műsorainak az Eutelsat által történő sugárzásának leállítására érdekében?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

⁽⁴⁾ HL L 332, 2007.12.18., 27. o.

(EN) A Tanács osztja a tisztelt képviselő társnak a média gyűlöletkeltésre és erőszakra való felbujtásra való használatával kapcsolatos aggodalmait.

Amint azt az Elnökség az Európai Parlament hasonló tárgyú kérdéseire adott válaszaiban már elmondta, a faji és vallási alapú gyűlöletet keltő televíziós műsorok sugárzása nem egyeztethető össze azokkal az értékekkel, amelyek demokráciánk alapjait képezik, ezért egyáltalán nem tolerálhatóak.

Mint tudják, a Tanács az Európai Parlamenttel, mint társ-jogalkotóval, együtt 2007. december 18-án elfogadta az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelvet. Ez az irányelv korszerűsíti az Európai Unióban a televíziós közvetítések és az audiovizuális médiaszolgáltatások jogi kereteit. Ezen irányelv 3b. cikke tiltja a faji, szexuális, vallási vagy nemzetiségi alapú gyűlöletkeltésre alkalmas műsorok sugárzását.

Ezen irányelv hatálya és az abból következő illetékességbe beletartozhatnak olyan programok is, amelyeket Európai Unión kívül alapított szervezetek sugároznak, mint például az Al-Aqsa, de csak akkor, ha azok „egy tagállamhoz tartozó” műholdas eszközt használnak. Az érintett tagállam felelőssége, hogy, a Bizottság felügyelete alatt, biztosítsa az irányelv megfelelő végrehajtását. Ezért, a fent említett irányelv értelmében, az érintett nemzeti hatóságok feladata a tisztelt képviselőtárs felvetésének alapos vizsgálata. A Tanács úgy értesült, hogy Franciaország szabályozó hatósága 2008 decemberében figyelmeztetéssel ('mise en demeure') élt az Al-Aqsa Eutelsaton keresztüli sugárzását illetően, és jelenleg további lépéseket mérlegel.

*
* *

10. kérdés, előterjesztette: Martin Ehrenhauser (H-0383/09)

Tárgy: ATALANTA művelet - kalózkodás letartóztatása

Az Európai Unió 2008. december 8-a óta katonai EBVP-missziót hajt végre a kalózkodás és a fegyveres rablótámadások ellen.

A Biztonsági és Védelmi Politikai Albizottság 2009. szeptember 3-i meghallgatásán Henri Bentégeat tábornok, az EU Katonai Bizottságának elnöke kijelentette, hogy az előző évben 68 kalózt tartóztattak le, és adtak át Kenyának.

Miért adják át a letartóztatott személyeket Kenyának?

Milyen jogi alap teszi lehetővé az ilyen letartóztatásokat?

Az ATALANTA műveletben részt vevő valamennyi hajó végrehajthat letartóztatásokat?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A letartóztatottakat a Szomália partjainál folytatott kalóztámadásoktól és fegyveres rablásoktól való elrettentéshez, azok megelőzéséhez és visszaszorításához való hozzájárulás céljából folytatott európai uniós katonai műveletről szóló együttes fellépés 12. cikke értelmében adták át Kenyának.

Ez az együttes fellépésről szóló megállapodás úgy rendelkezik, hogy a kalóztámadást elkövető személyeket azon tagállam vagy a műveletben részt vevő harmadik állam illetékes hatóságának kell átadni, amely lobogója alatti hajón elkapták őket, vagy azon tagállamnak vagy harmadik államnak, amely joghatóságát az említett személyek felett gyakorolni kívánja.

Mivel ezekben az esetekben sem a műveletben részt vevő és a kalózkodást elfogó államok, sem más EU-tagállamok nem tudták vagy akarták joghatóságukat gyakorolni a gyanúsított kalózkodók felett, azokat a Kenyai Köztársaságnak adták át.

A Tanács együttes fellépése értelmében semmilyen személy nem adható át harmadik államnak, amíg a harmadik állammal az idevágó nemzetközi jognak megfelelő megegyezés nem születik az átadás feltételeiről. A szóban forgó időpontban Kenya volt az egyetlen állam, amellyel az Európai Uniónak a kalóztámadás elkövetésével gyanúsított személyek átadásának körülményeire vonatkozó megállapodása volt.

A letartóztatások jogalapjául az Egyesült Nemzetek Szervezete tengerjogi egyezményének (UNCLOS) 105. cikke szolgál. Ez kimondja, hogy a nyílt tengeren, vagy bármilyen, bármely állam joghatóságán kívül eső

területen, minden állam elfoghat kalózhajókat vagy -repülőket, letartóztathatja az elkövető személyeket és lefoglalhatja a fedélzeten talált javakat.

Az EU tagállamai, amelyek mind aláírói az UNCLOS-nak, a Tanács fent említett együttes fellépésének értelmében felhatalmazták az uniós tengeri haderőt, hogy gyakorolja az UNCLOS 105. cikke szerinti jogköröket. Az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1816 sz. határozata és az azt követő határozatok alapján e jogkörök gyakorolhatók a Szomália felségvizein garázdálkodó fegyveres rablók tekintetében.

Ami azt a kérdést illeti, miszerint minden, az Atalanta műveletben részt vevő hajó jogosult-e letartóztatásokat tenni, megerősíthetem, hogy az együttes fellépés a műveletben részt vevő minden európai uniós tagállamra alkalmazandó.

A letartóztatás lehetséges módozatait a Tanács által elfogadott tervdokumentumok rögzítik, és a műveletben részt vevő hajók mindegyike ezeket alkalmazza, amennyiben saját nemzeti szabályaik lehetővé teszik ezt számukra.

*
* *

11. kérdés, előterjesztette: Vilija Blinkevičiūtė (H-0384/09)

Tárgy: Az Európai Szociális Alap társfinanszírozási szabályainak módosítása és egyéb intézkedések a társadalmi hanyatlás leküzdésére

A gazdasági visszaesés az Európai Unió különböző országait különbözőképpen érinti. Némelyek gyorsan és könnyen túljutnak a válságon, másoknak magasabb árat kell fizetniük. A legfájdalmasabb az, hogy ezt az árat a legalacsonyabb jövedelemmel rendelkezőknek kell megfizetniük. Ez a szegénység és a társadalmi kirekesztettség további súlyosbodásához vezethet. Litvánia azon országok közé tartozik, ahol a munkanélküliség rohamosan nő, miközben a nyugdíjak, a szociális ellátások és a szociális programok egyre csökkennek. A kormányok szorgalmazzák, hogy mindenki szorítson a nadrágszíjon, és a szolidaritás szellemében oldják meg a problémákat. A tagállamok saját kapacitásai azonban korlátozottak. A szolidaritás elvének az Európai Unióban is érvényesülnie kellene. Nincsenek kétségeim afelől, hogy meg lehet találni a módot a válság által leginkább sújtott tagállamok támogatására. Példaként említhetem az Európai Szociális Alapot (ESZA). Ha az ESZA-projektek nemzeti társfinanszírozását ideiglenesen felfüggesztik, az így felszabaduló forrásokat a munkanélküliség és a társadalmi problémák kezelésére lehetne fordítani.

Miként vélekedik a Tanács az ESZA-projektek nemzeti társfinanszírozásának ideiglenes felfüggesztéséről? Milyen más intézkedéseket javasol a Tanács a tagállamokban jelentkező társadalmi hanyatlás csökkentésére?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A Tanács osztja a tisztelt képviselőtársnak a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság súlyosságával és annak az Európai Unió lakosai kiszolgáltatott csoportjaira gyakorolt hatásával kapcsolatos aggodalmait.

Amint azt a Parlament képviselői jól tudják, a Bizottság júliusban benyújtott a Tanácsnak egy a Strukturális Alapok általános szabályainak módosítására irányuló javaslatot. A Bizottság többek között javasolta, hogy a tagállamok az Európai Szociális Alap által támogatható programok esetében ideiglenesen kérhessék a Bizottság 2009-es és 2010-es időközi kifizetéseit anélkül, hogy azt kiegészítenék az egyébként kötelező nemzeti hozzájárulásukkal.

Világossá vált azonban, hogy ez a javaslat nem élvez elegendő támogatást a tagállamok között. Ennek leginkább az az oka, hogy több tagállam is úgy véli, hogy a nemzeti társfinanszírozás az EU strukturális politikájának egyik alapvető elve, amelytől nem kellene eltérni.

Másfelől viszont a Tanács nagy szükségét érzi annak, hogy újabb intézkedésekkel enyhítse a gazdasági válság hatásait azokban a tagállamokban, amelyeket az a leginkább érint. A Tanács ezért jelenleg azt vizsgálja, milyen más módon használhatná erre a strukturális alapokat – olyan megoldást keresve, amely kifejezetten azokat az országokat célozná, melyeknek a legnagyobb szüksége van a támogatásra. Bármilyen megoldást fogadjon is el a Tanács, azt természetesen a Parlamentnek el fogja küldeni jóváhagyás céljából.

A válság hatásának enyhítését célzó további intézkedés a módosított Európai Globalizációs Alapot megalapító rendelet. Ezt a rendeletet 2009-ben vizsgálták felül, az Európai Gazdaságélénkítési Terv részeként, hogy lehetővé váljon, hogy az alap hatékonyabban támogassa a globalizáció következtében elbocsátott munkavállalókat, hogy ideiglenesen szélesebb körben legyen alkalmazható, és így segítséget nyújtson a globális pénzügyi és gazdasági válság hatására elbocsátottak számára is, és hogy az alap működése közelebb kerüljön szolidaritási célkitűzéseikhez.

Továbbá, egy új mikrofinanszírozási eszközről is folyik a tárgyalás jelenleg a Tanácsban és az Európai Parlamentben. Ennek a nemzetközi pénzügyi intézményekkel közösen kezelendő eszköznek a célja, hogy nagyobb hozzáférést biztosítson a mikro-hitelekhez a kiszolgáltatott emberek számára, hogy saját vállalkozást indíthassanak, valamint a mikrovállalkozások számára, ezáltal csökkentve a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságból fakadó munkanélküliséget és szegénységet.

Az eszköz működtetéséhez egyaránt használhatók lennének az ESZA meglévő struktúrái csakúgy, mint más egyéb közösségi kezdeményezések, mint például a JEREMIE és a JASMINE támogató intézkedései. Várható, hogy a Bizottság javaslata alapján a Progress programból átcsoportosítandó eredeti 100 millió eurós összeg több mint 500 millió eurót mozgósítana, hozzájárulva ezáltal az egyes tagállamok gazdaságának felélénküléséhez.

*
* *

12. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andrikenė (H-0389/09)

Tárgy: Az Emberi Jogok Európai Bíróságának tevékenysége és ennek az Európa Tanács tagállamaiban észlelhető hatása

Az Európai Unió politikai és szakmai szinten egyaránt az Európa Tanács legfontosabb intézményes partnere. A két intézmény közös célja a közös, európai jogi térség megerősítése, egy, az emberi jogok védelmét biztosító, olyan, összefüggő rendszer kiépítése, amely az emberi jogok, a jogállamiság és demokrácia mérvadó szempontjainak az európai földrész egészén történő érvényesítésére összpontosít. Az Emberi Jogok Európai Bírósága az említett közös célok megvalósítására létrehozott intézmények egyike, amelynek feladata különösen az Európa Tanács tagállamaiban élő polgárok emberi jogainak védelme.

Sajnos a Bíróság munkáját illetően hiányosságokat lehet tapasztalni. Így a Bíróság körül-belül 100 000 ügyet tart függőben, amelyből 60 000-et Romániából, Ukrajnából, Törökországból és Oroszországból (csak ez utóbbi országból hozzávetőleg 20 000 ügyet) terjesztettek elő. Ezen túlmenően, havonta 2000 függő ügygel növekszik e szám, a Bíróság által az egyes ügyek lezárására igénybe vett idő pedig elérte a 7 évet. Vagyis a hazájukban emberi jogaik csorbítását elszenvedő panasztevőknek csaknem 10 évet kell igazságszolgáltatásra várniuk. A Bíróság lassú eljárási idejének következtében a panasztevők mielőbbi és igazságos tárgyaláshoz való joga sérül. Egyes szakértők kritikus helyzetként ítélik meg e körülményeket. Amennyiben a helyzet a közeljövőben nem oldódik meg, a Bíróság lejárhatja magát.

Miként ítéli meg e helyzetet a Tanács? Milyen lépést tervez a Tanács az Emberi Jogok Európai Bírósága munkájának megkönnyítése, javítása érdekében? Mit tehetnek e téren a tagállamok?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A Tanács tisztában van azokkal a nehézségekkel, amelyekre a tisztelt képviselő rámutatott, és különösen nyugtalanítja a jelen helyzet következménye, amelyet nevezetesen az okozott, hogy Oroszország nem ratifikálta az emberi jogok európai egyezménye (EJEE) 14. kiegészítő jegyzőkönyvét, amely az Emberi Jogok Európai Bíróságának hatékonyságáról szól. A 14. kiegészítő jegyzőkönyv, amely a Bíróság eljárásainak egyszerűsítéséről rendelkezik, és célja, hogy segítse a Bíróságot az ügyekkel kapcsolatos lemaradásának leküzdésében, csak akkor lép hatályba, ha az Európa Tanács minden tagja ratifikálta.

Az Európai Unió rendszeresen felhozza a 14. kiegészítő jegyzőkönyv ratifikálásának kérdését Oroszországgal folytatott politikai párbeszédének minden szintjén. Oroszország válasza a jegyzőkönyv orosz parlament általi ratifikálásának kilátásait illetően a közelmúltban már kedvezőbb volt. Néhány jel arra utal, hogy a ratifikáció 2009 végére megtörténhet.

Az EU tagállamai továbbra is megtesznek mindent, hogy segítsék a Bíróságot, többek közt azzal, hogy ideiglenes intézkedésként elfogadják az Emberi Jogok Európai Egyezményéhez kapcsolódó 14a Jegyzőkönyvet és egy, a 14. Jegyzőkönyv bizonyos rendelkezéseinek ideiglenes alkalmazásáról szóló megállapodást. A 14a Jegyzőkönyv az Európa Tanács azon tagállamaira vonatkozik, amelyek ratifikálták azt, a megállapodás pedig azokra, amelyek kifejezték hajlandóságukat, hogy azt magukra kötelezőként tekintsek. A 14a Jegyzőkönyv és az ideiglenes alkalmazásról szóló megállapodás ugyanazt a két eljárási intézkedést vezeti be, vagyis amelyek a beadványokat elbíráló és azok elfogadhatóságáról és érdeméről határozó bírák számával kapcsolatosak. Ezek az intézkedések már a 14. Jegyzőkönyvben is szerepeltek, és céljuk a Bíróság ügyfeldolgozási kapacitásának növelése volt. Ezeknek az intézkedéseknek valóban segíteniük kell abban, hogy a Bíróság kezelni tudja az új beadványok egyre növekvő mennyiségét és az egyre csak növekvő lemaradásokat.

Mindazonáltal, széles körben elismert a tagállamok és más államok körében, hogy e tekintetben többet kell tenni. Ebből a célból az EU üdvözlí a Bíróság jövőjével foglalkozó magas szintű konferenciát, amelyet jövő év februárjában rendeznek Interlakenben, az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága svájci elnökségének idején. Az EU aktívan részt vesz a konferencia előkészületeiben, és az Európa Tanács egyik prioritásként tekint az eseményre.

*
* *

13. kérdés, előterjesztette: Justas Vincas Paleckis (H-0392/09)

Tárgy: Az Energia Charta ratifikálása

Az Energia Charta Egyezményt és az azzal összefüggő dokumentumokat Oroszország 50 további országgal együtt 1994-ben írta alá, a chartát azonban Moszkva máig sem ratifikálta. Augusztusban Oroszország hivatalosan is elutasította ezen egyezmény és az ahhoz tartozó, energiahatékonyságról és az ezzel összefüggő környezetvédelmi megfontolásokról szóló jegyzőkönyvek ratifikálását. Sem Belarusz, sem Norvégia nem ratifikálta az Energia Chartát.

Az EU 2000 óta hiába próbálja elérni, hogy Oroszország a charta ratifikálása után tegye meg a szükséges beruházásokat az energetikai technológiák fejlesztésére, szüntesse meg a monopolhelyzetet az energiaszolgáltatás terén és liberalizálja az energiapiacra vonatkozó befektetéseket.

Európai uniós szinten ismételten megerősítették az Energia Charta Egyezmény jelentőségét, valamint, hogy minden aláíró országnak teljesítenie kell kötelezettségeit.

A Tanács véleménye szerint milyen további intézkedéseket lehet hozni annak biztosítása érdekében, hogy ezek a rendelkezések a gyakorlatban is megvalósuljanak?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) Az elnökség szeretné felidézni a közösség álláspontját, miszerint Oroszországnak az Energia Charta Egyezményt újratárgyalás nélkül ratifikálnia kellene. Ezt az álláspontját az EU-Oroszország energiaügyi párbeszéd minden egyes fordulóján el is ismételte. Az EU sajnálja, hogy Oroszország úgy döntött, hogy a másik irányba indul, és visszalép az Energia Charta Egyezmény aláírói státuszából.

A Közös Készen áll megvizsgálni, milyen megfelelő módon lehetne Oroszországot arra ösztönözni, hogy elkötelezze magát az Energia Charta folyamata mellett. E célból a Közös Készen továbbra is támogatni fogja a tisztelt képviselő által is említett intézkedések – csakúgy, mint az Energia Charta Egyezmény főbb alapelveinek – végrehajtását, az új EU-Oroszország partnerségi és együttműködési megállapodás (PCA) céljából jelenleg folyó tárgyalások, valamint az EU-Oroszország energia-párbeszéd keretében.

Ami az egyezményt eddig még be nem ratifikáló, és a tisztelt képviselő által említett országokat illeti, a Tanács hangsúlyozza, hogy Norvégia esetében, az országnak az Európai Gazdasági Térségben való tagsága garantálja, hogy alkalmazza az energiára vonatkozó közösségi acquis-t.

Ami Belaruszt illeti, a Tanács emlékeztet arra, hogy ez az ország a Keleti Partnerség programjához tartozik, melynek során folynak megbeszélések a tisztelt képviselő által említett intézkedésekről, nevezetesen az energiabiztonsági platform keretében.

*
* *

14. kérdés, előterjesztette: Sabine Lösing (H-0394/09)

Tárgy: Lisszaboni Szerződés, 41. cikk (3) bekezdés, az induló alap

A Lisszaboni Szerződés elfogadása milyen hatást fog gyakorolni a katonai költségvetéssel (az „induló alappal”) kapcsolatos költségvetési ellenőrzési hatáskörre? Ez a hatáskör egyébként hagyományosan a Parlamenthez tartozik.

Az egységes szerkezetbe foglalt szerződés 41. cikkének (3) bekezdése lehetővé teszi az uniós költségvetési előirányzatokhoz való gyors hozzáférés biztosítását. Ez már a folyó évi költségvetési előirányzatokra is vonatkozik?

Az egységes szerkezetbe foglalt szerződés 41. cikkének (3) bekezdése lehetővé teszi az uniós költségvetési előirányzatokhoz való gyors hozzáférés biztosítását. Ez már a folyó évi költségvetési előirányzatokra is vonatkozik?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A Lisszaboni Szerződés által módosított Európai Unióról szóló Szerződés 41. cikkének (3) bekezdése induló alapot biztosít „a 42. cikk (1) bekezdésében és a 43. cikkben említett missziókat előkészítő azon tevékenységek finanszírozására, amelyek nem az Unió költségvetését terhelik” Ezt az alapot a tagállamok hozzájárulásaiból kell létrehozni.

Ez a cikk arról is rendelkezik, hogy a Tanácsnak minősített többséggel elfogadott határozatokat kell hoznia, amelyekben megállapítja az alap létrehozásának és finanszírozásának szabályait, különösképpen az alap rendelkezésére bocsátott pénzeszközök összegét, az induló alap kezelésére és a pénzügyi ellenőrzésre vonatkozó szabályokat.

Az EU jelenlegi költségvetési kerete tartalmaz néhány olyan tételt, amelyek kapcsolódnak a Közös Kül- és Biztonságpolitika keretén belüli fellépéseket előkészítő intézkedésekhez. Mindazonáltal, a jelenleg hatályos pénzügyi szabályok között nincsenek specifikus rendelkezések, amelyek az előirányzatokhoz való gyors hozzáférést biztosítanák.

*
* *

15. kérdés, előterjesztette: Anna Hedh (H-0395/09)

Tárgy: A stockholmi program és a gyermekek jogai

A svéd elnökség „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség többéves programjára (a stockholmi program)” irányuló javaslata nem említi a gyermekek jogaival kapcsolatos uniós stratégia kialakítását, amelyet külön említene a Bizottság közleményében (COM(2009)262) szereplő, a polgárok jogait előmozdító prioritások listájában. Ez a prioritás a kulcs a javasolt 2.3.2. cikk és a Lisszaboni Szerződés 3. cikke (3) bekezdésének végrehajtásához, amely kimondja, hogy az EU előmozdítja a gyermekek jogainak védelmét. Van-e valamilyen különleges oka annak, amiért ezt a prioritást kihagyták, és megfontolja-e a Tanács a belefoglalását a gyermekek jogaival kapcsolatos elkötelezettségek megfelelő megvalósításának biztosítása érdekében?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A Tanács egyetért a tisztelt képviselővel abban, hogy hangsúlyozza a gyermekek jogai előmozdításának fontosságát. Ezért felhívja a tisztelt képviselő figyelmét arra, hogy „A gyermek jogai” és a gyermekek jogaival kapcsolatos uniós stratégia benne foglaltatnak „A szabadság, biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség többéves program” (a stockholmi program) tervezetében.

A 2.3.2. fejezet teljes egészében a gyermekek jogaival foglalkozik, és hangsúlyozza, hogy azok az EU összes szakpolitikáját érintik. A gyermekek jogait szisztematikusan és stratégiai módon figyelembe kell venni, és a Bizottságnak „Az EU gyermekjogi stratégiája felé” című közleménye (2006) lényeges megfontolásokat tartalmaz e tekintetben. A különösen kiszolgáltatott helyzetben lévő gyermekeknek külön figyelmet kell szentelni, nevezetesen a bevándorlási politika összefüggésében a felnőtt kísérő nélküli gyermekeknek, valamint az emberkereskedelem, a szexuális kizsákmányolás és bántalmazás áldozatául esett gyermekeknek.

Mindazonáltal, hangsúlyozni kell, hogy a többéves programra irányuló fent említett javaslatról jelenleg még tárgyalnak a Tanács szervezetei, és a Tanács a munka befejezte előtt nem nyilatkozhat annak végső tartalmáról.

*
* *

16. kérdés, előterjesztette: Liam Aylward (H-0396/09)

Tárgy: Innovatív finanszírozás

A Tanács legutóbbi ülésén a Tanács megállapította, hogy az éghajlat-változási intézkedések finanszírozása nem áthatja alá az előrelépést a millenniumi fejlesztési célok ügyében. Részletezné-e a Tanács, hogy az „innovatív finanszírozás” hogyan járulhat hozzá mind a millenniumi fejlesztési célok, mind az éghajlat-változási intézkedések támogatásához?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) Az éghajlatváltozás globális kihívássá lett. Következményeit már ma is láthatjuk, és azonnali cselekvésre van szükség. A közelgő koppenhágai konferenciára való tekintettel az Európai Tanács októberi ülésén az állam- és kormányfők kialakították az EU álláspontját. Az Európai Tanács megerősítette abbéli elhatározását, hogy vezető szerepet vállalva járuljon hozzá ahhoz, hogy globális, ambiciózus és átfogó megállapodás szülessen. Bár az EU kész felvállalni a felelősség rá eső részét Koppenhágában, az EU egyedüli fellépése nem lesz elegendő, és a finanszírozásról szóló megállapodásnak a koppenhágai megállapodás központi részét kell alkotnia. Felismertük azt is, hogy ki kell dolgozni a legjobb megoldásokat a különböző forrásokból érkező, új és fenntartható befektetési és pénzáramlatok leghatékonyabb felhasználására, ideértve a finanszírozás innovatív formáit is. Még általánosabban, az októberi Európai Tanács kimondta, hogy „az innovatív finanszírozás szerepet játszhat a fenntartható fejlődés előrelátható finanszírozásának biztosításában, különösen a legszegényebb és legkiszolgáltatottabb országok irányába”.

Ma már a teljes nemzetközi közösség tudatában van annak, hogy az éghajlatváltozás olyan hatással lehet, amely megfordíthatja a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez vezető folyamatokat. Ezért az éghajlatváltozás fejlesztési és környezetvédelmi kérdés is. Míg az éghajlatváltozást a 7. millenniumi fejlesztési cél tartalmazza, világos, hogy összefüggésben áll más fejlesztési kérdésekkel is, nevezetesen a szegénységgel és az éhezéssel. Ezért az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásainak kezelése jó hatással lenne az élelmiszerbiztonság javítása és a szegénység visszaszorítása szempontjából is, amelyekkel az 1. millenniumi fejlesztési cél foglalkozik.

Az októberi Európai Tanács világosan kimondta, hogy „az éghajlat finanszírozásával párhuzamosan minden nemzetközi félnek figyelembe kell vennie, hogy ez a finanszírozás nem áthatja alá vagy teheti kockára a szegénység elleni küzdelmet és a millenniumi fejlesztési célok felé való előrehaladást”.

Különösen, az éghajlatváltozásra adandó válaszként történő lépéseket az országoknak kell vezetniük, mégpedig egyértelműen a partnerországok szükségleteinek, nézeteinek és prioritásainak alapján. Figyelembe kell továbbá venni az országos fenntartható fejlődési stratégiákat, a szegénység visszaszorítását célzó stratégiákat, valamint az ehhez kapcsolódó éghajlat-változási politikákat és eszközöket (amennyiben léteznek).

A fejlődő országoknak létre kell hozniuk és végre kell hajtaniuk nemzeti éghajlat-változási stratégiájukat, és biztosítaniuk kell, hogy ez teljes mértékben beépüljön minden idevágó ágazatban alkalmazott politikáikba, terveikbe és programjaikba (pl. a mezőgazdaság és vidékfejlesztés, vagy a vízgazdálkodás területén). Természetesen az adományozók nézőpontjából ezeknek egybe kell esniük a fejlesztés politikai következetességének (PCD), valamint a segélyhatékonyság elveivel.

Ezért minden országnak el kell köteleznie magát amellelt, hogy javítsa az éghajlatváltozás és a fejlesztés tervezése közti kapcsolatot, és hogy maximalizálja a szegénység visszaszorítása, valamint az éghajlatváltozás enyhítése és az ahhoz való alkalmazkodás közti összhangot.

*
* *

17. kérdés, előterjesztette: Jim Higgins (H-0400/09)

Tárgy: Munkanélküliség az EU-ban

Nem aggódik a Tanács amiatt, hogy az EU-ból számos munkahely a távol-keleti országokba, Kínába és Indiába települ? Létezik olyan, egységes stratégia kidolgozására irányuló politika, melynek célja a munkahelyteremtés szempontjából versenyképesebb és vonzóbb környezet kialakítása az Unióban?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A tisztelt képviselő úr rendkívül időszerű kérdése egy olyan átfogó stratégiát érint, amely célja, hogy a globális gazdaság terén a munkahelyteremtés szempontjából versenyképesebb és vonzóbb környezetet hozzunk létre az EU-ban.

A Tanács szeretné megismételni álláspontját, miszerint a nyílt világ gazdaság Európán belül is lehetőséget kínál a növekedés és a versenyképesség ösztönzésére⁽⁵⁾. E tekintetben a Tanács különösképpen szeretne emlékeztetni abbéli elkötelezettségére, hogy következetesen kívánja irányítani az Európai Unió kül- és belpolitikáját, ezáltal hozzájárulva a globalizáció előnyeinek maximalizálásához, valamint hátrányainak minimalizálásához⁽⁶⁾.

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 125. cikke kimondja, hogy a tagállamoknak és a Közösségnek azon kell munkálkodnia, hogy összehangolt foglalkoztatási stratégiát dolgozzon ki, különösképpen segítve a szakképzett és alkalmazkodásra képes munkaerőt, valamint a gazdasági változásokra reagálni képes munkaerőpiacot. A Szerződés ezen kitételének megfelelően az Unió 1997. óta kidolgozta az európai foglalkoztatási stratégiát, amely az évek során egyre mélyebben beépült az Unió egyéb stratégiáiba, és amely 2000-ben a lisszaboni stratégia részévé is vált. Az európai foglalkoztatási stratégia lényeges részét képezik az úgynevezett integrált iránymutatások, amelyeket a Tanács az EKSz 128. cikke (2) bekezdése értelmében megfogalmaz, és amelyeket a tagállamoknak saját foglalkoztatási politikájuk kialakítása során figyelembe kell venniük.

A jelenlegi integrált iránymutatások 2010-ig érvényesek, és egyaránt foglalkoznak a makro- és mikro-ökonómiai, valamint a foglalkoztatási aspektusokkal. S bár az általános növekedési és foglalkoztatási célok mindannyiuk lényegi részét képezik, egyes iránymutatások konkrétan foglalkoznak a munkahelyteremtés szempontjából versenyképesebb és vonzóbb környezet Európai Unión belüli kialakításának kérdésével, úgymint a növekedésnek és a foglalkoztatásnak az erőforrások célzott és hatékony elosztása általi elősegítésével, a K+F-be való befektetéssel, az innováció minden formájának elősegítésével, az EU ipari alapjai versenyképességi szempontból előnyös oldalainak erősítésével, a vállalkozói kultúra fejlesztésével és a KKV-kat támogató környezet kialakításával, a munkaerőpiac működésével, csakúgy, mint a munkaerőköltségek alakulásával és a bérszabályozó mechanizmusokkal.

A Bizottság közleményt fog kiadni a jövőbeni stratégiáról.

Ami a 2010. utáni időszakra vonatkozó európai foglalkoztatási stratégiát illeti, a Tanács előreláthatólag 2009. november 30-án politikai vitát fog tartani „A válságból való kilábalás és felkészülés a Lisszaboni Stratégia 2010. utáni szakaszára” címmel. A Tanács vitáját előkészítendő, a Foglalkoztatási Bizottság már benyújtotta a véleményét a 2010. utáni időszakra vonatkozó Lisszaboni Agenda részét képező európai

⁽⁵⁾ Lásd, például, átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások, HL 205, 2005.8.6., 28.o., Bevezetés az iránymutatásokhoz (GL 13)

⁽⁶⁾ Lásd a Tanács 2003.3.3-i Következtetéseit (4. bekezdés) és a Tanács 2006.11.30/12.1-i „Tisztességes munkát mindenkinek” című Következtetését

foglalkoztatási stratégiáról⁽⁷⁾. Ebben a véleményében az Európai Foglalkoztatási Bizottság úgy véli, hogy a munkaerő-piaci reformoknak mind a kereslet, mind a kínálat oldalán azt kell ösztönözniük, hogy mindenki számára több és jobb munkahely váljék elérhetővé.

*
* *

18. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki (H-0406/09)

Tárgy: Oroszország az újságírók számára veszélyes ország

Hogyan kezeli a Tanács a tényt, amely szerint az újságírói szövetségek legutóbbi jelentései – tekintettel az utóbbi években az újságírók sérelmére elkövetett számos gyilkosságra és verésre – Oroszországot az újságírók szempontjából a világ legveszélyesebb országai közé sorolják?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourg-i ülésének a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) Az EU emberi jogok iránti elkötelezettsége közzismert. Az EU külkapcsolataiban is mindig ragaszkodik az emberi jogok teljes mértékű tiszteletben tartásához. Az elnökség jól tudja, hogy e Ház képviselői közül is sokakat aggaszt az oroszországi emberi jogi helyzet, és amint azt már a jelen plenáris ülésen az EU-Oroszország csúccsal kapcsolatos vita során jeleztük, mi is teljes mértékben osztjuk az aggodalmukat. A Tanács ismeri az Újságírók Nemzetközi Szövetségének, valamint a Bizottság az Újságírók Védelmére nevű szervezetnek a közelmúltbeli jelentéseit, csakúgy, mint más nemzetközi nem kormányzati szervek beszámolóit arról, hogy milyen veszélyekkel és erőszakkal szembesülnek az újságírók és az emberijog-védők Oroszországban, különösen az Észak-Kaukázusban.

Amint azt az elnökség már az EBESZ szeptember 3-i ülésén elmondta, egyetértünk a helyzet azon értékelésével, miszerint, amíg ezeket a bűncselekményeket fel nem derítik, továbbra is a büntetlenség légköre fogja belengeni Oroszországot, és az elkövetők úgy fogják érezni, továbbra is ugyanígy tevékenykedhetnek. Az újságírók és az emberijog-védők elleni támadások különösen nagy fenyegetést jelentenek a demokráciára, az emberi jogok tiszteletére és a jogállamiságra.

Az elnökség, az Európai Unió tagállamainak nevében nyíltan és határozottan elítélte az Oroszországban, különösen az Észak-Kaukázusban történő, újságírók és emberijog-védők elleni ismétlődő fenyegetéseket, támadásokat és gyilkosságokat, és arra ösztönözte az orosz hatóságokat, hogy gyorsan és alaposan vizsgálja ki az eseteket, és állítsa az elkövetőket bíróság elé.

Az Európai Unió gyakran ad hangot az emberijog-védők biztonsága, valamint a büntetlenség Oroszországban tapasztalható légköre iránti aggodalmának, mind kétoldalú, mind többoldalú fórumokon. A stockholmi EU-Oroszország csúcson az elnökség kifejezte egyre növekvő aggodalmát az emberijog-védők oroszországi helyzetével kapcsolatban. Az Oroszországgal a közelmúltban, 2009. november 4-5-én Stockholmban folytatott emberi jogi egyeztetések főként a szólásszabadságra, valamint az emberijog-védők helyzetére, különösen az Észak-Kaukázusbeli helyzetre összpontosítottak. Az EU-Oroszország politikai párbeszédének összefüggésében az Európai Unió tájékoztatást kért egyes esetek kivizsgálásáról, amelyekben újságírókat és emberijog-védőket gyilkoltak meg. Az Európai Unió továbbra is figyelemmel kíséri a prominens emberijog-védők és újságírók oroszországi megpróbáltatásait.

Továbbá, az elnökség több találkozót is szervezett Oroszországgal és több nemzetközi nem kormányzati szervvel, hogy foglalkozzon az emberijog-védőket az Észak-Kaukázusban ért és a közelmúltban egyre növekvő erőszakkal, és részt vett a nem kormányzati szervek 2009. október 27-28-i Stockholmban tartott konferenciáján, amely fellépésre vonatkozó ajánlásokat fogalmazott meg az EU számára.

Az Európai Unió javaslatot tett az Oroszországgal konkrét projekteken való együttműködésre az újságírók és emberijog-védők helyzetének javítása céljából. Biztosíthatom a tisztelt képviselő urat, hogy a Tanácsnak továbbra is szándékában áll fellépni az oroszországi emberi jogi helyzet javítása érdekében.

⁽⁷⁾ 15529/09. sz. dokumentum

*
* *

19. kérdés, előterjesztette: Sławomir Witold Nitras (H-0409/09)

Tárgy: Az Európai Unió balti-tengeri térségre vonatkozó stratégiájának módosítása

Szeretném felkérni az Európai Unió svéd elnökségét annak vizsgálatára, hogy van-e lehetőség az Európai Unió balti-tengeri térségre vonatkozó stratégiájának és a kapcsolódó cselekvési tervnek a módosítására. Lehetséges volna-e eltérni attól az alapelvtől, melynek értelmében csak a már elindított és jóváhagyott projektek részesülhetnek támogatásban, tekintettel arra, hogy ez az alapelv a stratégia által érintett felekkel való egyeztetés nélkül került megállapításra? Úgy vélem, hogy a közlekedési infrastruktúrákra vonatkozó vezérprojektnak tartalmaznia kellene a CETC-ROUTE 65 közép-európai közlekedési folyosót is, amely összeköti Skandináviát (a Balti-tengeren keresztül), valamint a CETC kezdeményezésben részt vevő lengyelországi, csehországi, szlovákiai, magyarországi és horvátországi régiókat az Adriai-tengerrel.

Erre való tekintettel, miként vélekedik az Elnökség a közép-európai közlekedési folyosónak a fent említett dokumentumba való felvételéről? Ezzel kapcsolatban tervez-e a Tanács intézkedéseket?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourg-i ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A Tanács 2009. október 26-i ülésén elfogadta az EU Balti-tengeri térségre vonatkozó stratégiájáról szóló Következtetéseit. Ezt a stratégiát október 29-30-án fogadta el az Európai Tanács, amely helyeselte a Tanács Következtetéseit és felkérte a Bizottságot, hogy 2011 júniusáig nyújtson be előrehaladási jelentést a Tanácsnak a stratégia végrehajtásáról.

A Tanács Következtetéseiben többek közt felkérte a Bizottságot a stratégia felülvizsgálatára, rendszeres, megfelelő módon történő naprakésszé tételére, valamint arra, hogy tegye meg a szükséges változtatásokat a stratégia részét képező cselekvési tervben is.

A cselekvési terv egy élő dokumentum, amelyből kihúzzák a sikeresen végrehajtott projekteket, és amelybe időről időre új projekteket vesznek fel.

Bármely a jelenlegi cselekvési tervbe felveendő új projektre irányuló javaslatot a Bizottságnak kell benyújtani, amely annak megfelelően fogja dolgozni azokat.

A Bizottság most állít össze egy az Európai Unió összes tagállamát képviselő tisztviselőkből álló magas szintű csoportot, amellyel konzultánsként fog szolgálni a stratégia és a cselekvési terv módosításai esetében. Továbbá, egy évenként ülésező fórum fogja felügyelni a régió minden szintjén álló érintettek bevonását. A fent említett projektet illetően az Elnökségnek egyelőre nincs álláspontja.

*
* *

20. kérdés, előterjesztette: Pat the Cope Gallagher (H-0411/09)

Tárgy: A közel-keleti békefolyamat

Tudna-e a Tanács aktuális értékelést adni a közel-keleti békefolyamat jelenlegi helyzetéről?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourg-i ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) Az izraeli-palesztin béketárgyalások újrakezdése továbbra is kulcsfontosságú. A Tanács ösztönzi mindkét felet, hogy tegyen azonnali lépéseket a béketárgyalások újrakezdése érdekében, tiszteletben tartva a korábbi megállapodásokat és feltételeket, és felszólította mindkét felet, hogy tegyen eleget az ütemterv által ráruházott kötelezettségeknek. A Tanács úgy véli, hogy minden résztvevőnek hozzá kell járulnia egy olyan környezet

kialakításához, amely a tárgyalások újrakezdéséhez vezethet, és továbbra is támogatja az Egyesült Államok ezirányú erőfeszítéseit.

A Tanácsot továbbra is mély aggodalommal töltik el a megszállt palesztin területeken, ezen belül Kelet-Jeruzsálemben folyó betelepülés, házrombolások és kilakoltatások. Arra ösztönzi Izrael kormányát, hogy azonnal hagyjon fel a betelepüléssel, Kelet-Jeruzsálemben és a természetes növekedés tekintetében is, és bontsa le a 2001 márciusa óta kialakított előretolt állásokat. A Tanács véleménye szerint ezek a települések illegálisak a nemzetközi jog értelmében, és a béke útjában állnak. A Tanács a palesztin hatóságokat is ösztönzi, hogy tegyenek meg továbbra is minden erőfeszítést a közrend javítása érdekében.

Az Európai Unió továbbra is aggodalmát fejezi ki a Gázai övezetet sújtó humanitárius és politikai válsággal kapcsolatosan, és követeli, hogy haladéktalanul és feltétel nélkül nyissák meg a gázai határátkelőket a humanitárius segélyek, a kereskedelmi termékek és a személyek előtt. Engedélyezni kell az újjáépítést és a gazdaság helyreállítását. Felszólítja Gilad Shalit elrabolt izraeli katona fogva tartóit, hogy haladéktalanul engedjék szabadon őt.

A Tanács továbbra is biztatását fejezi ki Mahmoud Abbas elnök számára, és támogatja Egyiptom és az Arab Liga közvetítésre irányuló erőfeszítéseit. A palesztinok megosztottságának leküzdése segíthetne megelőzni Ciszjordánia és Gáza mélyebb elválasztását, és segíthetne megőrizni egy jövőbeni palesztin állam egysége helyreállításának lehetőségét. A Tanács felszólít minden palesztint, hogy találjanak erőszakmentes közös alapot a gázai helyzet javítása és a választások megrendezése érdekében.

Az EU arra bízta az arab országokat és a többi partnert is, hogy mind politikailag, mind pénzügyileg készségesen segítsék a Palesztin Nemzeti Hatóságot, az ütemterv rendelkezéseinek megfelelően. Hangsúlyozva az arab békekezdeményezés jelentőségét, az EU felkéri Izraelt és minden arab államot, hogy tegyenek bizalom erősítő lépéseket a kölcsönös bizalmatlanság felszámolása érdekében, és hogy olyan légkört teremtsenek, amely lehetővé teszi a konfliktus megoldását.

A különböző konfliktusok megoldásáért, többek közt az Izrael és Szíria közti, valamint az Izrael és Libanon közti konfliktus tartós rendezéséért párhuzamosan kell dolgozni, egymást kölcsönösen erősítő folyamatok kialakításával. Ebben a vonatkozásban az EU arra számít, hogy Szíria és Izrael újrakezdi a békétárgyalásokat.

*
* *

21. kérdés, előterjesztette: Antonio Cancian (H-0413/09)

Tárgy: Vallási jelképek jelenléte nyilvános helyeken

2009. november 3-án egy olasz-finn állampolgár azzal a panasszal fordult az Emberi Jogok Európai Bíróságához, hogy az iskolákból távolítsák el a feszületet. Hasonló események játszódtak le Spanyolországban, Németországban, Franciaországban és Olaszországban, ahol 1988-ban az Államtanács rámutatott, hogy a feszület nem kizárólag a keresztény vallás szimbóluma, hanem meghatározott vallástól független értékkel bír. Érzékeli-e a Tanács annak kockázatát, hogy a strasbourgi bíróság által kinyilvánított elv, kérdésessé teheti a vallási és kulturális jelképek, még a katolikus Mária-szimbólumból merítő uniós zászló nyilvános helyeken való jelenlétét?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A tisztelt képviselő úr a strasbourgi Európai Bíróság egyik határozatára utal. A Tanácsnak nem feladata kommentálni az Emberi Jogok Európai Bíróságának határozatát.

Mindazonáltal, ennek kapcsán szeretném idézni azt a szimbolikus leírást, amellyel az Európa Tanács az európai zászlót jellemezte:

„A nyugati világ kék égboltján az egységet szimbolizáló kör alakban elhelyezkedő csillagok Európa népeit jelképezik. A csillagok száma minden esetben tizenkettő, amely a teljesség és tökéletesség szimbóluma, úgy, ahogy a zodiákus tizenkét jegye az egész univerzumot jelképezi, a tizenkét aranysárga csillag Európa minden népét képviseli – azokat is, akik még nem vesznek részt Európa egységben s békében való építésében.”

*
* *

22. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0415/09)

Tárgy: Az európai bankszektor felügyelete

Meg tudná-e határozni a Tanács, hogy pontosan milyen felügyeleti hatásköre van az Európai Uniónak a bankszektorral kapcsolatban, hogyan strukturálódnak ezek a jogkörök, és hogy véleménye szerint ez a szerkezet működőképes-e? Léteznek-e olyan további hatáskörök a bankszektor felügyeletével kapcsolatban, amelyeket a Tanács szükségesnek tart, és ha igen, melyek ezek?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourg-i ülésének a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) Az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 105. cikk (5) bekezdése értelmében az illetékes hatóságoknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikáinak zavartalan megvalósításában való részvétel a Központi Bankok Európai Rendszerének feladata. Ha további felügyeleti feladatokat ruháznának az Európai Központi Bankra, azt az ugyanezen cikk (6) bekezdésében rögzített felhatalmazó záradék alkalmazásával lehetne megtenni. Ezért ez ideig, a bankszektor felügyelete alapjában véve a tagállamok kezében maradt.

E tekintetben az Európai Bankfelügyeleti Bizottság (CEBS) tanácsot ad az Európai Bizottságnak a bankfelügyelettel kapcsolatos politikák és szabályozási kérdések tekintetében, és az Európai Unióban elősegíti az együttműködést és a felügyeleti gyakorlat egységességét. Mindazonáltal, sem a KBER (Központi Bankok Európai Rendszere), ideértve az EKB-t, sem a CEBS, nem gyakorol közvetlen felügyeleti jogkört a bankszektorban.

Az Európai Tanács 2009 júniusában kimondta, hogy a pénzügyi válság világosan megmutatta, hogy javítani kell a pénzintézetek szabályozásán és felügyeletén, mind Európában, mind globálisan.

Ugyanezen alkalommal az Európai Tanács szintén javasolta, hogy hozzák létre a Pénzügyi Felügyeletet Európai Rendszerét (ESFS), amely három új európai felügyeleti hatóságot (ESA) foglalna magában, azzal a céllal, hogy növeljék a nemzeti felügyelet minőségét és következetességét, hogy felügyeleti kollégiumok felállításával és az egységes piac minden pénzintézetére alkalmazandó európai egységes szabályzat létrehozásával megerősítsék a határon átnyúló csoportok ellenőrzését. Az Európai Tanács továbbá megegyezett abban, hogy „a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerének kötelező erejű és arányos döntéshozatali jogkörrel kell rendelkeznie a tekintetben, hogy a felügyelők megfelelnek-e az egységes szabályzatban és az idevágó közösségi jogszabályokban előírt rájuk vonatkozó feltételeknek, és a honi és székhelyállami felügyelők közötti nézeteltérések esetén, ideértve a felügyelő kollégiumok közötti nézeteltéréseket is. Az ESA-knak pedig felügyeleti jogkörrel kell rendelkeznie a hitelminősítő intézetek felett.”

A Bizottság ez év szeptemberében, az EU új pénzügyi felügyeleti szerkezetére vonatkozó átfogó jogalkotási csomagja részeként, javaslatot nyújtott be a Tanácsnak és a Parlamentnek az Európai Bankfelügyeleti Hatóság létrehozására.

A Parlament és a Tanács által jelenleg vizsgált javaslat célja, hogy a de Larosière úr által elnökölt, magas szintű szakértői csoport ajánlásaival összhangban megerősítse a bankszektor felügyeleti struktúráját.

Mivel a jogalkotási javaslatok együttdöntési eljárás tárgyát képezik, a Tanács szorosan együtt fog működni a Parlamenttel annak érdekében, hogy első olvasatban minél hamarabb megállapodás szülessen a javaslatról.

*
* *

23. kérdés, előterjesztette: Charalampos Angourakis (H-0420/09)

Tárgy: Az éghajlatváltozással foglalkozó nemzetközi konferenciával kapcsolatos elnyomó rendvédelmi intézkedések

A dán hatóságok új, a korábbiaknál is elnyomóbb jellegű, az alapvető demokratikus jogokat durván sértő intézkedéseket terveznek annak érdekében, hogy megakadályozzanak minden tiltakozó megmozdulást az éghajlatváltozással foglalkozó nemzetközi konferencia idején.

A kormányzati ajánlások a következőket tartalmazzák: tizenkét óráig terjedő, megelőző jellegű fogva tartás, 40 napos szabadságvesztés „rendőr szolgálata teljesítésében történő akadályozásáért”, 1000 euróig terjedő pénzbüntetés „szabálysértő viselkedésért” vagy a „rendőrség által gyanúsnak ítélt célú gyűlésen való részvételért”, valamint ötven napig terjedő szabadságvesztés csendháborításért vagy rongálásért. Javasolják továbbá, hogy a rendőröket lássák el kiegészítő felszereléssel, például videokamerákkal és megfigyelőberendezésekkel a rendőrség által potenciálisan problémásnak minősített helyszínek megfigyelésére. Emellett olyan intézkedésekről is folynak a megbeszélések, amelyek a külföldi aktivisták Koppenhágába történő belépésének és tüntetéseken való részvételének megakadályozására irányulnak.

A Tanács tud-e ezekről vagy más javaslatokról? Történtek-e lépések a rendőri intézkedések és a rendfenntartás összehangolására az EU-tagállamokban és harmadik országokban, és a közösségi intézmények milyen mértékben vesznek részt ezen intézkedések végrehajtásában?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. novemberi strasbourg-i ülésének a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A Tanács nem tud a tisztelt képviselő által említett, a dán kormány által javasolt intézkedésekről. Továbbá, az Európai Unióról szóló Szerződés 33. cikke (az Európai Unió 2009. december 1. utáni működéséről szóló szerződés 72. cikke) alapján a törvényes rend fenntartására, valamint a belső biztonság megővására irányuló intézkedések az egyes tagállamok kompetenciái közé tartoznak. A Tanács ezért azon a véleményen van, hogy nem áll módjában állást foglalni a dán kormány által e téren alkalmazni kívánt rendfenntartó intézkedésekkel kapcsolatban.

Mindazonáltal, tekintettel az Európai Unió azon célkitűzésére, miszerint a tagállamok közötti, a rendőrségi együttműködés terén való együttes fellépés kialakításával magas fokú biztonságot kíván garantálni polgárainak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben, szeretném felidézni, hogy a Tanács 2007 decemberében elfogadott egy Ajánlást⁽⁸⁾ a rendőri és biztonsági hatóságok számára készült, a főbb nemzetközi vonatkozású eseményeken folytatandó együttműködéssel kapcsolatos kézikönyvről. A Tanács azt ajánlotta, hogy a tagállamok, többek közt, fokozzák az együttműködést, különösen a gyakorlati együttműködést és az információcserét.

Ennek értelmében, a rendőrségi vezetők munkacsoportja 2009. október 19-i ülésének keretében Dánia kérte a tagállamok támogatását, mind az információcsere, mind a rendőrök bevetése terén. Az efféle együttműködésnek rendszeres gyakorlata van a tagállamok hatóságai között főbb események megrendezésekor. A Tanács nem vesz részt az efféle intézkedések tervezésében és végrehajtásában.

*
* *

A BIZOTTSÁGHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK

32. kérdés, előterjesztette: Marian Harkin (H-0371/09)

Tárgy: Európai vállalkozói hálózat

A vállalkozói kedvnek a nők körében történő fokozására irányuló, nemrégiben indult bizottsági kezdeményezés kiváló eszköz lehet arra, hogy a nők társadalmi szerepét és munkaerő-piaci részvételét erősítsük. Sok esetben azonban – és különösen a jelenlegi gazdasági légkörben – a friss vállalkozások hagyományos pénzügyi forrásokból nem jutnak tőkéhez, ami jelentős akadályt gördít a vállalkozások beindítása elé. Milyen lépéseket tett a Bizottság annak érdekében, hogy a nők vállalkozó kedvének a női vállalkozók képviselői programjához hasonló kezdeményezéseken keresztül fokozásán túlmenően gondoskodjon arról, hogy a vállalkozások beindításának gyakorlati kívánalmaira – többek között a finanszírozás kérdéseire – bizottsági kezdeményezéseken keresztül megoldást találjon? Működik-e a Bizottságnál a friss vállalkozások tőkéhez jutási lehetőségét figyelő rendszer?

⁽⁸⁾ A 2007. december 6-i 14143/3/07 ENFOPOL 171 dokumentum.

Válasz

(EN) A kis- és középvállalkozások (KKV-k) finanszírozáshoz való hozzáférése alapvető fontosságú kérdés a vállalkozások, a versenyképesség, az innováció és a növekedés szempontjából. A Bizottság ezért már évekkal ezelőtt felismerte a finanszírozáshoz való hozzáférés fontosságát, az új vállalkozók esetében is.

E tekintetben fontos kérdés a kockázati tőkéhez való hozzáférés javítása, különösen a nagy növekedési potenciállal rendelkező új KKV-k esetében.

A kínálati oldalon számos rést be kell foltozni – több befektetést kell vonzani a vállalkozásitőke-alapokba, ösztönözni kell, hogy ezek az alapok és az üzleti angyalok még több befektetést eszközöljenek, többféle kivonulási lehetőséget kínálva. Másfelől, a keresleti oldalon is vannak olyan kérdések, amelyek gátolják, hogy a vállalkozások teljesen kibontakoztathassák a bennük rejlő lehetőségeket – ilyen kérdés pl. a vállalkozók befektetési hajlandósága.

A versenyképességi és innovációs keretprogram pénzeszközei hozzájárulnak a magán finanszírozási források hiányának kezeléséhez, különösen a vállalkozások előkészítési és indulási szakaszában. A 2007-2013. közötti időszakban több mint 1 milliárd euró válik elérhetővé, és ezen finanszírozás fellendítő hatásának közel 400 000 KKV esetében kell érvényesülnie, amelyek olyan kölcsön- vagy tőkebefektetés előnyeiben részesülhetnek, amelyhez máskülönben nem jutottak volna hozzá. Az EU kohéziós politikájának keretében a mikro-, kis- és középvállalkozásokat támogató közös európai források (JEREMIE) a KKV-k finanszírozásának javítására és új vállalkozások létrehozására irányul. Az Európai Regionális Fejlesztési Alappal (ERFA) társfinanszírozásban működő operációs programokból mintegy 3,1 milliárd eurót szántak eddig arra, hogy a JEREMIE keretén belül KKV-kba fektessenek be. Az Európai Befektetési Bank a 2008-2011-ig tartó időszakra szintén megemelte, 30 milliárd euróra, a KKV-knak nyújtandó kölcsöneit, hogy ezáltal fokozza a KKV-k hitelhez való hozzájutásának lehetőségét, a pénzügyi és gazdasági válság leküzdése érdekében.

A 2008. júniusi kisvállalkozási intézkedéscsomag (SBA) tartalmazza a Bizottságnak a KKV-kat és a vállalkozókat támogató legfontosabb intézkedéseit, ideértve azok bankhitelhez való hozzájutása lehetőségének javítását, és a reformok felgyorsítását. A csomag célja, hogy javítsa a vállalkozásokhoz való általános hozzáállást, hogy megerősítse a „Gondolkozz előbb kicsiben!” elvét a Bizottság és a tagállamok kezdeményezéseiben és politika-meghatározásában, és hogy segítse a KKV-kat a fejlődésüket hátráltató problémák kezelésében.

A kisvállalkozási intézkedéscsomag a vállalkozók befektetésre való felkészültségét célozza, növelve a KKV vagy a vállalkozó azon képességét, hogy megértse a bankok, üzleti angyalok és vállalkozásitőke-alapok – a külső finanszírozást nyújtók szempontjait. Egy 2009 szeptemberében a női vállalkozók befektetésre való felkészültségével foglalkozó workshop alkalmával meghatároztak egy sor, az európai női vállalkozók befektetésre való felkészültségének terén alkalmazható támogatási eszközt, és megvitatták, hogyan lehetne a már meglévő befektetésre való felkészültségi programokat még inkább a női vállalkozók igényeihez alakítani.

A férfiak és nők közötti egyenlőség szintén egyedi célkitűzésként szerepel az EU kohéziós politikájában. Ezt a célkitűzést kétféleképpen hajtják végre:

Az ERFA és az ESZA (Európai Szociális Alap) társfinanszírozásával, a tagállamok és a régiók számos olyan projektet dolgoznak ki, amelyek célja, hogy ösztönözze a nők munkaerő-piaci integrációját. Ezek olyan intézkedéseket és projekteket foglalnak magukban, amelyek megkönnyítik a női vállalkozók finanszírozáshoz jutását, és amelyek ösztönzik és pénzügyileg támogatják a nők vállalkozói kedvét és kreativitását.

A kohéziós politika operációs programjainak tervezése egyaránt figyelembe veszi azoknak a nemek közti egyenlőségre, valamint más speciális célcsoportokra gyakorolt hatását.

Továbbá, az adminisztratív terhek csökkentésének keretében, a Bizottság azon is dolgozik, hogyan lehetne csökkenteni a vállalkozások beindításának költségeit és annak idejét. 2006-ban meghatároztak egy speciális időkorlátot arra nézve, mennyi időbe teljék egy vállalkozás beindítása – ez egy hét, vagy annál kevesebb volt. A Bizottság nyomon követi az e téren történő előrelépést, és támogatja a tagállamok erőfeszítéseit, hogy elérjék ezt a célt: 2007-ben a vállalkozások beindításának átlagos ideje 12 nap, míg átlagos költsége 485 euró volt; 2009-ben ez már csak 8 nap és 417 euró.

A Bizottság, a lisszaboni növekedési és foglalkoztatási partnerség tekintetében továbbra is szorosan nyomon követi a KKV-kal kapcsolatos politikában történő előrelépést.

Hamarosan jelentést készít a kisvállalkozási intézkedéscsomag végrehajtásáról.

*
* *

34. kérdés, előterjesztette: Georgios Papanikolaou (H-0373/09)

Tárgy: A munkapiac fejlődése és a bevándorlási politika közötti összefüggés

A gazdasági fejlődés az EU egyik alapvető célja. E cél elérése több tényezőtől, pl. az EU munkapiacának jó működésétől függ. A bevándorlás és a munkapiaci igények közötti összefüggés megtalálása, ami a közösségi migrációs politika egyik célja, nagyban hozzájárulhat a fejlődéshez. Ez a kölcsönös függés csak hasznára válhat a migrációs nyomás alatt álló tagállamoknak, csakúgy, mint maguknak a munkapiacra történő bejutás szempontjából hátrányos helyzetben lévő bevándorlóknak is, ami vonzóbbá teszi a legális bevándorlást, illetve segít az illegális bevándorlás jelensége elleni küzdelemben.

Milyen intézkedéseket hozott a Bizottság a munkapiaci igények és a migrációs politika közötti kapcsolat biztosításához történő konkrét hozzájárulások érdekében?

A közeljövőben milyen intézkedések elfogadását javasolja e tekintetben?

Válasz

(EN) Az elmúlt évtizedben nőtt az európai foglalkoztatás céljából történő munkaerő-bevándorlás jelentősége. A következő évtizedben az Uniónak gyorsan öregedő és csökkenő munkaerővel kell számolnia. Az EU munkaképes korú népessége, amely az elmúlt évtized során nőtt, évente átlagosan több mint egy millióval csökken majd 2010. és 2020. között. A bevándorlók nélkül ezek a folyamatok drámai mértékben fokozódnának. A bevándorlás sikeres kezelése ezért kulcsfontossággal bír a népesség öregedése és a gazdasági növekedés fenntartása általi kihívások kezeléséhez szükséges strukturális reformok sorában.

Dacára a bevándorlás foglalkoztatáshoz és növekedéshez való jelentős hozzájárulásának, a bevándorlók Európai Unióbeli foglalkoztatásának kezelése számos kérdést felvet. A bevándorlók foglalkoztatási rátája, és különösen a bevándorlók bizonyos csoportjaié, így az alacsonyan képzetteké, a nőké és a nemrég érkezetteké átlag alatti. A bevándorlás gyakran „agy-pazarlással” is jár, amikor is a jól képzett munkaerő alacsony képesítést igénylő munkát végez. Ráadásul, a jelenlegi foglalkoztatási válságban növekvő hátrányos megkülönböztetés és az idegengyűlölet jelei is mutatkoznak.

A 2010. utáni időszakra vonatkozó stratégiának foglalkoznia kell ezzel a kérdéssel, mégpedig a Bizottság közelmúltbeli, a beléptetési szabályokra és a szabálytalan foglalkoztatásra vonatkozó szakpolitikai kezdeményezéseinek olyan politikai fellépéssel való helyettesítésével, amely segítségével teljes mértékben kiaknázhatók a foglalkoztatás és növekedés szempontjából a munkaerő-bevándorlásban rejlő lehetőségek. Az európai uniós fellépésnek magában kell foglalnia a bevándorlókat munkavállalásra készítő ösztönzőket, és támogatnia kell a munkapiac infrastruktúráját, hogy az megfeleljen a bevándorló munkavállalók gyakran sajátos szükségleteinek. Az Európai Szociális Alap támogathatná ezeket a prioritásokat. Bár országonként másra és másra kell összpontosítani, mindig külön figyelmet kell fordítani a nemi egyenlőséggel kapcsolatos dimenzióknak, valamint az EU-n belüli hátrányos megkülönböztetés és idegengyűlölet elleni harcnak.

*
* *

35. kérdés, előterjesztette: Bernd Posselt (H-0374/09)

Tárgy: Demográfia

Hogyan értékeli a Bizottság a demográfia területén végzett tevékenységét – különös tekintettel a család- és gyermekbarát intézkedésekre – és a Bizottság tanulmányai alapján mely tagállamok kiemelkedőek e területen? Végeztek-e e tekintetben kutatást olyan családi pótlék lehetőségéről és hatásairól, amely az egyik szülőnek lehetővé tenné, hogy otthon maradjon?

Válasz

(EN) Mivel a demográfiai változás minden európai uniós tagállamban egyaránt kihívást jelent, a Bizottság egy közös, hosszú távú stratégia elősegítésére összpontosít. Az „Európa demográfiai jövője – a kihívástól a

lehetőség⁽⁹⁾ című 2006-os közleményében a Bizottság öt lényeges szakpolitikai választ nevezett meg a társadalom öregedésével kapcsolatban: (1) demográfiai megújulás, (2) több és jobb foglalkoztatás, (3) nagyobb produktivitás, (4) migráció és integráció, valamint (5) fenntartható közkiadások. Ez az öt szakpolitikai cél továbbra is mind releváns, és megerősítést nyert a Bizottság közelmúltbeli, „Az Unióban az idősödő népesség hatásának kezeléséről”⁽¹⁰⁾ című közleményében is.

A Bizottság célja, hogy segítse a tagállamokat, amelyeknek felelőssége, hogy végrehajtsák a demográfiai változásokra választ adó szükséges politikákat, hogy a lehető legjobb módon kezeljék e jelenség hatásait. Ehhez a lisszaboni stratégia biztosítja az általános kereteket. Emellett, a Bizottság támogatja a demográfiai változásokról szóló európai vitát, és az Európai Demográfiai Fórumon és az Európai Demográfiai Jelentésen⁽¹¹⁾ keresztül, amelyeket kétévenként rendeznek, illetve készítenek el, platformot biztosít a tapasztalatcserére és a kölcsönös tanulásra. Továbbá, 2007-ben a Bizottság kormányzati szakértőkből álló demográfiai tanácsadói csoportot is kijelölt.

Bár a családpolitika a tagállamok kizárólagos felelősségi körébe tartozik, a Bizottság hasznos szerepet játszhat. Ezt szem előtt tartva a Bizottság támogatja az Európai Tanács által 2007 tavaszán létrehozott Európai Szövetség a Családokért elnevezésű szervezetet. Az Európai Szövetség a Családokért a tagállamok családbarát politikáival kapcsolatos ismereteinek és a legjobb gyakorlatok cseréjének platformjaként szolgál. A Bizottság számos kezdeményezést indított útjára a tagállamok közti információcsere megkönnyítésére: pl. webes portál létrehozása, a legjobb gyakorlatok szemináriumainak megrendezése, tudományos szakértők hálózatának felállítása, a családbarát projekteknek az EU Strukturális Alapokon keresztüli finanszírozásának lehetőségeivel foglalkozó brosúra kiadása, valamint együttműködés az OECD-vel egy család-adatbázissal kapcsolatban.

Nem könnyű meghatározni a leghatékonyabb európai családpolitikákat, mivel a tagállamok különböző szakpolitikai célokat tűztek ki. Néhány tagállamban az az elsődleges, hogy oly módon növeljék a nemzeti születési rátát, hogy segítik a párokat családterveik megvalósításában. Más országokban a családi élet segítése egy szélesebb körű, a férfiak és nők közötti egyenlőséget elősegítő projekt része. Megint más országok a gyermekszegénység leküzdésére, vagy a jövedelmek egyenlőtlenségének csökkentésére irányuló intézkedéseket tartják a legjobb módszernek. A Bizottság különböző, rendszeresen készített jelentései tájékoztatásul szolgálnak arról, hogyan érik el a tagállamok mindezeket a különböző célokat (pl. A nők és férfiak közötti egyenlőségről szóló jelentés⁽¹²⁾, A szociális védelemről és a társadalmi befogadásról szóló közös jelentés⁽¹³⁾, a társadalmi helyzetjelentés⁽¹⁴⁾, és az Európai Demográfiai Jelentés).

Végül, a Bizottság tájékoztatja a tisztelt képviselőt, hogy nem végeztetett kifejezetten a gyermeknevelést a szülő főállásának tekintő családi pótlék területére, vagy annak lehetséges hatásaira irányuló tanulmányt.

*
* *

36. kérdés, előterjesztette: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0390/09)

Tárgy: A gazdaság fellendülése és a foglalkoztatás támogatása

A jelenleg folyó eszmecsere fő témája az, hogy hogyan lehetne elérni a gazdaság fellendítését és egyúttal ösztönözni a foglalkoztatást és csökkenteni a munkanélküliséget.

Hogyan lehet a strukturális változásokat és a költségvetési konszolidációt összeegyeztetni az expanzív költségvetési politikával, amelyet széles körben szükségesnek tartanak a foglalkoztatás növeléséhez? Úgy gondolja a Bizottság, hogy az általa a közelmúltban javasolt intézkedések – például a Globalizációs Alkalmazkodási Alap módosítása és az új mikrofinanszírozási mechanizmus – elegendőek a foglalkoztatás fellendítéséhez Európában vagy szükség van egy új, koherens európai foglalkoztatási stratégiára? Készül-e a Bizottság új kezdeményezéseket tenni e területen vagy inkább úgy véli, hogy ez a tagállamok kormányainak

⁽⁹⁾ COM(2006)571 final

⁽¹⁰⁾ COM(2009)180 final

⁽¹¹⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=611&langId=en>

⁽¹²⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52009DC0077:EN:NOT>

⁽¹³⁾ http://ec.europa.eu/employment_social/spi/joint_reports_en.htm#2009

⁽¹⁴⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=675&langId=en>

felelőssége? Hogyan fogja biztosítani a különböző nemzeti foglalkoztatási politikák közötti összhangot, hogy az ne érintse hátrányosan az egységes európai piacot vagy az európai szintű társadalmi kohéziót?

Válasz

(EN) A Bizottság a válság foglalkoztatási helyzetre gyakorolt hatásaira válaszul júniusban elfogadta a „Közös elkötelezettség a foglalkoztatásért” című közleményét. A közlemény három alapvető cselekvési prioritást határoz meg: a foglalkoztatás szintjének fenntartása, munkahelyteremtés és a mobilitás elősegítése; a készségek fejlesztése és a munkaerő-piaci igények kielégítése, valamint a munkavállalási arány növelése. Ezt a három fő prioritást a júniusi Európai Tanács is jóváhagyta. A közlemény ezen kívül a tagállamok fellendülésért tett erőfeszítéseinek támogatása érdekében javasolja az EU pénzügyi eszközeinek, nevezetesen az Európai Strukturális Alap és az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGF) mobilizálását is.

Az EGF célja, hogy szolidaritást mutasson és támogatást nyújtson azon munkavállalók számára, akik a világ kereskedelmi mintáiban bekövetkezett nagyobb strukturális változások, vagy (2011 végéig) a pénzügyi és gazdasági világválság következtében veszítették el munkájukat. Az EGF szabályzatának közelmúltbeli felülvizsgálata megkönnyíti a tagállamok számára az Alaphoz való hozzáférést, valamint, hogy több munkavállalónak, hosszabb ideig nyújthassanak segítséget.

Ezen kívül a Bizottság javaslatot tett egy új mikro-finanszírozási eszköz létrehozására, melynek célja, hogy mikrohitelket és garanciákat nyújtson azoknak az embereknek, akik elvesztették állásukat, és saját vállalkozást szeretnének létrehozni.

A pénzügyi válság legsúlyosabb részén, úgy tűnik, már túl vagyunk. A jelek arra mutatnak, hogy a GDP visszaesése mérséklődött, és az értéktőzsdék kezdenek helyreállni. A munkapiaci helyzet azonban továbbra is kedvezőtlen, és a munkanélküliség várhatóan még tovább fog nőni. Már megkezdődtek a megbeszélések a lehetséges kiutat jelentő stratégiákról, amelyek kivezetik majd az EU gazdaságait a recesszióból. Alapvetően fontos, hogy ezek a kilépési stratégiák olyan módon és időpontban legyenek végrehajtva, hogy a munkapiac helyreállása ne kerülhessen veszélybe. Amint javulni kezd a gazdasági helyzet a munkapiac fókuszra arra fog helyeződni, hogy biztosítsuk a válságintézkedések hatását a hosszú távú strukturális reformok szükségességével való foglalkozás jegyében, nem akadályozva a szükséges szerkezeti átalakításokat. A jelenlegi és jövőbeni költségvetési megszorítások tekintetében különösen fontos, hogy értékeljük, és ahol szükséges, javítsuk a munkaerő-piaci intézkedések hatékonyságát.

A Bizottság szerepe, hogy összehangolja mind az Európa szerte alkalmazott gazdaságélénkítő intézkedéseket, mind a kiutat jelentő stratégiákat, tekintettel arra, hogy a tagállamok által elfogadott intézkedések közül számosnak ún. spillover (tovagyűrűző) hatása lehet. A növekedést a nagyobb produktivitás és a munkaerő jobb kihasználása által elősegítő reformok alapvető fontosságúak lesznek.

A munkapiaci politikákra vonatkozó kiutat jelentő stratégiáknak a további elbocsátások megakadályozását célzó rövid távú intézkedések helyett ezentúl a produktívabb strukturális intézkedésekre kell összpontosítaniuk. E váltás célja a munkahelyteremtésnek és a növekedésnek a munkaerő iránti igény növelésével és a munkapiac kedvező átalakulásának megkönnyítésével való ösztönzése, valamint a hosszú távú munkanélküliség bebetonozódásának megelőzése.

A tagállamok kiutat jelentő stratégiáinak a Lisszaboni Stratégiában és a 2010. utáni időszakra vonatkozó Európai Foglalkoztatási Stratégiában is tükröződniük kell. A szerkezeti reformok szükségessége központi eleme lesz a jövőbeni stratégiának, ám figyelembe kell majd venni minden egyes tagállam makrogazdasági helyzetét. E tekintetben a Bizottság hangsúlyozza, hogy a jelenlegi válság rendkívüli támogatást igényelt a makrogazdasági szakpolitikák részéről, ideértve a költségvetési politikát is. Az efféle támogatás hatékonysága azonban azok átmeneti jellegén múlik. Máskülönben, az adóterhek várható emelkedése magasabb megtakarításokhoz fog vezetni. Továbbá, kielégítő adóügyi fedezet hiányában az expanzív költségvetési szakpolitikáról kiderülhet, hogy fenntarthatatlan. A Tanács ennek megfelelően 2009. október 20-án megegyezett abban, hogy az adóügyi ösztönzőket a megfelelő időben vissza kell vonni. Tekintettel arra, hogy a Bizottság előrejelzései szerint a fellendülés egyre erősödik, és egyre inkább önfenntartóvá válik, legkésőbb 2011-ben minden EU-tagállamban megkezdődhet a adóügyi konszolidáció. Az országok egyedi helyzetét természetesen figyelembe kell venni, és néhány országnak ezen időpont előtt meg kell kezdenie a konszolidációt.

A Bizottság 2009. november 24-én elfogadott egy dokumentumot, amely a jövőbeni EU 2020 stratégia széles hatókörű politikai irányvonalával kapcsolatos első megállapításait tartalmazza, és érdeklődik minden

érintett résztvevő véleménye iránt. A Bizottság 2010 elején szándékozik benyújtani a jövőbeni EU 2020 stratégiával kapcsolatos javaslatát, idejében, még a tavaszi európai tanácsi ülés előtt.

*
* *

37. kérdés, előterjesztette: Justas Vincas Paleckis (H-0393/09)

Tárgy: A munkahelyek megőrzése az iparban

Szakértők állítják, hogy Litvánia túljutott a recesszió legsúlyosabb szakaszán. Szeptemberben a Bizottság pozitívan értékelte a Litvániában végrehajtott gazdaságélénkítési intézkedéseket. Az ország ez év harmadik negyedévi GDP-je azonban az előző év hasonló időszakához képest ismét 14,3%-kal esett. Becslések szerint idén Litvánia GDP-je 20%-kal fog csökkenni. Éppen ezért Európa többi részével ellentétben Litvániában nem látjuk a gazdasági stabilizálódás jeleit.

Hogyan tudna a Bizottság segítséget nyújtani az Európai Unió válság sújtotta államainak, köztük Litvániának? Milyen további intézkedéseket javasol a Bizottság annak érdekében, hogy az iparban, különösen a feldolgozóiparban megőrizték a munkahelyeket, illetve újakat hozzanak létre?

Válasz

(EN) A válságra adandó válaszok, különösen a foglalkoztatás terén, elsősorban a tagállamok saját felelősségi körébe tartoznak. A Bizottság azonban a válság 2008. őszi beköszönte óta számos kezdeménnyel él a munkaerőpiacot sújtó pénzügyi és gazdasági válság hatásainak kiküszöbölése céljából.

A Bizottság 2008. novemberében elfogadta az európai gazdaságélénkítési tervet (EERP). A terv felhívja a tagállamokat, hogy lépjenek fel összehangoltan, és ösztönzi az intelligens beruházásokat, amelyek hosszú távú előnyökkel járnak az Unió számára. A terv ezen kívül az európai polgároknak a gazdasági válság kedvezőtlen hatásaitól való védelme érdekében rámutat a „rugalmas biztonság” kapcsolatos integrált szakpolitikák fontosságára.

A legutóbbi adatok szerint a GDP visszaesése mérséklődött, és az értéktőzsdék kezdenek helyreállni. A munkapiaci helyzet azonban továbbra is kedvezőtlen, mivel a munkanélküliség várhatóan még tovább fog nőni. A Bizottság és a tagállamok már megkezdtek tárgyalásokat a lehetséges kiutat jelentő stratégiákról, amelyek kivezetik majd az EU gazdaságait a recesszióból. Alapvetően fontos, hogy ezek a kiutat jelentő stratégiák olyan módon és időpontban legyenek végrehajtva, hogy a munkapiac helyreállása ne kerülhessen veszélybe.

A Bizottság szerepe, hogy összehangolja mind az Európa szerte alkalmazott gazdaságélénkítő intézkedéseket, mind a kiutat jelentő stratégiákat, tekintettel arra, hogy a tagállamok által elfogadott intézkedések közül számosnak ún. spillover (tovagyűrűző) hatása lehet. A jelenlegi rövid távú intézkedéseket új, szerkezeti változásokat ösztönző intézkedésekkel kell helyettesíteni. Ennek eléréséhez elengedhetetlen lesz a munkahelyteremtés és az emberek munkaerőpiacon való megtartásának elősegítése.

Az EERP hangsúlyozza az Európai Szociális Alapnak (ESZA) szerepét a válság hatásainak enyhítésében. Az EU lényeges változtatásokat vezetett be az Alaphoz való hozzájárulás megkönnyítése érdekében, úgymint:

- a 2000-2006 programok támogathatósági időpontját 2009. június 30-ig kitolta, lehetővé téve ezáltal a tagállamoknak, hogy felhasználják az eddig el nem költött 7 milliárd eurós keretet;
- megnövelte a 2007-2013 programok számára fizetett előlegeket, amely magában foglal egy további 1,76 milliárd eurós összeget, amelyet az ESZA a tagállamoknak nyújt. Így 2007 és 2009 között összességében több mint 6,1 milliárd eurót juttattak a tagállamoknak előleg formájában;
- az ESZA programjai végrehajtásának lehető leghamarabb való megkezdése érdekében azt tanácsolta a tagállamoknak, hogy ha a nemzeti hozzájárulás összege nem áll azonnal rendelkezésre, az ESZA 100%-ban állja a potenciális projektek induló költségeit, amennyiben a tagállamok a továbbiakban képesek a programozási időszak végéig saját maguk finanszírozni a projekteket;
- az átalányfizetési lehetőség használatát bővítették, ezáltal kedvezve azoknak az igen kis projekteknek, amelyek egyösszegű, legfeljebb 50 000 eurós kifizetésben részesülhetnek.

2007 és 2013 között Litvánia a tervek szerint 5,9 milliárd eurót fog kapni a Strukturális Alapokból, amelyből 1 milliárd euró közvetlenül az ESZA-ból származik. Ez az anyagi támogatás segíteni fog Litvániának abban, hogy megküzdjön a válság kedvezőtlen hatásaival, és hogy előkészítse a fellendülést.

2009 júliusában, a litván hatóságok kérésére, a Bizottság módosította a litván emberierőforrás-fejlesztési ESZA operációs programot. A nemzeti hozzájárulást a Strukturális Alapok szabályzata által megkívánt minimális 15%-ra csökkentette, és elérhetővé tette számára az új üzleti vállalkozások beindításához nyújtható pénzügyi támogatást. Ez az intézkedés különösen jelentős Litvánia számára, ahol a vállalkozások finanszírozáshoz való hozzájárása, különösen a nagyon kis vállalkozások esetén, nehézkes.

Továbbá, Litvánia támogatást igényelt az Európai Globalizációs Alapból (EGF) is, a nagyszámú elbocsátások elleni küzdelem érdekében. Az Alytaus Tekstile-ra vonatkozó pályázatot a Költségvetési Hatóság 2008-ban jóváhagyta. Litvánia további négy pályázata jelenleg a Bizottság elbírálása alatt áll.

*
* *

38. kérdés, előterjesztette: Liam Aylward (H-0397/09)

Tárgy: A szegénység és az ESZA

A jelenlegi gazdasági válság a társadalom leginkább kiszolgáltatott tagjait érinti a legsúlyosabban. Milyen módon javasolja a Bizottság csökkenteni a szegénységet az Európai Unióban, és különösen a hajléktalanok számát a tagállamokban? Milyen módon gondoskodik a Bizottság arról, hogy az Európai Szociális Alapot (ESZA) a leghatékonyabb módon használják fel e problémák kezelésére? Milyen mutatókkal méri fel a Bizottság azt, hogy az alap a kérdéses politikai területeken sikeresen működik?

Válasz

(EN) A válságra adandó válaszok megtervezése és végrehajtása, különösen a foglalkoztatás terén, elsősorban a tagállamok saját felelősségi körébe tartozik. A Bizottság felidézi, hogy a tagállamok átlagosan hazai össztermékük (GDP) 27%-át szentelik a szociális védelmi szakpolitikának. Ebben a helyzetben az EU abban játszhat fontos szerepet, hogy a szakpolitikák összehangolásával és az EU pénzügyi eszközeinek mobilizálásával segíti a tagállamoknak a válság kedvezőtlen hatásainak leküzdésére irányuló erőfeszítéseit.

A szociális védelemre és a társadalmi integrációra irányuló nyitott koordinációs módszer (szociális OMC) kölcsönös tanulás és hálózati tevékenység, a statisztikai eszközök és mutatók fejlesztése, valamint a politikatervezés tudásalapjának javítása révén támogatja a tagállamok erőfeszítéseit. A jelen helyzetre válaszul, az önkéntes alapon létrejövő, a szociális helyzetre és a politikai válaszokra vonatkozó információcserét a Szociális Védelmi Bizottságon belül hangolják össze. Ezen kívül rendszeresen frissítik a tájékoztatást a Bizottság és a Szociális Védelmi Bizottság közös értékelésének formájában. A második közös értékelést 2009. november 30-án nyújtják be a Miniszterek Tanácsának.

A jelen válság gyors társadalmi integrációs stratégiákat követel, amelyek fő szempontja, hogy megfelelő minimális jövedelmet nyújtsanak, megerősítsék a munkapiachoz való kapcsolódást, és a minőségi szolgáltatásokhoz való hozzáférést. A Szociális Védelmi Bizottság felelős a tagállamok társadalmi integrációs stratégiái végrehajtásának felügyeletéért. Továbbá, a szociális OMC keretében történt előrelépések felügyelete részeként a Bizottság jelenleg dolgozik a szociális védelemről és a társadalmi integrációról szóló 2010. évi együttes jelentés tervezetének véglegesítésén, melynek központi témája a lakhatás és a hajléktalanság lesz. A jelentés tájékoztatni fog az eddig elért eredményekről, és üzeneteket fog megfogalmazni az e területre vonatkozó jövőbeni szakpolitikát illetően.

Az EU felismeri a szegénység és a társadalmi kirekesztés leküzdésének fontosságát, és jelentős összegeket szentelt ennek az ügynek az Európai Szociális Alapból (ESZA). Az ESZA segítséget jelent a társadalmi kirekesztéstől már szenvedők számára, és korai beavatkozás útján támogatja a szegénység megelőzésére és csökkentésére irányuló fellépéseket. Az efféle intézkedések közé tartoznak a szaktudás és ismeretek fejlesztése, a munkavállalók alkalmazkodóképességének javítása és a korai iskolaelhagyás visszaszorítása.

Az ESZA keretében zajló operációs programokról még a válság kitörése előtt határoztak. A tagállamoknak azonban lehetőségük van a Bizottság beleegyezését kérni operációs programjaik módosításához. Néhány tagállam ezt már meg is tette, míg mások a meglévő operációs programok segítségével is képesek voltak választ adni a válság kedvezőtlen hatásaira.

A Bizottság emlékeztet rá, hogy teljes mértékben a tagállamok felelőssége az intézkedések végrehajtása, és a programok célkitűzéseinek elérése. Annak értékelésére, hogy mennyiben sikerült megvalósítani ezeket a célokat, a Strukturális Alapokra vonatkozó bizottsági szabályzat iránymutatásainak megfelelően kerül sor. Így például, az ESZA kedvezményezettjeit különböző csoportokba lehet sorolni kiszolgáltatottságuk mértéke alapján, mint pl. bevándorlók, vagy fogyatékkal élők, vagy munkapiaci státusuk alapján, mint pl. régóta munkanélküli, vagy inaktív polgárok. Saját egyéni helyzetét tükröződő, minden tagállam bővítheti a kritériumok körét.

*
* *

39. kérdés, előterjesztette: Brian Crowley (H-0403/09)

Tárgy: A Dell vállalat és az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap

Idén szeptemberben a Bizottság bejelentette, hogy 14,8 millió eurót bocsát rendelkezésre az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból a Dell vállalat korábban elbocsátott alkalmazottai részére. A csomag értelmében az alkalmazottak képzésben, átképzésben, munkaügyi tanácsadásban és oktatási támogatásban részesülnek. Ismertetné-e a Bizottság a csomag jelenlegi állapotát?

Válasz

(EN) A javaslatot, miszerint az Európai Globalizációs Alap (EGF) járuljon hozzá egy olyan, aktív munkaerő-piaci intézkedéscsomaghoz, amely célja, hogy újraintegrálja a munkaerőpiacba a Dell vállalatotól és néhány beszállítójától elbocsátott munkavállalókat, jelenleg az EU Költségvetési Bizottsága vizsgálja. Amennyiben a Költségvetési Bizottság jóváhagyja a hozzájárulást, az a lehető leghamarabb kifizetésre kerül Írország részére.

Ezenközben, azok a lehetőségek, melyeket az ESZA a jövőben támogathat, már az érintett munkavállalók rendelkezésére állnak. Az ír hatóságok gyorsan reagáltak a Dell vállalatnál történő elbocsátások bejelentésére, és bevezettek egy, a munkavállalók támogatására szolgáló intézkedéscsomagot. Ha a Költségvetési Hatóság jóváhagyja a támogatást, az említett, 2009. február 3-tól élő intézkedések kapcsán felmerülő kiadások jogosultak lesznek az ESZA társfinanszírozására.

*
* *

40. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0423/09)

Tárgy: A munkanélküliség rendkívül gyors növekedése az EU-ban

Az EU 27 tagállamában a munkanélküliek száma 2008 szeptembere és 2009 szeptembere között 5 011 000 fővel nőtt, ezzel összesen 22 123 000 embernek nincsen munkája az Unióban, és számuk az előrejelzések szerint 2010-ben további 12%-kal nő majd. Az EU és a tagállamok kormányai a "rugalmas biztonság" politikáját követik, és ezzel tovább terjesztik a minimális munkaviszonyok gyakorlatát és a „bérmunkások” alkalmazását. A "tanulmányi szerződések" – a gyakornokok sokat vitatott felvétele – ürügyén az átmeneti, minimális és nem biztosított munka rendkívül széles körűvé válik még a közösségi intézményeknél (a Bizottságban, a Parlamentben és más intézményeknél) is. Görögországban a PASOK kormány a "jogegyenlőség" védelmére hivatkozva gyakornokok ezreinek elbocsátását jelentette be az állami szférában, a magánszférát azonban érintetlenül hagyta.

Hogyan értékeli a Bizottság a görög kormány fellépését? Hogyan látja a teljes és stabil munkához való jog garantálásának kritikus problémáját, tekintettel arra, hogy politikája ellentmondásban áll a munkavállalók ajánlásaival, amelyek szerint mindenki számára biztosítani kell a stabil és állandó munkát, el kell törölni az alkalmazás valamennyi rugalmas formáját az állami és a magánszférában egyaránt, és a gyakornokokat haladéktalanul, kikötések és előfeltételek nélkül fel kell venni a személyi állomány soraiba?

Válasz

(EN) A Bizottság rámutat, hogy a „rugalmas biztonság” fő célja a biztonság és a rugalmasság közti megfelelő egyensúly megteremtése, lévén azok egyaránt elengedhetetlenek a munkavállalók hatékony támogatása és a vállalatok alkalmazkodásának megkönnyítése szempontjából.

A „rugalmas biztonság” egy olyan intézkedés-kombinációt foglal magában, amely célja, hogy a foglalkoztatásban tartsa az embereket, és, hogy segítse az állásukat elvesztetteket a munkapiacra való

visszatérésben. Teszi ezt annak biztosításával, hogy az új munkába állás a lehető legsimábban történjen, és hogy a váltás önmagában olyan esemény legyen, amely javítja a munkavállaló kilátásait.

A rugalmas biztonság közös elvei, amelyeket a tagállamok 2007 decemberében fogadtak el, hangsúlyozzák, hogy a kielégítő szerződésbeli rugalmasságot a munkahelyek közötti váltás alatt nyújtott biztonságos átmenetnek kell kísérnie. A rugalmas biztonságnak a nyitottabb, jobban reagáló és befogadóbb munkapiacot, valamint a munkapiac szegmentációjának elkerülését kell elősegítenie. A bizonytalan foglalkoztatásban, vagy a munkapiac peremén lévőknek jobb lehetőségeket, gazdasági ösztönzőket kell kínálni, és támogató intézkedésekkel kell megkönnyíteni a munkához való hozzáférésüket.

A Bizottság úgy véli, hogy a „rugalmas biztonság” olyan lényeges aspektusa a munkaerő-piaci politikának, amely segíthet szembenézni a jelenlegi gazdasági és társadalmi kihívásokkal. Az Európai Tanács a közelmúltban megerősítette a „rugalmas biztonság” gazdasági fellendülés elősegítésében és a munkanélküliség csökkentésében betöltött jelentős szerepét.

Az 1999/70/EK⁽¹⁵⁾ tanácsi irányelv megkívánja a tagállamoktól, hogy alakítsák ki az egymást követő, határozott ideig tartó munkaszerződések vagy munkaviszonyok alkalmazásából származó visszaélés megakadályozásának kereteit. Görögország az ehhez az irányelvhez csatolt melléklet második szakaszának (2) bekezdése által biztosított lehetőséget használta ki, amikor kizárta azokat a munkaszerződéseket és munkaviszonyokat, amelyek a Munkaerő-foglalkoztatási Szervezet (OAED) által, az 1999/70/EK tanácsi irányelvet átültető nemzeti jogszabály alapján támogatott képzési, szakmai, beilleszkedési és átképzési programokon belül kerültek megkötésre. Amint azt a Bizottság Tzavela úr P-5452/09 számú írásbeli választ igénylő kérdésére⁽¹⁶⁾ adott válaszában jelezte, írásban kért tájékoztatást a görög hatóságoktól és kérte annak tisztázását, hogyan működnek ezek a programok. Erre eddig még nem kapott választ.

A Bizottság arra is rámutat, hogy kapcsolatban áll az állami gyakornoki helyek kérdése kapcsán a Görög Munkaügyi Minisztériummal. Ennek kapcsán a Bizottság jelezte, hogy a munkatapasztalat megkönnyítheti az oktatásból a munka világába való átlépést, de azt is hangsúlyozta, hogy ezekhez a programokhoz gondos tervezésre, szigorú szelekciós eljárásokra és szoros felügyeletre van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a szóban forgó program javítsa a résztvevők foglalkoztatási kilátásait, és hogy előnyökkel járjon az arra rászorulóknak számára.

*
* *

41. kérdés, előterjesztette: Rolandas Paksas (H-0362/09)

Tárgy: Környezetvédelem

Tervezi-e a Bizottság, hogy újraértékeli a Balti-tengerben eltemetett vegyi fegyverek helyzetét? Rendszeresen nyomon követik-e, hogy a Balti-tengerben lévő veszélyes anyagok koncentrációja milyen hatással van a tengeri élővilágra, és hogy e koncentráció a balti-tengeri halak fogyasztása révén közegészségügyi kockázatot jelent-e?

Válasz

(EN) Körülbelül 40 000 tonnányi vegyi fegyvert temettek el a Balti-tengerbe a második világháború után – főként a Bornholmtól keletre, Gotland szigetétől délkeletre és a Kis Beltől délre eső területeken. A Közösség aláírta a Helsinki Egyezményt (HELCOM)⁽¹⁷⁾, amely ellenőrzést és értékelést is folytatott a Balti-tengerbe temetett vegyi fegyverekkel kapcsolatban. A HELCOM már 1994-ben közzétett egy jelentést az érintett területekről és a vegyi fegyverek mennyiségéről és jellegéről. A HELCOM aláírói közül Dánia felel az események figyelemmel követéséért és azért, hogy azokról évenként jelentés készüljön a HELCOM részére. 1995. óta összesen 101 esetet jelentettek. 1995. és 1999. között átlagosan 7 esetet jelentettek évente. A jelentett esetek száma a következő években nőtt, így 2000. és 2003. között átlagosan 14 volt évente. 2004. óta azonban újra csökkenni kezdett: 2004. és 2007. között évente átlagosan 3 esetet jelentettek, míg 2008-ban egyet sem (0). Az esetek mind a halászati tevékenységhez kapcsolódtak. A számukban tapasztalható változatosság

⁽¹⁵⁾ A Tanács 1999. június 28-i, az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló 1999/70/EK irányelve, HL L 175, 1999.7.10., 43-48. o.

⁽¹⁶⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=EN>

⁽¹⁷⁾ http://www.helcom.fi/Convention/en_GB/convention/

valószínűleg számos körülmény következménye, úgymint pl. az eltemetett vegyi fegyverekhez közel eső területeken folyó halászati tevékenység intenzitása, vagy a HELCOM és a helyi hatóságok által kiadott ajánlások. A vegyi fegyverek által érintett területeket a hajózási térképeken veszélyes területként jelzik, ahol „nem ajánlott a horgonyzás és a halászat”. Tiltva azonban nincs az ezen a vizeken folytatott halászat, és kereskedelmi halászat továbbra is folyik. A HELCOM átfogó tájékoztatást biztosít saját internetes oldalán⁽¹⁸⁾, ahol arra vonatkozó információt is találunk, hogyan kell eljárni abban a helyzetben, ha vegyi fegyver kerülne a halászok hálójába.

Ezen kívül létezik egy EU által finanszírozott kutatási projekt, „A tengerbe temetett vegyi fegyverekkel kapcsolatos ökológiai kockázatok modellezése” (MERCW). E projekt legfőbb célkitűzése, hogy célzott kutatást és technológiai fejlesztést végezzen annak érdekében, hogy modellezze a mérgező anyagok szállítási útvonalait és terjedését a tengeri üledékben és a tengeri környezetben. A végső cél az ökoszisztéma ökológiai biztonságának és az érintett területekhez közeli part menti államok lakosainak az egészségére gyakorolt hatások felmérése. A MERCW projekt első nyilvános jelentése⁽¹⁹⁾ tartalmazza a különböző lerakóhelyek alapos és részletes elemzését, és kiindulási pontot szolgáltat a projekt minden más tevékenysége számára is. Ez a kutatási projekt rendszeresen beszámol eredményeiről a HELCOM-nak. A jelenlegi eredmények szerint az eltemetett vegyi fegyverek az eltemetett fegyverekből szivárgó toxikus anyagok folytán nagyon alacsony kockázatot jelentenek a tengeri környezetre nézve, és nincs annak jele, hogy a halfogyasztás révén közegészségügyi kockázatot jelentenének.

Az EU kutatási keretprogramjai⁽²⁰⁾ általában sok olyan kutatási projektet támogatnak, amely a vegyi anyagok emberekre gyakorolt egészségügyi hatását vizsgálja. Néhány projekt, mint pl. a COMPARE⁽²¹⁾, a Balti-tenger körüli népességgel kapcsolatos vizsgálatokat is magában foglal.

2009. október 29-én, a Bizottság benyújtott a Parlamentnek és a Tanácsnak egy közös balti-tengeri kutatási programra (BONUS-1 69) irányuló javaslatot. Ez a kezdeményezés mind a nyolc, a Balti-tenger partján fekvő tagállamot összefogja, hogy dolgozzanak ki közös stratégiai, szakpolitikai jellegű, kutatási agendát, és hogy hajtsanak végre egy teljes mértékben integrált, közös kutatási programot. A Közös Kutatási Program első szakasza során körvonalazzák majd a Stratégiai Kutatási Agendát. Ez az érintettekkel folytatott átfogó és széleskörű konzultáción fog alapulni, ideértve az egyéb kapcsolódó, de nem tengeri természettudományok, a társadalmi és gazdaságtudományok terén, valamint más földrajzi területen működő érintett feleket. A balti-tengeri térségben eltemetett vegyi fegyverekhez kapcsolódó komplex problémák kérdése egyike lehet azon témáknak, amelyeket megvitathatnak abból a célból, hogy a kezdeményezés végrehajtási szakasza alatt célzott kutatásokra vonatkozó pályázati felhívásokat támogassanak.

Az eddig a HELCOM és a MERCW projektek által kivitelezett ellenőrző munkára építve az Európai Unió balti-tengeri régióra vonatkozó stratégiája⁽²²⁾ magában foglal egy speciális vezető projektet, amely célja „annak felmérése, mennyiben szükséges a szennyezett hajóroncsok és vegyi fegyverek eltakarítása”. Ez a projekt, amely összehangolása Lengyelország feladata, olyan tevékenységeket hivatott magában foglalni, amelyek felölelik a jelenleg elsőbbséget élvező fenyegetések meghatározását, valamint a megállapodások eredményeként folytatott bármely kutatási program révén megvalósítható bármilyen fellépés költségeinek és előnyeinek megállapítását is. A projekt a Balti-tengerrel kapcsolatos meglévő ismeretekre és feltérképezettségre épít majd.

Továbbá, az EU tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvének⁽²³⁾ célkitűzése, hogy 2020-ra minden európai tenger jó környezeti állapotot érjen el. E célkitűzés megvalósítása érdekében minden tagállamnak kötelessége megfigyelni és ellenőrizni a szennyező anyagok koncentrációját, a tengeri élelmiszerlánc minden elemét, a halakban és más tengeri élelmiszerekben lévő szennyező anyagokat, stb. Legfőképpen, egy olyan tengeri régió vagy alrégió vízgyűjtő területén, mint a Balti-tenger, a tengervédelmi stratégiáról szóló

(18) http://www.helcom.fi/environment2/hazsubs/en_GB/chemu/?u4.highlight=dumped%20chemical%20munitions

(19) http://www.fimr.fi/en/tutkimus/muu_tutkimus/mercw/en_GB/news/

(20) http://ec.europa.eu/research/environment/themes/projects_en.htm#2;
[http://ec.europa.eu/research/environment/pdf/eur23460_en.pdf;](http://ec.europa.eu/research/environment/pdf/eur23460_en.pdf)
http://ec.europa.eu/research/endocrine/index_en.html

(21) http://ec.europa.eu/research/environment/pdf/env_health_projects/chemicals/c-compare.pdf

(22) COM(2009)248, 2009.6.10.

(23) A 2008/56/EK irányelv, HL L 164, 2008.6.25.

keretirányelv végrehajtásának a tagállamok közti együttműködésen és összehangoltságon kell alapulnia, és a lehető legnagyobb mértékben építenie kell a HELCOM-hoz hasonló nemzetközi megállapodásokon belül kidolgozott, már létező programokra és tevékenységekre. A jó környezeti állapot szintjeit regionális alapon kell koordinálni, ezekről 2012-ig dönteni kell, és a tagállamoknak 2014-re be kell vezetniük saját ellenőrző programjaikat.

*
* *

42. kérdés, előterjesztette: Hans-Peter Martin (H-0376/09)

Tárgy: Az új biztosok hivatali idejének lejárta

A 422/67/EGK⁽²⁴⁾ rendelettel összhangban a Bizottság tagjai hivatali idejük lejártakor letelepedési költségeik megtérítésére jogosultak egyhavi alapilletményüknek megfelelő összegben..

A havi átmeneti juttatást három éven keresztül folyósítják részükre. A kifizetés összege a hivatali idő hosszától függ, és az utolsó havi illetmény 40 és 65%-a között mozog.

Mivel a három új biztos, Algirdas Semeta, Paweł Samecki és Karel De Gucht feltehetőleg csak igen rövid ideig marad hivatalában, és a letelepedés címén már kéthavi illetményre voltak jogosultak: Tervezik-e, hogy ezt a juttatást távozásukkor újra igénybe veszik?

Legalább mennyi ideig kell egy biztosnak hivatalban maradnia, hogy a havi átmeneti juttatásra jogosulttá váljék, illetve a feltételek teljesülése esetén a kifizetés a teljes hároméves időszakra vonatkozik-e?

Válasz

(EN) A Bizottság nem ért egyet a kérdés előfeltevésével, nevezetesen azzal, hogy a három új biztos – Algirdas Semeta, Paweł Samecki és Karel De Gucht – valószínűleg csupán rövid ideig marad a hivatalában.

A Bizottság csak akkor tud majd válaszolni az első kérdésre, ha a három említett biztos egyike, hivatali idejének végén valóban igényelni fogja az újbóli letelepedés címén adható juttatást. A Bizottság azt azonban meg tudja erősíteni, hogy az említett juttatást a korábbi biztos távozásakor akkor fizetik ki, ha az illetőnek lakhelyet kell változtatnia, és ha új tevékenysége révén nem jogosult ugyanilyen célú, hasonló juttatásra.

A második kérdést illetően a Bizottság rá kíván mutatni, hogy a 422/67/EGK rendelet nem határoz meg minimális hivatali időt az átmeneti juttatásra való jogosultsággal kapcsolatban. Ha a mandátum két évnél rövidebb, az érintett 3 évig jogosult az átmeneti juttatásra. Az átmeneti juttatás azért létezik, mert (az EK-Szerződés 213. cikke értelmében) a biztosok által a hivatali idejük után azonnal végezhető tevékenységek korlátozása „adok-kapok” jellegű, az átmeneti juttatás tehát megelőzi az összeférhetetlenséget. Az, hogy a jövőbeni munkája kapcsán is diszkréten kell eljárnia, egyformán érvényes minden biztosra, akár három hétig, akár tíz évig volt hivatalban.

*
* *

43. kérdés, előterjesztette: Nikolaos Chountis (H-0379/09)

Tárgy: Munkahelyek lehetséges megszüntetése a skamarangai Hellenic Shipyardsnál az anyavállalat zsarolása miatt

A Skamarangában található Hellenic Shipyards S.A. vállalat és a német HDW (mindkettő a német ThyssenKrupp Marine Systems vállalatcsoport tagja) bejelentették, hogy felbontják a görög állammal négy tengeralattjáró építésére és három másik tengeralattjáró karbantartására kötött szerződést, mivel a görög állam 524 millió euróval tartozik a vállalatnak. A görög védelmi minisztérium bizonyított stabilitási problémák miatt nem hajlandó átutalni a fizetendő összeget és nem veszi át a négy tengeralattjáróból az elsőt. Azt is meg kell jegyezni, hogy a görög állam a hét tengeralattjáró teljes összegének 80%-át már átutalta. A német vállalat által alkalmazott módszer zsarolásnak minősül, mivel a szerződés felbontása következtében a hajógyárakban leállna a munka, ami miatt a skamarangai Hellenic Shipyards 2000 dolgozója veszítené el állását. Meg tudná-e válaszolni a Bizottság a következő kérdéseket: Milyen intézkedéseket hozhatnak a tagállamok a multinacionális vállalatokkal szemben, amelyek nem haboznak túlzott követelésekkel előállni

(24) HL L 187., 1967.8.8., 1. o.

és a szerződési feltételeket megváltoztatni a munkahelyek megszüntetésével fenyegetve? Hogyan tud hozzájárulni a Bizottság az említett munkahelyek megtartásához?

Válasz

(EN) A szóbeli választ igénylő kérdésben foglalt információ alapján úgy tűnik, hogy a tisztelt képviselő által felvetett kérdés egy olyan szerződésre vonatkozik, amelyet a görög állam kötött egy magáncéggel, négy tengeralattjáró építésére és három másik karbantartására.

A tisztelt képviselő által felvetett kérdés a szerződés végrehajtására, még pontosabban a szerződés fővállalkozó általi felmondásának okaira, és nem pedig a szóban forgó közbeszerzési szerződés odaítélésére vonatkozik. A tisztelt képviselő által rendelkezésünkre bocsátott, korlátozott mennyiségű információ alapján ez a kérdés semmilyen, a közbeszerzésekre vonatkozó közösségi joggal kapcsolatos problémát nem vet fel, és mint ilyen, a tagállamok nemzeti szabályozásának körébe esik. A Bizottság ezért arra kéri a tisztelt képviselőt, hogy a kérdést az illetékes nemzeti hatóságok előtt vesse fel.

*
* *

44. kérdés, előterjesztette: Bendt Bendtsen (H-0380/09)

Tárgy: Holland kertészeteknek nyújtott állami támogatás

A holland „Borgstellingsfond” az üvegházhas művelési ágazat vállalkozásai számára 2,5 millió euróig lehetővé teszi a beruházási hitelek 85%-át fedező állami garancia megszerzését. Megmagyarázná-e a Bizottság, hogy e rendszer jóváhagyásakor mely megfontolások vezérelték?

A fenti hitelrendszer mellett a kertészetek számos támogatási rendszer előnyeit élvezik. Erre való tekintettel megvilágítaná-e a Bizottság, hogy mennyiben veszik figyelembe a korábbi intézkedések számát és terjedelmét annak értékelésekor, hogy egy esetleges új kezdeményezés összhangban áll-e az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal?

Válasz

(EN) A tisztelt képviselő a Bizottságnak a holland üvegházhas művelési ágazatnak nyújtott garanciákkal kapcsolatos véleménye iránt érdeklődik.

A holland rendszer lehetőséget ad arra, hogy a Garanciaalap kezességvállalás formájában állami támogatást nyújtson a biztosított hitel legfeljebb 80%-ára. A garancia maximális összege 2 500 000 euró lehet. A garancia nyújtásának célja, hogy fedezze a befektetési célokból felvett kölcsönöket az üvegházhas művelési ágazatban, és ezt csak a kis- és középvállalkozások vehetik igénybe.

Ezt a rendszert egy 2009. április 23-i bizottsági határozat⁽²⁵⁾ is jóváhagyta. A Bizottság a mezőgazdasági ágazatban érvényes, mind a garanciákra, mind a befektetésekre alkalmazandó állami támogatásokra vonatkozó szabályok fényében megvizsgálta az intézkedést, és arra a következtetésre jutott, hogy a javasolt rendszer megfelel ezeknek a szabályoknak.

Ami a kertészeti vállalatok által a fent említett garanciarendszer mellett felvehető támogatásokat illeti, a Bizottság szeretne rámutatni, hogy a jelenlegi rendszer nem tiltja a kiegészítő támogatást, amennyiben tiszteletben tartják a mezőgazdasági iránymutatásokban meghatározott maximális intenzitást. A holland hatóságok elkötelezték magukat ezen kumulációs szabályok tiszteletben tartására annak érdekében, nehogy túllépjen az állami támogatás maximálisan alkalmazható mértékét.

*
* *

45. kérdés, előterjesztette: Fiorello Provera (H-0382/09)

Tárgy: Az Al-Aqsa TV sugárzása az Eutelsaton keresztül

A francia műhold-üzemeltető Eutelsat továbbra is sugározza az Al-Aqsa TV csatorna adását annak ellenére, hogy a csatorna programjainak tartalma közvetlenül sérti az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló

⁽²⁵⁾ http://ec.europa.eu/competition/state_aid/register/ii/doc/N-112-2009-WLWL-en-23.04.2009.pdf - HL C 190, 2009.8.13.

uniós irányelv 3b. cikkét (2007/65/EK⁽²⁶⁾). Ezek a programok a radikalizmus európai terjedéséhez is hozzájárulnak, fenyegetést jelentve az európai biztonságra. Az Al-Aqsa TV, melynek tulajdonosa a Hamasz, amely alapította és ellenőrzi, egy olyan szervezet, mely szerepel az EU terroristákat felsoroló listáján. 2008 decemberében a francia audiovizuális főhatóság (Conseil Supérieur de l'Audiovisuel) tájékoztatta az Eutelsatot, hogy az Al-Aqsa TV műsorainak tartalma megsérti az 1986. szeptember 30-i francia kommunikációs törvény 15. cikkét, mely tiltja a faji, vallási vagy nemzetiségi alapú gyűlöletkeltés vagy erőszak valamennyi formáját. A francia audiovizuális főhatóság tájékoztatása ellenére az Eutelsat továbbra is sugározza az Al-Aqsa csatorna adásait, melyek továbbra is sértik az európai és francia audiovizuális jogszabályokat.

Milyen intézkedéseket tervez a Bizottság az Al-Aqsa TV műsorainak egy európai műhold-üzemeltető általi sugárzásának leállítása érdekében? Felvetette-e hivatalosan a Bizottság ezt az ügyet a francia hatóságoknál, és hogyan kívánja a Bizottság biztosítani az európai audiovizuális jogszabályoknak való megfelelést?

Válasz

(EN) A Bizottság osztja a tisztelt képviselő aggodalmait a tagállami hatáskörbe tartozó, gyűlöletkeltő tartalmú műsorokkal kapcsolatban. Aktívan és szorosan együttműködik a tagállamokkal, és segíti a köztük lévő együttműködést az ezen a különösen érzékeny területre vonatkozó közösségi jog teljes mértékben való alkalmazásának biztosítása érdekében.

A Bizottság tud róla, hogy az Al-Aqsa TV műsora a francia műhold-üzemeltető Eutelsathoz tartozó az Atlantic Bird 4-en keresztül fogható. Az Atlantic Bird 4-en keresztül sugárzott műsorok leginkább közel-keleti országokban foghatók. Az Európai Unión belül csak a dél-olaszországi, ciprusi, máltai és görögországi polgárok tudják fogni ezt a csatornát szabványos készülékkel. Az EU más országaiiban az Al-Aqsa TV adásának vételéhez széles műholdvevő tányérra van szükség. Azt is meg kell említeni, hogy a Bizottsághoz eddig semmilyen hivatalos panaszt nem nyújtottak be az Al-Aqsa TV műsoraival kapcsolatban.

Bár a 89/552/EGK irányelv 22a cikke tiltja, hogy az adások bármilyen gyűlöletre uszítást tartalmazzanak faji, nemi, vallási vagy nemzetiségi alapon, a szólásszabadsághoz való jog a demokratikus és pluralista társadalom egyik alapköve. Olykor nagyon keskeny határ húzódik a szólásszabadság és a gyűlöletkeltés között. Ezért egy televíziós csatorna teljes betiltása rendkívül radikális intézkedés, és csakis kivételes esetben alkalmazható.

A Bizottság 2008 szeptemberében hivatalos levélben megkereste a francia műsorszolgáltató hatóságot, a „Conseil Supérieur de l'Audiovisuel”-t (CSA) az Al-Aqsa TV-vel kapcsolatban. Ezt követően, és figyelembe véve az Al-Aqsa TV azon szándékát, hogy az Eurobird 9-en, az Eutelsat által működtetett európai telekommunikációs műholdon keresztül az Európai Unió minden országát megcélozza, a CSA 2008 decemberében figyelmeztetéssel (mise en garde) élt az Eutelsat ellen. Ennek eredményeképpen a CSA biztosította, hogy az Al-Aqsa TV ne valósítsa meg abbéli szándékát, hogy elérje az Európai Unió teljes közönségét. 2009. október 23-án a Bizottság írásban kérte a francia hatóságokat, hogy kövessék nyomon a CSA 2008-as döntését.

Általában véve, a Bizottság a Szerződéses öreként jogsértési eljárást indíthat a tagállamok ellen, ha úgy ítéli meg, hogy a szóban forgó tagállam megsérti a közösségi jogot. Franciaországnak az Al-Aqsa TV-vel való eljárását illetően a Bizottság, a fent említett levelére kapott választól függően élhet ezzel a lehetőséggel.

Ezen kívül, a Bizottság rendszeresen felveti az Al-Aqsa TV és más műsorszolgáltatók programjainak kérdését az érintett országokkal folytatott politikai párbeszéde során, legyen az a műsorszolgáltatók származási országa, az ország, ahol a műholdas feladó-állomás található, vagy egy olyan ország, amely átvételi kapacitását használják az adott műsor közvetítésére.

*
* *

46. kérdés, előterjesztette: Martin Ehrenhauser (H-0385/09)

Tárgy: A második ír népszavazás finanszírozása

Az Európai Bizottság véleménye szerint összeegyeztethető-e a tájékoztató tevékenység folytatása egy népszavazás során a hatályos ír és európai jogszabályokkal?

⁽²⁶⁾ HL L 332, 2007.12.18., 27. o.

Fennállt-e az Európai Bizottság által finanszírozott tájékoztató tevékenységre (pl. brosrákra) vonatkozóan a Lisszaboni Szerződés ratifikálása melletti és elleni érvek közötti egyensúly?

Milyen kritikus érveket említettek a Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatban?

Válasz

(EN) Az Európai Bizottság feladata, hogy hozzájáruljon az Európai Unióról szóló tájékoztató vitához azáltal, hogy tényszerű, pontos és világos információval látja el az állampolgárokat. Ezek közé tartoznak az információk az új Lisszaboni Szerződésről, amelyet minden tagállam aláírt, és az Európai Parlament támogat.

A Bizottság információkat tett közzé az Európa honlapon (http://europa.eu/lisbon_treaty/index_en.htm) a Lisszaboni Szerződésről, kérdésekkel és válaszokkal, továbbá az új Szerződés egységes szövegével. Ezen kívül a Bizottság összefoglalót is készített az új Szerződésről az állampolgárok számára, amely címe „Útmutató a Lisszaboni Szerződéshez”, és amely egyszerű, tényszerű kifejezésekkel mondja el, mi változik a Lisszaboni Szerződés által. Az útmutató az összes tagállam állampolgárának szól, és az Európai Unió mind a 23 hivatalos nyelvén elérhető.

Kutatási eredmények és az Oireachtas (az ír parlament) albizottságának Írország jövőjéről szóló 2008. novemberi jelentésének következtetései igazolták, hogy Írország jelentős információhiánnyal küzdött az EU-val kapcsolatban.

Az Európai Parlament és az Európai Bizottság, válaszul az EU-val kapcsolatos információigényre, 2009 januárjában hároméves egyetértési megállapodásokat írt alá az ír kormánnyal az Európáról szóló kommunikációért való partnerségről.

E megállapodás keretében, és szorosan együttműködve az ír kormánnyal és az Európai Parlament írországi hivatalával, tevékenységek széles körét indították el annak érdekében, hogy az ír közvélemény szélesebb rétegéhez jussanak el az EU-val kapcsolatos információk.

A Bizottság programokat szervezett, mint például az Írország különböző helyszínein megtartott tizenegy, az EU-ról szóló nyilvános vitát, egy országszerte zajló reklámkezdmenyezést, amely bemutatja, mit tesz az EU a fogyasztókért, egy középiskolai esszéíróversenyt és internetes programokat, mint például egy új interaktív weboldalt és internetes szociális hálózatépítést. A „Vissza az iskolába” nevű kezdeményezés keretében, amely uniós intézményekben dolgozó hivatalnokokat vont be, akik meglátogatták korábbi középiskoláikat, mintegy 87 ír hivatalnok látogatott meg 101 iskolát 24 országban.

Ezen kívül a Bizottság az ír külügyminisztériummal egyetértésben szervezett néhány tájékoztatót „Tények a Lisszaboni Szerződésről” címmel az érdekelt szervezetek számára, beleértve a nem kormányzati szervezeteket (NGO-k) és a regionális hatóságokat is. Továbbá 2009 folyamán hat előadást szerveztek Írország fő női szervezeteivel közösen.

*
* *

47. kérdés, előterjesztette: Frank Vanhecke (H-0386/09)

Tárgy: A polgári kezdeményezésről szóló rendelet

2009. május 7-i állásfoglalásában az Európai Parlament kérte a Bizottságot, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése után haladéktalanul terjesszen elő rendeletre irányuló javaslatot a polgári kezdeményezésről (P6_TA(2009)0389).

Elkészült-e már a Bizottság javaslata? Szándékozik-e a Bizottság rendeletre irányuló javaslatot benyújtani, röviddel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése után? Tartja-e magát az Európai Parlament e tárgyról szóló jelentésében megfogalmazott útmutatásokhoz?

Válasz

(EN) A Bizottság örömmel fogadja a polgári kezdeményezés bevezetését, amely lehetővé teszi majd az Európai Unió polgárai számára, hogy erőteljesebben adjanak hangot véleményüknek, új dimenzióval járul hozzá az európai demokráciához, és kiegészíti az uniós polgársághoz kapcsolódó jogokat.

A Bizottság meggyőződése, hogy az európai polgári kezdeményezést a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően a lehető leghamarabb biztosítani kell az európai polgárok számára. Ebből a célból a Bizottság, a

Szerződés hatályba lépését követően elő fog terjeszteni egy, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 24. cikkén alapuló rendeletre irányuló javaslatot. A Bizottság arra törekszik, hogy a rendeletet a Szerződés hatálybalépését követő első év végét megelőzően el lehessen fogadni, és bízik abban, hogy az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szintén ez a célja.

Tekintettel arra, hogy a jövőbeli javaslat a tagállamok polgárai, szervezett civil társadalma, érdekelt felei és hatóságai számára nagy jelentőséggel bír, lehetőséget kell biztosítani a polgároknak és minden érintett félnek arra, hogy véleményét nyilvánítsanak arról, mi a polgári kezdeményezés kialakításának legmegfelelőbb módja.

A Bizottság tehát november 11-én elfogadott egy zöld könyvet⁽²⁷⁾ annak érdekében, hogy a jövőbeli rendelet alapját képező legfontosabb kérdésekben minden érintett fél véleményét kikérje. A Bizottság reméli, hogy a konzultáció széles körből érkező észrevételeknek fog teret adni. A konzultáció eredményei fognak alapul szolgálni a bizottság javaslatának előkészítéséhez.

A Bizottság nagy örömmel fogadja a Parlament 2009 májusában elfogadott állásfoglalását a polgári kezdeményezésről, amely értékes hozzájárulás a tanácskozáshoz, és legtöbb javaslatát osztja.

*
* *

48. kérdés, előterjesztette: John Bufton (H-0387/09)

Tárgy: Elektronikus azonosítási rendszer - az 1560/2007/EK rendelet

Tekintettel arra, hogy az 1560/2007/EK⁽²⁸⁾ rendelet értelmében 2009. december 31-től kötelezővé válik az elektromos azonosítás, megfontolná-e a Bizottság e határidő elhalasztását, mivel a címkék leolvasására használatos berendezés nem működik megfelelően, ami komoly problémákat okoz a gazdák számára?

Lehetségesnek tartja-e a Bizottság, hogy a rendszert 2009. december 31-én csupán önkéntes jelleggel vezesse be?

Válasz

(EN) A birkák és kecskék egyedi azonosítására és nyomon követésére vonatkozó jelenlegi közösségi szabályokat a 2001-es, az Egyesült Királyságban (UK) történt száj- és körömfájás okozta válság, az ezt követő parlamenti és számvevőszéki jelentések, és az Egyesült Királyság parlamentje alsóházának benyújtott ún. „Anderson-jelentés” ösztönözte, amely kimutatta, hogy a meglévő tételazonosító és –nyomonkövető rendszer megbízhatatlan. Akkor a legfőbb érintettek, mint a Mezőgazdasági Termelők Szövetsége (NFU) nemcsak az egyedi nyomonkövethetőség és elektronikus azonosítás bevezetését követelték, hanem hogy „az EU többi része előtt járjanak”.

Ebből az okból vezette be a 21/2004/EK tanácsi rendelet a kistestű kérődzők elektronikus azonosító rendszerét, amely 2010 januárjától válik kötelezővé.

Az önkéntes elektronikus azonosítás tulajdonképpen önkéntes nyomonkövethetőséget jelentene. Az önkéntes rendszer továbbá egyenlőtlen feltételeket jelentene, mivel néhány tagállam már meglehetősen előrehaladt az elektronikus azonosítás bevezetésének folyamatában.

A technológia már érett, és készen áll a gyakorlati gazdálkodási körülmények közötti használatra.

Sem a Parlament, sem a Tanács nem vitatta soha a rendelet alapvető rendelkezéseit.

Mindazonáltal a Bizottság, a rendelet alapelveinek sérelme nélkül amilyen mértékben lehetséges, megkönnyítette az új rendszer zökkenőmentes bevezetését annak érdekében, hogy csökkentse az érintettek költségeit és terheit.

*
* *

⁽²⁷⁾ Zöld könyv az európai polgári kezdeményezésről, COM (2009) 622

⁽²⁸⁾ HL L 340., 2007.12.22., 25. o.

49. kérdés, előterjesztette: Derk Jan Eppink (H-0388/09)

Tárgy: A kartellügyek károsultjai számára kártérítési kereset benyújtásának lehetővé tételéről szóló Kroes-javaslat csúszása

A Gazdasági és Monetáris Bizottság 2009. szeptember 29-i ülésén Kroes biztos bemutatta azon javaslatát, amely több jogi lehetőséget biztosítana a kartellügyek károsultjai számára kártérítési kereset benyújtására. Elmondta, hogy a javaslat „nagy jelentőségű”, és közel áll a szívéhez. A javaslat október 7-én került volna a biztosok testülete elé.

A kabinet október 2-ra tervezett rendkívüli ülését azonban az elnöki kabinet kérésére törölték. A javaslat rejtélyes módon köddé vált.

Miért került le a javaslat a biztosi testület napirendjéről, miközben Kroes biztos a Gazdasági és Monetáris Bizottság ülésén arról beszélt, hogy a testület gyors döntést hoz majd?

A FAZ 2009. október 20-i száma szerint az Európai Parlament Jogi Bizottságának elnöke, aki egyúttal egy kartellügyekkel foglalkozó német ügyvédi iroda tagja is, nyomást gyakorol a Bizottságra a halasztás érdekében. Igaz ez?

Mi a Bizottság véleménye arról a lehetséges összeférhetetlenségről, amelyről a Jogi Bizottság elnöke esetében a FAZ cikke beszámol?

Mikorra várhatjuk a javaslat benyújtását?

Válasz

(EN) Igaz, hogy a Bizottság gondolkozik a 2008. áprilisi fehér könyvének jogalkotási nyomon követésén, ahogyan ezt az Európai Parlament javasolta a fehér könyvről szóló 2009. márciusi állásfoglalásában. Jelenleg azonban a Bizottság nem hozott még végső döntést erről az ügyről. A tisztelt képviselő azonban bizonyos lehet afelől, hogy a Bizottság továbbra is teljes mértékben elkötelezett a fehér könyvben megfogalmazott célkitűzések és ajánlások mellett.

*
* *

50. kérdés, előterjesztette: Jörg Leichtfried (H-0391/09)

Tárgy: Az ún. „gigaliner” tehergépjármű-szerelvények engedélyezése

2009. szeptemberben írásban megválaszolandó kérdést (E-4313/09) intéztem az ún. „gigaliner” tehergépjármű-szerelvényekről szóló azon tanulmányokról, amelyek az Európai Bizottság megrendelésére készültek. Nagy sajnálatomra azt kellett megállapítanom, hogy a Bizottság az írásban megválaszolandó kérdésre adott válaszában semmilyen módon nem tér ki a kérdéseimre. Több nemkormányzati szervezet már kétségét fejezte ki az eredmények és a tanulmányok minősége miatt. Az Európai Bizottság írásban megválaszolandó kérdéseimre adott reakciója ugyancsak erősíti a tanulmányok értékével kapcsolatban felmerülő kétségeimet.

Ezért sürgősen szeretném ezúton kérni, hogy kérdéseimre a választ a kérdések órája keretében pótolni szíveskedjenek.

Válasz

(FR) A Bizottság arra a kérdésre adott válaszként, amely a 2009. októberben benyújtott, a Bizottság által megrendelt, a tehergépjármű-szerelvények (LHV-k) engedélyezésének az Európán belüli közlekedésre való lehetséges hatásáról szóló két tanulmányra vonatkozó írásban megválaszolandó kérdésre (E-4313/09) épül, szeretné biztosítani a tisztelt képviselőt, hogy az akkor rendelkezésre álló adatok fényében a Bizottság válasza a lehető legpontosabb volt.

A Bizottság felkérésére a „Transport & Mobility Leuven” (T&ML) által 2008 novemberében végzett első tanulmány általánosságban arra a következtetésre jutott, hogy az LHV-k sűrűbb használatának határozottan pozitív hatása lesz az európai közlekedési ágazat általános hatékonyságára, a közúti szállítás biztonsága és környezeti teljesítménye várható javulásának köszönhetően.

Közzétételük óta azonban a tanulmány eredményeit az érdekeltek erős kritikával illették, nemcsak a közlekedési igények rugalmasságával kapcsolatban használt paraméterek szempontjából, hanem a lehetséges

következmények miatt is, amelyeket ezen gépjárművek kiterjedtebb használata okozhat a közúti biztonságban és a közlekedési módozatok megoszlásában.

Ezért a Bizottság úgy vélte, hogy a téma alaposabb elemzése szükséges, és így született meg a sevillei Technológiai Jövő kutatási Közös Kutatóközpont (JRC-IPTS) által elkészített újabb tanulmány. Bár a következtetései messze nem olyan határozottak, mint a T&ML következtetései voltak, az új tanulmány is arra a konklúzióra jut, hogy az LHV-k kiterjedtebb használata az Európán belüli közlekedésben csökkentené a ma közlekedő kisebb és könnyebb járművek jelenleg szükséges útjainak számát.

Fontos hangsúlyozni, hogy ezek a feltételezések még nem bizonyosodtak be a gyakorlatban. A Bizottság ezért úgy véli, hogy megfontoltnak kell lenni a következtetések megfogalmazásakor, melyek mostanáig a további kutatások eredményeire várva ideiglenesek kellet legyenek. A két tanulmány szerzői és az érdekcsoportok vagy a tagállamok által megfogalmazott jelentések hasonlóan óvatosan fogalmaznak.

Annak érdekében, hogy teljes mértékben figyelembe vegye a tisztelt képviselő által említett véleménykülönbségeket, amelyek olyan témákat érintenek, mint például a közlekedési igények rugalmassága, a közlekedési módozatok megoszlása, az LHV-k használatának becsült mértéke és az infrastrukturális költségekre gyakorolt hatása, a Bizottság összehívott egy, a fenti kérdések elemzésében érintett felek képviselőiből álló irányító csoportot. Ez az irányító csoport első ülését 2009. november elején tartotta, és jelenleg épp megerősített gazdasági paraméterek sorozatát javasolja egy másik tanulmányhoz, amelyet 2010. elején kell megkezdeni (és amelyhez a Bizottsághoz nemrégiben benyújtott javaslatokat jelenleg vizsgálják).

A Bizottság szeretné biztosítani a tisztelt képviselőt, hogy az általa felvetett problémákat részletesebben meg fogják vizsgálni, minthogy az új tanulmány részét képezik. Végül, mint ahogy ez több alkalommal elhangzott, a Bizottság csak azután fog határozni a hatályban lévő jogszabály módosításának szükségességéről, miután megvizsgálta a 96/53/EK irányelvben ⁽²⁹⁾ megállapított, az LHV-k össztömegére és méretére vonatkozó szabályok elfogadásának minden következményét.

*
* *

51. kérdés, előterjesztette: Frieda Brepoels (H-0398/09)

Tárgy: Orosz importvámok

A 2009. augusztus 25-i, E-4200/09. számú írásbeli kérdésre adott válaszában a Bizottság elismeri, hogy az orosz kormány 2008 végétől egy sor protekcionista intézkedést hozott. Ezek a díjmelések jelentős hatással vannak számos uniós exporttermékre, például arató-cséplő gépekre, autókra, bútorokra és számos mezőgazdasági termékre. Emellett az importvámokkal visszaélnék annak érdekében is, hogy vegyesvállalatok létrehozását kényszerítsék ki európai vállalatokkal, amint az például a Case New Holland és az orosz Kamaz vállalat vegyesvállalata esetében történt. Az EU-nak ezért továbbra is határozottan fel kell lépnie annak érdekében, hogy valamennyi fent említett termék esetében eltöröljék ezeket az importvámokat. Ezzel összefüggésben az alábbi kérdésekre várom a Bizottság válaszát:

Milyen további lépéseket tett időközben az Bizottság?

Milyen eredménnyel járt a 2009. november 18–19-i EU–Oroszország csúcstalálkozó ebben az ügyben?

Az orosz kormány azt állítja, hogy felül kívánják vizsgálni az összes ideiglenes díjmelést. Ismert-e ennek a végeredménye?

Kész-e az orosz kormány az EU–Oroszország megállapodás 16. cikke szerinti hivatalos megbeszéléseket folytatni?

Mi a Bizottság további stratégiája ebben az ügyben?

⁽²⁹⁾ A Tanács 96/53/EK irányelve (1996. június 25.) a Közösségen belül közlekedő egyes közúti járművek nemzeti és a nemzetközi forgalomban megengedett legnagyobb méreteinek, valamint a nemzetközi forgalomban megengedett legnagyobb össztömegének megállapításáról, HL L 235. 1996.09.17.

Válasz

(EN) A tisztelt képviselő E-4200/09⁽³⁰⁾ írásbeli választ igénylő kérdésének megválaszolása óta a Bizottság továbbra is nyomást gyakorolt az orosz hatóságokra tekintve az általuk a gazdasági világválságra adott válaszként bevezetett protekcionista intézkedéseket. A Bizottság legfőbb aggodalma az, hogy az orosz-kazah-belorusz vámuniónak a 2010. január 1-jével hatályba lépő új közös külső vámtarifája értelmében az import vámtarifák emelését állandósítsanak.

Ezért az elmúlt hetekben a Bizottság arra koncentrált a tevékenységét, hogy jelezze az EU aggályait a vámunió három tagja felé, és kérje, hogy ezeket az aggályokat vegyék figyelembe, amikor 2009. november 27-én a három államfő végleges döntést hoz az új közös külső vámtarifákról. A személygépkocsikra és az arató-cséplő gépekre gyakorolt hatást a Bizottság prioritásként határozta meg, egyéb más termékek listájával egyetemben. Múlt héten folytatódott a megbeszélések, és a Bizottság elnöke felvetette a kérdést a 2009. november 18-án Stockholmban tartott EU-Oroszország csúcstalálkozón. A kereskedelmi biztos pedig kétoldalú találkozón vitatta meg a problémát Nabjullina asszonnyal, az orosz gazdasági miniszterrel, a csúcstalálkozó keretében.

Bár ígéretesnek tűnt, hogy Medvedyev elnök maga állította a csúcstalálkozón, hogy Oroszország jelenlegi protekcionista intézkedései nem bizonyultak hatékonyak, az is nyilvánvaló volt, hogy a tervezett közös külső vámtarifa 2010. január 1-jén változtatás nélkül fog hatályba lépni. A Bizottság csak ígéretet kapott, hogy a legutóbbi vámtarifa-emeléseket nem tervezik állandóvá tenni, és a vámunió létesítése után felül fogják vizsgálni őket.

Az orosz hatóságok a Bizottság ismételt felkérése ellenére sem egyeztek még bele az EU-Oroszország partnerségi és együttműködési megállapodás 16. cikke szerinti hivatalos konzultációkba.

*
* *

52. kérdés, előterjesztette: Alfreds Rubiks (H-0399/09)**Tárgy: A Hitler-ellenes koalíció katonáinak státusza európai uniós szinten**

Az Európai Unió számos tagállamában a náciizmus és a fasiszmus ellen a második világháborúban harcoló veterán katonák a Hitler-ellenes koalíció katonáiként különleges státusszal rendelkeznek

Milyen módon tervezi kiterjeszteni a Bizottság ezt a Hitler-ellenes koalíció katonája státuszt az Unió egészére?

Válasz

(FR) A Bizottságnak nincs hatásköre elbírálni a volt katonák státuszát. A kérdés a tagállamok felelősségi körébe tartozik.

*
* *

53. kérdés, előterjesztette: Ivo Belet (H-0404/09)**Tárgy: A dopping elleni küzdelem - a tartózkodási hely megadása**

Belgiumban súlyos fenyegetettség érzésével tölti el a sportolókat, hogy egyes teniszezőket egyéves eltiltással büntettek, amiért nem töltötték ki helyesen a tartózkodási helyükre vonatkozó nyomtatványokat.

A tartózkodási hely bejelentésére vonatkozó kötelezettség önmagában is radikális fellépés az ártatlan sportemberekkel szemben, és felveti a kérdést, hogy nem sérti-e az érintett személyek magánélethez való jogát.

Ha a sportolókat egyéves eltiltással sújtják azért, ha helytelenül jelentik be tartózkodási helyüket, az semmiképp sem felel meg az arányosság elvének, tekintettel arra, hogy az érintett sportolók semmilyen tiltott szert nem használtak.

Minthogy az egyetlen jogorvoslati lehetőség, ha fellebbeznek a Nemzetközi Sportdöntőbíróságnál, nem könnyű döntés a sportolók számára, hogy éljenek e lehetőséggel.

Hogyan értékeli a Bizottság ezt a helyzetet a Meca-Medina esetben hozott, felfüggesztő határozatok fényében?

⁽³⁰⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=EN>

Egyetért a Bizottság azzal, hogy a tartózkodási hely bejelentésére vonatkozó kötelezettség megsértéséért hozott büntető intézkedés mértékét, és a jogorvoslati eljárást megfelelőbben kellene európai és nemzetközi szinten koordinálni?

Tervez-e a Bizottság bármilyen, erre irányuló intézkedést?

Válasz

(EN) A Bizottság teljes mértékben elkötelezte magát a sportban való doppingolás elleni küzdelem mellett, és támogatja az alapvető jogokat és szabadságokat biztosító uniós jogszabályokkal összhangban lévő hatékony doppingellenes intézkedések kidolgozását.

A Bizottság rendszeres kapcsolatban áll az illetékes intézményekkel és szervezetekkel, különösen az Európai Parlamenttel, a tagállamokkal, az Európa Tanáccsal és a Doppingellenes Világszervezettel (WADA), hogy a dopping elleni küzdelemmel kapcsolatos kérdéseket megvitassák. Az egyik legfontosabb és legérzékenyebb téma az egyéni sportolók adatainak és magánéletének védelme. Ebben az összefüggésben, a 29. cikk alapján létrehozott munkacsoport által 2009 áprilisában elfogadott, a személyes adatok védelméről szóló 95/46/EK irányelv alapján kialakított véleménye értelmében, a Bizottság felkérte a Doppingellenes Világszervezetet (WADA), hogy vizsgálja felül az idevágó, a magánélet és a személyes adatok védelmére vonatkozó nemzetközi normát. A WADA ezt követően hozzákezdett a normák alapos felülvizsgálatához annak érdekében, hogy azok megfeleljenek az uniós jogszabályoknak. Néhány kérdés azonban továbbra is vita tárgya marad, nevezetesen a sportolók hollétéről szóló szabály arányosságának kérdése, különösen a WADA egyéb normáinak és gyakorlatainak fényében.

Ebben a tekintetben a Bizottság elismeri, hogy az élsportban való doppingolással szembeni küzdelem igazolja az élsportolók előzetes értesítés nélküli és versenyen kívüli doppingvizsgálatának elvégzését. Mindazonáltal az ellenőrzéseknek arányosaknak kell lenniük, elvégzésük során pedig tekintettel kell lenni az atléták egyéni jogaira.

A Bizottság továbbra is szorosan együttműködik az illetékes intézményekkel és szervezetekkel, beleértve az Európa Tanács doppingellenes és adatvédelmi szakértői csoportját. A szakértői csoport munkája természetesen hozzá fog járulni a WADA-val való, a sportolók hollétére vonatkozó szabály végrehajtásának iránymutatásairól szóló párbeszéd felerősítéséhez, amely magában foglal olyan, a tisztelt képviselő által felvetett kérdéseket is, mint például a nemzeti szinten hozott határozatok elleni sportolói fellebbezések és a fegyelmi eljárások arányossága.

*
* *

54. kérdés, előterjesztette: James Nicholson (H-0405/09)

Tárgy: A szervezett bűnözés elleni uniós stratégia

A Louth megyében (ROI) nemrégiben lefoglalt 120 millió szál cigaretta az Európai Unió története legnagyobb csempészárufogásának számít.

Az általános vélekedés az, hogy egy, a szervezett bűnözésben érintett csoporttal összejáró és az ír szakadár terrorista csoport áll az ügy hátterében. Az akció sikere a brit és ír rendészeti, tengerészeti és vámhatóságok közötti együttműködésnek köszönhető.

Ösztönzi-e ezért a Bizottság az EU tagállamait e stratégia alkalmazására, amely mintául szolgálhat a dohány- és kábítószercsempészettel és általában a szervezett bűnözéssel szembeni széles körű uniós együttműködéshez?

Válasz

(EN) Az eset, amelyre a tisztelt képviselő hivatkozik, valóban a valaha volt legnagyobb egyszeri csempészettcigaretta-lefoglalás volt az Unió területén, és egy sikeres nemzetközi, több ügynökséget átfogó művelet eredménye volt, amelyet az ír adó- és vámhatóság (Revenue) és az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) irányított. Az utóvizsgálatok nemzetközi vonatkozásait szintén az OLAF irányítja.

A szóban forgó eset világosan mutatja a szoros nemzetközi együttműködés jelentőségét és előnyeit, és a Bizottság továbbra is támogatni és ösztönözni fogja azokat a tevékenységeket, amelyek célja biztosítani az együttműködést és a több ügynökséget átfogó, multidiszciplináris megközelítést a tiltott, határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemhez.

A cigarettákkal kapcsolatban az OLAF az elmúlt 14 évben évente tartott konferenciát a dohányágazatban működő nyomozói és hírszerzői szolgálat számára, hogy információkat cseréljenek a jelenlegi és felmerülő veszélyekről, és hogy megszilárdítsák a tagállamok, a kulcsfontosságú harmadik országok és a nemzetközi szervezetek közötti operatív kapcsolatokat.

A tisztelt képviselő által említett együttműködési típus ösztönzése érdekében, a Közösség pénzügyi segítséget nyújt a Jogegyenlőség, Szabadság és Biztonság Főigazgatóság által kezelt „bűnmegelőzés és a bűnözés elleni küzdelem” uniós programjának keretében pénzügyi támogatás formájában. A 2010-re erre a programra előirányzott teljes költségvetés 85,88 millió euró. Az OLAF által kezelt Herkules II program támogatja az olyan projekteket, amelyek hozzájárulnak a Közösség pénzügyi érdekeinek védelméhez, és céljuk, hogy növeljék a nemzeteken átívelő és multidiszciplináris együttműködést, és elősegítsék a tagállamokban, a csatlakozó országokban és a tagjelölt országokban a hálózatok megeremtetését. A cigarettacsempészet a Herkules II célterülete, amelynek költségvetése a 2007-2013-as időszakra 98,5 millió euró.

*

* *

55. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki (H-0407/09)

Tárgy: A Litvániában élő lengyel kisebbséggel szembeni megkülönböztetés

Milyen intézkedéseket szándékozik hozni a Bizottság annak érdekében, hogy a litván kormány megszüntesse az országban élő lengyel kisebbséggel szemben alkalmazott megkülönböztetést? Az elmúlt hónapokban újra felerősödött a már évek óta megfigyelhető gyakorlat, amelynek megnyilvánulási formája például a lengyel nyelvű iskolák és osztályok számának csökkentése, a családnevek litvánosítása, a szovjet hatóságok által több évtizeddel ezelőtt elkobozott vagyon visszaadásának elmaradása (holott a litvánok részére történő reprivatizáció jóval nagyobb léptékben zajlott), a lengyel kisebbség által lakott területeken a lengyel helységnevek és utcanevek betiltása, ami az európai normák nyilvánvaló megsértése, valamint a litván parlamentben a lengyel kisebbséget reprezentáló képviselők hatáskörének korlátozására tett kísérletek. Íme néhány gyakorlat, amely mellett a Bizottság nem mehet el szóltanul. A megkülönböztetés ezen esetei sürgős kivizsgálást és azonnali beavatkozást tesznek szükségessé.

Válasz

(EN) A kisebbségekhez tartozó személyek jogainak tiszteletben tartása, beleértve a hátrányos megkülönböztetés tilalmát is, az egyik elv, amelyen az Európai Unió alapul. Ezt kifejezetten kimondja a 2009. december 1-jén hatályba lépő Lisszaboni Szerződés által módosított Európai Unióról szóló szerződés 2. cikke. Ez a cikk a kisebbséghez tartozó személyek jogainak tiszteletben tartását az Európai Uniót alapító értékei között tartja számon.

A Bizottság azonban csak az EU hatáskörébe tartozó területeken tud cselekedni, mint pl. az olyan területeken, amelyeken a 2000/43/EK irányelv⁽³¹⁾ alkalmazza a személyek közötti faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvét.

A tisztelt képviselő által felvetett kérdések tagállami hatáskörbe tartoznak, amelyeknek saját jogszabályaik alkalmazása és a nemzetközi kötelezettségeik által biztosítaniuk kell az alapvető jogok védelmét. Az ilyen kérdéseket a tagállami igazságszolgáltatás elé kell terjeszteni, és, ha a nemzeti szintű jogorvoslati módok kimerültek, akkor kerülhetnek az Emberi Jogok Európai Bírósága elé.

*

* *

56. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andrikenė (H-0408/09)

Tárgy: a harmadik energiacsomag és az európai energiafogyasztók védelme

Az Európai Parlament áprilisban hagyta jóvá az EU villamosenergia- és gázpiacairól szóló harmadik jogalkotási csomagot. A jogalkotási csomag egyik fő célkitűzése az volt, hogy – elválasztva a gázvezetékeket, illetve a villamosenergia-hálózatok üzemeltetését a gázszolgáltatás, illetve a villamosenergia-termelés üzemeltetésétől – megvédje az európai energiafogyasztókat a nagy energiaszolgáltató monopóliumokkal szemben. Mikorra várható a harmadik energiacsomag teljes végrehajtása, vagyis az, hogy valamennyi uniós tagállam kiválasztja

⁽³¹⁾ A Tanács 2000/43/EK irányelve (2000. június 29.) a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról, HL L 180., 2000.7.19.

a számára megfelelő szétválasztási modellt (teljes szétválasztás, független rendszerüzemeltető (ISO) vagy független átvitelrendszer-üzemeltető (ITO)) és végrehajtja az ehhez kapcsolódóan rájuk vonatkozó rendelkezéseket? Van-e a Bizottságnak információja arra vonatkozóan, hogy hány uniós tagállam választotta a szétválasztás „legenyhébb” modelljét, az ITO-t? A Bizottság hogyan szándékozik megvédeni az európai energiafogyasztókat, ha a különféle tagállamok energiapiacai továbbra is a nagy energiamonopóliumok kezében maradnak?

Válasz

(EN) A harmadik energiacsomag irányelvei 2009. szeptember 3-án léptek hatályba, és 2011. március 3-áig kell a tagállamoknak őket átültetniük. Az ebben a csomagban található szétválasztásról szóló szabályokat a tagállamoknak 2012. március 3-tól, néhány meghatározott esetben pedig 2013. március 3-tól kell alkalmazniuk.

A harmadik energiacsomag rendelkezései értelmében a tagállamok három szétválasztási modell közül választhatnak: a tulajdonjogi szétválasztás, a független rendszerüzemeltető (ISO) és a független átvitelrendszer-üzemeltető (ITO). Bár ez a három szétválasztási modell a hálózati műveletek és az ellátási tevékenységek különböző fokú szerkezeti elkülönítését teszi lehetővé, mindegyiküknek hatékonyan kell megszüntetnie a termelők, az ellátók és a rendszerüzemeltetők közötti bármely érdekellentétet. Az átültetés eme korai szakaszában a Bizottság még nem rendelkezik rálátással arra nézve, hogy hány tagállam fogja a szétválasztáshoz az ITO modellt választani.

A fogyasztók érdekeinek a tagállami energiavállalatok bármely visszaélést megvalósító piaci viselkedésével szemben való védelme érdekében a Bizottság egy, a fogyasztók érdekeit valóban védeni képes szabályozási keret létrehozása által a legnagyobb igyekezettel fogja biztosítani, hogy a tagállamok a harmadik energiacsomag rendelkezéseit helyesen és időben valósítsák meg és alkalmazzák.

*
* *

57. kérdés, előterjesztette: Sławomir Witold Nitras (H-0410/09)

Tárgy: A hajógyári ágazat beszámítási eljárásai során előforduló szabálytalanságok

A kincstárügyi miniszter a lengyel hajógyári ágazat különlegesen fontos egységeire vonatkozó beszámítási eljárásról szóló törvénynek megfelelően az Európai Bizottság által elfogadott jelöltek közül egyet kinevezett a beszámítási eljárás megfigyelőjének. A megfigyelő feladata a beszámítási eljárás folyamatának ellenőrzése, illetve a különféle eszközök eladásának előkészítése és lebonyolítása volt, miközben havi jelentéssel tartozott a Bizottságnak a beszámítási eljárás nyomon követéséről.

Kérjük a Bizottságot, hogy tájékoztasson arról, ha a beszámítási eljárás során szabálytalanságot talált, valamint arról, hogy a megfigyelő részt vett-e vagy még most is részt vesz-e az eljárásban, továbbá arról, hogy az eljárás az Európai Bizottság 2008. november 6-i határozatának megfelelően zajlott-e, melynek értelmében Lengyelország engedélyt kapott arra, hogy a szcsecini és gdyniai hajógyarak számára állami támogatást nyújtson.

Válasz

(EN) A felügyelő megbízottak alapvető szerepet játszanak a szcenczini és gdyniai hajógyarakra vonatkozó 2008. november 6-i bizottsági határozatok⁽³²⁾ megvalósításában.

Mindegyik gyárhoz egy megbízott tartozik, akinek szerepe a Bizottság folyamatos tájékoztatása az eszközadási folyamatban tett haladásról és bármely lehetségesen felmerülő nehézségről. E cél érdekében a megbízottak havi helyzetjelentést adnak a Bizottságnak. A felügyelő megbízottak az eladási folyamat kezdetétől szolgáltatottak ezeket a havi jelentéseket, és így tesznek egészen a mai napig. A folyamatban való részvételük erre a felügyelői szerepre korlátozódik, és nincsenek aktívan bevonva az eladási folyamat, mint olyan, vezetésébe és/vagy irányításába.

A felügyelő megbízottak több esetben értékes bepillantást nyújtottak a Bizottság számára a folyamatba, és lehetővé tették, hogy az számos technikai problémával közvetlenül a lengyel hatóságokhoz forduljon.

⁽³²⁾ Lásd az IP/08/1642. sz. sajtóközleményt

A 2008. november 6-i bizottsági határozatok úgy ítélték meg, hogy a határozatok végrehajtása 2009. június elejére megtörténik. A két határozat elfogadása után a hajógyárak berekesztették gazdasági tevékenységüket, amelyet a gyárak eszközeit megszerző befektetők az adásvétel végeztével újraindíthatnak. Mivel – az eladási folyamatban viszonylag későn – az élen járónak nem sikerült véghezvinnie a gyárak nagy területeinek felvásárlását, ezt a határidőt jelentősen meg kellett hosszabbítani.

A Bizottság eladási folyamattal kapcsolatos szerepe az, hogy felügyelje a két 2008. november 6-i bizottsági határozat és a bennük foglalt feltételek megvalósulását. Csak az eladási folyamatok befejeztével kaphat a Bizottság végső képet arról, hogy Lengyelország teljesítette-e ezeket a feltételeket.

A Bizottság nem rendelkezik arra vonatkozó hatáskörrel, hogy megítélje, történt-e az eladási folyamattal összefüggésben egyéb, a vonatkozó nemzeti jogszabályok szerinti szabálytalanság.

*
* *

58. kérdés, előterjesztette: Antonio Cancian (H-0414/09)

Tárgy: Vallási jelképek jelenléte nyilvános helyeken

2009. november 3-án egy olasz-finn állampolgár azzal a panasszal fordult az Emberi Jogok Európai Bíróságához, hogy az iskolákból távolítsák el a feszületet. Hasonló események játszódtak le Spanyolországban, Németországban, Franciaországban és Olaszországban, ahol 1988-ban az Államtanács rámutatott, hogy a feszület nem kizárólag a keresztény vallás szimbóluma, hanem meghatározott vallástól független értékkel bír. Érzékeli-e a Bizottság annak kockázatát, hogy a strasbourgi bíróság által kinyilvánított elv, kérdésessé teheti a vallási és kulturális jelképek, még a katolikus Mária-szimbolikából merítő uniós zászló nyilvános helyeken való jelenlétét?

Válasz

(FR) A Bizottság rámutat arra, hogy a középületekben lévő vallási jelképekre vonatkozó nemzeti jogszabályok a tagállamok nemzeti jogrendszerére tartoznak.

A Bizottság rámutat továbbá arra, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteinek végrehajtásáért az Európa Tanácsot terheli felelősség.

*
* *

59. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0416/09)

Tárgy: Felelősségvállalás az élelmiszerbiztonságért a jelenlegi intézményi felépítésben

A jelenlegi intézményi felépítés szerint a globális élelmiszerbiztonság kérdése több biztos illetékessége alá tartozik. Megválaszolná-e a Bizottság, hogy a biztosok ülésén mikor tárgyaltak utoljára a globális élelmiszerbiztonság tárgyában, mi volt e vita napirendje és a megbeszélések eredménye?

Úgy tekinti-e a Bizottság, hogy a jövőbeni globális élelmiszerbiztonság átfogó megközelítést igényel a politikai döntéshozatalban, és amennyiben igen, milyen javaslatokat fog benyújtani a stratégiai szempontot még fontosabbnak tartó uniós szintű megközelítés érdekében?

Válasz

(EN) Minthogy az élelmiszerbiztonság sokoldalú kérdés, e kihívásnak csak a szakpolitikák és az eszközök összehangolt közreműködésével lehet megfelelni. A többféle illetékes biztos által ellenőrzött ágazatspecifikus intézkedéseket követően a biztosok testülete rendszeresen értékelte a globális élelmiszerbiztonsági helyzetet, különösen a mezőgazdasági nyersanyagok árának 2008-as emelkedése óta.

A biztosok testülete 2008 májusában „Az emelkedő élelmiszerárak jelentette kihívás kezelése - Irányvonalak az uniós fellépés számára” című közlemény elfogadásával egyidőben élelmiszerbiztonsággal kapcsolatos kérdésekről tárgyalt. A közlemény meghatározza a Bizottságnak az Unióban és világszinten történő, különböző területekre vonatkozó elkövetkező intézkedéseinek menetrendjét.

2008 júliusában a Bizottság részt vett a francia elnökség által az Európai Parlamentben rendezett magas szintű konferencián („Ki fogja élelmiszerrel ellátni a világot?”). Később, júliusban a testületnek lehetősége volt visszatérni az élelmiszerbiztonság kérdésére a G8 vezetők Hokkaido Toyako-i csúcstalálkozója

eredményeinek megvitatása alkalmával. Ebben az összefüggésben utaltak az EU élelmiszerfinanszírozási eszközének kérdésére, és arra, hogyan járul ez hozzá a fejlődő országok mezőgazdasági termelésének támogatásához.

Legújabbban az élelmezés bizonytalansága elleni küzdelemben tett globális erőfeszítések terén elért haladást vitatták meg a testületnek a július 8-10-i L'Alquilában megrendezett G8 csúcstalálkozó eredményeiről tartott tanácskozáson, a 2009. július 14-i ülésen. Ez alkalommal Barroso elnök hangsúlyozta annak fontosságát, hogy az élelmiszersegélyezésről át kell térni az élelmezés támogatására, hangsúlyozta továbbá az EU jelentős pénzügyi és technikai hozzájárulásának horderejét, üdvözölve a G8 által előidézett lendületet.

2009. szeptember 26-án a Bizottság volt az egyik fő felszólaló az ENSZ főtitkára, Ban Ki Moon és az Egyesült Államok külügyminisztere, Hillary Clinton által szervezett „Összefogás az élelmiszerbiztonságért” kerekasztal-találkozón. Az ENSZ Közgyűlés keretében rendezett eseményen a Bizottság újra megerősítette azokat az elveket és ajánlásokat, amelyekben a júliusi L'Alquilában tartott G8 csúcstalálkozón megállapodtak.

A múlt héten a Bizottság elnöke, a mezőgazdasági biztos és a fejlesztésért és a humanitárius segélyekért felelős biztos részt vett az Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezet (FAO) által összehívott világelelmezési csúcstalálkozón Rómában, újra megerősítve azt, hogy a Bizottság milyen jelentőséget tulajdonít a világ élelmiszerbiztonságának a nemzetközi fórumokon. Az élelmiszer-finanszírozási eszközt örömmel fogadta a FAO, mint az EU gyors válaszát a 2007-2008-as élelmiszerválságra.

A jövőbeni stratégiai javaslatokat illetően a Bizottság nemrég, 2009. november 16-án vezetett be egy széleskörű webalapú konzultációt a „kérdésekkel foglalkozó dokumentumok”-ról, hogy tájékozódjon és véleményt gyűjtsön az EU felülvizsgált élelmiszerbiztonság-politikai keretei által javasolt alapkérdésekkel, alkalmazási területtel, stratégiai célokkal, megközelítéssel és azok alkalmazásával kapcsolatban (<http://ec.europa.eu/development/how/consultation/index.cfm?action=viewcons&id=4785&lng=en>). Ahogy arra a Rómában tartott FAO csúcstalálkozó alatti megbeszélések rámutattak, az élelmiszerbiztonság holisztikus megközelítése döntő fontosságú. EU-szinten, ez a politikák fejlesztési célú koherenciájának (PCD) folyamata által fog megvalósulni.

Az Unió saját élelmiszerbiztonsági helyzetét illetően, a közelmúlt kihívásaira az EU a közös agrárpolitika (KAP) reformfolyamataival válaszolt, amelyek az elmúlt 15 év során valósultak meg. Számos politikára összpontosítottunk, így például átálltunk a terméktámogatásról a termelő támogatására, ami kapcsolódik az alapvető területkezelési normák tiszteletben tartásához, az intervención keresztül védőhálót nyújtottunk a piacnak, és több forrással erősítettük a vidékfejlesztést. Ezek a politikák élénkítették az európai mezőgazdaság termelői potenciálját, mindeközben figyelembe vették az uniós gazdálkodás szükséges területi és környezeti egyensúlyát. Az elemzés azt mutatja, hogy az EU-ban előírányzott mezőgazdasági termelékenység és versenyképesség szintje képessé kell, hogy tegye a mezőgazdasági ágazatot arra, hogy megfeleljen a növekvő hazai igénynek.

*
* *

62. kérdés, előterjesztette: Anne E. Jensen (H-0419/09)

Tárgy: Yearly appropriations of TEN-T funds

Meg tudná-e adni a Bizottság a 2236/95/EK rendeleten⁽³³⁾ keresztül elosztott finanszírozás tagállamok szerinti bontását 2008-ra vonatkozóan?

Válasz

(EN) A 2236/95/EK rendeletet (2000-2006 közötti pénzügyi terv) követő 680/2007/EK rendelet (2007-2013 közötti pénzügyi terv) értelmében a Bizottság 63 közlekedési projektet támogatott, amely összesen 185 millió eurót tett ki a 2008-as éves felhívás és a 2008-as többéves felhívás keretében a folyami információs rendszerek, a tengeri gyorsforgalmi utak és a légiforgalmi közlekedés irányításának területén.

Az alapok tagállamokra való lebontását az alábbi táblázat mutatja:

⁽³³⁾ HL L 228., 1995.9.23., 1. o.

Tagállamok	Összes TEN-finanszírozás% / tagállam (€)	A projektek száma	
* Európai Unió	43 603 757	23.5%	14
Belgium	2 339 298	1.3%	2
Bulgária	1 200 000	0.6%	1
Cseh Köztársaság és Szlovákia	5 000 000	2.7%	1
Németország	22 168 000	12.0%	5
Görögország	6 715 000	3.6%	2
Spanyolország	30 705 958	16.6%	8
Finnország	17 190 000	9.3%	3
Franciaország	11 120 000	6.0%	3
Olaszország	16 574 000	8.9%	6
Luxemburg	237 540	0.1%	1
Lettország	820 000	0.4%	1
Hollandia	3 564 000	1.9%	2
Lengyelország	2 947 500	1.6%	3
Portugália	2 160 000	1.2%	1
Svédország	15 688 000	8.5%	5
Szlovénia	700 000	0.4%	2
Szlovákia	1 055 383	0.6%	2
Egyesült Királyság	1 580 000	0.9%	1
ÖSSZESEN	185 368 436	100%	63

* több tagállamot felölelő projektek: Ausztria, Dánia, Belgium, Bulgária, Ciprus, Cseh Köztársaság, Szlovákia, Németország, Észtország, Görögország, Finnország, Franciaország, Magyarország, Olaszország, Lettorság, Málta, Hollandia, Lengyelország, Románia, Svédország, Szlovénia, Szlovákia, Egyesült Királyság.

*

* *

63. kérdés, előterjesztette: Charalampos Angourakis (H-0421/09)

Tárgy: A természetes környezet kőbánya általi veszélyeztetése

Iraklion előljáróság Vianno nevű településén (Kréta) kőbánya működik, amely sérti a lakott területektől tartandó szükséges távolságra, a dolgozók, helyi lakosok és a mellette elhaladók egészségét és biztonságát veszélyeztető kockázatokra, valamint a természetes környezet romlására vonatkozó rendelkezéseket. A környezeti hatástanulmány engedélyezésekor nem vették figyelembe azt, hogy az ún. „Vachos” kőfejtőterület a NATURA program által védett területen fekszik. (GR 4310006).

A kőfejtő működtetése komoly következményekkel jár a helyi lakosok biztonságára, valamint a régió és a természetes környezet fejlődésére nézve.

Mi a Bizottság álláspontja e komoly környezetvédelmi probléma kezeléséről és a dolgozók és helyi lakosok életére gyakorolt hatásáról, és általánosabban a szennyezéssel már amúgy is megterhelt régió környezeti egyensúlyának helyreállításáról?

Válasz

(EN) A görög hatóságok felelőssége biztosítani, hogy a tisztelt képviselő által említett kőfejtő működése teljes mértékben megfeleljen a vonatkozó nemzeti és uniós jogszabályoknak.

Különösen a szóban forgó Natura 2000 területet illetően („Dikti: Omalos Viannou (Symi-Omalos)” GR4310006) a kőfejtő engedélyezésének és jövőbeni működésének a 92/43/EGK⁽³⁴⁾ irányelv (élőhelyvédelmi irányelv) 6. cikkének rendelkezései értelmében összhangban kell lennie a terület ökológiai értékeivel. Különösen az irányelv 6. cikk (3) bekezdésének megfelelően bármely tervet vagy projektet, amely valószínűsíthetően komoly hatással lehet a Natura 2000 területre, akár önmagában vagy egyéb tervekkel vagy projektekkel együtt, megfelelő vizsgálatnak kell alávetni, figyelembe véve a terület megőrzésének célkitűzését, és csak akkor lehet engedélyezni, ha nem érinti a terület integritását.

A tisztelt képviselő által szolgáltatott információ alapján, továbbá az ugyanerről a problémáról szóló E-4788/09 írásbeli választ igénylő kérdéssel összefüggésben a Bizottság kapcsolatba fog lépni a görög hatóságokkal, hogy információt kapjon a fent említett rendelkezések végrehajtásáról.

Hangsúlyozni kell, hogy az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló 85/337/EGK irányelv⁽³⁵⁾ nem állít fel semmilyen közösségi normát arra vonatkozóan, hogy a lakott területektől mekkora távolságban lehet projekteket megvalósítani.

Ami a kitermelő ágazatban dolgozó munkavállalók egészség- és biztonságvédelmét illeti, ez régóta aggodalomra okot adó terület. Mint ilyen, az Európai Közösség joganyagában létezik a munkavállalók védelmére vonatkozó minimumkövetelmények meghatározása. Ez a 89/391/EGK keretirányelvben⁽³⁶⁾ található, amely meghatározza a minden munkavállalóra vonatkozó alapvető rendelkezéseket, hogy a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönözze. Ennél részletesebb rendelkezések találhatók a 92/104/EGK irányelvben⁽³⁷⁾, amely meghatározza az ásványi nyersanyagok kialszíní és felszín alatti kitermelésével foglalkozó iparágakban dolgozó munkavállalók biztonsága és egészségvédelme javításának minimumkövetelményeit. A tagállamoknak át kell ültetniük ezeket az irányelveket saját nemzeti jogrendszerükbe, a nemzeti jogszabályok érvényre juttatása pedig az illetékes nemzeti hatóságok kötelessége.

A közegészségügy kérdésének tekintetében az Európai Közösség hatáskörét ezen a területen a Szerződés rendelkezései korlátozzák. A görög hatóságok jogkörébe tartozik gondoskodni arról, hogy a lakosok biztonsága és egészsége ne forogjon veszélyben.

*
* *

64. kérdés, előterjesztette: Iliana Malinova Iotova (H-0424/09)

Tárgy: A rombuszhalra vonatkozó, Bulgária és Románia számára engedélyezett halászati mennyiségek csökkenése 2010-ben

A Fekete-tenger bizonyos halállományaira vonatkozó halászati lehetőségek és kísérő halászati feltételek 2010. évre történő megállapításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló, 14074/09 PECH 262 számú javaslat nagy jelentőséggel bír Bulgária és Románia halgazdasága számára. A Bizottság javaslatának elfogadása negatív hatást fog gyakorolni a halgazdaságra. A kvóták tervezett csökkentésének ökológiai hatásai kérdésesek. Jelenleg az összes érintett grémium azt az álláspontot képviseli, hogy a rombuszhalállományok a Fekete-tengerben stabilak.

Milyen adatok alapján helyezte át a Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság a rombuszhalhalászatot a 6. kategóriából a 10. kategóriába?

Figyelembe vették-e a bolgár és román tudósokat is tartalmazó szakértői csoport véleményét a végleges szakvélemény kialakításakor?

(34) HL L 206., 1992.7.22.

(35) HL L 175., 85.7.5., 40. o. Az iránylevelet a 97/11/EK (HL L 73., 97.3.14., 5. o.), az 2003/35/EK (HL L 156., 03.6.25., 17. o.) és a 2009/31/EK (HL L 140., 09.6.5., 114. o.) irányelvek módosították

(36) HL L 183., 1989. 6.29.

(37) HL L 404., 1992.12.31.

Miért van a munkacsoport és a Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság között a halászatot illetően annyi divergencia?

A kvótacsökkentés gyakorol-e hatást a Fekete-tengerre ökológiai szempontból?

Bulgária és Románia egységes fellépésének eredményeképp lehetséges lesz-e a felosztás újbóli vizsgálata jövőre?

Válasz

(EN) A Bizottság a 2010. évi fekete-tengeri halászati lehetőségekről szóló javaslatában⁽³⁸⁾ azt ajánlotta, hogy 2009-hez képest 24%-kal csökkentsék a Közösség számára a rombuszhalból kifogható teljes mennyiséget. Ez a mérséklés összhangban van a halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottság (HTMGB) tanácsával és a 2010. évi halászati lehetőségekről szóló bizottsági közlemény kritériumaival⁽³⁹⁾.

A fekete-tengeri munkacsoport bolgár, román, török és ukrán tudományos szakértői egyértelműen állították a HTMGB-nek szóló 2009. júliusi jelentésükben⁽⁴⁰⁾, hogy „a rombuszhal jelenlegi biomasszája sokkal alacsonyabb a történeti szintnél. A bőség csökkenése arányos a CPUE (egységnyi erőfelfejtésenkénti fogás) növekedésével és a kirakodott mennyiségekkel. A halászat 2002. év óta felerősödött, és pozitívan befolyásolta az SSB⁽⁴¹⁾-t, de mivel a halászok sok ivaréretlen rombuszhalat fognak ki, ez a pozitív befolyás nem terjed ki a következő évekre. A rombuszhalak halászat miatti halálozási aránya magas”.

A tisztelt képviselő azon nézetére való tekintettel, amely szerint „nagy az divergencia a munkacsoport és a HTMGB nézetei között”, helyénvaló azt mondani, hogy a HTMGB úgy vélte, hogy „a HTMGB-SGRST munkacsoport ülése idején 2009 júliusában Brestben lefolytatott legutóbbi vizsgálatok eredményei nem elég megbízhatók ahhoz, hogy mennyiségi gazdálkodási tanács alapjául szolgáljanak a 2010. évi halászati lehetőségekhez”. Ezért a HTMGB 2009. áprilisi teljes jelentésében adott tanáccsal összhangban a HTMGB azt állította, hogy a rombuszhal fekete-tengeri halászatát a lehető legalacsonyabb szinten kell tartani annak érdekében, hogy az állomány helyreálljon.

Ebből kiindulva a HTMGB azt javasolta, hogy a teljes kifogható mennyiséget legalább 25%-kal csökkenteni kell, és a helyreállítás érdekében hozott intézkedéseket végre kell hajtani, beleértve a halászati erőfelfejtés csökkentését és a szelektívebb halászeszközök bevezetését.

2009. november 20-án a Tanács politikai megegyezésre jutott a 2010-ben a Fekete-tengerből kifogható teljes mennyiséggel kapcsolatban, miszerint az EU teljes kifogható mennyisége 2010-ben 96 tonnára csökken. Ebben az összefüggésben a rombuszhal halászata 2010. február 15. előtt tilos. Eddig az időpontig Bulgáriának és Romániának teljes irányítási és ellenőrzési tervet kell benyújtania a Bizottsághoz, amelyben biztosítja a fenntartható halgazdálkodást. A vonatkozó kvóták 38 tonnára fognak csökkenni, a teljes kifogható mennyiség megfelelő, 76 tonnára történő csökkentésével, kivéve, ha ezeket a terveket a Bizottság elfogadja. Mindazonáltal a Bizottság megerősítette készségét arra, hogy aktívan együttműködjön e tagállamok hatóságaival a fenntartható halászat célkitűzésének elérése érdekében.

*

* *

⁽³⁸⁾ Javaslat: a Tanács rendelete a bizonyos halállományok tekintetében a Fekete-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek és a kapcsolódó feltételeknek a 2010. évre történő meghatározásáról, COM(2009)517 végleges

⁽³⁹⁾ Bizottsági közlemény a 2010. évi halászati lehetőségekről való konzultációról, COM(2009)224 végleges

⁽⁴⁰⁾ HMBGT-SGRST-02-09, Brest, Franciaország 2009. június 29. – július 3., A 2010-RE VONATKOZÓ TUDOMÁNYOS SZAKVÉLEMÉNY FELÜLVIZSGÁLATA, I. rész

⁽⁴¹⁾ Ívásra képes biomassza